

ΑΠΑΤΡΙΣ

Η νοσταλγία είναι πράγματι
μια από τις μεγαλύτερες
ανθρώπινες αδυναμίες,
δεύτερη
μόνο μετά τον λαιμό.

~Dwight Schrute

εφημερίδα δρόμου

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 58 • ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ-ΜΑΡΤΙΟΣ 2026 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟ

Στη μέση του χειμώνα
ανακάλυψα μέσα μου
ένα ακατάβλητο καλοκαίρι

~Άλμπερτ Καμύ

Κάτω τα χέρια
από τα Προσφυγικά

Γενικό κάλεσμα αγώνα για τη στήριξη
των αιτημάτων της κοινότητας
των κατελιγμένων Προσφυγικών

σελίδα 08

Γιατί να γίνεις αναρχικός
στο Σουδάν

σελίδα 12

Το ρεμπελιό των ποπολάρων
Για τον συνδικαλιστικό αγώνα
στην «υπόθεση Popolaros»

σελίδα 29

28 Φλεβάρη 2023
3 χρόνια μετά το κρατικό
καπιταλιστικό έγκλημα
στα Τέμπη

σελίδα 35

Παιδί, το περιβάλλον μου που θα κληρονομήσεις, όπως το βρεις κι' όπως το δεις να μη το παρατήσεις. Σκάψε το ακόμα πιο βαθιά και φράξε το πιο στέρεα, και πλούτισε τη γλώρη του και πλάτηνε τη γη του. Κι αν είναι κ' έρθουνε χρόνια δίσεχτα, πέσουν καιροί ωργισμένοι, κι όσα πουλιά μισέψουνε σκιασμένα, κι όσα δέντρα, για τίποτ' άλλο δε φελάν παρά για μετερίζια, μη φοβηθείς το χαλασμό!..

Φωτιά! Τσεκούρι! Τράβα! ξεσπέρμεψέ το, χέρσωσε το περιβάλλον, κόψ' το, και χτίσε κάστρο απάνω του και ταμπουρώσου μέσα, για πάλεμα, για μάτωμα, για την καινούργια γέννα, π' όλο την περιμένουμε, κι όλο κινάει για νάρθη,

κι όλο συντρίμμι χάνεται στο πέραςμα των κύκλων...

ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ
ΜΕΧΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ

του συντρόφου
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗ ΧΑΝΤΖΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ
ΤΗΣ ΖΩΗΣ

έναρξη
05.02.2026

apatris.org

Ο πόνος, η φρίκη και το μεγαλείο έχουνε τώρα βουλευτεί κοντά μας, στα σπίτια μας, στην καθημερινή ζωή, σαν κατοικίδια. Τα συνηθίζουμε ανεπαίσθητα. Κάποτε έρχονται και τρίβουν τα ρουθούνια τους στα γόνατά μας, στα χέρια μας. Και τότε καταλαβαίνουμε...

Σταμάτα να μιλάς για θάνατο, μωρό μου
Σταμάτα να μου λες πως μόνο αυτό μας μένει
Κατάλαβε το, δεν είναι αυτή η τελευταία μας λύση
Κατάλαβε το, πως κάτι τέτοιο τους βολεύει

Σταμάτα να μιλάς για θάνατο, μωρό μου
Δεν το νιώθεις; Αυτή η νύχτα είναι διαφορετική
Άκου τα ανήσυχα βήματα έξω στο δρόμο
Άκου πως τρέμει απόψε του μπάτσου η φωνή

Γιατί απόψε η επανάσταση αρχίζει
Γιατί απόψε οι μπάτσοι θα νιώσουνε ρίγη
Γιατί απόψε θα πάψω να μιλάω για ειρήνη
Κι όσο γι' αύριο, δε με νοιάζει τι θα γίνει

Ίσως σέρνομαι σε κάποιο μπουντρούμι
Ίσως μπάτσοι να μου τσακίζουνε τη μούρη
Ίσως κείτομαι στο δρόμο νεκρός
με λιωμένο το κεφάλι απ' τα κλομπς

Μα για ένα μόνο πράγμα θα 'μαι σίγουρος
πως δεν κρέμομαι απ' το γάντζο στο ταβάνι
Μα για ένα μόνο πράγμα θα 'μαι σίγουρος
πως δεν είμαι πια μονάχος, πως δεν είμαι πια μονάχος

Σταμάτα να μιλάς για θάνατο, μωρό μου
Δεν αντέχω να σ' ακούω άλλο, φτάνει
Κατάλαβε το, δεν είναι αυτή η τελευταία μας λύση
Ξεκρέμασε κι εκείνη τη θηλιά απ' το ταβάνι

Σταμάτα να μιλάς για θάνατο, μωρό μου
Δεν το νιώθεις; Αυτή η νύχτα είναι διαφορετική
Άκου τα ανήσυχα βήματα έξω στο δρόμο
Άκου πως τρέμει απόψε του μπάτσου η φωνή

Γιατί απόψε η επανάσταση αρχίζει
Γιατί απόψε οι μπάτσοι θα νιώσουνε ρίγη
Γιατί απόψε θα πάψω να μιλάω για ειρήνη
Κι όσο γι' αύριο δε με νοιάζει τι θα γίνει

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

- ▶ **ΚΕΝΤΡΙΚΟ:** Το τέλος της ειρήνης σκέψεις στη σκιά της πολεμικής προετοιμασίας
- ▶ Ανταπόκριση και κάποιες σημειώσεις από την κατάληψη του αεροδρομίου Ηρακλείου **σελίδα 04**
- ▶ **EZLN:** Για τη ζωή και την αξιοπρέπεια του λαού του Ιράν **σελίδα 12**
- ▶ [Βενεζουέλα] Ταξική πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον μύθο της εθνικής ανεξαρτησίας **σελίδα 14**
- ▶ Η ΑΡΑΣ βλάπτει σοβαρά το κοινωνικό κίνημα **σελίδα 34**

editorial

Μια κουκίδα σάτιρας από το libretto της οπερέτας Die Fledermaus του Johann Strauss II

Είναι Χριστούγεννα, στα τέλη του 1800: Στο σαλόνι ένα μάτσο μεθυσμένων μεγαλοαστών αυστριακών σταματάνε να πίνουν την σαμπάνια τους για να ακούσουνε ένα τραγούδι που ερμηνεύει μια μεταμφιεσμένη γυναίκα που παριστάνει μια ουγγαρέζα κόμισσα. Η άρια της περιέχει εξιδανικευμένους γλυκανάλατους στίχους για την ακόμα υποταγμένη κάτω από το στέμμα της αυστριακής αυτοκρατορίας, Ουγγαρία, που μόλις έχει πνιγεί στο αίμα από την αποτυχημένη απόπειρα ανεξαρτησίας της.

Τελειώνοντας την ερμηνεία της, βαριεστημένα και με το βλέμμα στο κενό ένας παραβρισκόμενος μονολογεί:

-Σπουδαία δεν είναι η Ευρώπη;

και το υπόλοιπο πάρτι βαριεστημένα ανταπαντά:

-Σπουδαία, σπουδαία!

Η αλήθεια είναι πως ως δομή έχουμε καταπιαστεί αρκετά με τον πόλεμο τον τελευταίο καιρό. Το σίγουρο είναι ότι από το προηγούμενο φύλλο δεν έχουν αλλάξει και πολλά. Πέρασαμε στο 2026, και παρ' όλους τους τριγμούς και τις καταγιστικές εξελίξεις στον κόσμο, όλες οι πολεμικές μηχανές δουλεύουν

Χωρίς περίσκεψιν, δίχως αιδώ

«Οι αμβλώσεις αποτελούν θέμα δημόσιας διαβούλευσης. Υπάρχει μια ιδιαιτερότητα σε αυτό το θέμα. Γιατί αφορά τα δικαιώματα της γυναίκας. Δικό της είναι το θέμα, είναι η αλήθεια. Αλλά αφορά και τα δικαιώματα του εμβρύου... Για το ηθικό θέμα λέω»

~Μ. Καρυστιανού, ανερχόμενη αρχηγός πολιτικού κόμματος

Τα λόγια δεν είναι κενά νοήματος.

Επιλέγονται και έχουν βάρος. Τόσο βάρος που οι λέξεις ζυγίζουν ως πράξεις. Εμείς δεν πέφτουμε στις αντιφάσεις και στις παγίδες των συμβόλων. Και δεν ξεχνάμε πως ό,τι μοιάζει με φασισμό και ό,τι βρωμάει φασισμό, είναι φασισμός. Γιατί για τους φασίστες υπάρχουν δικαιώματα του αγέννητου εμβρύου – μόνο αν δεν είναι των «εισβολέων». Και μόνο οι φασίστες επιβάλλουν διεστραμμένα τι θα κάνουμε στα σώματά μας.

Η **Απατρис** είναι πανελλαδική εφημερίδα δρόμου που εκδίδεται μέσω του οριζόντιου συντονισμού τριών συντακτικών ομάδων, καθώς και κάποιων συντακτών/τριών, κατανεμμένων γεωγραφικά στην επικράτεια. Το μοντέλο οργάνωσης των ομάδων είναι βασισμένο στην αποκέντρωση, τη συνεργασία και την ισοτιμία στα πλαίσια μιας πανελλαδικής κοινότητας με κοινό στόχο την έκδοση της εφημερίδας αλλά και ποικιλόμορφες τοπικές παρεμβάσεις. Η εφημερίδα διανέμεται χωρίς αντίτιμο, με τιράζ 15.000 φύλλα.

Επίσης, μπορούμε να σας στέλνουμε κάθε νέο φύλλο της εφημερίδας ταχυδρομικά, σε περίπτωση που επιθυμείτε να τη λαμβάνετε, καταβάλλοντάς μας τα έξοδα αποστολής.

★ Δικτυακός τόπος: apatris.org

★ Ψηφιακή έκδοση: apatris.org/topics/efimerida

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

υπεύθυνος έκδοσης: **Eta Pancho**

επικοινωνία: apatris@espiv.net

Διανέμεται σε καταλήψεις, στέκια,

ελεύθερους χώρους

Αν επιθυμείτε να λαμβάνετε φύλλα

της εφημερίδας, να συμβάλλετε

στη διανομή της ή να μας στείλετε κάποιο κείμενο, επικοινωνήστε μαζί μας στο email.

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

ρολοί, το κράτος του Ισραήλ πατάει επί πτωμάτων, στο Σουδάν και την Ουκρανία πνίγονται στο αίμα, αν ζεις στο Ιράν δεν ξέρεις αν θα σε φάει το καθεστώς ή τα αμερικανικά αεροπλανοφόρα, που διασχίζουν τις παγκόσμιες θάλασσες λες και είναι κρουαζιερόπλοια που θέλουν να φωτογραφίσουν τα νορβηγικά φιορδ, και η Ευρώπη γνέφει καταφατικά με το δάκτυλο στη σκανδάλη.

Στην Ελλάδα πάλι συνεχίζουμε δυναμικά: Πάμε για νυχτοκάματο σε τελευταίας τεχνολογίας εργοστάσια, και δεν γυρνάμε σπίτι, το κράτος συνεχίζει να μας στοχοποιεί με κατασκευασμένα και διογκωμένα κατηγορητήρια όπως τους συντρόφους Γ. Καρατσώλη και Σ. Τουτζιαράκη στην Πάτρα, ή τα συντρόφια που διώκονται για την υπόθεση των Αμπελοκήπων.

Τα ελληνικά πανεπιστήμια παράγουν ερευνά για την πολεμική βιομηχανία, και στην κοινότητα Κατειλημμένων Προσφυγικών στοχοποιείται η προσπάθεια της αντίστασης στον σάπιο κόσμο που πορεύεται από τον ιδρώτα μας, με κορωνίδα του αγώνα την απεργία πείνας του Αριστοτέλη Χαντζή από 06/02.

Επίσης, τρία χρόνια μετά την ίσως μεγαλύτερη συνωμοσία του ελληνικού κράτους για τη συγκάλυψη 57 δολοφονιών, η μάχη που περιμένει να δοθεί από εμάς, όχι μέσα από ψηφοδέλτια και ευχολόγια για δικαιοσύνη και εξυγίανση του πολιτικού συστήματος, είναι μια μάχη για την ολική καταστροφή του. Η πραγματική δικαιοσύνη θα αποδοθεί όταν καταστραφεί ο πολιτισμός της εκμετάλλευσης που συντηρεί διεργασίες σαν και αυτές, με μίζες, παράξενα φορτία, συστήματα πληρωμένα που δεν λειτουργούν, ελαστικά ωράρια και πειστήρια που μπαζώνονται και γίνονται φορμάτ.

**Για να ζήσουμε μια ζωή που δεν την φανταζόμαστε,
χρειάζεται πρώτα να οργανωθούμε και μετά να επιτεθούμε.
Γιατί κουβαλάμε μέσα μας τον καινούργιο κόσμο που θα ανθίσει.
Ραντεβού στους δρόμους**

■ συντακτική ομάδα Αθήνας

Επί του πιεστηρίου

Κατασταλτική υστερία στο Α.Π.Θ

Τα ξημερώματα της 7ης Φλεβάρη και ενώ λάμβανε χώρα πάρτυ στο ΑΠΘ μια δοιμηρία μπάτσων δέχτηκε επίθεση με βόμβες μολότοφ. Σε πρώτο χρόνο πραγματοποιήθηκαν 300 προσαγωγές όλων των ατόμων που συμμετείχαν στο πάρτυ. Ταυτόχρονα φωτογραφίες αναρτήθηκαν σε όλα τα μέσα με ένα καμένο κομμάτι μιας στολής μπάτσου και τριάντα μαυροκόκκινες σημαίες για να δείξουν πόσο σημαντικό ήταν αυτό που συνέβη. Και επειδή δεν ήταν καθόλου σημαντικό και οι 300 συμμετέχοντες στο πάρτυ έπρεπε να αφεθούν ελεύθεροι επειδή δεν είχαν κάνει τίποτα ξεκίνησε ένα όργιο καταστολής και κατασταλτικής ρητορείας ακριβώς για να δημιουργηθεί το ζήτημα εκεί που δεν υπήρχε.

Τις επόμενες μέρες:

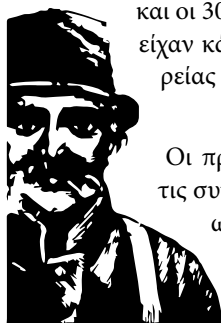
Οι πρυτανικές αρχές απαγόρευσαν όλες τις πολιτιστικές εκδηλώσεις και τις συνελεύσεις των πολιτιστικών ομάδων του ΑΠΘ εξαιτίας των τελευταίων γεγονότων. Μέχρι νεοτέρας.

Ο εκπρόσωπος των μπάτσων ζήτησε να προμηθευτούν οι μπάτσοι της Θεσσαλονίκης με πλαστικές σφαίρες και σφαιρίδια χρώματος.

Ο πρύτανης τοποθετήθηκε ότι ήρθε η ώρα για κάρτες εισόδου στα πανεπιστήμια. Όλοι οι χώροι των πανεπιστημίων αποφασίστηκε ότι θα κλείνουν στις 22:00 τις καθημερινές και στις 18:00 τα σαββατοκύριακα.

Μένει να δούμε τι από όλα αυτά θα συμβεί.

ΥΓ. Τον Νοέμβρη με αφορμή τα γεγονότα στα Βορίτζια ψηφίστηκε ένας νέος νόμος για την οπλοχρησία στους γάμους όπου πλέον ότι το να φέρεις πυροβόλο όπλο σε ειρηνική συνέντευξη είναι πλέον κακούργημα. Σε μια παράλληλη εξέλιξη πάλι στη Θεσσαλονίκη που αναδεικνύεται πρωτοπόρα στην καταστολή, ο εκεί εισαγγελέας βρήκε μια πολύ ενδιαφέρουσα ερμηνεία αυτού του νόμου: και η περιφρούρηση των αντιφασιστών σε πορεία είναι διακεκριμένη οπλοκατοχή σε ειρηνική συγκέντρωση, δηλαδή κακούργημα και άσκησε την ανάλογη δίωξη.

η εφημερίδα
ΑΠΑΤΡΙΣ
διανέμεται
πανελλαδικά:
**Σε στέκια
και καταλήψεις
καθώς
και πόρτα-πόρτα
σε διάφορες
πόλεις.**

Μικρά Μεγάλα Εσωτερικά Νέα

Αθήνα, 10/25 – Καταγγελία ένωσης ιατρών νοσοκομείων έπειτα από απόπειρα ασφαλιτών να εκμαιοσύουν προσωπικά στοιχεία χτυπημένων διαδηλωτών

Στις 31/10 του 2025, έναν χρόνο μετά τον θάνατο του αναρχικού αντάρτη Κυριάκου Ξυμητήρη, πραγματοποιήθηκε πορεία μνήμης και αλληλεγγύης στο κέντρο της Αθήνας με έντονο παλμό και συγκροτημένο το αναρχικό μπλοκ, η οποία χτυπήθηκε απρόκλητα κατά την είσοδό της στα Εξάρχεια από τα ΜΑΤ. Ακολούθησαν κυνηγητά, συλλήψεις και ωμή βία από τις δυνάμεις καταστολής στην ευρύτερη περιοχή. Τις ώρες που ακολούθησαν, μπάτσοι με πολιτικά εισήλθαν στα νοσοκομεία νοσηλείας τραυματισμένων της διαδήλωσης και όπως αναφέρει σε ανακοίνωσή της η ΕΙΝΑΠ (Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Αθηνών Πειραιά) «εισέβαλαν στο ΤΕΠ του εφημερεύοντος νοσοκομείου της Αθήνας (Ερυθρός Σταυρός – Κοργιαλένειο) απαιτώντας τα ονοματεπώνυμα και τα ιατρικά στοιχεία ΟΛΩΝ των ασθενών “νεαρής ηλικίας” που είχαν προσέλθει στο ΤΕΠ “λόγω τραυματισμού στο κεφάλι” (είχε προηγηθεί διαδήλωση στο κέντρο της Αθήνας η οποία είχε δεχθεί επίθεση από τα ΜΑΤ)». Το περιστατικό αυτό είναι ισχυρή ένδειξη ότι οδηγούμαστε σε ένα στρατιωτικού τύπου καθεστώς χαρτογράφησης και φακελώματος. Αυτό αποτελεί σοβαρή απειλή όταν φτάνει στο σημείο να παραβιάζει ευαίσθητους χώρους νοσηλείας τραυματισμένων αγωνιστών για να έχει πρόσβαση στα προσωπικά μας δεδομένα.

12/25 – Για τον εξευγενισμό της ζώνης των Εξαρχείων μεταξύ Πολυτεχνείου και Στρέφη

Όπως αναγράφεται και στο blog της Ανοιχτής Συνέλευσης για την Υπεράσπιση του Λόφου Στρέφης, «[...]Το σχέδιο για την πεζοδρόμηση των Τσιτσα και Ζωσιμάδων, ανέλαβε να υλοποιήσει στα μουλωχτά, ο Δήμος Αθηναίων, υπό την παρούσα δημοτική αρχή. Στη σημερινή (1.12.2025) δημοτική επιτροπή, οι παρατάξεις των Δούκα και Μπακογιάννη ψήφισαν ομόφωνα την πρόταση για χρηματοδότηση του σχεδίου από το ΕΣΠΑ. Προηγήθηκε διθυραμβική ανάρτηση του φιλόδοξου αντιδημάρχου Τεχνικών Υπηρεσιών για δήθεν χρηματοδότηση του έργου από το Πράσινο Ταμείο. Επειδή, για να είναι εύπεπτο το έργο, παρουσιάζεται ως “πράσινη διαδρομή”. Γεγονός που διαψεύδουν οι ίδιες οι μακέτες του, αφού θα πέσουν τόννοι μπετόν και θα φυτευτούν τιμεντένιοι κυβόλιθοι, ενώ τα παρτέρια είναι ελάχιστα και τα φυλακισμένα σε μπετόν δέντρα, θέλουν 30 χρόνια για να μοιάσουν με αυτά στη μακέτα (αν μεγαλώσουν ποτέ στο υπόβαθρο από μπάτζα)». Ενάντια στο αφήγημα των «πράσινων διαδρομών», κάτοικοι και αγωνίστριες της γειτονιάς των Εξαρχείων αναδεικνύουν ότι το εγχώριο και διεθνές επενδυτικό κεφάλαιο με τις ευλογίες του κράτους δουλεύει πάνω στον εξευγενισμό με χρηματοοικονομικούς, επενδυτικούς όρους που θα οδηγήσουν στην «αλλαγή τσιμέντου», την αύξηση των ενοικίων, τη βίαιη εμπορευματοική τουριστικοποίηση και τον δι-

ωγμό του εναπομείναντος λαϊκού πληθυσμού της γειτονιάς.

Κιλκίς, 01/26 – Αγρότες του μπλόκου Ευζώνων παρεμβαίνουν στο γραφείο του βουλευτή της ΝΔ Γ. Γεωργαντά

Στις 03 Ιανουαρίου 2026, πραγματοποιείται πορεία αγροτών του νομού Πέλλας και Κιλκίς στο κέντρο της πόλης του Κιλκίς με τρακτέρ και αγροτικά οχήματα. Οι συγκεκριμένοι αγρότες ήρθαν στην πόλη από το μπλόκο των Ευζώνων και η πορεία τους έκανε στάση στον κεντρικό δρόμο του Κιλκίς έξω από το πολιτικό γραφείο του αντιπροέδρου της Βουλής Γιώργου Γεωργαντά, βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας Κιλκίς και πρώην Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης. Με βασικό αίτημα να κατέβει στον δρόμο ο Γεωργαντάς για να συνομιλήσουν σε σχέση με τα προβλήματα και τον τρέχοντα αγώνα τους, οι αγρότες φτάσαν στην είσοδο της πολυκατοικίας του γραφείου αλλά ο Γεωργαντάς, αν και παρών στο γραφείο μέσα, δεν κατέβηκε για να τους συναντήσει. Ακολούθησαν συνθήματα, κόρνες και αποδοκιμασίες από πλευράς των αγροτών για την αντιλαϊκή πολιτική του κράτους απέναντι στα ζητήματα του πρωτογενή τομέα και η παρέμβαση κορυφώθηκε με φράξιμο της κεντρικής εισόδου της πολυκατοικίας από άχυρα που στοιβαζόνταν από τους αγρότες. Σε ένα σώμα αρκετών δεκάδων διαδηλωτών και πολλών οχημάτων η δράση αυτή ήταν ένδειξη της γενικότερης απογοήτευσης των αγροτών. Είναι αξιοσημείωτο ότι τα περισσότερα καθεστωτικά μέσα της πόλης καταδίκασαν τη δράση πλέκοντας παράλληλα το εγκώμιο στον Γεωργαντά, μιας και τέτοιου είδους παρεμβάσεις ασκούν ιδιαίτερη επικοινωνιακή πίεση στο κράτος και τα φερέφωνά του.

Θεσσαλονίκη, 02/26 – Βίαιη έφοδος δυνάμεων καταστολής σε πάρτυ εντός του ΑΠΘ έπειτα από οδομαχίες

Τα ξημερώματα του Σαββάτου 07/02, λάβαν μέρος συγκρούσεις με τις δυνάμεις καταστολής στη συμβολή των οδών Εγνατία και Γ' Σεπτεμβρίου, στη Θεσσαλονίκη. Με αφορμή το γεγονός αυτό, ακολούθησε βίαιη έφοδος των ΜΑΤ εντός κλειστού χώρου της πολυτεχνικής σχολής του ΑΠΘ όπου εξελισσόταν πάρτυ με αρκετό κόσμο. Οι μπάτσοι πνίζαν με χημικά το εσωτερικό του χώρου και κυνηγήσαν τον κόσμο κάνοντας 309 προσαγωγές. Δεκάδες είναι και οι περιπτώσεις που αναφέρθηκαν ξυλοδαρμοί των προσαχθέντων στη συγκεκριμένη επιχείρηση από ΜΑΤ και ΟΠΚΕ. Εν τέλει δεν προέκυψε κάτι επιβαρυντικό και αφέθηκαν όλα τα άτομα ελεύθερα. Τις επόμενες μέρες οι πρυτανικές αρχές του ΑΠΘ με το Υπουργείο Παιδείας επιδόθηκαν σε μια διαμάχη, με πίεση από πλευράς του Υπουργείου, να δοθούν εντός 48ώρου οι ενέργειες που θα γίνουν ώστε να εφαρμοστεί ο νόμος 5224/25 σε σχέση με την ασφάλεια στους πανεπιστημιακούς χώρους. Φυσικά όλο αυτό αποτελεί άλλο ένα πεδίο που το κράτος κλείνει το μάτι στο ιδιωτικό κεφάλαιο των συστημάτων ασφαλείας, μιας και οι πιέσεις αυτές γίνονται, όχι για την ασφάλεια, αλλά για τη χαρτογράφηση όσων μπαινοβγαίνουν στα πανεπιστημιακά ιδρύματα μέσω της χρήσης καμερών και τουρνικέ που οραματίζονται να εγκατασταθούν από εταιρείες. Ένα σχέδιο καταστολής ώστε να αποπολιτικοποιηθούν τα πανεπιστημιακά ιδρύματα και να πα-

ραδοθούν αποκλειστικά σε τεχνοκράτες και κεφάλαιο.

Ηράκλειο, 02/26 – Το ελληνικό κράτος συλλαμβάνει τον Παλαιστίνιο Μοχάμεντ Χατίμπ

Το Δίκτυο Αλληλεγγύης Παλαιστίνιων Κρατούμενων Samidoun καταδικάζει τη σύλληψη, κράτηση, απαγόρευση εισόδου και προγραμματισμένη απέλαση του Μοχάμεντ Χατίμπ, ευρωπαϊκού συντονιστή του Samidoun, που ταξίδεψε στο Ηράκλειο για να μιλήσει σε εκδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Ο Μοχάμεντ είναι ευρέως γνωστός στο κίνημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη και έχει συμμετάσχει σε πολλές εκδηλώσεις τα τελευταία χρόνια. Στις 07/02 συλλήφθηκε στο αεροδρόμιο Ηρακλείου όπου του ανακοίνωσαν ότι είναι ανεπιθύμητος για λόγους «εθνικής ασφάλειας». Μετά τη σύλληψή του, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση αλληλεγγύης έξω από το κεντρικό αστυνομικό τμήμα στο Ηράκλειο Κρήτης με σύνθημα «Sumoud: Η αντίσταση θα νικήσει. Η Παλαιστίνη θα ελευθερωθεί». Με την κίνησή του αυτή το ελληνικό κράτος, ως δεξί δυτικό χέρι, πραγματοποιεί μια κίνηση ενάντια στη φωνή των ανθρώπων της Παλαιστίνης που βιώνουν γενοκτονία, κλείνοντας το μάτι στον ισραηλινό εθνικισμό και милитарισμό, καταστέλλοντας και φυλακίζοντας αγωνιστές.

Οι έξι κατηγορούμενοι αστυνομικοί προκαλούν με προφάσεις ζητώντας για 5^η φορά αναβολή της δίκης. Για εμπαιγμό προς τη δικαιοσύνη κάνει λόγο ο πατέρας του Βασίλη, Γιάννης Μάγγος δηλώνοντας ότι τα ντοκουμέντα δεν αλλάζουν και είναι αδιάσειστα εις βάρος τους

□ Ανταπόκριση και κάποιες σημειώσεις από την κατάληψη του αεροδρομίου Ηρακλείου

Ο Κρατικός Αερολιμένας Ηρακλείου «Νίκος Καζαντζάκης» αποτελεί τον δεύτερο σημαντικότερο αερολιμένα της Ελλάδος. Απέχει 2 χιλιόμετρα από το κέντρο του Ηρακλείου, στην Κοινότητα Νέας Αλικαρνασσοῦ, και αναμένεται να αντικατασταθεί από τον Νέο Διεθνή Αερολιμένα Ηρακλείου Κρήτης Καστελλίου Πεδιάδος το 2027. Το αεροδρόμιο άνοιξε για πρώτη φορά τον Μάρτιο του 1939, τότε ήταν απλώς ένα κομμάτι επίπεδης γεωργικής γης, όταν το πρώτο αεροπλάνο, ένα Junkers Ju 52, μετέφερε τους πρώτους επιβάτες στην τοποθεσία. Ογδόντα έξι χρόνια αργότερα, το 2025, η επιβατική κίνηση στο αεροδρόμιο Ηρακλείου ξεπέρασε τους 10 εκατομμύρια επιβάτες.

*

Στις 09/12/2025 αγρότες και κτηνοτρόφοι του Ηρακλείου κατέλαβαν το αεροδρόμιο της πόλης κατά την διάρκεια προγραμματισμένης συγκέντρωσης τους. Η κατάληψη έγινε μετά από μάχη οχτακοσίων έως χίλιων αγροτών με πέτρες και ξύλα εναντίον αρκετών διμοιριών ΜΑΤ που είχαν κλείσει με κλούβες τις διαδρομές προς το αεροδρόμιο –μια μάχη που βρήκε τους μπάτσους ηττημένους και αυτό από μόνο του έχει ήδη, σαν πρώτο στοιχείο, μεγάλη σημασία. Την ίδια ώρα που εξελίσσονταν τα γεγονότα του Ηρακλείου, στα Χανιά αγρότες και κτηνοτρόφοι εξευτέλιζαν τις διμοιρίες των ΜΑΤ και εισέβαλλαν και εκεί στο αεροδρόμιο.

*

Ανάμεσα στα αιτήματα των αγροτών και των κτηνοτρόφων είναι και να μην πειραχθούν οι «κρητικές γαίες». Η αναδιανομή των οθωμανικών τσιφλικιών κατά την διάρκεια της Κρητικής Πολιτείας¹ έγινε με διαφορετικό τρόπο από ό,τι στο υπόλοιπο ελληνικό κράτος και έχει σαν αποτέλεσμα να μην υπάρχει στην Κρήτη δημόσια γη –όλα τα κομμάτια γης χωρίζονται σε μικρούς κλήρους. Σύμφωνα με κάποιους αγρότες, αυτό που συμβαίνει σιωπηρά είναι ότι χαρακτηρίζονται είτε σαν δασικές, είτε σαν Natura διάφορες περιοχές, οι οποίες έτσι πέρναγαν στα χέρια του δημοσίου και στην συνέχεια εκχωρούνται σε εταιρίες για να γίνουν εκεί ανεμογεννήτριες. Οι κρητικές γαίες συνεπώς είναι αυτή η ιστορική ιδιομορφία της Κρήτης, που οσονούπω θα αποτελέσει και νέο πεδίο αντιπαράθεσης τοπικής κοινωνίας και κεντρικού κράτους –σημεία των καιρών: κτηνοτρόφος συνδικαλιστής μίλησε για το ζήτημα στις κάμερες ενώ βρίσκονταν στον κατειλημμένο αεροδιάδρομο, λέγοντας ότι αυτά δεν είναι της Ελλάδας, είναι των κρητικών.

*

Την κατάληψη του αεροδρομίου την πραγματοποίησαν κατά κύριο λόγο κτηνοτρόφοι του νομού Ηρακλείου, χωρίς να είναι εμφανής κάποια ισχυρή ιεραρχία που θα μπορούσε να κατευθύνει τα πράγματα. Με απλά λόγια, η κατάσταση για κάποιες ώρες ήταν τελείως ανεξέλεγκτη. Η συνδικαλιστική ιεραρχία εμφανίστηκε κυρίως όταν υποχώρησε η μεγάλη μάζα των κτηνοτρόφων που επέστρεψαν στα ζώα τους –πολύ χοντρικά, οι κτηνοτρόφοι αδυνατούν για προφανείς λόγους να απεργήσουν καθώς το κεφάλαιο τους είναι ζωντανοί οργανισμοί.

*

Το ελληνικό κράτος κατά τη διάρκεια της κατάληψης των αεροδρομίων της Κρήτης ήταν σε πανικό. Η απειλή για συλλήψεις με την κατηγορία για εγκληματική οργάνωση διακοσίων «ταυτοποιημένων» δραστών των καταλήψεων μπορεί να έπαιξε τον ρόλο της στον τερματισμό της δράσης αυτής, ωστόσο, αφού δεν πραγματοποιήθηκε καμία σύλληψη, αποτελεί άλλη μια σημαντική ήττα της καταστολής. Όταν γαβγίζεις χωρίς να δαγκώνεις, σταματάς μετά από λίγο να μπορείς να τρομάξεις τον εχθρό και στη συγκεκριμένη περίπτωση, έτσι και αλλιώς, ο εχθρός αποτελείται από ένα κοινωνικό κομμάτι που δεν τρομάζει εύκολα. Η ήττα του κράτους στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι ακόμα πιο εμφαντική, αν αναλογιστεί κανείς ότι κτηνοτρόφοι συνδικαλιστές μετακόμισαν την κατάληψή τους για αρκετές μέρες στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση, όπου και πάλι δεν τόλμησε κανένας να τους ακουμπήσει.

*

Τη μάχη και την κατάληψη του αεροδρομίου την πραγματοποίησαν κτηνοτρόφοι και αγρότες χωρίς καμία απολύτως στήριξη από κανένα συνδικαλιστικό όργανο, καμία αριστερή ή γενικότερα πολιτική οργάνωση και κανέναν φορέα. Τριάντα άτομα από τον αντιεξουσιαστικό χώρο σταθήκαμε δίπλα τους και στις συγκρούσεις και στην κατάληψη.

*

Τον τελευταίο χρόνο, είτε με αφορμή το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, είτε με αφορμή το μακελειό στα Βορίζα, στο οποίο ηλιθιωδώς –και για τηλεοπτικούς λόγους– αποδόθηκε χαρακτήρας «βεντέτας»², έχει αρχίσει να δημιουργείται ένα κλίμα αντικρητισμού. Ο ίδιος ο Μητσοτάκης έχει εξαγγείλει εισαγωγή ενός ειδικού μαθήματος εναντίον της βίας στα σχολεία αποκλειστικά της Κρήτης, με τη συμμετοχή ψυχολόγων, από την επόμενη σχολική χρονιά. Η Κρήτη, ένα νησί με δική του, διακριτή από την Ελλάδα, οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ζωή έχει έτσι και αλλιώς μια «ειδική σχέση» με το ελληνικό κράτος ήδη από την ενσωμάτωσή του.³ Είναι αδύνατο να κατανοηθεί αν αυτή η επίθεση οφείλεται σε μια ολοκληρωτική ιδεαλιστική λογική του τύπου «ο νόμος θα εφαρμοστεί παντού» ή απλά σε έναν ακόμα πολιτικό τυχοδιωκτισμό της νέας δημοκρατίας που επιλέγει έτσι να κερδίσει τηλεοπτικό χρόνο, ή ακόμα και σε ένα κράμα αυτών των δύο. Σε κάθε περίπτωση αυτά είναι επικίνδυνα πράγματα για τη συνοχή του ελληνικού κράτους και την κοινωνική ειρήνη και αυτό παρουσιάζει έντονο ενδιαφέρον.

*

Η δηλώσεις των διαφόρων συνδικαλιστών ότι οι καταληψίες του αεροδρομίου δεν στοχοποίησαν τον τουρισμό είναι ακατανόητες –προφανώς και αυτό που στοχοποίησαν είναι ο τουρισμός και, μέσω αυτού, τη μεγαλύτερη τουριστική βιομηχανία του ελληνικού κράτους, αυτή της Κρήτης. Και μοιραία αυτή η κίνηση μένει σαν παρακαταθήκη, οι αντιστάσεις δείχνουν τους δρόμους.

1312

Υποσημειώσεις

1. Η Κρητική Πολιτεία ήταν αυτόνομο κράτος υπό την εποπτεία των Μεγάλων Δυνάμεων, που δημιουργήθηκε το 1898 μετά την Κρητική Επανάσταση απέναντι στην Οθωμανική Αυτοκρατορία και σταμάτησε να υπάρχει το 1913, οπότε και η Κρήτη έγινε μέρος του ελληνικού κράτους.
2. Μετά την συμπλοκή στα Βορίζα έλαβε χώρα στη δημόσια σφαίρα ένας εξαιρετικά χαμηλού επιπέδου διάλογος όπου οι διάφοροι συνομιλούντες μπέρδευαν την κοινωνική πραγματικότητα της Κρήτης με την καθημερινή –και επίσης πολύ χαμηλού επιπέδου– τηλεοπτική σειρά Σασμός και στον οποίο διάλογο διατυπώνονταν ερωτήματα για το εάν είναι στην Κρήτη όλοι απολίτιστοι απατεώνες και δολοφόνοι.
3. Για την «ειδική σχέση» της Κρήτης με το ελληνικό κράτος μια ενδεικτική βιβλιογραφία: Η «στάσις των ανυποτάκτων» στη Δυτική Κρήτη (1921-1922), Νίκος Βαφέας
Ζεστό το Σίδερο Κολλάει, Πρωτοβουλία για την Ιστορική Καταγραφή και την Επαναστατική Μνήμη από την Κατάληψη Ευαγγελισμού και το άρθρο: Η Αντιφορολογική Εξέγερση της Κρήτης/ Γενάρης – Φλεβάρης 1928 στη σελίδα apatris.org/i-oikoumeniki-kivernisi-tou-1926-kai-i-kivernisi-sinaspismou-tou-1927

Ηράκλειο Κρήτης

Σχόλια στην προπαγάνδα ενάντια στις κινητοποιήσεις των αγροκτηνοτρόφων από καθηγητή μας

Οι πρόσφατες κινητοποιήσεις των ανθρώπων της αγροτιάς και της κτηνοτροφίας αποτελούν μια αναγκαία κλιμάκωση του αγώνα τους, ως απάντηση στη συστηματική αδιαφορία του κράτους απέναντι στα πάγια αιτήματά τους. Η μετάβαση σε πιο συγκρουσιακές μορφές δράσης, όπως οι αποκλεισμοί υποδομών (λιμάνια, αεροδρόμια) και οι καταλήψεις δημόσιων υπηρεσιών, προέκυψε από την εμπεδωμένη διαπίστωση ότι η στείρα ειρηνική διαμαρτυρία συχνά παραμένει αόρατη στα φίλτρα της αστικής δημοκρατίας.

Τα αγωνιζόμενα άτομα διεκδικούν στοιχειώδη δικαιώματα: Πρόσβαση σε αφορολόγητο πετρέλαιο –προνόμιο που απολαμβάνουν οι εφοπλιστές αλλά όχι οι αγροκτηνοτρόφοι–, εμβολιασμό των ζώων με σκοπό την αποφυγή του δυσβάσταχτου κόστους ασθενειών που δεν αποζημιώνεται, καθώς και, κυρίως, απαιτούν να μην μετακυλιστεί στην κοινωνική βάση το οικονομικό βάρος του μαφιοζικού σκανδάλου του ΟΠΕΚΕΠΕ. Ο αγώνας αυτός δεν είναι απλώς συνδικαλιστικός, αλλά μια μάχη επιβίωσης για τη βάση της κοινωνικής πυραμίδας. Η στροφή σε δυναμικές παρεμβάσεις που διαταράσσουν την «κανονικότητα» είναι το μοναδικό μέσο πίεσης που ανάγκασε το πολιτικό σύστημα και τον Τύπο να ασχοληθούν με το ζήτημα, αναδεικνύοντας τον αγώνα τους ως μια επιτακτική μάχη για την ίδια τους την ύπαρξη απέναντι στην κρατική αναληγσία.

Για το δίκαιο ξέσπασμα των παραγωγών, το κράτος επιχειρεί να περάσει σε μια χυδαία αντεπίθεση, προσπαθώντας να στιγματίσει τους αγωνιζόμενους ως «εγκληματική οργάνωση» και «εχθρούς του συστήματος», την ίδια στιγμή που οι πραγματικές μαφιόζικες δομές παραμένουν στο απυρόβλητο. Όταν, ωστόσο, κατέστη σαφές ότι τέτοιες επικοινωνιακές πρακτικές δεν πείθουν το κοινωνικό σύνολο, επιστράτευτηκαν κατασταλτικοί και παρακρατικοί μηχανισμοί. Στόχος τους είναι η καλλιέργεια κοινωνικού αυτοματισμού και η στρέβλωση της κοινωνικής δυσaráσκειας, ώστε αυτή να στραφεί εναντίον του αγώνα των αγροκτηνοτρόφων, απομονώνοντας τους πολιτικά και κοινωνικά.

Μεταξύ άλλων, αξιοσημείωτη υπήρξε και η δημόσια τοποθέτηση του ομότιμου καθηγητή μας και πρώην διευθυντή της Πνευμονολογικής Κλινικής ΠαΓΝΗ. Ο γνωστός στα ΜΜΕ Πνευμονολόγος επικαλέστηκε το ηθικό και συναισθηματικό καθήκον του «αγαθού ιατρού» απέναντι στους βαρέως πάσχοντες και ταλαιπωρημένους ασθενείς, οι οποίοι –κατά την τοποθέτησή του– πλήττονται επίσης από τις κινητοποιήσεις των αγροκτηνοτρόφων. Συγκεκριμένα, αναφέρθηκε στην αναβολή των ραντεβού 22 καρκινοπαθών για εξέταση PET scan στο ΠαΓΝΗ, καθώς το ραδιοφάρμακο δεν έφτα-

σε στο νοσοκομείο τη συγκεκριμένη ημέρα λόγω του αποκλεισμού του αεροδρομίου. Πρόκειται για ένα επιχείρημα που εκ πρώτης όψεως μοιάζει εύλογο και συγκινησιακά φορτισμένο, ωστόσο, σε βάθος ανάλυσης, καταλήγει να είναι βαθύτατα υποκριτικό για πολλούς λόγους...

Πρωτίστως, η μετακύλιση της ευθύνης για τη χρόνια υπολειτουργία κρίσιμων νοσοκομειακών δομών –και δη του ποζιτρονικού τομογράφου– από τις διαχρονικές κρατικές αμέλειες και τη διοικητική φιλαργυρία, προς τους ανθρώπους που αγωνίζονται, συνιστά τουλάχιστον ανήθικη και παραπλανητική ρητορική! Μιλάμε για ένα πλαίσιο στο οποίο τόσο οι εργαζόμενοι στον χώρο της υγείας όσο και οι ίδιοι οι λήπτες υπηρεσιών έχουν επανειλημμένα αιτηθεί τη βελτίωση της λειτουργίας του PET scan προς τη διοίκηση: Από την παρασκευή των ραδιοφαρμάκων εντός του ίδιου του νομού –αντί της προμήθειας από την πρωτεύουσα με επταπλάσιο κόστος– έως τη χορήγηση άδειας λειτουργίας και κατά τις απογευματινές ώρες. Μόνο έτσι θα αποσυμφορηθεί η λίστα αναμονής, που, με βάση το σχόλιο της διευθύντριας του τμήματος Πυρηνικής Ιατρικής, φτάνει έως και τον Απρίλιο. Τελευταίο και κρίσιμο αίτημα είναι να αρθούν τα οικονομικά εμπόδια που συνοδεύουν τη λειτουργία του, σύμφωνα με τα αιτήματα των εργαζομένων και ληπτών της υπηρεσίας αυτής.

Αντί, λοιπόν, να αναγνωριστούν και να αναδειχθούν τα πραγματικά αίτια της υπολειτουργίας του ποζιτρονικού τομογράφου, και να υπάρξει συλλογική διεκδίκηση για την ουσιαστική ενίσχυσή του, παρατηρούμε ακόμη και πανεπιστημιακούς καθηγητές να αναλώνονται στην αναπαραγωγή φιλοκυβερνητικής ρητορικής. Μια στάση που αποφεύγει τη σύγκρουση με το κράτος και τους υποστηρικτές του, αποσιωπώντας το πραγματικό πρόβλημα, ακριβώς επειδή η ανάδειξή του θα ήταν πολιτικά ενοχλητική.

Επιπρόσθετα, η δημοσιοποίηση της εν λόγω καταγγελίας από τον συγκεκριμένο συνταξιούχο ιατρό κάθε άλλο παρά τυχαία μπορεί να θεωρηθεί! Ο

καθηγητής μας αποτελεί ένα πρόσωπο με ισχυρό επικοινωνιακό αποτύπωμα και μεγάλη αναγνωρισιμότητα από την περίοδο της πανδημίας. Η επιστροφή ενός «τηλεοπτικού» καθηγητή προσδίδει στο μήνυμα το απαραίτητο επιστημονικό περιτύλιγμα, ώστε η επίθεση στις κινητοποιήσεις να μην εμφανιστεί ως μια στενά πολιτική τοποθέτηση, αλλά ως δήθεν «ανθρωπιστική παρέμβαση». Η δημόσια προβολή του χρησιμοποιείται στρατηγικά για να προσδώσει κύρος σε μια επιχείρηση κοινωνικού αυτοματισμού, μετατρέποντας έναν έμπειρο στην επικοινωνία επιστήμονα σε πολιορκητικό κριό ενάντια στα αιτήματα των διαδηλωτών. Έτσι, το ευρύ κοινό είναι πιο έτοιμο να «καταναλώσει» μιας και προέρχεται από ένα «οικείο» πρόσωπο των ΜΜΕ.

Ταυτόχρονα, αναφερόμαστε σε έναν πανεπιστημιακό καθηγητή που εμφανίζεται αιφνιδίως να επικαλείται την αγαθότητα και την κοινωνική του ευαισθησία απέναντι στους ασθενείς, την ίδια στιγμή που επιλέγει να εθελουφλεί απέναντι στην κοινωνική διάσταση και την ευθύνη του ίδιου του επαγγέλματός μας. Μια στάση που, δυστυχώς, δεν αποτελεί εξαίρεση αλλά συχνό φαινόμενο στον χώρο των μεγαλοκαθηγητών. Ιδιαίτερη σημασία αποκτά, στο πλαίσιο αυτό, το γεγονός ότι μόνο στο ΠαΓΝΗ εκτιμάται πως έχουν δαπανηθεί περίπου 2 εκατομμύρια ευρώ απευθείας από την τσέπη των ασθενών για «εξυπηρετήσεις», όπως τα απογευματινά ιατρεία και συναφείς πρακτικές. Το κύρος που συνοδεύει τις συγκεκριμένες ακαδημαϊκές και διοικητικές θέσεις λειτουργεί συχνά ευνοϊκά προς την παγίωση αυτής της κατάστασης. Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο καθηγητές να εμφανίζονται στο δημόσιο νοσοκομείο μόνο τις ημέρες που δεν λειτουργούν το ιδιωτικό τους ιατρείο ή να περιορίζουν τη δραστηριότητά τους αποκλειστικά στα απογευματινά ιατρεία, γνωρίζοντας ότι ένας ασθενής με σοβαρό ή δυσεπίλυτο νόσημα βρίσκεται σε αντικειμενικά δυσχερή θέση να αρνηθεί τέτοιες «επιλογές».

Κατά συνέπεια, δεν αμφισβητούμε την έννοια της ιατρικής αγαθότητας· αντιθέτως, καλούμε αυτή να αποκτήσει ουσιαστικό κοινωνικό περιεχόμενο. Να αξιοποιηθεί για την άρση των κοινωνικών και οικονομικών φραγμών που διαχωρίζουν τους ασθενείς σε πολίτες «δύο ταχυτήτων», και να συμβάλει στην κατάργηση των μηχανισμών έμμεσου ή άμεσου χρηματισμού, οι οποίοι συνιστούν ένα από τα πλέον δομικά και διαχρονικά προβλήματα του νοσοκομείου μας.

✍ Πρωτοβουλία Προπτυχιακών Φοιτητ(ρι)ών
Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Κρήτης

* efsyn.gr/ellada/ygeia/435539_kostizei-pet-scan-na-pate-alloy

Εκδόσεις & διακίνηση
κινηματικών εντύπων

WWW.INK4RIOT.GR

Όλα τα έσοδα διατίθενται για την οικονομική ενίσχυση
κινηματικών δομών & δικαστικών εξόδων

When the city is burning...

[8/11 Αθήνα] Ανάλυση ευθύνης για την εμπρηστική επίθεση στα γραφεία της Ομάδας Αλήθειας

Οι Πυρήνες Άμεσης Δράσης αναλαμβάνουν την ευθύνη για την εμπρηστική επίθεση στα γραφεία της γνωστής και μη εξαιρετέας «Ομάδας Αλήθειας», όπως και του φιλοκυβερνητικού ειδησεογραφικού σάιτ ellada24.gr, τα ξημερώματα της 8/11 στην περιοχή της Παλλήνης. Έναν από τους πιο ανήθικους, πιο επαχθείς και ελεεινούς μηχανισμούς χειραγώγησης της κοινής γνώμης που έχουμε συναντήσει στην πολιτική ιστορία της χώρας. [...] Ένα δεύτερο πεδίο που η κυβέρνηση ασχολήθηκε και πέτυχε για πολλά χρόνια τον απόλυτο έλεγχο ήταν το πεδίο των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Η αλήθεια είναι πως σε αυτή τη «μάχη» η Νέα Δημοκρατία έμπαινε από θέση ισχύος....

Θε να πεθάνεις για να ζήσουν οι άνθρωποι

Αυτή η επίθεση είναι αφιερωμένη στον αναρχικό αντάρτη πόλης Κυριάκο Ξυμητήρη. Ανταποκρινόμενοι κι εμείς με τις δυνάμεις μας στο κάλεσμα των συντροφισσών Μαριάννας Μανουρά και Δήμητρας Ζαραφέτα για να φωτιστούν οι μέρες εκείνες, που στιγμάτισε ο Κυριάκος με την εκκωφαντική του απόδραση, από την αντανάκλαση της αφοσίωσης του σε έναν Σκοπό που πολλοί χωλαίνουν να κατανοήσουν.

Πυρήνες Άμεσης Δράσης
athens.indymedia.org/post/1638599/

[Οκτωβρης-Νοέμβρης] ΕΜΠΡΗΣΤΙΚΟ ΜΠΑ-PAZ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΛΛΑΔΑ- συνένοχο κράτος

Το ελληνικό κράτος είναι συνένοχο στην γενοκτονία των Παλαιστινίων. Ως τέτοιο θα πρέπει να αντιμετωπίζεται και να χτυπιέται. Ως μέλος του ΝΑΤΟ, σύμμαχος της Αμερικής, αν και μηδαμινής αξίας, και μέλος της τριμερούς οικογενειακής συμμαχίας Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ. Έχει παραδώσει γη και ύδωρ στις ανάγκες του Ισραήλ και της Αμερικής. Η βάση στη Λάρισα χρησιμοποιείται ανοιχτά και η βάση στη Σούδα έγινε η αφετερία του πολέμου ενάντια στους Χούθι αλλά και του βομβαρδισμού της Αμερικής στο Ιράν.

Για όλους αυτούς τους λόγους αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τις εξής εμπρηστικές επιθέσεις:

ι) Την εμπρηστική επίθεση στο κτίριο που στεγάζει τα ΚΕΠ του Αγίου Παύλου και κάποια διοικητικά γραφεία του δήμου Νεάπολης-Συκεών το βράδυ της 14/10

ιι) Την εμπρηστική επίθεση στο σουπερμαρκετ Μασούτης στις Σαράντα εκκλησιές το βράδυ της 23/11

Εμπρηστικός Αναρχικός Νους

[7/12 Αθήνα] Επίθεση στο ΑΤ Κυψέλης - Ανάλυση ευθύνης και βίντεο

Δικαιοσύνη είναι η αντίσταση

Το απόγευμα της 7ης Δεκεμβρίου 2025 επιτεθήκαμε στην γιάφκα βασανιστών του Αστυνομικού Τμήματος Κυψέλης στην οδό Θήρας.

Οι θρασυδείλοι του ΑΤ, τόσο «γενναίοι» απέναντι σε αλυσοδεμένους ανθρώπους, τόσο «θαρραλέοι» στις σκούπες σε μεταναστες στην πλ.Αμερικής, εκτίμησαν ρεαλιστικά την κατάσταση τους και κλείδαμπαρώθηκαν μέσα. Χρειάστηκε να περάσουν 5 ολόκληρα λεπτά για να ξεμυτίσουν...

17 χρόνια και μία μέρα μετά τον Δεκέμβρη, χτυπήσαμε στην καρδιά της Αθήνας, σε ένα κέντρο που έχουν μετατρέψει σε φρούριο. 17 χρόνια που η βία, τα βασανιστήρια, οι δολοφονίες δεν έχουν σταματήσει στιγμή. 17 χρόνια μετά, οι ίδιοι δολοφόνοι με άλλα πρόσωπα. Σαμπάνης, Φραγκούλης, Zackie, Λάμπρος Φούντας, Καμράν, Μάγκος ..

[...]Η επίθεση μας ήταν μια άμεση απάντηση στο κρεσέντο αστυνομικής βίας στην πορεία της 6ης Δεκεμβρη, 17 χρόνια μετά την δολοφονία του μαθητή Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από τους μπάτσους Κορκονέα και Σαραλιώτη[...]

[...]Η επιλογή της Αστυνομίας να απαγορεύσει με όρους ιδιώνυμου, με βαρείς τραυματισμούς και συλλήψεις την πορεία της 6ης Δεκεμβρη δεν έρχεται σαν κεραυνός εν αιθρία. Είναι μια διαδρομή που ξεκινά από τις μέρες της πανδημίας και την τότε διαχείριση των διαδηλώσεων για να καταλήξει στην διάλυση με οριακούς όρους της πορείας μνήμης στον αναρχικό σύντροφο Κυριάκο Ξυμητήρη....

athens.indymedia.org/post/1638877/

[20/12 Αθήνα] «Για τον Αλέξη, για τα Εξάρχεια»: Ταυτόχρονες & αλληπαλληλες επιθέσεις σε όλες τις διμοιρίες των ΜΑΤ

[...] Σύμφωνα με τις μαρτυρίες οι επιθέσεις στις διμοιρίες των ΜΑΤ και ΟΠΚΕ εκδηλώθηκαν ταυτόχρονα και σε ορισμένες περιπτώσεις σε κύματα στις οδούς Τζαβέλλα και Θεμιστοκλέους, Μεταξά, Τσαμαδού, Μεταξά και Μεσολογγίου, Θεμιστοκλέους και Κωλέττη, ενώ αναφορές κάνουν λόγο και για επίθεση με πέτρες στις διμοιρίες που φρουρούν τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ στην Χαριλάου Τρικούπη.

Οι επιθέσεις του Σαββάτου (σημ. 20/12) στα Εξάρχεια συνέβησαν μετά από περίπου έναν μήνα έντασης από την πλευρά της αστυνομίας στην περιοχή, μετά τη βίαιη διάλυση 2 πορειών, μία την 1η Νοέμβρη 2025 στην πορεία μνήμης του αναρχικού Κυριάκου Ξυμητήρη και μία στις 6 Δεκέμβρη 2025 στην πορεία μνήμης του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου.

Ενδεικτικό του κινήτρου των επιθέσεων είναι το γεγονός ότι σε βίντεο-ντοκουμέντο από τα σημεία των συγκρούσεων, ακούγονται οι συγκεντρωμένοι να φωνάζουν: «Για τον Αλέξη, για τα Εξάρχεια».

youtube.com/watch?v=DvW-go_rNVA

[22/12 Αθήνα] Φωτιά δεν πήρε από τα λαμπάκια Χριστούγεννα. Μέρες γιορτινές και λαμπερές, καλοστημένα μαγαζιά με φανταχτερές βιτρίνες, φωτάκια και στολισμοί σε κάθε γειτονιά και φανταχτερά events σε όποιο πάρκο και δημόσιο χώρο δεν έχει στολιστεί ακόμα με λαμαρίνες.

[...]Οι μαυραγορίτες έχουν προσαρμοστεί στα καλούπια του σύγχρονου κεφαλαίου και έχουν πολλαπλασιαστεί. Τα ονόματά τους γνωστά σε όλους: Σκλαβενίτης, Lidl, Μασούτης, Βασιλόπουλος. Οι φαινομενικά ανταγωνιστές εξασφαλίζουν τον πλούτο τους συγκροτώντας ένα θεσμοθετημένο καρτέλ: Σύνδεσμος Ελληνικών Βιομηχανιών.Οι εχθροπραξίες εις βάρος μας αμέτρητες. Εργασία τις Κυριακές, 13ωρο, γελοίες λίστες με «φθηνά» προϊόντα ενώ η ακρίβεια ακουμπά ταβάνι.

Αόρατα αλλά επιθετικά απαντάμε στις πράξεις πολέμου στα ίσα. Αυτή τη φορά σταθήκατε τυχεροί, αφού ένα πυροσβεστικό πρόλαβε να έρθει στα πρώτα λεπτά και να σβήσει τη φωτιά που βάλαμε τα ξημερώματα της Δευτέρας 22 Δεκέμβρη στον ΑΒ Βασιλόπουλο στον Καρέα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΞΥΜΗΤΗΡΗΣ ΠΑΡΩΝ

Αναρχικοί/ές

[Δεκέμβρης/Γενάρης Θεσσαλονίκη]

Αναλαμβάνουμε την ευθύνη για τους εξής εμπρησμούς στη Θεσσαλονίκη:

Τον εμπρησμό ΑΤΜ της Alpha Bank ξημερώματα 31 Δεκέμβρη στην οδό Αρτάκης

Τον εμπρησμό ΑΤΜ της Alpha Bank ξημερώματα 7 Ιανουαρίου στην οδό Σινιοσόγλου

Τον εμπρησμό ΑΤΜ ξημερώματα 13 Ιανουαρίου στην οδό Αντιγονιδών

Σε έναν κόσμο όπου όλα είναι προγραμματισμένα να δουλεύουν ρολόι προς όφελος του συστήματος, πάντα θα υπάρχουν εστίες εξέγερσης. [...] Ταινία διπλής όψης, εύφλεκτο υλικό και λίγη φαντασία αρκούν για να γίνει η ζημιά.

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΟΝ ΑΝΤΑΡΤΗ

ΚΥΡΙΑΚΟ ΞΥΜΗΤΗΡΗ

ΤΙΜΗ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΑΡΤΙΣΣΑ

ΣΝΙΖΑΝΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΟΥ

ΔΥΝΑΜΗ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΕΣ

ΩΣ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ

ΖΗΤΩ Η ΑΝΑΡΧΙΑ

Αναρχικοί/Αναρχικές

[01/02 Αθήνα] Ανάλυση ευθύνης για την καταδρομική επίθεση στα Άνω Πατήσια

Η καθημερινότητα του εργασιακού μεσαίωνα, της ταξικής ταπείνωσης και εξόντωσης του προλεταριάτου, της εργοδοτικής ασυδοσίας και τρομοκρατίας, της ακρίβειας που στραγγαλίζει την κοινωνική βάση, των βασανισμών στα κολαστήρια-ΑΤ, των εκατοντάδων δολοφονιών στα σύνορα της ευρώπης-φρούριο, της εξαθλίωσης στα κέντρα κράτησης, της μόνιμης πανοπτικής επιτήρησης και χαρτογράφησης της κάθε κίνησης, της αναβάθμισης της καταστολής και του νομικού οπλοστασίου του κράτους, επιτάσσει την όξυνση των κοινωνικών αντιστάσεων, τη διάρρηξη της παντοδυναμίας του κράτους μέσω της διάχυσης πολύμορφων επιθετικών ενεργειών κοινωνικής αντιβίας που στρέφονται εναντίον αυτού του αδηφάγου συστήματος που εκμηδενίζει την ανθρώπινη ζωή και μας μεταχειρίζεται σαν αναλώσιμους/ες, σαν αριθμούς.

Εμείς, με τη σειρά μας, το βράδυ της Κυριακής την 1η του Φλεβάρη, πραγματοποιήσαμε καταδρομική επίθεση σε στόχους επί της Πατησίων στα Άνω Πατήσια, χτυπώντας και προκαλώντας υλικές ζημιές στις τζαμαρίες και τα ΑΤΜ τριών τραπεζών (Eurobank, Alpha Bank και Optima Bank), καθώς και στη τζαμαρία της Nova.

[Ηράκλειο, Κρήτης] Επίθεση στα γραφεία της ANEK Lines στο κέντρο του Ηρακλείου

Κράτος και Κεφάλαιο δολοφονούν σε τρένα, πλοία, εργοστάσια και σύνορα. Βρισκόμαστε στις αρχές του 2026 και ήδη μετράμε δεκάδες δολοφονημένους/ες εργάτες/τριες και μετανάστες/στρίες στα εργοστάσια ελλήνων επιχειρηματιών και στα ελληνικά σύνορα.

[...]Για όλους αυτούς του λόγους, εμείς δεν ξεχνάμε και επιλέξαμε να επιτεθούμε και να σπάσουμε τα γραφεία της ANEK Lines τα ξημερώματα της Τρίτης 10 Φεβρουαρίου στο κέντρο του Ηρακλείου.

Αφιερώνουμε την συγκεκριμένη δράση στον Αντώνη αλλά κι σε όσους/ες χάνονται-δολοφονούνται από τις συμπληγάδες της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΝΑ ΜΗΝ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ΣΤΟΝ ΒΩΜΟ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

28/02 ΟΛΟΙ-ΕΣ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ

Αναρχικοί-ες

Καταληψίας: Τα νέα από τα σπίτια του αγώνα

**Τα λιγούρια επέστρεψαν...
Να τους κοπεί η όρεξη!!**

Το απόγευμα της Πέμπτης 05 Φλεβάρη 2026 πραγματοποιήθηκε διπλή μαζική παρέμβαση στους επαγγελματικούς χώρους του Φίλιππου Πανταζή (δικηγόρος) και του Δημήτρη Παππά (τοπογράφος), αμφότεροι εμπλεκόμενοι στις μεθοδεύσεις εκκένωσης κατά της κατάληψης στέγης Σαχίνη 3. Στο δικηγορικό γραφείο του Φιλ. Πανταζή τού έγινε σαφές αυτοπροσώπως πως είναι συν-υπεύθυνος σε περίπτωση κατασταλτικής κίνησης κατά της κατάληψης, ενώ ο ίδιος παραδέχθηκε ότι κινείται υπό τις εντολές της Νικολέττας Μαυροειδή. Στην περίπτωση του Δημ. Παππά που το διαμέρισμα το οποίο κατοικεί είναι δηλωμένο και ως επαγγελματική του έδρα, οι ευθύνες οι οποίες φέρει τού γνωστοποιήθηκαν συνειδητά δια θυροτηλεφώνου. Εμείς, αντίθετα με αυτόν, σεβαστήκαμε την οικία του...

Τον Μάρτη του 2013, όταν και αποφασίσαμε να στεγάσουμε τις ανάγκες μας στην για πάνω από 15 χρόνια εγκαταλελειμμένη μονοκατοικία της οδού Σαχίνη 3, γνωρίζαμε πολύ καλά πως, ακολουθώντας την καταληψιακή παράδοση του αναρχικού/αντιεξουσιαστικού/αυτόνομου κινήματος, η συγκεκριμένη μας κίνηση δεν θα στερούσε την κάλυψη της στεγαστικής ανάγκης από κανέναν συνάνθρωπό μας. Αυτό, άλλωστε, το πράττουν συστηματικά και με τη βούλα του νόμου η εφορία, οι τράπεζες και οι ιδιοκτήτες. Γνωρίζαμε και γνωρίζουμε ότι η πρότασή μας για κατάληψη των άδειων σπιτιών από φτωχούς, άνεργους και άστεγους θα έχει πάντοτε να αντιμετωπίσει την καταστολή και τα real estate λιγούρια. Το ξέρουμε καλά πως όλες οι καταλήψεις πάνε κόντρα στον βασικό κανόνα του κεφαλαίου, δηλαδή την αρχή της ατομικής ιδιοκτησίας. Αυτό που μας παρουσιάζεται ως φυσικό και αυτονόητο, δηλαδή να πληρώνουμε για να ζούμε, είναι ταυτόχρονα ανήθικο και βαθιά εκμεταλλευτικό, και γι' αυτό από τη μεριά μας απορριπτό.

Εμείς είμαστε εδώ! Αρνούμαστε να συμβάλουμε με την αποχώρησή μας στην περαιτέρω επέλαση των Airbnb, των λουξ κλουβιών και των τεσσάρων τοίχων που απαιτούν να χρυσοπληρώνουμε. Εναντιωνόμαστε στα αδηφάγα σχέδια κερδοσκοπών και κατασκευαστών.

Η Σαχίνη 3 Κατάληψη θα μείνει!

Αναλυτικά: saxini3.squat.gr/2023-07-26-pisw_ligouria/
athens.indymedia.org/post/1639611/

Giu le mani dagli spazi occupati!
Κάτω τα χέρια από τους κατειλημμένους χώρους

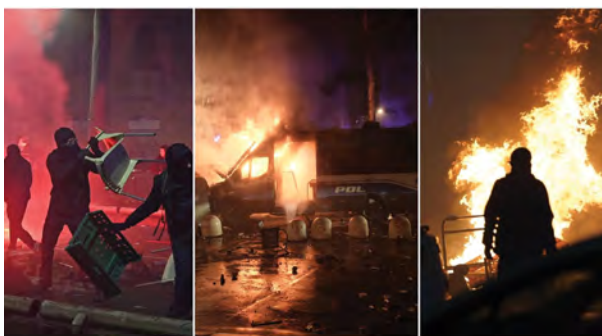
Ο περίφημος της «δημοκρατίας του ροπάλου», ήρθε ως διάταγμα ασφάλειας της εξουσίας σε μια Ιταλία που βράζει και αντιστέκεται σθεναρά. Η αφήγηση του πολέμου κατά της παραβατικότητας, της λαθρομετανάστευσης και της εγκληματικότητας, προβλέπει -μεταξύ άλλων- αυστηροποίηση των ποινών κάθειρξης για συμμετοχή σε συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας, απεργιακά μπλόκα, καταλήψεις στέγης, φυλακές, κέντρα κράτησης μεταναστών κ.α. Παράλληλα, προσφέρονται περαιτέρω εγγυήσεις και κάλυψη στις αυθαιρεσίες των αστυνομικών σωμάτων και των μυστικών υπηρεσιών. Σε αυτό το πλαίσιο εκκενώθηκαν δυο ιστορικές καταλήψεις, η Askatasuna στο Τορίνο, τον Δεκέμβρη, και η LeonCavallo στο Μιλάνο, τον περασμένο Αύγουστο.

Όταν χρειάζεται, χρειάζεται

Askatasuna: Την Πέμπτη 18 Δεκεμβρίου στο Τορίνο της Ιταλίας, εκκενώθηκε το υπό κατάληψη αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο Askatasuna, ύστερα από 30 χρόνια ζωής. Μεγάλες αστυνομικές δυνάμεις και αύρες ήρθαν αντιμέτωπες με οδοφράγματα, με χιλιάδες κόσμου σε πορείες και συγκεντρώσεις και μάχες σώμα με σώμα. Όπως φαίνεται, η εδώ και καιρό μη «συμμόρφωση» της συνέλευσης της κατάληψης με τα σχέδια του δημοτικού συμβουλίου για συνδιαχείριση του χώρου και η επίθεση στην εφημερίδα La Stampa ως ένδειξη αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη υπήρξαν προσημαστικές αφορμές για τις κατασταλτικές κινήσεις του κράτους.

* το όνομα της κατάληψης σημαίνει «ελευθερία» στα βασκικά
πηγές: infolibre.gr/2025/12/20/torino-ekkenosi-tis-istorikis-katalipsis-askatasuna/
kosmodromio.gr/2025/08/28/oi-poll-es-zwes-tis-milanesis-katalipsis/

Συγκρούσεις στο Τορίνο για Askatasuna

**Secret Santa στη Φ.Ε.Π.Α.:
Πάλι μπάτσοι**

[...] Τη Δευτέρα 22/12/2025, με πρόσχημα εργασίες συντήρησης και ανακαίνισης των υποβαθμισμένων υποδομών της Α ΦΕΠΑ, εκτελέστηκε άλλη μια κακοστημένη επιχείρηση εκκένωσης των κατειλημμένων χώρων στο κτήριο που εξυπηρετεί ένα καλοστημένο σχέδιο αναδιάρθρωσης και ιδιωτικοποίησης της φοιτητικής στέγας. Σε άμεση συνεργασία και συντονισμό με τους μπάτσους, πρυτανικές αρχές και Ι.ΝΕ.ΔΙ.ΒΙ.Μ. («Ίδρυμα Νεολαίας και Δια Βίου Μάθησης», το δημόσιο πρόσωπο που έχει αναλάβει την ιδιωτικοποίηση της φοιτητικής στέγας με στόχο την προώθηση της «νεανικής καινοτομίας») ανέθεσαν σε υπερβολαβική εταιρία τις «μυστήριες» εργασίες ανακαίνισης που προγραμματίστηκαν χριστουγεννιάτικα για να μη συναντήσουν αντιστάσεις. Αναμένοντας να δούμε τι περιλαμβάνει το συνολικό πρωτοχρονιάτικο πακέτο ΙΝΕΔΙΒΙΜ/ΓΑΔΑ, η συνέλευση μας δεσμεύεται ότι:

- θα συνεχίζει να στηρίζει και να αλληλεπιδρά με τους αγώνες των εστιακών φοιτη(ρι)ων ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση
- θα συνεχίζει να αντιστέκεται στην συντονισμένη από την ΕΛ.ΑΣ. επέλαση του ιδιωτικού κεφαλαίου στους δημοσίους χώρους, που έχουμε ανάγκη ως κάτοικοι/ες των ανατολικών συνοικιών και ως υποκείμενα αγώνα [...]

■/ Συνέλευση Αδιαμεσολάβητης Δράσης Βύρωνα
Καισαριανής Παγκρατίου Ζωγράφου

► Καμία Καταληψίας στη φυλακή

Στις 2/12 στην Ευελπίδων, είχε οριστεί το εφετείο της ανακατάληψης της Ματρόζου 45. Σαφή απάντηση δόθηκε από τη δυναμική παρουσία των αλληλέγγυων και την πορεία που ακολούθησε στην παρουσία και πίεση ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων και στην έδρα που έδωσε αναβολή για 30/4/26.

[...] Σε κάθε περίπτωση θεωρούμε ότι η μαζική συσπείρωση του κινήματος εκείνες τις μέρες δεν άφησε ανεπηρέαστους τους κρατικούς σχεδιασμούς και αυτό θα επαναληφθεί όσες φορές και αν χρειαστεί. Η καμπάνια που έτρεξε τους μήνες πριν το δικαστήριο μας άφησε πολύ πιο δυνατούς/ες για τα επόμενα βήματα. Πραγματοποιήθηκαν εκδηλώσεις σε Ελλάδα και εξωτερικό, γράφτηκαν και μοιράστηκαν κείμενα, βγήκαν αφίσες, ανέβηκαν πανιά σε κέντρο και γειτονιές, πραγματοποιήθηκαν μικροφωνικές, επιθετικές δράσεις, παρεμ-

βάσεις, lives, open mics, συγκεντρώθηκαν χρήματα για την υπόθεση του Κουκακίου. Επίσης έτρεξε μία ανοιχτή διαδικασία πολλών συλλογικοτήτων και ατομικοτήτων, στο πλαίσιο της οποίας, ανάμεσα σε άλλα, πραγματοποιήθηκε μαζική πορεία στο Κουκάκι, εκδήλωση με τη συμμετοχή καταληψιακών εγχειρημάτων από Ελλάδα και εξωτερικό και μια πολυπληθής συγκέντρωση στα δικαστήρια η οποία κατέληξε σε αυθόρμητη πορεία μέχρι την ΑΣΟΕΕ μετά την αναβολή. Η πιο σημαντική παρακαταθήκη ωστόσο που άφησε η καμπάνια ήταν ότι λειτούργησε σαν αφορμή για να συσπειρωθεί ο κόσμος του αγώνα, να εξελιχθούν οι μεταξύ μας σχέσεις και να νιώσουμε ότι στεκόμαστε από κοινού απέναντι στην καταστολή [...]

■ Κοινότητα Καταλήψεων Κουκακίου

Συγκεντρωτικό δράσεων, ανακοινώσεων και υλικό από την καμπάνια: nosquatterinprison.noblogs.org/
πηγή: athens.indymedia.org/post/1639250/

Κάτω τα χέρια απ' τα Προσφυγικά

Ως ελάχιστη ένδειξη αλληλεγγύης στην κοινότητα και στο σύντροφο απεργό πείνας δημοσιεύουμε τα παρακάτω αποσπάσματα από το κείμενο καλέσματος και την έναρξη της απεργίας. Ολόκληρα τα κείμενα και επιπλέον υλικό σχετικά με την κοινότητα, τους αγώνες της και τις δομές της δείτε εδώ:

X: @Prosfigika, blog: sykaprosquat.noblogs.org, Instagram: @sykapro

Γενικό κάλεσμα αγώνα για τη στήριξη των αιτημάτων της κοινότητας των κατελημμένων προσφυγικών

Το καλοκαίρι του 2025, στα κρυφά, η Περιφέρεια Αττικής εκκίνησε τον σχεδιασμό για την καταστολή της Κοινότητας των Κατελημμένων Προσφυγικών Λ. Αλεξάνδρας, που προβλέπει την βίαιη εκκένωση των Προσφυγικών τους επόμενους 6 μήνες και ένα μεγάλο φαγοπότι δημόσιου χρήματος, 15 εκατομμυρίων ευρώ.

Τα Προσφυγικά αποτελούν μια κοινότητα που αριθμεί πάνω από 400 ανθρώπους, Έλληνες, πρόσφυγες και μετανάστες, 50 παιδιά και ευπαθείς κοινωνικές ομάδες, με σοβαρά προβλήματα ψυχικής υγείας, καρκινοπαθείς, υπερήλικες κ.α.

Η εκκένωση των Προσφυγικών θα έχει ανυπολόγιστες συνέπειες για την ψυχική και σωματική υγεία δεκάδων παιδιών, ηλικιωμένων και ασθενών υπό την φροντίδα της Κοινότητας. Πολλοί από τους τελευταίους τον επόμενο χρόνο της εκκένωσης δεν θα βρίσκονται στη ζωή με ευθύνη της κυβέρνησης και των εντολοδόχων τους.

Είναι ψεύτες όταν ισχυρίζονται ότι η Περιφέρεια νοιάζεται για την κοινωνική κατοικία. Τα Προσφυγικά αποτελούν ήδη κοινωνική κατοικία για εκατοντάδες ανθρώπους. Αποτελεί αισχρή δικαιολογία η λεηλασία της κοινωνικής κατοικίας των Προσφυγικών, όταν 80.000 ακατοίκητα διαμερίσματα παραμένουν ανεκμετάλλευτα στο κέντρο της Αθήνας.

Είναι ψεύτες όταν ισχυρίζονται ότι η Περιφέρεια νοιάζεται για τους συγγενείς των καρκινοπαθών. Η κοινότητα των Προσφυγικών ήδη με τις δικές της δυνάμεις, εργασία και χρήματα προσφέρει στους ανθρώπους αυτούς φιλοξενία και στήριξη. Η περιφέρεια θα πετάξει στον δρόμο συγγενείς καρκινοπαθών, την ίδια στιγμή που αμέτρητα ακίνητα στην ιδιοκτησία του κράτους και της εκκλησίας βρίσκονται μόλις λίγα τετράγωνα μακριά από τα Προσφυγικά.

Είναι ψεύτες όταν ισχυρίζονται ότι η Περιφέρεια νοιάζεται για προβλήματα κοινωνικού χαρακτήρα. Τα Προσφυγικά αποτελούν παράδειγμα αρμονικής συνύπαρξης 27 διαφορετικών εθνικοτήτων και ανάλογων γλωσσών και θρησκειών. Είναι η μόνη γειτονιά που υπάρχει δίπλα μονάδα του ΟΚΑΝΑ και δεν υπάρχει ταυτόχρονα πιάτσα διακίνησης ουσιών.

Είναι ψεύτες όταν ισχυρίζονται ότι τους ενδιαφέρει η αξιοποίηση των Προσφυγικών. Η ανάπτυξη των Προσφυγικών σημαίνει την εκτόξευση των ενοικίων και του κόστους ζωής σε όλη την περιοχή και τον διωγμό δεκάδων και εκατοντάδων γειτόνων μας που δεν θα αντέξουν την ακρίβεια. Η συνθήκη αυτή θα έχει σταδιακά παρόμοιες συνέπειες σε όλες τις γειτονικές περιοχές.

Δηλώνουμε δημόσια ότι δεν θα παραχωρήσουμε σπιθαμή γης στο καθεστώς και τις εταιρείες του.

Απαιτούμε:

- Άμεση ακύρωση της σύμβασης από την περιφέρεια Αττικής
- Παραμονή όλων των κατοίκων των προσφυγικών στα σπίτια, στον τόπο και την περιοχή που διαμένουν και έχουν συνδεθεί κοινωνικά-πολιτισμικά και οργανικά μαζί τους.

- Να δοθούν έμπρακτες εγγυήσεις για την αποκατάσταση των προσφυγικών από την αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία με την επωνυμία «κάτοικοι και φίλοι προσφυγικών Λ. Αλεξάνδρας Α.Μ.Κ.Ε.» με τη δική της χρηματοδότηση! Ούτε ευρώ δημοσίου χρήματος για την «ανάπλαση» των προσφυγικών.

- Την άμεση παραίτηση της Δ.Υ.Π.Α. Από τη σύμβαση! Νέες εργατικές κατοικίες και στέγαση εύάλωτων κοινωνικών ομάδων στα 80.000 άδεια σπίτια της Αθήνας.

- Την άμεση παραίτηση του υπουργείου πολιτισμού από τη σύμβαση! Πολιτισμός για τους ανθρώπους και την κοινωνία, όχι για τις μπίζνες και τις εταιρίες.

- Την παραίτηση του νοσοκομείου ο «Άγιος Σάββας» από οποιαδήποτε συμμετοχή στη σύμβαση! Δομές φιλοξενίας από την κοινότητα και την κοινωνία. Να δοθούν όλα τα χρήματα στη στελέχωση του νοσοκομείου «Άγιος Σάββας».

■ Συνέλευση κατελημμένων προσφυγικών
4/2/26

Mail: sykapro_squat@riseup.net

Μήνυμα προς την κοινωνία, την οικογένειά μου, τις φίλες και τους φίλους μου

Ονομάζομαι Αριστοτέλης Χαντζής, ως μέλος και κάτοικος της Κοινότητας των Κατειλημμένων Προσφυγικών Λ. Αλεξάνδρας, προχωρώ σε απεργία πείνας μέχρι θανάτου αναγνωρίζοντας σε αυτήν την ενέργεια ένα μέσο αγώνα για την ανάδειξη ενός συλλογικού αγώνα που στόχο έχει τη διατήρηση των Προσφυγικών της Λ. Αλεξάνδρας ως κοινωνικές κατοικίες και ως δομή αλληλεγγύης για τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, ως μια οργανωμένη κοινότητα αγώνα.

Η επίθεση που δεχόμαστε είναι μέρος της συνολικής επίθεσης του κράτους και του καπιταλισμού στον κόσμο της κοινότητας, της αυτοοργάνωσης, της αλληλεγγύης και των κοινωνικών αντιστάσεων.

Η Κοινότητα των Κατειλημμένων Προσφυγικών αποτελεί κοινωνική πρόταση απέναντι στον κόσμο της μοναξιάς, της εξατομίκευσης, της ανασφάλειας, της αστεγίας, της ελλιπούς ως και μηδαμινής ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης που μας σπρώχνουν τα κράτη και ο καπιταλισμός. Έχουμε χτίσει 22 δομές αλληλεγγύης για την παιδεία, την υγεία, την τροφή, την κουλτούρα, την τέχνη, την τεχνική υποστήριξη των κατοικιών, την ενδυνάμωση και την συλλογικοποίηση των γυναικών και των θηλυκοτήτων, τον εκδημοκρατισμό της οικογένειας, την συμμετοχικότητα του ατόμου στις κοινές υποθέσεις. Χτίζουμε σχέσεις εμπιστοσύνης, ασφάλειας, φιλίας, αλληλεγγύης με τους συνανθρώπους μας. Αυτές οι σχέσεις και οι δομές δεν περιορίζονται σε κάποια μέλη αλλά είναι η κοινωνική μας πρόταση για όλη την κοινωνία. Λειτουργούμε αμεσοδημοκρατικά μέσω των εβδομαδιαίων γενικών συνελεύσεων και των ολομελειικών συνεδρίων.

Στόχος μας είναι η επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων. Στόχος μας είναι η δημιουργία του κόσμου της κοινότητας και των δομών αλληλεγγύης που στηρίζουν τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες.

Σχετικά με την απεργία πείνας μέχρι θανάτου:

Ως Κοινότητα των Κατειλημμένων Προσφυγικών πήραμε την απόφαση να υπερασπιστούμε μέχρι τέλους την κοινωνική μας πρόταση, τους ανθρώπους, τις δομές και την ιστορική μνήμη των Προσφυγικών. Είναι ξεκάθαρη επιλογή μας και ευθύνη μας να δώσουμε ακόμα και τη ζωή μας για τη συνέχεια της ζωής. Διότι γνωρίζουμε ότι αν τα Προσφυγικά εκκενωθούν, μεγάλη μερίδα από εμάς θα βρεθεί στο δρόμο. Οι ηλικιωμένοι και οι ασθενείς θα πεθάνουν στο δρόμο και τα παιδιά θα χάσουν τη στέγη και σχολεία τους με ανυπολόγιστες συνέπειες για την σωματική ή την ψυχική τους υγεία και την πορεία της ζωής τους. Πάνω σε αυτή τη συλλογική απόφαση υπεράσπισης αποφάσισα εθελοντικά να προχωρήσω σε απεργία πείνας μέχρι θανάτου με ύψιστο σεβασμό προς τη ζωή.

■/ Αριστοτέλης Χαντζής
Μέλος και κάτοικος
της Κοινότητας των Κατειλημμένων
Προσφυγικών Λ. Αλεξάνδρας
5/2/2026

Αντιφασίστες Οπαδοί του Παναθηναϊκού 13★Θ, σε συνεννόηση με τη Συνέλευση Κατειλημμένων Προσφυγικών, αποτύπωσαν τη διαχρονική αντιφασιστική τους θέση με γκράφιτι, ενώνοντας το νήμα της αντιφασιστικής ιστορίας του Παναθηναϊκού, της Λεωφόρου, των Προσφυγικών και της ευρύτερης γειτονιάς των Αμπελοκήπων με το παρόν και το μέλλον τους. Να μείνει το γήπεδο στη Λεωφόρο!

1ο ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ για την 3η εκκένωση (31/10/2025) που πραγματοποιήθηκε με αφορμή την επίθεση στον φασίστα Βορίδη

Τετάρτη 11 Μάρτη ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

9:00π.μ. στο δικαστικό μέγαρο Ηρακλείου

Στα 24 χρόνια λειτουργίας της Κατάληψης Ευαγγελισμού πολλά εγχειρήματα και δράσεις έχουν δημιουργηθεί και στεγαστεί στους χώρους της. Στην Κατάληψη Ευαγγελισμού πριν από 18 χρόνια, αμέσως μετά την Εξέγερση του 2008, γεννήθηκε και η εφημερίδα δρόμου 'Απατρις ως εφημερίδα αντιπληροφόρησης της πόλης του Ηρακλείου στην αρχή, παγκρήτια εφημερίδα στην συνέχεια και πανελλαδική από το 2012 μέχρι και σήμερα. Κομμάτι και δημιούργημα του κινήματος των καταλήψεων, η 'Απατρις στηρίζει τους κατειλημμένους χώρους και στηρίζεται από αυτούς, διανέμεται και παρεμβαίνει στα απελευθερωμένα από την κυριαρχία κινηματικά εδάφη.

ΚΑΝΕΝΑ ΜΟΝΟ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

□ Όλα είναι θέμα παιδείας

Το κράτος θέτει εδώ και καιρό ξεκάθαρα τη θέση του πως δημόσια και δωρεάν παιδεία, απεργία και κεκτημένα με αγώνες δικαιώματα δεν αποτελούν πλέον αυτονόητα ζητήματα. Το νέο νομοσχέδιο για την αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου στο Δημόσιο ψηφίστηκε το περασμένο καλοκαίρι. Ήδη από την προηγούμενη περίοδο και όσο ήταν ακόμη υπό διαβούλευση οι αντιδράσεις για τα περιεχόμενα του ήταν έντονες, το ίδιο και η καταστολή τους από τη μεριά του κράτους με ποικίλους τρόπους. Και αυτό, γιατί ενώ υποτίθεται ότι το νομοσχέδιο αφορά τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, χαρακτηρίζεται κυρίως από εκτεταμένη αυστηροποίηση των ποινών, ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και αυταρχικό περιορισμό στοιχειωδών δικαιωμάτων των δημοσίων υπαλλήλων, κυρίως εκπαιδευτικών και υγειονομικών. Ειδικότερα, η επαναλαμβανόμενη άρνηση συμμετοχής στην αξιολόγηση τιμωρείται ισότιμα με σοβαρά ποινικά αδικήματα, ενώ θεσπίζεται και η αυτοδίκαιη αργία για απλές καταδίκες ή συλλήψεις, ακόμη και χωρίς τελεσίδικη απόφαση. Δυσμενείς μεταθέσεις, πειθαρχικά συμβούλια χωρίς εκπροσώπηση εργαζομένων, πολιτικές περικοπών, υποστήριξη των ιδιωτικών συμφερόντων και κατάργηση θεμελιωμένων εγγυήσεων συνθέτουν μια νέα πραγματικότητα φίμωσης και καταστολής.

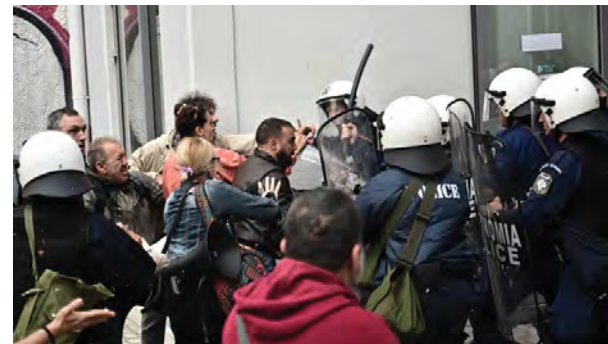
Με ξύλο και χημικά

Ένα από τα πιο χαρακτηριστικά παραδείγματα καταστολής, έλαβε χώρα τον Οκτώβρη του περασμένου χρόνου. Με ξύλο, χημικά και χειροβομβίδες κρότου-λάμψης, αντιμετώπισαν οι δυνάμεις καταστολής τη συγκέντρωση εκπαιδευτικών, γονέων και μικρών

παιδιών έξω από τη Διεύθυνση Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης στο Μεταξουργείο. Μαθητές τρομοκρατήθηκαν, τέθηκαν σε ακραίο κίνδυνο και μεταφέρθηκαν σε νοσοκομεία και κέντρα υγείας για οφθαλμολογικό έλεγχο. Η συγκεκριμένη κινητοποίηση είχε αποφασιστεί ύστερα από μαζική συνεδρίαση της Περιφερειακής Επιτροπής Κεντρικού Τομέα της Ομοσπονδίας Γονέων Αττικής, στο 17ο Δημοτικό Σχολείο Αμπελοκήπων, με εκπροσώπους από Γαλάτσι, Καισαριανή, Βύρωνα, Ζωγράφου και άλλες περιοχές και ανέδειξε διάφορα οξυμένα προβλήματα: υπεράριθμα τμήματα, εκατοντάδες κενά σε εκπαιδευτικούς και παράλληλη στήριξη, υπολειπόμενα ολοήμερα προγράμματα, κτιριακά ζητήματα, κάνοντας λόγο για τα ζητήματα αυτά ως «όλα θύματα της κυβερνητικής πολιτικής υποχρηματοδότησης της Παιδείας, υπέρ “πολεμικών εξοπλισμών” και “εξορθολογισμού”».

Με πειθαρχικές διώξεις και προσφυγές στα δικαστήρια

Για τη συμμετοχή τους στη νόμιμα προκηρυγμένη απεργία-αποχή από την ατομική αξιολόγηση, διώκονται αλυσιδωτά όλο και περισσότεροι εκπαιδευτικοί σε διάφορες πόλεις. Αυτό το διάστημα, και πιο συγκεκριμένα την Παρασκευή 30 Ιανουαρίου, τρεις εκπαιδευτικοί, μέλη του Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λακεδαιμόνος «Ο Πλήθων», κλήθηκαν σε ακρόαση και απολογία ενώπιον του Α' Τμήματος του Πρωτοβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου της Περιφερειακής Διεύθυνσης Π.Ε. και Δ.Ε. Πελοποννήσου. Δύο ακόμη μέλη του ίδιου συλλόγου κλήθηκαν σε ακρόαση και απολογία για την Τετάρτη 18 Φεβρουαρίου 2026 καθώς και μία ακόμη εκ-

παιδευτικός, που κατά τον χρόνο παραπομπής της υπηρετούσε στον Νομό Λακωνίας και ήταν μέλος του όμορου Συλλόγου Εκπαιδευτικών Π.Ε. Λακωνικής και εκλεγμένο μέλος του Δ.Σ. του συγκεκριμένου συλλόγου. Παράλληλα υπό εκκρεμότητα βρίσκονται περισσότερα από 2.500 πειθαρχικά, με τα 400 από αυτά στην Α' Αθηνών.

Με απεργίες και αγώνα

«Συμμετέχεις; Ελέγχεται. Αντιστέκεσαι; Διώκεσαι.» Η απάντηση από μεριάς των εκπαιδευτικών έχει δοθεί και συνεχίζει να δίνεται με πολύμορφες δράσεις, συλλαλητήρια και στάσεις εργασίας. Επιπλέον, σύλλογοι εκπαιδευτικών χαρακτηριστικά αναφέρουν ότι απευθύνεται σαφές και δημόσιο αίτημα προς τη Διδασκαλική Ομοσπονδία Ελλάδας για πλήρη νομική, συνδικαλιστική και οικονομική κάλυψη των διωκόμενων εκπαιδευτικών, όχι ως τυπική χειρονομία, αλλά ως αναγκαία συνθήκη για να μην παγιωθεί το προηγούμενο της πειθαρχικής φίμωσης. Η υπόλοιπη κοινωνία ας δείξει λοιπόν ότι όλα είναι θέμα παιδείας με κινητοποιήσεις στήριξης και αλληλεγγύης ενός αγώνα που μας αφορά όλους.

■/ manoroco

Η πρώτη πειθαρχική δίωξη έπαυσε οριστικά - θα παύσουμε και την δεύτερη (και όλες)!

Τον Δεκέμβριο του 2025 ανακοινώθηκε επίσημα, πως η πρώτη πειθαρχική δίωξη που ασκήθηκε με τους νόμους της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης, στον σύ-ντροφο φοιτητή του τμήματος Τουρκικών Σπουδών ΕΚΠΑ, έπαυσε οριστικά.

Το ιστορικό των πρώτων πειθαρχικών διώξεων στο πανεπιστήμιο

Το ΕΚΠΑ μέσω των πειθαρχικών συμβουλίων των σχολών ΟΠΕ και ΣΘΕ, έστειλε τον Σεπτέμβριο του 2025 κλήσεις για απολογία - δίκη σε δύο συντρόφους φοιτητές από το τμήμα Τουρκικών Σπουδών (ΟΠΕ) και από το τμήμα Γεωλογίας (ΣΘΕ), η οποία και πραγματοποιήθηκε στις 14/10 διαδικτυακά. Η δίωξη αυτή αφορά δύο από τους συντρόφους που συνελήφθησαν τον περασμένο Μάιο ως κατηγορούμενοι για την παρέμβαση στην εκδήλωση «Ημέρες Καριέρας» της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ Τουρκικών Σπουδών. Μοναδικό στοιχείο της δίωξής τους είναι η παρουσία τους στο κτίριο της σχολής εκείνη την ημέρα, στο οποίο ταυτόχρονα διεξαγόταν πολιτική εκδήλωση για τα εργατικά «ατυχήματα»-δολοφονίες, την οποία και πήγαιναν να παρακολουθήσουν, και όπου φοιτητής τμήματος της ΟΠΕ είχε μάθημα. Στην πραγματικότητα, έτσι στοχοποιούν άτομα που επιλέγουν να βρίσκονται στους πανεπιστημιακούς χώρους με την πολιτική τους ταυτότητα, και όχι με τα κυρίαρχα πρότυπα του καριερισμού και της μικροαστικής αδιαφορίας.

Η μορφή που έλαβε η διαδικτυακή πειθαρχική διαδικασία στις 14/10 και για τους δύο φοιτητές συντρόφους ανέδειξε το πραγματικό πρόσωπο της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Ένα πανεπιστήμιο, το οποίο μετατρέπεται σε ένα τακτικό ανακριτικό σώμα, παρακλάδι της κρατικής ασφάλειας, πλήρως ελεγχόμενο από το Υπουργείο Παιδείας και τις ευρύτερες κρατικές και καπιταλιστικές ανάγκες, διατεθειμένο να παρακάμψει ακόμα και τις δικές του λειτουργίες και φαινομενικές «αξίες», ώστε να εισάγει με κάθε μέσο την καταστολή, την επιτήρηση και την επιβολή πειθαρχικών ποινών μέσα στους πανεπιστημιακούς χώρους και τα υποκείμενά του. Κεκλεισμένων των θυρών και πίσω από τις οθόνες τους, δηλωτικό της βαθύτατης ανάγκης να μη διαρρεύσουν οι αυταρχικές και παράτυπες διαδικασίες τους, το ΕΚΠΑ ξεκίνησε τα διαδικτυακά φοιτητοδικεία.

Ζητούμενο του πειθαρχικού συμβουλίου ήταν το πώς θα παρακάμψει πλήρως το τεκμήριο της αθωότητας, πώς θα αποσπάσει πληροφορίες και απολογίες για τα ιδεολογικά πιστεύω και την κρίση των κατηγορούμενων, αλλά και το πώς απαντάνε στο κατηγορητήριο μιας ποινικής υπόθεσης για την οποία έχει ήδη πραγματοποιη-

θεί η ανάκριση, και η οποία δεν έχει φτάσει καν σε επίπεδο δίκης πρώτου βαθμού.

Για την περίπτωση του συντρόφου φοιτητή του τμήματος Τουρκικών Σπουδών, και την πλεκτάνη του ΕΚΠΑ εις βάρος του

Όπως όλοι οι τελειόφοιτοι, την 01/08/2025 έκανε την αίτηση περάτωσης σπουδών περιμένοντας να λάβει το πτυχίο του. Όμως Κρατική Ασφάλεια και διοικήσεις ΕΚΠΑ και Τουρκικών Σπουδών είχαν άλλα σχέδια. Την ίδια ημέρα το Τουρκικών Σπουδών βγάζει μια ανακοίνωση που υπογράφει ο πρόεδρος του τμήματος, Ιωάννης Σαριδάκης, σύμφωνα με την οποία αναστέλλεται έως 15/09 η έκδοση πιστοποιητικών περάτωσης σπουδών «εν αναμονή οδηγιών» για την εφαρμογή του νόμου 5224/ΦΕΚ142Α/5.8.25, ο νόμος δηλαδή που εισάγει το φοιτητικό ιδιώνυμο και τα πειθαρχικά συμβούλια. Το Τουρκικών Σπουδών την 01/08 σπεύδει να εφαρμόσει έναν νόμο που θα ίσχυε από τις 05/08, καθώς μέχρι τότε δεν είχε εκδοθεί το σχετικό ΦΕΚ, και άρα νομικά δεν μπορούσε να εφαρμοστεί ή να υπάρχουν μεταβατικές διατάξεις περί αναστολής διαδικασιών.

Μήνες αργότερα, στις 10/12 ανακοινώνεται επίσημα απόφαση με αρ.3/2025 του Πειθαρχικού Συμβουλίου ΟΠΕ, ότι η πρώτη πειθαρχική δίωξη που πραγματοποιήθηκε με τον νέο νόμο παύει υποχρεωτικά καθώς διαπιστώθηκε από τις διάνοιες του πανεπιστημίου, πως ο φοιτητής πράγματι έχει απωλέσει την φοιτητική του ιδιότητα πριν την πειθαρχική κλήση, και άρα μια τέτοια διαδικασία δεν ευσταθεί επί της αρχής.

ΕΡΕΥΝΕΣ ΓΙΑ ΜΠΑΤΣΟΥΣ, ΔΟΥΛΕΙΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΟ ΓΕΜΙΣΑΝ ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟ

10-100 ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΕΣ

ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΧΟΛΕΣ

ΑΣΥΛΟ ΑΓΩΝΩΝ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΩΝ

ΚΑΙ ΟΧΙ ΤΩΝ ΠΡΥΤΑΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

Συρραφή αποσπασμάτων από την

■/ Ανοιχτή συνέλευση ενάντια στην εκπαιδευτική αναδιάρθρωση
και την καταστολή στα πανεπιστήμια

enantiastinekanadiarthrosi@systemli.org

πηγή: athens.indymedia.org/post/1639505/

Ιράν, ανάμεσα στην καταστολή και τη ζωή

Κείμενο που κοινοποιήθηκε στο telegram channel "Irán actual"/«Επικαιροτητα στο Ιράν», που αποτελεί μια προσπάθεια Ιρανών εξόριστων να χτίσει διεθνείς γέφυρες με τους αγώνες στο Ιράν

Αυτό που συμβαίνει σήμερα στο Ιράν δεν είναι ούτε μια έκτακτη κατάσταση ούτε ξαφνικό ξέσπασμα. Είναι η φωνή μιας κοινωνίας που για χρόνια συνθλίβεται και πλέον δεν αντέχει να σιωπάσει. Οι άνθρωποι που βγήκαν στους δρόμους δεν είναι ούτε όργανα συνωμοσίας ούτε πiónια των μεγάλων δυνάμεων. Είναι προϊόν της απόλυτης φτώχειας, της διαρκούς καταστολής, των καθημερινών διακρίσεων και ενός συστήματος απαρτχάιντ που έχει διαποτίσει την ίδια τους τη ζωή. Αυτές οι διαμαρτυρίες δεν ήρθαν απ' έξω· γεννήθηκαν μέσα στα σπίτια, στις γειτονιές και στους δρόμους, από ανθρώπους που δεν θέλουν πια απλώς να επιβιώνουν, αλλά να ζουν.

Οι παγκόσμιες δυνάμεις προσπαθούν να προσαρμόσουν αυτή την ωμή πραγματικότητα στα δικά τους συμφέροντα. Από τη μία, πολιτικοί που χωρίς ντροπή βαφτίζουν τους σκοτωμένους «οπλισμένους» για να δικαιολογήσουν το αίμα που χύθηκε. Από την άλλη, ένα κομμάτι της διεθνούς Αριστεράς που, στο όνομα της «αντιιμπεριαλιστικής αντίστασης», ξεπλένει ένα καθεστώς το οποίο εφαρμόζει την ίδια λογική κατοχής, απαρτχάιντ και οργανωμένης βίας ενάντια στον ίδιο τον λαό. Σε αυτές τις αφηγήσεις, ο πόνος των καταπιεσμένων είτε αποσιωπάται είτε μετατρέπεται σε εργαλείο πολιτικών συναλλαγών.

Στο Ιράν, το ζήτημα δεν είναι μια αντιπαράθεση ανάμεσα σε δύο πολιτικά στρατόπεδα. Είναι η άμεση σύγκρουση των καταπιεσμένων κοινωνικών στρωμάτων με ένα καθεστώς που κυβερνά με φυλακές, σφαίρες και εκτελέσεις και καταπνίγει κάθε ανεξάρτητη μορφή οργάνωσης από τη στιγμή που γεννιέται.

Ταυτόχρονα, οι φιλομοναρχικές δυνάμεις που δρουν από το εξωτερικό, χωρίς πραγματική κοινωνική βάση μέσα στο Ιράν, με στήριξη από κεφάλαια, προπαγανδιστικά μέσα και ξένες δυνάμεις (ΗΠΑ και Ισραήλ), επιχειρούν να οικειοποιηθούν ή να εκτρέψουν τα κινήματα διαμαρτυρίας του καταπιεσμένου λαού. Δεν αποτελούν εναλλακτική λύση για την κοινωνία, αλλά παράγοντα σύγχυσης και υπονόμησης του αγώνα. Κι όμως, αυτό που συστηματικά αποσιωπάται είναι η φωνή που γεννιέται από τον ίδιο τον λαό, μέσα από τον καθημερινό πόνο και την αντίσταση. Από τις κινητοποιήσεις του 2017 και του 2019 έως την επαναστατική εξέγερση του 2022 με το σύνθημα «Γυναίκα, Ζωή, Ελευθερία», εργάτες, γυναίκες, μειονότητες, νέοι και κοινωνικά αποκλεισμένοι άνθρωποι, με άδεια χέρια αλλά δίκαια αιτήματα, μετέτρεψαν τους δρόμους σε πεδίο αγώνα και ρήξης.

Παρόλα αυτά, η πορεία αυτών των εξεγέρσεων δεν ανακόπηκε λόγω αδυναμίας των αιτημάτων, αλλά εξαιτίας της συνδυασμένης κρατικής καταστολής και των εξωτερικών προσπαθειών χειραγώγησης και οικειοποίησης των κινήματων. Η Ισλαμική Δημοκρατία απαντά σε κάθε δυνατότητα συνέχισης του αγώνα με σφαίρες και τρομοκρατία, ενώ παράλληλα οι δεξιές φιλομοναρχικές δυνάμεις

επιχειρούν, αλλοιώνοντας τον στόχο της εξέγερσης και επιβάλλοντας τις δικές τους ατζέντες, να αφαιρέσουν την πρωτοβουλία από τους ίδιους τους αγωνιζόμενους. Κι όμως, παρά αυτή την ασφυξία, τα καταπιεσμένα στρώματα δεν υποχωρούν. Με άδεια χέρια, μέσα από κάθε ρωγμή που ανοίγεται, επιστρέφουν ξανά και ξανά στη σύγκρουση με αυτή την άδικη τάξη πραγμάτων.

Οι άνθρωποι στο Ιράν δεν ζητούν επιστροφή στο παρελθόν ούτε σωτήρες απ' έξω. Αγωνίζονται για ψωμί, για αξιοπρέπεια, για ελευθερία και για το δικαίωμα να αποφασίζουν οι ίδιοι για τη ζωή τους. Αυτός ο αγώνας δεν χρειάζεται κηδεμόνες ούτε «προστάτες». Το μέλλον του Ιράν δεν γράφεται στα παλάτια ούτε στην εξορία· γράφεται στους δρόμους, στις απεργίες και στους καθημερινούς αγώνες ανθρώπων που, παρά την ωμή και τρομακτική καταστολή, παραμένουν όρθιοι, συνεχίζουν να αντιστέκονται και κρατούν ζωντανή την ελπίδα.

■ Συλλογικότητα Andeeshah va Peykar
Ιανουάριος 2026

Μικρά Μεγάλα Διεθνή Νέα

[Κύπρος] 12/01/26

Επίθεση και σπάσιμο της τζαμαρίας στα γραφεία της συγκυβέρνησης με αφορμή το «σκάνδαλο διαφθοράς» Χριστοδουλίδη. «Κατά την άποψή μας η κυπριακή κοινωνία πρέπει να απορρίψει συνολικά το σύστημα εξουσίας και κάθε σύστημα εξουσίας ως δομικά διεφθαρμένο. Εάν δεν σταματήσει να εξαγοράζεται και να σιωπά δεν θα σταματήσουν τέτοια συστήματα να στήνονται πάνω στις πλάτες της ίδιας και των υπόλοιπων εργαζομένων μεταναστών/-τριων. (...) Δεν είναι σκάνδαλο είναι δομικό χαρακτηριστικό του συστήματος. Αποχή από τις εκλογές. Αυτοοργάνωση-Αλληλεγγύη-Αντεπίθεση» - Αναρχη Καταπολέμησης της Διαφθοράς (πηγή: athens.indymedia.org)

[Ιταλία, Τορίνο] 30/01/26

Πορεία δεκάδων χιλιάδων ατόμων έξι βδομάδες μετά την εκκένωση του κατελημμένου κοινωνικού κέντρου Ascatasuna, στην περιοχή Μπόργκο Βανκίλια. Μολότοφ, βεγγαλικά, καπνογόνα, αντλίες νερού, εμπρησμός ενός αστυνομικού

βαν και ενός βαν της κρατικής τηλεόρασης και τριάντα μπάτσοι τραυματίες.

[Μεξικό] 08/01/26

Σύλληψη του αναρχικού Arturo Lugo Macías "Shevek", ύστερα από μήνυση του Εθνικού Αυτόνομου Πανεπιστημίου Μεξικού (UNAM) για «φθορά ξένης περιουσίας», για γεγονότα του 2020 στη σχολή FES Acatlán, όπου ήταν φοιτητής. Η σύλληψη εντάσσεται σε ένα μακροχρόνιο κατασταλτικό σχέδιο. Το 2020, στη FES Acatlán ξέσπασε φεμινιστικό κίνημα ενάντια στη σεξουαλική παρενόχληση, διεκδικώντας πρωτόκολλα ασφάλειας και συγκεκριμένες ενέργειες για να διασφαλιστεί ένας ασφαλής χώρος για τις φοιτήτριες, συμπεριλαμβανομένων συνεπειών για τους δράστες σεξουαλικής βίας. Οι πανεπιστημιακές αρχές προσπάθησαν να το καταστείλουν αντί να το δικαιώσουν. Καταλήψεις φοιτητικών χώρων απομονώθηκαν εν μέσω πανδημίας, ενώ η διεύθυνση της Σχολής προέβη σε διακοπή νερού και ρεύματος. Στις 5 Απριλίου 2020 παραστρατιωτική ομάδα (χαρακτηριζόμενη ως "rogos" στο Μεξικό) εισέβαλε στη σχολή

με αλεξίσφαιρα γιλέκα, όπλα, σωλήνες, ρόπαλα και μπιτόνια βενζίνης. Έβαλαν φωτιά, χτυπούσαν και βασάνιζαν τους αγωνιστές/ριες με σωματικές και σεξουαλικές επιθέσεις. Ο Arturo υπέστη βαριά εγκαύματα και ξυλοδαρμό, ενώ ένας σύντροφός του βρέθηκε αναισθητός με εξαρθρωμένη γνάθο. Έξι χρόνια μετά, και σε μια περίοδο κλιμάκωσης της καταστολής απέναντι σε αναρχικές και κινηματικές συλλογικότητες, ο Arturo συλλαμβάνεται μέσα στο ίδιο του το σπίτι και μεταφέρεται σε λίγες ώρες σε κέντρο κράτησης της Πολιτείας του Μεξικού. (πηγή: athens.indymedia.org)

[Σομαλία] 28/12/25

Εκτοπισμό των Παλαιστινίων στη Σομαλilάνδη «βλέπει» η Σομαλία πίσω από την αναγνώριση του Ισραήλ. Η Μογκαντίσου «δεν θα δεχτεί ποτέ», λένε οι τοπικοί αξιωματούχοι, την απέλαση των Παλαιστινίων από τη Γάζα στη Σομαλilάνδη από το Ισραήλ, όπως άφησαν να εννοηθεί ορισμένα μέσα ενημέρωσης πριν από μερικούς μήνες. Μια πρόταση την οποία ούτε οι αρχές της Σομαλilάνδης ούτε η ισραηλινή κυβέρνηση έχουν σχολιάσει.

ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΙΡΑΝ

Ζούμε μια καταιγίδα. Δεν είναι νέα ούτε παροδική. Είναι η καταιγίδα του καπιταλισμού, του ιμπεριαλισμού, της πατριαρχίας και των κρατών που διαχειρίζονται τον θάνατο ενώ μιλούν για τάξη, σταθερότητα ή ασφάλεια. Σε αυτή την καταιγίδα, οι από πάνω συγκρούονται για εδάφη, πόρους και εξουσία· οι από κάτω βάζουν τα σώματα, τις ζωές, τον φόβο και την ελπίδα.

Στο Ιράν, σήμερα, αυτή η καταιγίδα χτυπά με ιδιαίτερη ένταση/σφοδρότητα. Ο ιρανικός λαός έχει κινητοποιηθεί ξανά ενάντια στο καθεστώς της Ισλαμικής Δημοκρατίας, το οποίο δεν δίστασε να προχωρήσει σε βίαιη καταστολή εναντίον όσων βγαίνουν στους δρόμους. Αυτές οι κινητοποιήσεις δεν είναι μεμονωμένο γεγονός ούτε στιγμιαία αντίδραση: είναι το αποτέλεσμα δεκαετιών πολιτικής καταπίεσης, οικονομικής εκμετάλλευσης, πατριαρχικής βίας, συστηματικής καταστολής και άρνησης δικαιωμάτων. Είναι αγώνες που ξεκινούν από τα κάτω, από την ασφυκτική καθημερινότητα, από όσους δεν μπορούν και δεν θέλουν να συνεχίσουν να επιβιώνουν στη σιωπή.

Πάνω οι κυβερνήσεις και οι μεγάλες δυνάμεις αξιολογούν την κατάσταση από γεωπολιτική άποψη. Υπολογίζουν τα πλεονεκτήματα, τις περιφερειακές ισορροπίες, τις ενεργειακές διαδρομές, τις συμφέρουσες συμμαχίες. Πάνω το έγκλημα κανονικοποιείται, δικαιολογείται ή αποκρύπτεται με όρους «σταθερότητας», «ασφάλειας» ή «πολιτικού ρεαλισμού». Πάνω, ακόμη και όσοι παρουσιάζονται ως εχθροί του ιρανικού καθεστώτος, δεν διστάζουν να νομιμοποιήσουν τη σφαγή, όταν αυτή εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους.

Κάτω, αντίθετα, ο ιρανικός λαός αγωνίζεται για τη ζωή:

Κάτω είναι οι γυναίκες που αψηφούν καθημερινά τον πατριαρχικό έλεγχο.

Κάτω είναι οι εργαζόμενοι που έχουν φτωχοποιηθεί από τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Κάτω είναι οι σεξουαλικές διαφορετικότητες, οι θρησκευτικές μειονότητες, οι καταπιεσμένοι λαοί, όσοι ζουν στις περιφέρειες που έχουν πληγεί από την κρίση του νερού, της στέγασης και της εργασίας.

Κάτω είναι αυτοί που βγήκαν στους δρόμους ξανά και ξανά, πολλές φορές με άδεια χέρια, χωρίς ευρείες οργανώσεις -καταστραμμένες από την καταστολή- και παρόλα αυτά προχώρησαν πιο μακριά από οποιαδήποτε θεσμική αντιπολίτευση.

Καταγγέλλουμε με σθένος την εξωτερική χειραγώγηση αυτών των διαδηλώσεων. Καμία ξένη δύναμη, καμία κυβέρνηση του βόρειου ημισφαιρίου, κανένα ιμπεριαλιστικό σχέδιο δεν έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιεί τον πόνο του ιρανικού λαού ως πόνι στο σκακιέρα του. Αυτή η εργαλειοποίηση όχι μόνο διαστρεβλώνει τους πραγματικούς αγώνες, αλλά θέτει σε μεγαλύτερο κίνδυνο όσους αντιστέκονται, καθιστώντας τους πρόσχημα για ακόμη πιο άγρια καταστολή.

Επαναβεβαιώνουμε το αναφαίρετο δικαίωμα των λαών στην αυτοδιάθεση. Η ελευθερία δεν εξάγεται ούτε αποτελεί αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ κρατών. Καμία ιμπεριαλιστική επέμβαση δεν έχει φέρει ποτέ δικαιοσύνη ή αξιοπρέπεια στους λαούς που υποτίθεται ότι «απελευθερώνει». Το γνωρίζουμε από την ιστορία και το επιβεβαιώνουν ξανά και ξανά τα ερείπια που αφήνουν στο πέρασμά τους. Υπάρχουν εκείνοι που, από έξω, κοιτάζουν προς τα πάνω και όχι προς τα κάτω: εκείνοι που δικαιολογούν το ιρανικό καθεστώς στο όνομα ενός υποτιθέμενου αντιιμπεριαλισμού, αγνοώντας ότι το ίδιο αυτό καθεστώς εφαρμόζει εναντίον του λαού του λογικές κατοχής, απαρτχάιντ, λεηλασίας και νεοφιλελευθερισμού· και εκείνοι που προωθούν αντιδραστικές, αυταρχικές και εξαρτημένες εναλλακτικές λύσεις, που υπόσχονται σωτηρία ενώ αναπαράγουν την κυριαρχία.

Είναι ψευδείς διχοτομήσεις. Πάνω εναντίον πάνω. Εξουσία εναντίον εξουσίας. Κάτω μένει ο λαός, παγιδευμένος ανάμεσα σε δύο δυνάμεις που ισχυρίζονται ότι είναι αντίθετες, αλλά ενεργούν συντονισμένα.

Η θέση μας είναι σαφής: δεν είμαστε με τις κυβερνήσεις, είμαστε με τους λαούς. Όχι με τα κράτη, αλλά με όσους αντιστέκονται. Όχι με τις ελίτ, αλλά με όσους αγωνίζονται για να ζήσουν.

Σήμερα, ενώ ο ιρανικός λαός αντιμετωπίζει διακοπή των επικοινωνιών, κατάσταση έκτακτης ανάγκης και στρατιωτικοποίηση της καθημερινής ζωής, προσκαλούμε να ακούσουμε τις προειδοποιήσεις των συντρόφων μας ζαπατίστας: η καταιγίδα είναι παγκόσμια· όποιος πιστεύει ότι δεν τον αφορά, ότι δεν έχει καμία σχέση με αυτόν ή αυτήν, κάνει λάθος. Μπροστά σε αυτή την καταιγίδα, δεν υπάρχουν σωτήρες ούτε λύσεις από ψηλά. Αυτό που υπάρχει είναι η επείγουσα δυνατότητα να ενώσουμε τους αγώνες των από κάτω, να αναγνωρίσουμε το κοινό πεπρωμένο όσων αντιστέκονται στο κεφάλαιο, στον ιμπεριαλισμό και σε όλες τις μορφές κυριαρχίας.

Απλώνουμε το χέρι μας προς τον ιρανικό λαό.

Όχι για να τον κηδεμονεύσουμε.

Όχι για να μιλήσουμε εκ μέρους του.

Αλλά για να πούμε: δεν είστε μόνοι.

Γιατί ο αγώνας στο Ιράν είναι αγώνας για τη ζωή παντού.

Και γιατί μόνο από τα κάτω, όλες και όλοι μαζί, θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε την καταιγίδα και να φανταστούμε την επόμενη μέρα.

Από τις διαφορετικές γωνίες του κόσμου που αντιστέκονται και ξεγειρώνεται.

✊/ Ejército Zapatista de Liberación Nacional (EZLN)

Γιατί να γίνεις αναρχικός στο Σουδάν;

Απόσπασμα της συνέντευξης/Ολόκληρη η συνέντευξη στα αγγλικά στο Libcom.org

Αρχική δημοσίευση στο περιοδικό Muntjac. Η συλλογική Muntjac αυτοπαρουσιάζεται σαν «μία ομάδα Ασιατών και Μαύρων αναρχικών της εργατικής τάξης και λούμπεν αναρχικών της διασποράς σε όλο το "Ηνωμένο Βασίλειο", οι οποίοι ενώθηκαν αφού υπερασπίστηκαν τους εαυτούς τους κατά τη διάρκεια των φασιστικών πογκρόμ το καλοκαίρι του 2024».

Ενας αναρχικός στο Σουδάν εξηγεί γιατί ο αναρχισμός προσφέρει σαφήνεια στον αγώνα ενάντια σε πολλαπλά αποτυχημένα κοινωνικά συστήματα και πώς το αναρχικό κίνημα στο Σουδάν έχει συμβάλει στην κοινοτική βοήθεια

και την εκπαίδευση κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Αυτό το ερώτημα με στοιχειώνει πάντα σε πολλές στιγμές σε μια χώρα ιδεολογικής, πολιτιστικής, εθνικής, φυλετικής και πολιτικής ποικιλομορφίας - όπου υπάρχουν αμέτρητες επιλογές, αλλά καμία δεν μπορεί να γεννηθεί ελεύθερα. Από τη στιγμή που γεννιέσαι, η ταυτότητά σου στο Σουδάν καθορίζεται από τη θρησκεία σου, ενώ η φυλή σου παίζει κρίσιμο ρόλο στη διαμόρφωση του πολιτισμού σου και ακόμη και της τύχης σου.

Για να γίνεις αναρχικός στο Σουδάν, πρέπει να έχεις ήδη ξεφύγει από όλες αυτές τις επιβαλλόμενες ταυτότητες και τους ασφυκτικούς περιορισμούς που σε σπρώχνουν στο καμίνι του κράτους. Το Σουδάν είναι μια χώρα όπου ο πόλεμος, οι κρίσεις και οι ασθένειες δεν έχουν σταματήσει ποτέ.

Ο λαός του, κορεσμένος από στρατιωτικές, θρησκευτικές και φυλετικές ιδεολογίες, χρησιμεύει ως τέλειο καύσιμο για την πυροδότηση συγκρούσεων. Σε μια τέτοια χώρα, πάντα έβλεπα τη ζωή μου με δέος. Οι αγώνες μας συχνά μοιάζουν με ταινίες δράσης - ίσως παράξενες ή απίστευτες για τους ξένους - όπου η επιβίωση σημαίνει συνεχής αποφυγή αντιμαχόμενων συγκρούσεων, αποφεύγοντας ένα καταιγισμό σφαιρών που εκτοξεύονται απευθείας εναντίον σου. Σφαίρες του κράτους, της θρησκείας, της φυλής, της αίρεσης και των ένοπλων παρατάξεων.

Η επιλογή να είσαι αναρχικός είναι μια έκφραση αληθινής επίγνωσης των αποτυχιών αυτών των συστημάτων. Είναι μια συνείδηση που σε ωθεί στα όρια τόσο του πρακτικού αγώνα όσο και της βαθιά

Η αλληλεγγύη αναπνέει μέσα στην άμεση δράση

Η οργάνωση Palestine Action ιδρύθηκε το 2020 ως δίκτυο άμεσης δράσης ενάντια σε εταιρείες και θεσμούς που, κατά τους ακτιβιστές, στηρίζουν την κατοχή, το απαρτχάιντ και τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του Ισραήλ. Μέσω συμβολικών στοχευμένων παρεμβάσεων, τα μέλη της έχουν επιτεθεί σε εγκαταστάσεις της Elbit Systems στο Ηνωμένο Βασίλειο, προκαλώντας σημαντικές φθορές, με στόχο τη διακοπή της παραγωγής πολεμικού υλικού που, σύμφωνα με καταγγελίες, χρησιμοποιείται στη Γάζα και αλλού.

Τα συντρόφια επέλεξαν μέσω της άμεσης δράσης να θέσουν σε τερματισμό τη λειτουργία των εργοστασίων, να επιφέρουν ζημιές εκατομμυρίων αλλά και να χρησιμοποιήσουν τις δράσεις τους και τη δημοσιότητα που πήραν σε ένα ξεκάθαρο λόγο υπέρ της Παλαιστίνης και ενάντια στο καθεστώς απαρτχάιντ του Ισραήλ.

Η απάντηση της κυβέρνησης ήρθε λίγο καιρό μετά, εξαπολύοντας ένα κύμα καταστολής ενάντια της οργάνωσης αλλά και του αλληλέγγυου κόσμου που στάθηκε δίπλα στην Palestine action. Ακόμα μια προσπάθεια αποπολιτικοποίησης της δράσης ήρθε με την αλλαγή και αυστηροποίηση του νομικού πλαισίου. Η βρετανική κυβέρνηση έχει χαρακτηρίσει την οργάνωση «τρομοκρατική» βάσει του Νόμου περί Τρομοκρατίας του 2000. Μια τέτοια απόφαση έχει ποινικοποιήσει ακόμη και τη δημόσια υποστήριξη ή αναφορά στην οργάνωση, με ποινές έως 14 χρόνια φυλάκισης. Πιο συγκεκριμένα περισσότεροι από 2.000 άνθρωποι έχουν συλληφθεί σε ολόκληρο το Ηνωμένο Βασίλειο μόνο και μόνο επειδή κρατούσαν πλακάτ υποστήριξης στην Palestine Action.

Στις 2 Νοεμβρίου ξεκινάει μια συντονισμένη απεργία πείνας 8 κρατουμένων. Τα αιτήματά τους περιλαμβάνουν άμεση αποφυλάκιση με εγγύηση, δίκαιη δίκη, άρση του χαρακτηρισμού της Palestine Action ως «τρομοκρατικής οργάνωσης», τερματισμό της λογοκρισίας εντός των φυλακών και κλείσιμο όλων των εγκαταστάσεων της Elbit στο Ηνωμένο Βασίλειο. Και οι οκτώ κρατούνται πάνω από έναν χρόνο χωρίς δίκη, πολύ πέραν του νόμιμου ορίου.

Η απεργία πείνας σταμάτησε 73 ημέρες μετά έχοντας μετατραπεί στη μακροβιότερη απεργία πείνας στην Βρετανία, και αναγκάζοντας την κυβέρνηση να ακυρώσει μια σύμβαση ύψους 2 δις. λιρών στη βρετανική θυγατρική του κύριου προμηθευτή όπλων στο Ισραήλ, την Elbit Systems.

Η Prisoners for Palestine δήλωσε ότι υπήρξαν αρκετές νίκες:

«Μόνο τις τελευταίες εβδομάδες, 500 άνθρωποι έχουν δηλώσει συμμετοχή σε άμεσες δράσεις κατά του γενοκτονικού στρατιωτικοβιομηχανικού συμπλέγματος, περισσότεροι από όσους έλαβαν μέρος σε δράσεις της Palestine Action σε ολόκληρη την πενταετή εκστρατεία της. Κατά τη διάρκεια εκείνης της πενταετίας, τέσσερα ισραηλινά εργοστάσια όπλων έκλεισαν. Η Elbit Systems ζει με δανεικό χρόνο – θα τη δούμε να κλείνει οριστικά, όχι από την κυβέρνηση, αλλά από τον λαό».

«Η απεργία πείνας των κρατουμένων μας θα μείνει στη μνήμη ως μια καθοριστική στιγμή καθαρής ανυπακοής, μια ντροπή για το βρετανικό κράτος. Αποκάλυψε στον κόσμο ότι η Βρετανία έχει πολιτικούς κρατουμένους στην υπηρεσία ενός ξένου γενοκτονικού καθεστώτος και οδήγησε εκατοντάδες ανθρώπους να δεσμευτούν σε άμεση δράση ακολουθώντας τα βήματα των κρατουμένων», κατέληξε η οργάνωση.

Στις 13/02 το Ανώτατο Δικαστήριο της Βρετανίας αποφάσισε ότι, η κυβερνητική απόφαση που κατατάσσει την Palestine action σαν τρομοκρατική οργάνωση ήταν παράνομη.

Το δικαστήριο, ωστόσο, διατήρησε την απαγόρευση σε ισχύ εν αναμονή άλλης ακρόασης, όσο η κυβέρνηση ετοιμάζει την έφεσή της, με αποτέλεσμα η συμμετοχή ή η υποστήριξη της Palestine Action να παραμένει ποινικό αδίκημα. Η απόφαση αυτή έρχεται μέσα από τις πιέσεις των απεργών πείνας αλλά και τη στήριξη του αλληλέγγυου κόσμου. Στο μακρύ μονοπάτι για τη δικαιοσύνη το μόνο που έχουμε είναι η μια το άλλο.

Κράτος και κεφάλαιο οι μόνοι τρομοκράτες

περίπλοκης ανθρώπινης εμπειρίας. Και αυτό το μονοπάτι οδηγεί μόνο σε δύο πιθανά αποτελέσματα: είτε επιβιώνεις ως αληθινός επαναστάτης αντιστασιακός, είτε σε καταναλώνει η σπείρα της εξουσίας. Όπως ακριβώς η κυρίαρχη εξουσία στο Σουδάν παίρνει πολλές μορφές, έτσι και η αντιπολίτευση. Υπάρχουν κινήματα πολιτικής αντίστασης, κόμματα, ένοπλες μισθοφορικές ομάδες, οι κατά όνομα επαναστατικές και φιλελεύθερες πολιτοφυλακές που βασίζονται σε φυλετικές δομές, και πολιτιστικές παρατάξεις που τρέφουν τον απολυταρχισμό τους από ένα βαθύ μηχανισμό προπαγάνδας.

Αυτές οι αλληλοδιαπλεκόμενες ιεραρχίες συγκρουτούν τις κρίσεις των σουδανικών λαών. Το Σουδάν είναι, στην πραγματικότητα, μια συλλογή μικρών λαών παγιδευμένων μέσα σε ένα κράτος που ασκεί βάνανυση εξουσία, χωρίς να αναγνωρίζει κανένα ανθρώπινο δικαίωμα παρά μόνο τα δικά του συμφέροντα.

Επιπλέον, η εξστρεμιστική ισλαμιστική ιδεολο-

γία αποτελεί ένα ακόμη εργαλείο για την εμβάθυνση της άγνοιας και της οπισθοδρόμησης στο Σουδάν.

Η προσπάθεια να αντιμετωπίσεις όλα αυτά ως μοναχικός αναρχικός είναι σαν να πολεμάς σαν λύκος ανάμεσα σε αγέλες από ύαινες. Αν βρουν έστω και μια αδυναμία σε εσένα, αυτό θα σημαίνει την αναπόφευκτη καταστροφή σου. Η πορεία προς τα εμπρός ξεκινά με την αναζήτηση εκείνων που συμμερίζονται τις ιδέες σου, την ανάπτυξή τους και την προσφορά γνώσης και εκπαίδευσης. Ως αναρχικός, νιώθεις ότι όπου κι αν βρίσκεσαι και όποιες κι αν είναι οι δυνατότητές σου, η αποστολή σου είναι να διαδίδεις την ελευθερία. Το τίμημα αυτής της ελευθερίας μπορεί να είναι υψηλό - μπορεί ακόμη και να σου κοστίσει τη ζωή σου¹. Ωστόσο, όλα αυτά είναι μόνο μια μικρή συμβολή στην κλίμακα απελευθέρωσης που χρειάζονται οι άνθρωποι για να ζήσουν μια αξιοπρεπή ανθρώπινη ζωή. Η ελευθερία είναι η υψηλότερη κατάσταση ύπαρξης και ο αναρ-

χισμός μας δείχνει πώς να την επιτύχουμε και να την εφαρμόσουμε. Η ελευθερία δεν είναι απλώς μια ποιητική λέξη για να εκφράσει τις φιλοδοξίες σου - είναι μια προσπάθεια, μια δέσμευση να είσαι ελεύθερος με τον εαυτό σου και τους άλλους, και ένας αγώνας για να γίνει η ελευθερία πραγματικότητα. Το να είσαι αναρχικός είναι μια ευλογία που δεν μπορεί να μονοπωληθεί ή να κρυφτεί. Το να είσαι ελεύθερος σημαίνει να είσαι αναρχικός, και το να είσαι αναρχικός σημαίνει να είσαι ελεύθερος.

Ενδεικτικές πηγές για την κατάσταση στο Σουδάν:

Προς όλους τους επαναστάτες του κόσμου, προς όλους τους ελευθεριακούς σοσιαλιστές, προς όλους τους αναρχικούς/A Statement from The Anarchist Group in Sudan (στα αγγλικά στο theanarchistlibrary.org)

Εισήγηση-κείμενο γύρω από την κατάσταση στο Σουδάν/ Ανάρες, ομάδα δράσης και αλληλεγγύης
El-Fasher: The City That Anarchists Support in Its Self-Defense (στα αγγλικά στο cnt-ait.info)

Βενεζουέλα

ταξική πάλη ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον μύθο της εθνικής ανεξαρτησίας

Οι επιθέσεις του αμερικανικού στρατού στη Βενεζουέλα είναι μια έκφραση του ιμπεριαλισμού, αλλά πώς μπορούμε να ανταποκριθούμε σε αυτές; Είναι κατανοητό ότι η αντίδραση πολλών ανθρώπων είναι να συσπειρωθούν για την «εθνική ανεξαρτησία». Από την οπτική γωνία της εργατικής τάξης και της παγκόσμιας χειραφέτησης, η κραυγή μάχης για «εθνική κυριαρχία» είναι ένας επικίνδυνος μύθος. Η κατάσταση στη Βενεζουέλα είναι μέρος ενός παγκόσμιου παζλ αντιπαραθέσεων μεταξύ των μπλοκ και ως παγκόσμιο προλεταριάτο πρέπει να βρούμε τρόπους να μην συνθλιβούμε στη μέση.

Βενεζουέλα και Κίνα

Ένας από τους λόγους που προβάλλει η κυβέρνηση των ΗΠΑ για την καταπολέμηση του «κομμουνισμού» στη Βενεζουέλα, είναι οι στενοί δεσμοί της με τους «εχθρούς των ΗΠΑ»: την Κίνα και το Ιράν. Το βράδυ πριν από την απαγωγή του, ο Μαδούρο δέχτηκε μια αντιπροσωπεία κινέζων αξιωματούχων. Λίγο μετά το τέλος της συνάντησης, βρισκόταν σε ένα ελικόπτερο του αμερικανικού στρατού. Η Κίνα είναι πλέον ο μόνος σημαντικός παράγοντας που αντισταθμίζει την τρέχουσα πορεία των ΗΠΑ και των πολιτικών κινήσεων που ευθυγραμμίζονται μαζί τους στη Λατινική Αμερική (Μιλέι/Αργεντινή, Μπουκέλε/Ελ Σαλβαδόρ, Νασράλα/Ονδούρα, Καστ/Χιλή, Μουλίνο/Παναμάς κ.λπ.).

Η Κίνα εισάγει σήμερα περίπου το 80% της ημερήσιας παραγωγής πετρελαίου της Βενεζουέλας, που ανέρχεται σε 950.000 βαρέλια την ημέρα (στο τέλος Νοεμβρίου 2025, δηλαδή πριν από την κατάσχεση του πρώτου δεξαμενόπλοιου από τις αμερικανικές δυνάμεις). Δεν υπάρχουν καθόλου στοιχεία σχετικά με τις πραγματικές τιμές στις οποίες η Κίνα αγόραζε πετρέλαιο από τη Βενεζουέλα τα τελευταία 10 χρόνια ή τις χρεώσεις από την «τεράστια συλλογή αγαθών» που παραδόθηκε από την Κίνα στη Βενεζουέλα με πίστωση (οικιακές συσκευές από την Haier, λεωφορεία Yutong, αυτοκίνητα). Το 2015 ιδρύθηκε ακόμη και ένα εργοστάσιο συναρμολόγησης λεωφορείων Yutong στο Yaracuy.

Στο Τσανκάι του Περού, ο κινεζικός ναυτιλιακός κολοσσός COSCO λειτουργεί ένα μεγάλο λιμάνι βαθέν υδάτων, 100 χλμ. βόρεια της πρωτεύουσας Λίμα. Από εκεί, το ταξίδι προς την Κίνα διαρκεί 23 ημέρες, έναντι 40 ημερών που χρειαζόταν προηγουμένως. Στον Παναμά, οι ΗΠΑ θέλουν να εκδιώξουν την Κίνα από τα δύο λιμάνια στα δύο άκρα της διώρυγας (Colón και Balboa). Εντωμεταξύ, η Black Rock/MSC και η COSCO διαμάχονται για τα μερίδια. Ο Παναμάς εγκατέλειψε την εφοδιαστική αλυσίδα του «δρόμου του μεταξιού» ξανά.

Από ό,τι φαίνεται, δεν υπάρχουν αμερικανικά στρατεύματα στη Βενεζουέλα, τουλάχιστον όχι σε σημαντικούς αριθμούς. Όταν ο Τραμπ ανακοινώνει ότι οι ΗΠΑ θα κυβερνήσουν πλέον τη χώρα μέχρι να πραγματοποιηθεί μια «ομαλή μετάβαση», αυτό μπορεί μονό να βασιστεί στην απειλή (που έγινε πραγματικότητα με την απαγωγή του Μαδούρο) ότι θα μπορούσαν να χτυπήσουν αποτελεσματικά και θανατηφόρα οποιαδήποτε στιγμή, οπουδήποτε.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία και η γενοκτονία στην Παλαιστίνη είναι κομμάτι αυτής της εικόνας

Μπορούμε να δούμε το αποτέλεσμα του υποτιθέμενου αγώνα για «εθνική ανεξαρτησία» στην Ουκρανία: οι εργαζόμενοι και από τις δύο πλευρές στέλνονται στην κρεατομηχανή του πολέμου. Η ρωσική κυβέρνηση χρειάζεται τον πόλεμο για να διατηρήσει την εξουσία της και γίνεται όλο και πιο εξαρτημένη από τις προμήθειες της Κίνας και του Ιράν. Η ουκρανική κυβέρνηση εξαρτάται απόλυτα από τη στρατιωτική και οικονομική υποστήριξη της ΕΕ και των ΗΠΑ, και σε αντάλλαγμα πουλάει γεωργικές εκτάσεις και υποδομές σε δυτικές εταιρείες. Αντί να «υπερασπίζεται τη δημοκρατία», το ουκρανικό κράτος περιορίζει τα συνδικαλιστικά και πολιτικά δικαιώματα και επιστρατεύει με τη βία νεαρούς άνδρες για να τους στείλει στο μέτωπο. «Αριστεροί», όπως το Πράσινο Κόμμα στη Γερμανία, αλλά και ομάδες εδώ στη Βρετανία επαναλαμβάνουν τον μύθο της «εθνικής αυτοάμυνας» για να απαιτήσουν όλο και περισσότερα όπλα για τη σφαγή.

Ακόμη και η γενοκτονία στην Παλαιστίνη δεν μπορεί να γίνει κατανοητή εκτός του πλαισίου της αντιπαράθεσης μεταξύ των δύο μπλοκ. Δεν ήταν τυχαίο ότι η σύγκρουση κλιμακώθηκε λίγο μετά την επιτυχία της κινεζικής κυβέρνησης να φέρει τις κυβερνήσεις της Σαουδικής Αραβίας και του Ιράν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων. Ήταν σαφές ότι αυτό υπονόμει τις προηγούμενες

Λίγες μέρες μετά την επίθεση στη Βενεζουέλα, ο Τραμπ παραλαμβάνει το νομπελ ειρήνης από τη Ματσάδο - ηγετική μορφή της αντιπολίτευσης

μενες Συμφωνίες του Αβραάμ* που είχαν μεσολαβήσει οι ΗΠΑ και ότι οι ισορροπίες ισχύος στην περιοχή θα μεταβληθούν δραστικά. Σε αυτό το σημείο, όλοι όσοι είχαν συμφέροντα στο παιχνίδι ήθελαν να ασκήσουν την επιρροή τους. Το έδαφος της Παλαιστίνης χρησιμοποιείται ως ένα μικρό διαπραγματευτικό χαρτί, ιδίως από το καθεστώς του Ιράν, που είναι ο κύριος χορηγός της Χαμάς. Από την άλλη πλευρά, η Δύση και οι ΗΠΑ ενισχύουν τον ισραηλινό πολεμικό μηχανισμό. Ενώ δεκάδες χιλιάδες πλουσιότεροι Παλαιστίνιοι κατάφεραν να εγκαταλείψουν την περιοχή, ο τοπικός προλεταριακός πληθυσμός της Γάζας πληρώνει το τίμημα.

Μπορούμε να δούμε πως η ιδέα της «εθνικής ανεξαρτησίας» σε έναν παγκόσμιο καπιταλιστικό κόσμο είναι ένας μύθος. Το πρόβλημα είναι ότι η αντίπαλη πλευρά του αμερικανικού μπλοκ – δηλαδή κράτη όπως η Κίνα, το Ιράν, η Ρωσία – δεν έχει επίσης τίποτα να προσφέρει όσον αφορά την ταξική απελευθέρωση. Ενώ βλέπουμε ιρανικές σημαίες να κυματίζουν σε διαδηλώσεις κατά του πολέμου στη Γάζα, στο ίδιο το Ιράν χιλιάδες άνθρωποι της εργατικής τάξης συγκρούονται με τις κρατικές δυνάμεις, διαμαρτυρόμενοι για τον πληθωρισμό και το καθεστώς. Με ποια πλευρά είμαστε;

Η αντίσταση της εργατικής τάξης απέναντι στον δρόμο για πόλεμο

Σήμερα βρισκόμαστε μπροστά σε έναν παγκόσμιο αγώνα εξοπλισμών, με επικεφαλής τις ΗΠΑ, οι οποίες θα δαπανήσουν πάνω από ένα τρισεκατομμύριο δολάρια για την άμυνα το 2026. Η ΕΕ σχεδιάζει έναν στρατιωτικό προϋπολογισμό άνω των 2 τρισεκατομμυρίων ευρώ για τα επόμενα επτά χρόνια. Είναι σαφές ότι αυτό χρηματοδοτείται με περικοπές στα εισοδήματα και τις κοινωνικές παροχές μας, όπως η υγεία και η εκπαίδευση. Κάθε κυβέρνηση θέλει να κανονικοποιήσει αυτή την προετοιμασία για μελλοντικούς πολέμους. Στο Ηνωμένο Βασίλειο μας λένε συνεχώς ότι βρισκόμαστε σε πόλεμο με τη Ρωσία.

Πρέπει να το αρνηθούμε αυτό στον καθημερινό μας αγώνα. Πρέπει να αναπτύξουμε μια ευρύτερη στρατηγική για το πώς να σαμποτάρουμε τη μηχανή του πολέμου, πώς να αμυνθούμε ενάντια στην κρατική επιθετικότητα, όπως οι επιθέσεις εναντίον μεταναστών από μονάδες της ICE. Χρειαζόμαστε στρατηγικές αντίστασης από τα κάτω, σε συνδυασμό με αγώνες όπου έχουμε μεγαλύτερη συλλογική δύναμη. Οι εργαζόμενοι της ST Microelectronics στη Γαλλία πραγματοποίησαν απεργία ενάντια στη χρήση των προϊόντων τους για στρατιωτικούς σκοπούς, οι οδηγοί τραμ στο Μόναχο αρνήθηκαν να οδηγήσουν τραμ με διαφημίσεις για στρατολόγηση, οι λιμενεργάτες στη Γένοβα μπλοκάρουν πλοία με παραδόσεις όπλων και καλούν σε γενική απεργία, μαθητές στη Γερμανία διαμαρτύρονται ενάντια στην προσπάθεια του κράτους να επαναφέρει την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία, εργαζόμενοι στον τομέα της υγείας διαδηλώνουν ενάντια στα σχέδια να τους επιστρατεύσουν στον στρατιωτικό ιατρικό μηχανισμό. Οι εργαζόμενοι της DHL διαμαρτύρονται ενάντια στη συμμετοχή της εταιρείας τους στη στρατιωτική εφοδιαστική αλυσίδα, οι εργαζόμενοι της VW καταγγέλλουν τα σχέδια της εταιρείας να πουλήσει τμήματα των εργοστασίων στην βιομηχανία όπλων.

Όλες αυτές οι μικρές μάχες είναι εκφράσεις του ζητήματος του εργατικού ελέγχου: ποιος αποφασίζει τι θα γίνει με τα προϊόντα που παράγουμε ή τις υπηρεσίες που παρέχουμε; Πρέπει να επεκτείνουμε σταδιακά αυτόν τον αγώνα για τον έλεγχο στο κοινωνικό επίπεδο. Ενάντια στον παγκόσμιο πόλεμο, για ένα ελεύθερο και κομμουνιστικό μέλλον.

*[ΣΤΜ] Με τις συμφωνίες του Αβραάμ, που ξεκίνησαν να υπογράφονται τον Αύγουστο του 2020, το Ισραήλ σταδιακά αποκτούσε ξανά διπλωματικές σχέσεις με τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, το Σουδάν και το Μπαχρέιν. Μετεξέλιξη των συμφωνιών θα ήταν και η σύγκλιση μεταξύ Ισραήλ και Σαουδικής Αραβίας, κάτι που τελικά δεν συνέβη λόγω της 7ης Οκτώβρη. Μετάφραση από κείμενο που δημοσιεύτηκε στη σελίδα www.angryworkers.org, στις 04/01/2026

Υπάρχουν εκατοντάδες λόγοι

για να σταματήσει τουλάχιστον ένα μέρος της αιματοχυσίας του 3ου παγκόσμιου πολέμου

*Μιλάνε και τραγουδάνε γλώσσες
με μία χάρη ρυθμική
που στα αφτιά μου φτάνουν σαν χάνι
Μα με τίποτα από ό,τι ακούω,
δεν μπορώ να ταυτιστώ
όμως οι ιστορίες τους είναι πια ξεκάθαρες*

~Kashmir, Led Zeppelin - 1975

Ο ρωσο-ουκρανικός πόλεμος κρατάει εδώ και 12 χρόνια, από τα γεγονότα του Euromaidan αλλά και της κατάληξης του στην προσάρτηση της Κριμαίας· δεν υπάρχει λόγος να διερευνηθούν στο παρόν κείμενο, καθώς το επίδικο και στο παρόν και στο κοντινό μέλλον της ιστορίας γράφεται με αίμα που είναι ακόμα νωπό, με μία συνθήκη που περιστέλλει το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση του καθενός μας.

Η παγκόσμια σκακιέρα βρίσκεται φαινομενικά σε βαθειά όξυνση της σταθερότητάς της. Οι θεωρίες που φουντώνουν είναι πολλές, κάποιες φωνές λένε για διάλυση του NATO, για την μεγάλη έξοδο των ΗΠΑ από την συμμαχία, για το μέτωπο Ρωσίας-Κίνας, για τα πυρηνικά της Β. Κορέας και άλλες θεωρίες και προβλέψεις που είτε ισχύουν, είτε όχι, στην μετά από 4 χρόνια πολεμική σύγκρουση μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας, αυτό που διαφαίνεται, είναι πως ο πόλεμος συμφέρει· με την έννοια του συμφέροντος να αναφέρεται σε όλα τα επίπεδα που μπορεί να κινηθεί η καπιταλιστική μηχανή.

Η έναρξη της εισβολής της Ρωσίας σηματοδότησε μια οικονομία πολέμου παγκόσμια κλίμακας, με παγκόσμιο αποδέκτη εμάς, τα φτωχά στρώματα του εκάστοτε κράτους. Τα λεφτά ως γνωστόν ανακυκλώνονται, και από την περίοδο της καραντίνας μέχρι τον πόλεμο της Ουκρανίας μέχρι και το σήμερα ο οικονομικός μύλος αλέθει ενέργεια, πρώτες ύλες και πολεμική βιομηχανία.

Η Ε.Ε., η Ρωσία και το NATO ως οντότητες φαίνεται να κερδοφορούν σε διάφορα μέτωπα και πέρα του οικονομικού, μέσω του proxy war (για την δύση) που εξελίσσεται. Η κατάσταση εκτάκτου ανάγκης που βρίσκεται η Ουκρανία, φάνηκε να προσπαθεί να περάσει και στην Ευρώπη, όπως η μακρά συζήτηση για τον ευρωστρατό, φυλλάδια για έκτακτη ανάγκη, συνεχής εξοπλιστική στήριξη στην Ουκρανία, ενεργειακή αυτονομία από τη Ρωσία και φυσικά πολύπλευρο εμπάργκο κ.ά. Και τα παραπάνω είναι μόνο γι' αυτό το μέτωπο χωρίς αναφορά στην Ανατολή ή την Νότια Αμερική.

Το στοίχημα του χρόνου σε ό,τι αφορά εμάς και ένα πρόταγμα για το μέλλον:

το ποιο σημαντικό πράγμα για τη διατήρηση της ανθρωπιάς μας είναι η αντίσταση. Σίγουρα δεν υπάρχει κανένα κόλπο για να σταματήσεις μια πάνοπλη πολεμική διακρατική σύρραξη, αλλά για να επεκταθεί ένα κράτος δεν φτάνουν μόνο τα drones, το sabotaz και τα βομβαρδιστικά. Ένα παράδειγμα όπως αυτό είναι και ο ρωσο-ουκρανικός πόλεμος σε αντιδιαστολή με την κατοχή της Παλαιστίνης και τη μετατροπή της σε no mans land: Χρειάζεται

μια συνεχή ροή στρατιωτών να αναπτύσσονται για να καταλαμβάνουν περιοχές.

Στο σήμερα και η Ουκρανία και η Ρωσία, έχουν αναπτύξει σκληρή πολιτική για τους ανυπότακτους τόσο σε νομοθετικό επίπεδο, όπως άρνηση προνοιακών παροχών, διοικητικών προστίμων, άρνηση άδειας εργασίας κ.ά., όσο και με μαφιόζικου τύπου απαγωγές σε «τυχαίους ελέγχους».

Η διαχρονική ανάγκη της ανυποταξίας και της άρνησης στράτευσης διαφαίνεται πιο ξεκάθαρη από ποτέ. Και με την τόσο εύκολη περιστολή της υποτιθέμενης ελευθερίας που αίρεται εν μία νυκτί, στο όνομα είτε του εθνικισμού, είτε της άμυνας, είτε σε οτιδήποτε άλλο σκαρφιστεί η πολεμική μηχανή, θα πρέπει να γίνει το καθολικό πρόταγμα στα στόματα μας. Γιατί ο πόλεμος που δεν ξεκινάει από την τάξη μας, είναι πόλεμος των συμφερόντων του κεφαλαίου και του κράτους, και οι δικές μας κάνες πρέπει να στραφούν στα κεφάλια τους και όχι στα δικά μας.

■/ οπάπασοπίος

Γροιλανδία

Αναρχισμός σημαίνει αυτοοργάνωση κοινοτήτων και κοινωνιών μέσα στην ελευθερία, χωρίς κράτη, την εξουσία του χρήματος ή αποικιοκρατικές δυνάμεις. Οι ελεύθεροι άνθρωποι δεν έχουν ανάγκη καμιά άρχουσα τάξη να τους εκμεταλλεύεται – είτε πρόκειται για τη «δική τους» είτε για τις άρχουσες τάξεις ξένων χωρών. Οι άνθρωποι μπορούν να ορίζουν και να οργανώνουν τις ζωές τους αμεσοδημοκρατικά στη δουλειά, στο σχολείο και οπουδήποτε αλλού. Ο αγώνας για αυτοδιάθεση συνεχίζεται ενάντια στη στρατιωτική παρουσία και υπέρ του δικαιώματος για πραγματική και πλήρη αυτοδιάθεση – από τους φυσικούς πόρους έως τη μορφή διακυβέρνησης – σε κάθε πτυχή της ζωής. Δεν υπάρχει ανάγκη για τις ΗΠΑ, τη Δανία ή την τοπική άρχουσα τάξη. Κανένας δεν είναι ελεύθερος μέχρι όλοι να είμαστε ελεύθεροι – ζήτω η αναρχία!

Ανάρτηση που ανέβηκε στο κινηματικό site της δανέζικης αντιεξουσιαστικής ομάδας Sorte Fan (Μαύρη Σημαία) στις 17 Γενάρη 2026

Η Minneapolis αντιδρά στη δολοφονία της Renee Good από τους μπάτσους της ICE

Η εσωτερική και εξωτερική πολιτική του Τραμπ θυμίζει όλο και περισσότερο φασιστικό καθεστώς. Από την επίθεση στη Βενεζουέλα μέχρι την προσάρτηση της Γροιλανδίας, αν και με σημαντικές διαφορές, θυμίζει πολύ τη ρητορική περί «ζωτικού χώρου». Παράλληλα, από το 2025 η κυβέρνηση έχει εξαπολύσει μια άνευ προηγουμένου επίθεση σε μετανάστ.ρι.ες με την ICE να αποτελεί τον επιχειρησιακό βραχίονα για το μεταναστευτικό του αμερικανικού κράτους. Λίγους μήνες πριν το τέλος του 2025, ξεκίνησε η μεγαλύτερη επιχείρηση στη Μινεσότα, αναπτύσσοντας σχεδόν 3000 πράκτορες της ICE. Κάτοικοι οργανώθηκαν και αντιστάθηκαν στην επέλαση της ICE, μεταξύ άλλων, μπλοκάροντας επιχειρήσεις του μέσω των «δεικτών άμεσης ανταπόκρισης», παρακολουθώντας τα κεντρικά κτίρια, τις κινήσεις και τα οχήματά του και οργανώνοντας συγκεντρώσεις στα ξενοδοχεία που διέμεναν οι πράκτορες. Παράλληλα, μαζική απεργία πραγματοποιήθηκε μέσα στον Γενάρη στη Μινεσότα ενώ διαδηλώσεις, συγκεντρώσεις και δράσεις διαχύθηκαν και σε άλλες πολιτείες. Στα μέσα Φλεβάρη, η κυβέρνηση ανακοίνωσε τη σταδιακή αποχώρηση της ICE βάζοντας ένα μικρό ανάχωμα και φέρνοντας μια μικρή νίκη στους αποφασιστικούς αγώνες των τελευταίων μηνών.

Στης 7 Ιανουαρίου 2026, ο μπάτσος της ICE¹ Jonathan Ross πυροβόλησε και σκότωσε εν ψυχρώ τη συντρόφισσα Renee Good. Τα παρακάτω, αποτελούν μια περιγραφή των γεγονότων που ακολούθησαν αμέσως μετά τη δολοφονία της από την οπτική ενός αναρχικού στη Minneapolis. Αυτές οι λέξεις είναι αφιερωμένες στη μνήμη της.

«Η Renee Good δολοφονήθηκε μόλις 6 τετράγωνα μακριά από το σημείο δολοφονίας του George Floyd² τον Μάιο του 2020. Αυτό είναι σημαντικό για δυο λόγους. Πρώτον, η Νότια Minneapolis έχει ιστορία και μνήμη αντίστασης. Χιλιάδες άτομα εδώ ακόμα θυμούνται τις μάχες με τους μπάτσους το 2020. Δεύτερον, μια παρόμοια δυναμική μπορεί να εκτυλιχτεί σήμερα, όπως εκείνο το πύρινο καλοκαίρι του 2020, όπου οι αναταραχές στη Minneapolis υπήρξαν η σπίθα που πυροδότησε κινητοποιήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο.

Εδώ και 38 μέρες, το υπουργείο εσωτερικής ασφάλειας ενεργεί ως κατοχική δύναμη στις Δίδυμες πόλεις³ με σκοπό να τρομοκρατήσει τους μετανάστες γείτονές μας. Αυτή τη Δευτέρα, ανέπτυξαν ακόμη 2000 μπάτσους της ICE ώστε να αυξήσουν δραματικά τον αριθμό των απαγωγών. Αυτό αποτελεί μια κλιμάκωση χωρίς προηγούμενο. Καμία άλλη πόλη δεν έχει βιώσει ακόμα κατοχή από την ICE σε αυτή την κλίμακα.

Η αναβάθμιση αυτή αποτελεί μια αντίδραση στο αυξανόμενο κύμα αντίστασης απέναντι στην ICE από τις κοινότητές μας τις τελευταίες βδομάδες. Περισσότερα από 4.000 άτομα, έχουν συμμετάσχει σε τουλάχιστον 81 δίκτυα άμεσης αντίδρασης⁴: περιπολώντας, ακολουθώντας, μπλοκάροντας τα οχήματα της ICE, ειδοποιώντας τους γείτονες, με

το να διαμαρτύρονται στα ξενοδοχεία που φιλοξενούν τους μπάτσους της ICE και αντιμετωπίζοντάς τους την ώρα που πάνε να κάνουν τη βρομοδουλειά τους. Η τρέχουσα αύξηση των επιθέσεων της ICE δεν μας έχει φέρει σε απόγνωση. Πιστεύουμε ότι μαρτυρά πως η ICE ανταποκρίνεται ως ένα άγριο ζώο στριμωγμένο στη γωνία. Η απρόβλεπτη και βίαιη συμπεριφορά τους αρχίζει να δείχνει απόγνωση. Αποτελεί μια υπηρεσία σε κρίση, μια υπηρεσία που μπορεί να τητηθεί.

Σημειώσεις από τη μετάφραση:

1. Η ICE (Υπηρεσία Ελέγχου Μετανάστευσης και Τελωνείων των ΗΠΑ) αποτελεί υπηρεσία των μπάτσων στις ΗΠΑ. Ευθύνεται για αμέτρητες απαγωγές, φυλακίσεις και απελάσεις μεταναστών. Τους τελευταίους μήνες, υπό τη διακυβέρνηση Τραμπ, η δράση του έχει ενταθεί πραγματοποιώντας δεκάδες χιλιάδες συλλήψεις.
2. Ο George Floyd, δολοφονήθηκε το 2020 από ένα λευκό ένστολο καθίκι. Ο μπάτσος, ήταν γονατιστός στο λαιμό του, οδηγώντας τον σε ασφυκτικό θάνατο παρά τις επανειλημμένες εκκλήσεις του Floyd ότι δεν μπορεί να αναπνεύσει. Ακολούθησαν μαζικές πορείες και συγκρούσεις για πολλές βδομάδες απέναντι στη ρατσιστική βία των μπάτσων, με το "I can't breathe" να γίνεται σύνθημα εκείνων των ημερών.
3. Οι Δίδυμες Πόλεις αποτελούνται από τη Minneapolis και το Saint Paul.
4. Στο πρωτότυπο: rapid response groups. Πρόκειται για ομάδες που έχουν συγκροτηθεί ώστε να αντιδράσουν κατά των εφόδων της ICE και να βοηθήσουν τους/τις μετανάστες/-ριες που έχουν στοχοποιηθεί.

Πηγή: crimethinc.com/2026/01/08/minneapolis-responds-to-ice-committing-murder-an-account-from-the-streets

Μισθοφόροι

Με σκοπό να διασκεδάσει η εκλογική βάση του Donald Trump¹ με θεάματα και τη βία των αρπακτικών, τα στρατολογικά γραφεία του προσφέρουν μίζες² μέχρι και \$50,000 για να αποπλανήσουν ευκολόπιστα άτομα στο να καταταγούν στην ICE. Ενώ οι κολλητοί του Trump ψευδώς ισχυρίζονται ότι η ICE στοχεύει «εγκληματίες», οι πραγματικοί ένοχοι είναι αυτοί που είναι διατεθειμένοι να βλάψουν τον γείτονά τους για μια μίζα.

Δεν υπάρχει τίποτα πιο αποτρόπαιο και επικίνδυνο από έναν μισθοφόρο. Όταν κατατάσσεται στην ICE, γίνεται μια απειλή για την κοινότητα και ένας προδότης την ανθρωπότητα. Μόλις οι άνθρωποι σε δουν με την ICE, θα χρειάζεσαι να φοράς μάσκα για το υπόλοιπο της ζωής σου.

Μας είπαν ότι επικίνδυνοι άνθρωποι κυκλοφορούν στις κοινότητές μας. Παράσιτα που τρέφονται από τους πόρους μας. Άνθρωποι που είναι διαφορετικοί από μας.

Αλλά ποιοι είναι επικίνδυνοι αν όχι αυτοί που απαγάγουν τους γείτονές τους με αντάλλαγμα μια

μίζα; Αν κάποιοι είναι παράσιτα, είναι αυτοί που μονοπωλούν τους δημόσιους πόρους για να βγάλουν φράγκα από τη βία. Αν κάποιος είναι ξένος, είναι αυτοί που εμπορεύονται την ικανότητά τους να κάνουν κακό στον μεγαλύτερο πλειοδότη: οι μισθοφόροι που κατατάσσονται στην ICE.

Δεν προστατεύουν τις κοινότητές μας, προσπαθούν να τις καταστρέψουν. Κυνηγώντας τους ευάλωτους, σκοπεύουν να φθείρουν την ικανότητά μας για αμοιβαία ενσυναίσθηση, ταύτιση, συμπόνοια. Αν τα καταφέρουν, όλα μας θα βρισκόμαστε σε κίνδυνο. Ακόμη, απειλούν την ασφάλειά σας, την ελευθερία σας. Μόλις τελειώσουν με τους μετανάστες, θα χρειαστούν νέους αποδιοπομπαίους τράγους.

Αυτοί που γνωρίζουν την ιστορία του φασισμού, ξέρουν πως πηγαίνει αυτή η ιστορία. Ξεκινούν φυλακίζοντας παιδιά χωρίς χαρτιά σε κλουβιά, και καταλήγουν στο τέλος να φυλακίζουν τα δικά σας παιδιά. Μαζί, μπορούμε να δημιουργήσουμε ένα κόσμο όπου κανείς δεν χρειάζεται να ζει υπό τον φόβο των μισθοφόρων. Κανένας πολιτικός, κανένα κόμμα δεν θα το κάνει για μας. Είναι όλο πάνω μας.

Σημειώσεις από τη μετάφραση:

1. Πέραν της στρατολόγησης από την κυβέρνηση που λανσάρει τεράστιες διαφημιστικές καμπάνιες με κόστος 100 εκατομμυρίων, η κυβέρνηση έκανε συμφωνία με την Constellis -εταιρία μισθοφόρων- παιδί της διαβόητης Blackwater, εταιρία που συμμετείχε στους πολέμους του Ιράκ και του Αφγανιστάν, και υπεύθυνη για τη σφαγή στην πλατεία Nisour στη Βαγδάτη, το 2007.
2. Η χρήση της λέξης «μίζες» (στο πρωτότυπο bribes) είναι έμμεση αναφορά στα διάφορα bonus πρόσληψης των μισθοφόρων της ICE. Αν κάποιος μισθοφόρος φύγει πριν συμπληρώσει πενταετία στην ICE ή απολυθεί είναι υποχρεωμένος να επιστρέψει το πλήρες ποσό.

Πηγή: crimethinc.com/2025/12/10/mercenaries-a-video-and-poster-campaign-to-counter-ice-recruitment

Διαδηλωτές στοχοποιούν το ομοσπονδιακό κτίριο του Όκλαντ ως τόπο δραστηριοτήτων της ICE

Ενώ η προσοχή του κοινού έχει επικεντρωθεί αυτόν τον μήνα στις Δίδυμες Πόλεις, όπου σχεδόν 3000 ομοσπονδιακοί μισθοφόροι εμπλέκονται σε μια σειρά απαγωγών και δολοφονιών, οι αξιωματικοί της ICE παραμένουν ενεργοί σε όλη τη χώρα, τρομοκρατώντας τις κοινότητες και προετοιμάζοντας μελλοντικές επιθέσεις που θα είναι εξίσου βίαιες με αυτές που λαμβάνουν χώρα στις Δίδυμες Πόλεις. Ωστόσο, αυτό ανοίγει επίσης ευκαιρίες για τους ανθρώπους σε ολόκληρη την ήπειρο να δράσουν αλληλέγγυα με όσους στοχοποιούνται από την ICE, χτυπώντας αλλού, αποκαλύπτοντας την αδυναμία και τη αντιδημοφιλία των ομοσπονδιακών δυνάμεων και αποσπώντας την προσοχή τους.

Οι άνθρωποι στην περιοχή του κόλπου του Σαν Φρανσίσκο έκαναν ακριβώς αυτό στις 10 Ιανουα-

ρίου, σπάζοντας 47 παράθυρα στο ομοσπονδιακό κτίριο στο Όκλαντ και βάφοντάς το, προκειμένου να το στοχοποιήσουν ως βάση επιχειρήσεων της ICE στην περιοχή.

[..]

πηγή: crimethinc.com/2026/01/17/demonstrators-mark-the-oakland-federal-building-as-a-site-of-ice-operations

Η Γενική Απεργία του 21ου Αιώνα

Οι Γενικές Απεργίες το 2026 δεν θα είναι όμοιες εκείνων των αρχών του 20ου αιώνα. Σε μια εποχή τεχνοκαπιταλισμού και αποδεκατισμένης εργατικής ισχύος, οι συνθήκες μοιάζουν διαφορετικές. Ακόμη και με την αργή ανοικοδόμηση του εργατικού κινήματος, η αποτελεσματική οργάνωση της συλλογικής άρνησης είναι εξαιρετικά δύσκολη. Αληθεύει ακόμη ωστόσο, όπως ο Kieran Knutson, πρόεδρος του σωματείου Εργαζομένων στις Επικοινωνίες America Local 7250 στην Μινεάπολη, δήλωσε στο Democracy Now!, πως «τίποτε δεν δουλεύει χωρίς την εργατική τάξη στην χώρα αυτή».

Μια γενική απεργία ενάντια στον αυταρχισμό του Trump απαιτεί τη συγκεκριμένη οργάνωση του χώρου και του χρόνου — απαντώντας στους τρόπους με τους οποίους η ICE κινείται με ταχύτητα μέσα στις πόλεις μας και τις γειτονιές μας — και του τρόπου αντίστασης σε αυτή. Αυτό σημαίνει τον συνδυασμό των περιπολιών γειτονιάς με συγκρουσιακούς αποκλεισμούς, και τη δημιουργία εμποδίων για τους ομοσπονδιακούς πράκτορες όπου και αν προσπαθούν να πάνε — ακόμη και στην αναθεματισμένη τουαλέτα*. [...]

«Η γενική απεργία είναι η ονομασία του γεγονότος όταν η εξέγερση, η απεργία, και η κομμούνα συμβαίνουν ταυτόχρονα», τόνισε ο πρόσφατα εκλιπών θεωρητικός Joshua Clover σε μια συνέντευξή του 2024. Η κοινοτική φροντίδα, η μαχητική αναστάτωση, η άρνηση της εργατικής τάξης. «Αυτός είναι ο πραγματικός σκοπός της γενικής απεργίας. Και αυτή είναι η ημέρα, η εβδομάδα, ή η χρονιά όταν θα υπάρχει ένας ρόλος για τον κάθε έναν». Υπάρχει ένας ρόλος για τον κάθε έναν. Επειδή ο χρόνος αυτός, δεν μπορεί παρά να είναι τώρα.

Λεπτά μόλις μετά τον φόνο του πρωινού του Σαββάτου, στάλθηκαν μηνύματα από τα δίκτυα ραγδαίας ανταπόκρισης. Οι σφυρίκτρες άρχισαν να ακούγονται παντού. Ως απάντηση, οι κάτοικοι της Μινεάπολης γέμισαν τους δρόμους και πάλι.

* Παραπομπή σε άρθρο της Independent με (μεταφρασμένο) τίτλο: Οι πράκτορες του ICE κλαίγονται ότι οι διαδηλωτές στη Μινεσότα δεν τους αφήνουν ούτε να πάνε στην τουαλέτα με ησυχία. Πηγή: We Can Fight This: Minnesota's General Strike Shows How - Class Autonomy
Απόσπασμα κειμένου. Μεταφρασμένο ολόκληρο το άρθρο στο athens.indymedia.org «Μπορούμε να Αντισταθούμε: Η Γενική Απεργία στην Μινεσότα Δείχνει τον Τρόπο»

Η βόρεια Μινεάπολη διώχνει την ICE

Αφού πράκτορες της ICE πυροβόλησαν τουλάχιστον ένα άτομο στη βόρεια Μινεάπολη τη νύχτα της 14ης Ιανουαρίου, ένα πλήθος συγκεντρώθηκε και τους αντιμετώπισε, ρίχνοντας κάτω την κίτρινη ταινία που είχαν τοποθετήσει γύρω από την περι-

οχή. Η αστυνομία ενίσχυσε τους ομοσπονδιακούς μισθοφόρους, συμμετέχοντας μαζί τους στην εκτόξευση τεράστιου όγκου δακρυγόνων και χειροβομβίδων κρότου-λάμψης εναντίον των διαδηλωτών, καθώς και εναντίον διερχόμενων αυτοκινήτων και σπιτιών στην κατοικημένη περιοχή. Παρόλα αυτά, οι αστυνομικοί έχασαν τον έλεγχο της περιοχής και υποχώρησαν, παραχωρώντας τους δρόμους σε όσους τους είχαν αφηφήσει.

Κατά τη διαδικασία, οι πράκτορες της ICE εγκατέλειψαν αρκετά οχήματα στην περιοχή. Οι διαδηλωτές άνοιξαν τα οχήματα και βρήκαν ταυτότητες, έγγραφα, πινακίδες κυκλοφορίας, επιχειρησιακά σχέδια, τακτικό εξοπλισμό και άλλα αντικείμενα. Βίντεο με τους διαδηλωτές να εξετάζουν αυτά τα υλικά μεταδόθηκε ζωντανά στο διαδίκτυο.[..]

Πηγή: <https://crimethinc.com/2026/01/15/north-minneapolis-chases-out-ice-a-firsthand-account-of-the-response-to-another-ice-shooting>

Η Μινεάπολη αντιδρά στη δολοφονία του Άλεξ Πρέτι

Το Σάββατο 24 Ιανουαρίου, ένας πράκτορας της ICE δολοφόνησε τον Alex Prettι στη Μινεάπολη. Πέντε πράκτορες τον έριξαν κάτω και τον χτύπησαν, και στη συνέχεια ένας πράκτορας τον πυροβόλησε πολλές φορές. Βίντεο από διάφορες γωνίες επιβεβαιώνουν ότι ο πράκτορας πυροβόλησε τον Prettι αφού είχε αφοπλιστεί. Αμέσως μετά τη δολοφονία, η γειτονιά Whittier εξεγέρθηκε και συγκρούστηκε με τους μπάτσους της ICE, την αστυνομία της Μινεσότα και την πολιτειακή αστυνομία για πάνω από τέσσερις ώρες, αναγκάζοντάς τους τελικά να υποχωρήσουν.

Αυτή η δολοφονία συνέβη μία μέρα μετά από μια ιστορική γενική απεργία, στην οποία περισσότεροι από 100.000 εργαζόμενοι στις Δίδυμες Πόλεις διαδήλωσαν ενάντια στην κατοχή της ICE. Πολλοί άνθρωποι στους δρόμους εξέφρασαν την αποψη ότι οι ομοσπονδιακοί πράκτορες δολοφόνησαν τον Alex ως πράξη εκδίκησης για την απεργία.

[..]

Πηγή: crimethinc.com/2026/01/25/minneapolis-responds-to-the-murder-of-alex-pretti-an-eyewitness-account

Εμφύλιος ή Ταξικός πόλεμος;

Εκατοντάδες άνθρωποι συγκεντρώθηκαν γρήγορα στον τόπο του φόνου. Ο Walz κάλεσε την Εθνική Φρουρά για να αποκλιμακώσει την κατάσταση. Οι στρατιώτες της Εθνικής Φρουράς θα φορούν ανακλαστικά γιλέκα, ώστε να διακρίνονται από τους ICE/CBP. Αυτό στρατιωτικοποιεί περαιτέρω τη σύγκρουση.

Σε ένοπλες οδομαχίες, η «κοινωνία των πολιτών» δεν έχει καμία ελπίδα. Φαίνεται ότι ο Τραμπ, ο οποίος βρίσκεται υπό τεράστια πίεση σε πολλά μέτωπα, στοιχηματίζει στην κλιμάκωση των ένοπλων συγκρούσεων σε ένα σενάριο εμφυλίου πολέμου. Μετά τις 23 Ιανουαρίου, το ICE θέλει να μπορεί να κάνει επιδρομές σε σπίτια χωρίς ένταλμα έρευνας —μέχρι τώρα, οι άνθρωποι ήταν ασφαλείς στα σπίτια τους. Τώρα, το πρωταρχικό καθήκον είναι να αντιμετωπιστούν μαζικά οι ακροδεξιές εξτρεμιστικές δυνάμεις κρούσης και να υπερασπιστούν οι «πόλεις-καταφύγια». Οι κάτοικοι προετοιμάζονται για μια σκληρή μάχη. Σύμφωνα με πλη-

ροφορίες από υπαλλήλους ξενοδοχείων, η ICE έχει κλείσει δωμάτια μέχρι το τέλος Ιουνίου 2026.

Όπως και μετά τη δολοφονία του Τζορτζ Φλόιντ, πολλοί άνθρωποι έχουν πολιτικοποιηθεί πρόσφατα και θέλουν να «εμπλακούν»· επιδεικνύοντας απίστευτες πράξεις αλληλεγγύης. Οι αριστεροί συζητούν τι πρέπει να κάνουν καλύτερα μετά τις εμπειρίες του 2020, ποιες μορφές οργάνωσης μπορούν να ενισχύσουν τις διαμαρτυρίες. Η αναδυόμενη αυτοοργανωμένη υποδομή δικτυωμένων πρωτοβουλιών θα διαδραματίσει σημαντικό ρόλο.

Θα έχουν οι εργαζόμενοι χωρίς χαρτιά τη δύναμη όχι μόνο να σταματήσουν τις επιδρομές της ICE, αλλά και να αμφισβητήσουν την κυβέρνηση Τραμπ; Μια «γενική απεργία» όλων των εργαζομένων χωρίς χαρτιά είναι πιθανώς ένα ουτοπικό όνειρο, αλλά ακόμη και ένα σημαντικό ποσοστό από αυτούς θα μπορούσε να παραλύσει πολλούς τομείς και να φέρει αντιμέτωπους τους συναδέλφους τους που έχουν την ιδιότητα του πολίτη με τις ανυπόφορες συνθήκες που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι χωρίς χαρτιά. Σε μια κλιμακωμένη κατάσταση, πολλοί θα πρέπει να αποφασίσουν ποια μοίρα θα μοιραστούν: να κρυφτούν ή να πολεμήσουν μαζί; Το πλεονέκτημα αυτή τη στιγμή είναι ότι πολλοί από τους Ισπανόφωνους που ψήφισαν τον Τραμπ απομακρύνονται από αυτόν.

Η οργάνωση σε αυτές τις περιοχές είναι δύσκολη. Μέσα στον σκληρό χειμώνα, δεν υπάρχει δουλειά στα χωράφια ή τα εργοτάξια. Αλλά οι μετανάστες υπάλληλοι ξενοδοχείων θα μπορούσαν να αρνηθούν να φιλοξενήσουν τους υπαλλήλους της ICE. Οι υπάλληλοι των εταιρειών ενοικίασης αυτοκινήτων, από όπου οι κακοποιοί της ICE παραλαμβάνουν τα ουδέτερα SUV τους, θα μπορούσαν να αρνηθούν να τους δώσουν τα κλειδιά. Αυτές οι προτάσεις δεν είναι φανταστικές· έχουν γίνει οι πρώτες προσπάθειες και συζητούνται. Ο αποκλεισμός σημαντικών υποδομών μεταφορών, όπως το αεροδρόμιο, θα μπορούσε να ασκήσει πίεση. Η περιοχή Μινεάπολη-Σεντ Πωλ είναι επίσης ένας σημαντικός κόμβος για τη διακίνηση δεμάτων και τη σιδηροδρομική μεταφορά.

Οι μπράβοι του Τραμπ δεν ενδιαφέρονται για το νόμο και την τάξη. Χρησιμοποιούν τις μεθόδους κρατικής τρομοκρατίας των ναρκο-κρατών και των στρατιωτικών δικτατοριών. Οι άνθρωποι πρέπει να βρουν τον δρόμο τους σε αυτή την κατάσταση και να βρουν νέες απαντήσεις.

Για να σταματήσει ο Τραμπ θα χρειαστεί κάτι περισσότερο από κινητοποιήσεις γειτονιών και μια θαρραλέα κοινωνική μάχη. Πολλοί χαρακτήρισαν τον συνδυασμό διαδηλώσεων, αποκλεισμών και απεργιών στις 23 Ιανουαρίου ως «γενική απεργία του 21ου αιώνα». Αλλά χωρίς την επέκταση των απεργιών σε μεγάλες επιχειρήσεις, μεταφορές και αποθήκες, οι δυνάμεις του Τραμπ δεν μπορούν να σταματηθούν.

Μέρος της τάξης μας απειλείται με απέλαση και θάνατο, ενώ οι υποστηρικτές τους θα κατασταλούν με εκτελέσεις. Τα συνδικάτα πιθανότατα θα δυσκολευτούν να διατηρήσουν την εργασιακή ειρήνη καθώς ήδη πραγματοποιούνται οι πρώτες συναντήσεις για την οργάνωση πραγματικών απεργιών σε όλες τις ΗΠΑ.

Πηγή: angryworkers.org/2026/01/28/chinga-la-migra-wildcat-on-undocumented-workers-and-the-struggle-against-ice/

[Ροζάβα] Προς τα συντρόφια μας

Πριν από δέκα χρόνια, ο κόσμος είδε τη Ροζάβα να σταματάει το Daesh (ISIS). Σήμερα, οι διάδοχοι της Αλ Κάιντα προωθούνται στη βορειοανατολική Συρία. Έκοψαν τις γενειάδες τους και ακολούθησαν τις συμβουλές και τις οδηγίες της Τουρκίας. Η κατάληψη της πρωτεύουσας τούς επέτρεψε να ενταχθούν στο σύστημα του έθνους-κράτους. Αν έχεις την «κατάλληλη αμφίεση», καθαρή γλώσσα και ανοιχτές τις αγορές στο διεθνές κεφάλαιο, το BBC θα είναι εκεί για να σου δώσει μια συνέντευξη σε ώρα υψηλής τηλεθέασης. Έτσι απλά, τώρα υπάρχει μια νέα κυβέρνηση της Συρίας, που καλωσορίστηκε στο κλαμπ που ονομάζεται κρατικό σύστημα.

Τα νεκροταφεία της βόρειας Συρίας είναι γεμάτα από γενναίους μαχητές που έδωσαν τη ζωή τους για να υπερασπιστούν την ανθρωπότητα, για να σταματήσουν την τρέλα που εξαπέλυσε το ISIS. Οι σύντροφοι που επέζησαν για να δουν τη νίκη τους επί του χαλιφάτου κατέβαλαν τεράστιες προσπάθειες για να βρουν μια διπλωματική συμβιβαστική λύση για την ειρήνη. Μάταια, για ακόμα μια φορά, μάταια. Οι ηγεμονικές δυνάμεις συμμετέχουν σε μια τέτοια διαδικασία μόνο αν αυτό ταιριάζει στην ατζέντα τους. Σε τελική ανάλυση, πάντα εκμεταλλεύονται κάθε ευκαιρία για να αποκομίσουν οφέλη για την αυτοκρατορική τους δύναμη.

Στην εποχή που ζούμε, οι κυρίαρχες δυνάμεις επιβάλλονται χωρίς ντροπή, αδιαφορώντας για οποιαδήποτε καταγγελία σχετικά με γενοκτονία ή παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν ενδιαφέρονται πλέον να κρύψουν τον τρόπο με τον οποίο παραβιάζουν τους κανόνες που επέβαλαν σε όλους τους άλλους. Παίρνοντας θάρρος από αυτό το συντριπτικό πολιτικό κλίμα του «πες και κάνε ό,τι θέλεις», η αυτοαποκαλούμενη κυβέρνηση της Συρίας είναι ελεύθερη να κυνηγήσει τις πιο σκληρές φιλοδοξίες της. Αφού σφάγιασε τους Αλαουίτες και τους Δρούζους, τώρα επιστρέφει στους Κούρδους. Με τουρκικά όπλα στα χέρια και χρήματα της ΕΕ στην τσέπη, προχωράει κάθε λεπτό, με στόχο να συντρίψει το NES και τη γυναικεία επανάσταση στο σύνολό της.

Η Ροζάβα δεν έκρυψε την ταυτότητά της μιλώντας τη γλώσσα του καπιταλισμού και του έθνους-κράτους. Πολέμησε το ISIS με ανοιχτό πρόσωπο, διεκδικώντας με υπερηφάνεια τις επαναστατικές της προσδοκίες για κοινοτική δημοκρατία και κοινωνική αυτοδιοίκηση, με τις γυναίκες πάντα στην πρώτη γραμμή. Από το 2015, το SDF συμμετέχει σε μια διεθνή συμμαχία που πολεμά το Daesh μαζί με πολλούς κρατικούς στρατούς. Έχει την ανοχή των κρατών καθαρά λόγω της στρατιωτικής του δύναμης. Καλωσορίστηκε, καθώς το SDF ήταν πάντα αυτό που έκανε τη βρώμικη δουλειά στο πεδίο, ώστε οι αυτοκρατορικές δυνάμεις να μπορούν να κατευθύνουν τα drones από ένα άνετο μέρος. Για τη NES, ήταν πάντα ένας ρεαλιστικός συμβιβασμός λόγω της υπαρξιακής απειλής, που κατέστη δυνατός μόνο λόγω του μεγέθους και της σθεναρής αποφασιστικότητας της επανάστασης.

Τώρα, η νέα, γυαλισμένη μάρκα της Αλ Κάιντα είναι σε θέση να προσφέρει την προοπτική ενός «σταθερού έθνους-κράτους». Και όλα τα κράτη που έχουν λόγο στα διεθνή παιχνίδια εξουσίας ανοίγουν μετά χαράς την αγκαλιά τους, καλωσορίζοντας άλλο ένα σωστό, υποτίθεται σταθερό, κράτος. καθοδήγησαν μάλιστα τους επιτιθέμενους στον σχεδιασμό μιας τρελής προπαγάνδας, για την απόσπαση συναίνεσης για αυτή τη σφαγή. Οι ΗΠΑ κάνουν ό,τι μπορούν για να φύγουν από τη NES. Για τις ΗΠΑ, το SDF εξυπηρέτησε τον σκοπό τους, τώρα μπορεί να εξοντωθεί. Τα άλλα κράτη δεν φαίνονται πουθενά, εκτός από το να σφίγγουν τα χέρια με τον υποψήφιο πρόεδρο της Αλ Κάιντα.

Αυτοί που παραμένουν να υπερασπίζονται τη θέση τους είναι οι άνθρωποι

της NES. Και δεν είμαστε μόνοι. Το SDF και πολλοί άλλοι στο Κουρδιστάν και σε όλο τον κόσμο είναι πρόθυμοι να υπερασπιστούν την επανάσταση. Μην γελιέστε, γνωρίζουμε πολύ καλά ότι θα μας παρουσιάσουν ως «παράπλευρες απώλειες» ενός πολέμου που γνωρίζουμε πολύ καλά. Ενός πολέμου που στοίχισε τη ζωή σε πολλούς γιους, κόρες, αδελφούς, αδελφές, μητέρες, πατέρες και φίλους. Αλλά εδώ είμαστε, προδομένοι για άλλη μια φορά και με μόνο όπλο την αποφασιστικότητά μας, την απελπισία μας, την αφοσίωσή μας και την τεράστια δύναμη της καρδιάς μας.

Αυτό που διακυβεύεται είναι η αντιπατριαρχική πρακτική της καθημερινής ζωής, όπου οι γυναίκες αγωνίζονται μέρα με τη μέρα, χρόνο με τον χρόνο, για το επόμενο βήμα στην απελευθέρωση. Διακυβεύεται επίσης η αργά χτισμένη ανθρωπιά μιας κοινωνίας όπου η επιθυμία για ελευθερία είναι η βάση για την οργάνωση της ζωής πέρα από τα όρια της εθνικότητας και του φύλου. Μια κοινωνία που χτίζει την κοινοτική αυτονομία, βασισμένη στην αυτοδιάθεση και την αυτοάμυνα των ανθρώπων. Μια κοινωνία όπου οι άνθρωποι θυμούνται πώς να επιλύουν τις συγκρούσεις με τους γείτονές τους, υπερασπίζοντας τη λογική ενάντια στην παραφροσύνη αυτού του κόσμου. Διακυβεύεται το ότι η NES κάνει ό,τι μπορεί για να αποτρέψει τη γενοκτονία των ανθρώπων στην περιοχή της, ενώ οι δυνάμεις που επιθυμούν να ξεφορτωθούν την επανάσταση έχουν ήδη αποδείξει ότι είναι ικανές να διαπράξουν βίαιες φρικαλεότητες.

Έτσι, βρισκόμαστε και πάλι σε μια βαθιά επισφαλή αλλά πιο ξεκάθαρη κατάσταση: Απέναντί τους βρισκόμαστε εμείς, ο λαός. Είτε στο Ιράν, όπου διακινδυνεύουμε τη ζωή μας για να συντρίψουμε επιτέλους το πατριαρχικό καθεστώς, είτε στη Γάζα, όπου αντιστεκόμαστε στη συνεχιζόμενη γενοκτονία, είτε στο Turtle Island, όπου διαμαρτυρόμαστε ενάντια στην ICE και σε ένα αυτοκρατορικό κράτος που έχει ξεφύγει από τον έλεγχο, είτε στη NES, όπου σήμερα όποιος έχει τουλάχιστον ένα χέρι και μια καρδιά παίρνει τα όπλα. Παρά τις συντριπτικές αντιξοότητες, η απάντησή μας παραμένει η αντίσταση. Διότι μπροστά στους εμπόρους του θανάτου, ο μόνος τρόπος για να μην εγκαταλείψουμε τη ζωή είναι να πολεμήσουμε. Και όλοι αγωνιζόμαστε και παλεύουμε για να διατηρήσουμε, να καλλιεργήσουμε και να αναζωογονήσουμε τη ζωή σε όλες τις όμορφες μορφές της.

Χρειαζόμαστε μια πληθώρα προσπαθειών για να αποκρούσουμε αυτές τις επιθέσεις, να αγωνιστούμε για την ελευθερία, να πολεμήσουμε για τη ζωή. Ενώστε τις δυνάμεις σας στην αντίσταση! Ελάτε στη Ροζάβα, οργανώστε διαμαρτυρίες και δράσεις ενάντια σε αυτές τις επιθέσεις, συνδέστε τους ανθρώπους πέρα από τις εθνοτικές και εθνικές διαιρέσεις και τα αποικιακά χαρακτηριστικά, διαταράξτε τους μηχανισμούς των αυτοκρατοριών και των δυνάμεων κατοχής, ανοίξτε δρόμους για να μπορούν οι άνθρωποι να διασχίζουν τα σύνορα, καταλάβετε πρεσβείες, ενοποιήστε την κοινότητα γύρω σας, συνωμοτήστε για να ανατρέψετε την κυβέρνησή σας, πείτε στους ανθρώπους τι συμβαίνει στη Συρία και σε άλλα μέρη που μαστίζονται από συγκρούσεις, αντισταθείτε στην άνοδο του φασισμού, δώστε ο ένας στον άλλο ηθική υποστήριξη για να αντιμετωπίσετε την απελπισία, οργανώστε και σχεδιάστε στρατηγικές με συντρόφους διεθνώς για να συντονίσετε τις προσπάθειές σας.

Η Ροζάβα απέδειξε ότι η απελευθέρωση είναι δυνατή μόνο μέσω της κοινότητας και της αντίστασης του λαού. Ο φιλελεύθερος μύθος του κράτους ως εγγυητή της ελευθερίας είναι μια ψευδαίσθηση που πρέπει να πεθάνει για να ανατείλουν τα όνειρα. Δεν υπάρχει εναλλακτική λύση:

Ελευθερία μέσω του αγώνα ή θάνατος.

✍️ **Têkoşîna Anarşîst,**
Ιανουάριος 2026

Τελευταίες εξελίξεις.

Τις μέρες που η Άπατρις είναι πλέον στο τυπογραφείο, οι SDF και το νέο συριακό καθεστώς έχουν συνάψει συμφωνία που εφαρμόζεται από τις 30/01/2026. Αν και είναι ακόμα εντελώς αδύνατο να ξέρουμε ποια σημεία της συμφωνίας θα εφαρμοστούν αναφέρουμε ενδεικτικά κάποια σημεία της συμφωνίας που θεωρούμε σημαντικά:

- μεραρχίες και ταξιαρχίες SDF ενσωματώνονται αυτούσιες στον συριακό στρατό παραμένοντας σε στρατιωτικές βάσεις στις επαρχίες που έλεγχαν πριν τη συμφωνία.
- το συριακό καθεστώς εισέρχεται με πολιτικές, και όχι στρατιωτικές δυνάμεις, στη Ροζάβα.
- υποδομές και συνοριακά περάσματα περνάνε στον έλεγχο του συριακού

καθεστώτος και αντίστροφα οι SDF αποκτούν δικαίωμα διορισμών ανώτατων τοπικών αξιωματούχων.

- οι SDF θα συνεχίσουν να προστατεύουν τις εγκαταστάσεις κράτησης που κρατούνται μαχητές του ISIS και η συριακή κυβέρνηση δεσμεύτηκε να παρέχει πλήρη υλικοτεχνική υποστήριξη για την τρέχουσα διαδικασία μετεγκατάστασης κρατουμένων υπό την ηγεσία των ΗΠΑ στο Ιράκ.
- η συριακή κυβέρνηση θα αναλάβει ζωτικές υποδομές από τις SDF, συμπεριλαμβανομένων βασικών πετρελαιοπηγών στην επαρχία Χασάκα και του αεροδρομίου Καμισλί.
- η συριακή κυβέρνηση θα αναλάβει όλα τα πολιτικά ιδρύματα στην επαρχία Χασάκα και θα ενσωματώσει την Αυτόνομη Διοίκηση της Βόρειας και Ανατολικής Συρίας στους συριακούς κρατικούς θεσμούς.

Το τέλος της ειρήνης

«Ο πόλεμος είναι η συνέχεια της πολιτικής με άλλα μέσα».
~Καρλ φον Κλαούζεβιτς

Οι πολιτικές εξελίξεις σε διεθνές επίπεδο το τελευταίο διάστημα είναι καταγιστικές. Γεωπολιτικές ανακατατάξεις, ωμές «δημοκρατικές» επεμβάσεις, πολεμικά επεισόδια, επενδύσεις δισεκατομμυρίων στην πολεμική βιομηχανία. Αν μη τι άλλο, όλα αυτά μαρτυρούν το βάθος της συστημικής κρίσης του καπιταλισμού, που πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις βρίσκει διέξοδο στη μαζική καταστροφή.

Για την κυριαρχία η γενίκευση του πολέμου φαντάζει αναπόφευκτη, και φροντίζει να μας «προετοιμάζει» σε όλα τα επίπεδα: Με διαρκώς αναπτυσσόμενες φονικές τεχνολογίες (υλικά), με φαιδρές επικοινωνιακές εκστρατείες και κελεύσματα (ηθικά) και σαφώς με διευρυνόμενες διακρατικές συμμαχίες που περιλαμβάνουν ανάπτυξη κοινών ενεργειακών συμφερόντων και στρατιωτικών συμ-

μαχιών (πολιτικά).

Ο πόλεμος παρουσιάζεται με όλο και μεγαλύτερη συχνότητα –και φυσικότητα– στην ειδησεογραφία. Μαζί του αναδύεται μια νέα ορολογία, που εκτείνεται από την «αρχιτεκτονική ασφαλείας» και τα «αμυντικά οικοσυστήματα», και καταλήγει να καμουφλάρει με τον πλέον ξεδιάντροπο τρόπο τις αιμοδιψείς βλέψεις των κρατών, πίσω από λέξεις όπως ειρήνη και άμυνα.

Σε αυτό το πλαίσιο, η πολιτική που ακολουθεί το κράτος των ΗΠΑ αποτελεί οδηγό. Το ελληνικό κράτος, διαχρονικός σύμμαχος των «αφεντικών του πλανήτη» ακολουθεί πιστά, παίρνοντας θέση υπέρ των μαζικών εγκλημάτων που διαπράττονται εις βάρος των διαφορετικών γειτονιών του πλανήτη – από τη γενοκτονία των Παλαιστίνιων, την «εξαγωγή δημοκρατίας» στη Βενεζουέλα, ως την προπαγάνδα για την κατάσταση στο Ιράν.

Την ίδια στιγμή, η Γηραιά Ήπειρος, εκτεθειμένη χωρίς τη στρατιωτική σιγουριά από τις συμμαχικές ΗΠΑ, βρίσκεται σε κατάσταση συναγερμού, έχοντας αναστήσει τη ρητορική του Ψυχρού Πολέμου: Το Πρόγραμμα ReArm Europe (Readiness 2030) εκκινεί από την εκτίμηση πως η Ρωσία θα μπορεί να «τα βάλει» στα ίσια με το NATO ως το 2030. Γι'

αυτό και προβλέπεται η μετατόπιση τεράστιων ποσών (από τον προϋπολογισμό της Ε.Ε.) από προνοιακές παροχές σε αμυντικές δαπάνες. Περισσότερη φτώχεια δηλαδή, για να πλουτίζει η βιομηχανία του πολέμου, για να χαράζουν γραμμές τα στρατιωτικά επιτελεία, ώσπου κάποια στιγμή να μας βυθίσουν στα κανόνια του θανάτου.

Αν κάτι διακρίνεται από το λευκό προνόμιο μέσα στις –λευκές– ευρωπαϊκές κοινωνίες, είναι η ψευδαισθηση της «ειρήνης». Και τώρα καταρρέει. Όποιος δεν το καταλαβαίνει, αργά ή γρήγορα, θα μείνει αποσβολωμένος, με το στόμα ανοιχτό.

Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ

Να μην αφήσουμε άλλο τη ζωή μας στα χέρια τους! Δεν θα πολεμήσουμε για τα συμφέροντα κανενός. Δεν θα πεθάνουμε για καμία πατρίδα. Ο μόνος πόλεμος στον οποίο αξίζει να πολεμήσουμε είναι αυτός για έναν κόσμο που θα βασίζεται στην αλληλοβοήθεια και την αλληλεγγύη, και όχι στην κερδοφορία, την εκμετάλλευση και τη σφαγή. Ας οργανωθούμε προτού να είναι αργά...

Assah Ceestin

Το δημόσιο πανεπιστήμιο στην υπηρεσία του πολέμου

Ενα από τα κρισιμότερα πράγματα που ανέδειξε ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος ήταν η αξία της επιστημονικής έρευνας όταν τίθεται στην υπηρεσία της πολεμικής μηχανής. Το Manhattan Project, το πρόγραμμα που γέννησε την ιστορική πηγή της Χιροσίμα και του Ναγκασάκι, έδειξε πως η (πυρηνική) φυσική έχει τέτοια βαρύτητα που μπορεί να κερδίζει πολέμους.

Το κράτος των ΗΠΑ βγήκε από τον πόλεμο πολλαπλώς κερδισμένο. Τα χρόνια που ακολούθησαν επένδυσε τεράστια ποσά στην έρευνα, συντριπτικό ποσοστό των οποίων προερχόταν από κονδύλια του στρατού. Στο πλαίσιο της «πυρηνικής απειλής» του Ψυχρού Πολέμου, η επιστήμη υπηρέτησε τις πολιτικές «εθνικής ασφάλειας», με τη μεγάλη πλειοψηφία των ερευνητικών προγραμμάτων να βρίσκονται στην –άμεση ή έμμεση– υπηρεσία του αμερικανικού στρατού. Οι ΗΠΑ χάραζαν τον δρόμο.

Η στρατιωτική χρηματοδότηση επέδρασε ριζικά στο εσωτερικό της επιστημονικής κοινότητας, περιθωριοποιώντας σταδιακά τον ρομαντισμό της «αγνής έρευνας», προς όφελος της φορντικής αποδοτικότητας των –όλο και μεγαλύτερων– project: Οι επιστήμονες δεν ερευνούσαν πια για τη χαρά της ανακάλυψης, αλλά εργαζόντουσαν για την επίτευξη των στόχων που υπαγόρευε η ψυχροπολεμική συνθήκη – οι χρηματοδότες τους δηλαδή από τον στρατό.

Η λήξη του Ψυχρού Πολέμου με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης απομάκρυνε το σύννεφο του πολέμου από τον δυτικό κόσμο. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως και η έρευνα σταμάτησε να υπηρετεί τον στρατό. Δεν είναι τυχαίο πως όλες οι «μεγάλες» τεχνολογικές καινοτομίες, μέχρι και σήμερα, προέρχονται από τη στρατιωτική έρευνα, προτού διασχίζουν το κατώφλι της κοινωνικής καθημερινότητας. Τρανταχτό παράδειγμα είναι το ίντερνετ, χωρίς το οποίο –δυστυχώς πλέον– αδυνατούμε να φανταστούμε τον κόσμο.

Στην Ελλάδα, οι κοινωνικοί συσχετισμοί του 20ου αιώνα επεφύλασσαν δι-

αφορετική μοίρα για το κατεχόμενη «σπίτι» της έρευνας, το δημόσιο πανεπιστήμιο. Η μεταπολίτευση διαμόρφωσε ένα σύνθετο τοπίο: Το πανεπιστημιακό άσυλο, η «δημόσια δωρεάν» εκπαίδευση, η πολιτική ζύμωση κ.ο.κ. αποτέλεσαν ανεπιθύμητα χαρακτηριστικά για το ελληνικό κράτος, τα οποία πάλευε να εξαφανίσει εδώ και δεκαετίες. Η έρευνα εξυπηρετούσε τις στρατιωτικές ανάγκες (για αναβάθμιση εξοπλισμών, φύλαξη συνόρων κ.λπ.) αλλά σκόνταφτε συνεχώς στις «χρόνιες παθολογίες» των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων – στις ατομικές και συλλογικές αντιστάσεις που προέκυπταν από τον ιδιαίτερο κοινωνικό χαρακτήρα του πανεπιστημίου.

Το πανεπιστήμιο-μπίζνα, «απελευθερωμένο από αγκυλώσεις του παρελθόντος», μπορεί πλέον να δραστηριοποιηθεί σε όλα τα επιχειρηματικά πεδία, συμπεριλαμβανομένης βέβαια και της πολεμικής βιομηχανίας. Γι' αυτό η επιτροπή έρευνας του ΕΛΚΕ του ΕΜΠ πήγε να διαγράψει από τον οδηγό χρηματοδότησης την παράγραφο που περιορίζει την εμπλοκή του ιδρύματος στην έρευνα για πολεμικούς σκοπούς πέραν των αναγκών της χώρας. Ταυτόχρονα, ο σχεδιασμός νέου Υπουργείου Έρευνας, Τεχνολογίας και Τριτοβάθμιας Εκπαίδευσης (δια στόματος Μητσοτάκη) δείχνει πως πλέον δεν υπάρχει λόγος το πανεπιστήμιο να συνδέεται –έστω και στο φαντασιακό μας– με την παιδεία, ώστε να υπάγεται στο αντίστοιχο υπουργείο. Σε αυτά τα στιγμιότυπα αποκρυσταλλώνεται με τον πιο χαρακτηριστικό τρόπο τι εννοούν όταν μας λένε για το «τέλος της μεταπολίτευσης».

Μην ξεχνιόμαστε, το ελληνικό κράτος παίρνει ξεκάθαρη θέση στην αναδυόμενη γεωπολιτική συνθήκη, συμμετέχοντας ενεργά στην πολεμική προετοιμασία. Ακολουθεί μια λίστα με πολεμικά ερευνητικά προγράμματα στα οποία συμμετέχουν ελληνικά πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα.

Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο (ΕΜΠ), Αθήνα

Πέμπτη 19 Φλεβάρη: Υπογραφή μνημονίου συνεργασίας με το Ελληνικό Κέντρο Αμυντικής Καινοτομίας (ΕΛΚΑΚ). Με τα δικά τους λόγια αποτελεί «ένα ουσιαστικό βήμα για τη διασύνδεση της ακαδημαϊκής έρευνας με την ελληνική αμυντική βιομηχανία».

Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιον Αθηνών (ΕΚΠΑ) Συμφωνία χορηγίας με την αμερικανική πολυεθνική εταιρείας οπλικών συστημάτων Lockheed Martin, για το πρόγραμμα υποτροφιών του Τμήματος Αεροδιαστημικής της Σχολής Θετικών Επιστημών, Σεπτέμβριος 2024.

Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (ΑΠΘ)

Συνέδριο με τίτλο «Οικονομία του Πολέμου» σε συνεργασία με την Ανώτατη Διακλαδική Σχολή Πολέμου, Ιανουά-

ριος 2026.

Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΤΕ), Ηράκλειο Κρήτης Project ORDEAL, USSPS, ATHENA, BATTLEVERSE και SAFEGUARD.

Πρόγραμμα DIANA του NATO: Συμμετέχουν το Εθνικό Κέντρο Έρευνας Φυσικών Επιστημών «Δημόκριτος», το Ίδρυμα Τεχνολογίας και Έρευνας (ΙΤΕ, Ηράκλειο Κρήτης) και το Εθνικό Κέντρο Έρευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης (ΕΚΕΤΑ, Θεσσαλονίκη).

Πρόγραμμα «UnderSec – Underwater Security» της ΕΕ σε συνεργασία με το Υπουργείο Άμυνας του Ισραήλ και την ισραηλινή βιομηχανία πολεμικών όπλων Rafael Advanced Defence Systems. Συμμετέχουν το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής (ΠΑΔΑ) και το Ελληνικό Με-

σογειικό Πανεπιστήμιο (ΕΛΜΕΠΑ, Ηράκλειο Κρήτης).

Προγράμματα που χρηματοδοτούνται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Άμυνας

SPADER, PASITHEA, ACTING, dTHOR – ΕΜΠ

CASSATA – ΕΜΠ, ΕΚΕΤΑ

S.W.I.F.T – ΕΜΠ, Δημόκριτος, Στρατιωτική Σχολή Ευελπίδων, σε συνεργασία με την ελληνική Intracom Defence (που εξαγοράστηκε από την Israel Aerospace Industries, εταιρεία που ανήκει στο κράτος του Ισραήλ).

VICTORIOUS – ΑΠΘ, ΕΚΕΤΑ, ΠΑΜΑΚ (Πανεπιστήμιο Μακεδονίας)

CITADEL – ΕΚΕΤΑ

ΔΕΝ ΨΗΝΟΜΑΣΤΕ ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΜΝΗΜΟΝΙΑ

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί συρραφή αποσπασμάτων από την Προκήρυξη με αφορμή τη στρατιωτικοποίηση και την κατασταλτική στοχοποίηση του I5. Ολοκληρή την προκήρυξη μπορείτε να βρείτε εδώ: capitalistpeacedeserters.noblogs.org/2026/01/08/leaflet_antimilitarization_rearm/

Το νομοσχέδιο Δένδια για την αναδιάρθρωση του στρατού στοχεύει στην αυστηροποίηση της απαλλαγής I5 και φιλοδοξεί να επιφέρει τη στρατιωτικοποίηση της κοινωνικής ζωής σε μεγαλύτερη κλίμακα από ό,τι το κάνει σήμερα, ειδικά αν το βάλει κανείς δίπλα στην αυστηροποίηση της ποινικοποίησης της νεανικής «εγκληματικότητας», βλ. ανυπακοής, την ασφυκτική επιτήρηση της κυκλοφορίας μας στον δρόμο με κάμερες και ένα σωρό ιδέες παρακολούθησης που μας κάνουν το βίο αβίωτο, την επιτήρηση των ρομά από ρομά, την ψηφιακή μας περικύκλωση από την διασύνδεση ένα σωρό ηλεκτρονικών μητρώων κι όλα αυτά την ώρα που μας σκάβουν τον τάφο -πριν ακόμα μας στείλουν στο μέτωπο- με τους υποτιμημένους από τον πληθωρισμό μισθούς, το ξεπάτωμα με τα 13ωρα, τις διπλές δουλειές και τις αναπαραγωγικές δαπάνες στο ναδίρ.

Το τσιμέντωμα της εθνικής ενότητας γίνεται πάντα στη βάση της ασφάλειας και η «ύψιστη απειλή» για τον ομογενοποιημένο χυλό της κοινωνίας των πολιτών ενός έθνους-κράτους ήταν και παραμένει το αφήγημα της «εξωτερικής απειλής» των ανταγωνιστικών καπιταλιστικών κρατών. Σε μια συγκυρία όξυνσης των διακρατικών ανταγωνισμών, αλλά και γενίκευσης των πολεμικών συγκρούσεων παγκόσμια, η ΕΕ σχεδιάζει τον επανεξοπλισμό της μέσω του προγράμματος ReArm Europe 2030. Η μακρά περίοδος της καπιταλιστικής ειρήνης δίνει τη θέση της στην πολεμική προετοιμασία. Τα ευρωπαϊκά κράτη δεν επενδύουν φυσικά μονάχα στην τεχνολογική αναβάθμιση της αμυντικής τους βιομηχανίας και των συστημάτων οπλισμού, αλλά προωθούν τη συνολική αναδιάταξη του τακτικού τους στρατού τόσο με την ισχυρότερη σύνδεση των τεχνολογικών/επιστημονικών καινοτομιών με το στρατιωτικό/βιομηχανικό σύμπλεγμα όσο και με την επανεκπαίδευση των πολιτών τους σε νέα συστήματα οπλισμού. Και την ώρα που σε όλη την Ευρώπη ενισχύουν με κάθε τρόπο τον θεσμό της στρατιωτικής θητείας, τα πολεμοκάπηλα καθάρματα δίνουν τα ρέστα τους σε μιλιταριστικές κορώνες, με τον εγχώριο υπουργό πολέμου να κάνει πρώτος την αρχή, ζητώντας μας «επιστροφή στο πνεύμα αυτοθυσίας» μανουριάζοντας κιόλας που «δεν αντέχουμε να δούμε φέρετρα με τη σημαία επάνω»

Από την υποχρεωτική στρατιωτική εκπαίδευση...

Μια από τις πιο διαδεδομένες πρακτικές εντός του νεανικού προλεταριάτου τα τελευταία 20 πλάσ χρόνια αποτελεί η αποφυγή της στρατιωτικής θητείας με τη χρήση του «τρελόχαρτου». Πρέπει κανείς να φτάσει αρκετά μακριά από τους κύκλους κοινωνικοποίησης του, για να βρει κάποιον που να μην είναι γιωτάς. Φυσικά τα στρατιωτικά επιτελεία και οι στατιστικές υπηρεσίες τους όλα αυτά τα χρόνια, παρότι δεν μας ανακοίνωναν τίποτα, έκαναν

συστηματική καταγραφή των γιωτάδων, σε βαθμό που όχι μόνο γνωρίζουν τον αριθμό τους, αλλά και τους λόγους απαλλαγής (ψυχολογικούς ή σωματικούς) και επιπλέον, ακόμα και τους γιατρούς που εισηγήθηκαν την απαλλαγή (ιδιώτες ή δημόσιοι).

Ένα επιπλέον πράγμα που βλέπουμε στο νομοσχέδιο του Δένδια είναι ότι το κράτος είναι έτοιμο να αξιοποιήσει δημιουργικά το σύνολο των πρακτικών που έχει εξασκήσει τα τελευταία χρόνια για να χτυπήσει την εργατική τάξη προκειμένου να δημιουργήσει, σύμφωνα με τα δικά τους λόγια, ένα στρατό πολιτών έτοιμο για μια επικείμενη σύγκρουση. Στοχοποιεί από τη μία τους απείθαρχους γιωτάδες, επιβραβεύει από την άλλη τους πειθαρχημένους φαντάρους, κάνοντας πιο ελκυστική τη θητεία τους συνδέοντας την με την κατάρτιση και τον καριερισμό. Ταυτόχρονα επανεκπαιδεύει εθελοντές και επιχειρεί να εξορθολογίσει τον στρατό στον βαθμό που μπορεί να είναι αξιόμαχος και εναρμονισμένος με σύγχρονες οπλικές τεχνολογίες.

...στην εκπαίδευση στο social credit system

Η αναδιάρθρωση του στρατού προβλέπει ένα κανονιστικό πλαίσιο τυποποίησης και πιστοποίησης δεξιοτήτων, όπου όσοι κάνουν ολοένα περισσότερα σεμινάρια έχουν διαφορετική στρατιωτική εμπλοκή από όσους «αποφεύγουν» τη θητεία. Το πρόγραμμα «Αχιλλέας» είναι πλαίσιο συνεχούς στρατιωτικής κατάρτισης μέσα και έξω από τη θητεία. Περιλαμβάνει ειδικότητες, σεμινάρια, πιστοποιήσεις (τεχνικές, ψηφιακές, επιχειρησιακές), ώστε ο στρατεύσιμος να παραμένει «αξιοποιήσιμος» και μετά την απόλυση. Αχνοφαίνεται η πύκνωση της α λα black mirror πειθάρχησης της καθεμιάς μας εξατομικευμένα: Έχεις κάνει αρκετά σεμινάρια κατάρτισης; Αν ναι, δεν θα είσαι στην πρώτη γραμμή του πολέμου με τους άλλους «άχρηστους». Αποφεύγεις να υπηρετήσεις και το παίξεις τρελίτσα; Τότε για 6 και χρονάκια δεν μπορείς να πιάσεις μόνιμη δουλειά, ούτε έχεις πρόσβαση στα προνόμια που έχουν όσοι κάνουν τα στρατιωτικά σεμινάρια. Άλλωστε, αφού το προλεταριάτο δεν ψήνεται να δουλέψει για μισθούς πείνας ή να πεθαίνει στα εργοτάξια, επιβάλλεται να απασχολείται σώνει και ντε, είτε αυτό είναι κατάρτιση σε επιμέρους ειδικότητες του στρατού, είτε είναι ασκήσεις πολεμικής ετοιμότητας στα ανά την Ελλάδα στρατόπεδα. Τα νέα ψηφιακά συστήματα διοίκησης, ελέγχου και επιτήρησης που εισάγει στην πολυδιαφημισμένη εκσυγχρονισμένη εκπαίδευση το Υπουργείο Πολέμου, drones επιτήρησης και κρούσης, συστήματα anti-drone, ο δικτυοκεντρικός πόλεμος, οι θερμικές κάμερες, οι αισθητήρες υψηλής τεχνολογίας, τα συστήματα γεωεντοπισμού δεν προορίζονται να βλέπουν τον εχθρό (μόνο), αλλά εξίσου και τους «δικούς» μας: ποιος καθυστερεί, ποιος δεν εκτελεί σωστά, ποιος την κάνει από το μέτωπο. Και πριν φτάσουν να δοκιμαστούν όλα αυτά πάνω στα σώματα των ένθεν και κακίθεν ανυπότακτων, φυγόστρατων και λιποτακτών φαντάρων δοκιμάζονται στα σώματα των μεταναστριών που παγιδεύονται στα δίχτυα της «νέας συνοριακής αρχιτεκτονικής της Ελλάδας», κράτος που πρωτοπορεί στην περιπολία των συνόρων με καινοτόμα smart AI τεχνολογία.

Έτσι γίνεται ώστε ο «Χάρτης Μετάβασης των

Ενόπλων Δυνάμεων στη Νέα Εποχή» να έχει βλέψεις και θέσεις και για τις προλεταρίες. Ενεργοποιεί μια ξεχασμένη διάταξη του '77, ώστε να βάλει μπροστά την εθελοντική -για αρχή και βλέπουμε- στράτευση τους, στα πλαίσια ενός νομοσχεδίου που δεν επιχειρεί απλά να εξορθολογίσει τη θητεία και τη δομή του στρατού, αλλά να προσαρμοστεί στον τρόπο που διεξάγονται οι σύγχρονες πολεμικές συγκρούσεις. Με φεμινιστικά προσχήματα το κράτος επιχειρεί να διευρύνει και να αναβαθμίσει τον ρόλο των γυναικών στην πολεμική μηχανή, χωρίς να καταργεί, βέβαια, τελείως αυτό που στη σεξιστική κουλτούρα θεωρείται «παραδοσιακός γυναικείος ρόλος» στον πόλεμο. Αντ' αυτού προσπαθεί να φτιάξει ένα σώμα προλεταρίων οι οποίες μπορούν ανά πάσα ώρα και στιγμή να συνεισφέρουν σε ό,τι είναι απαραίτητο για το καπιταλιστικό κράτος. Είτε ως χειρίστριες drones, είτε ως πολιτικό προσωπικό του στρατού, είτε απλά ως εργάτριες προκειμένου να μη σταματήσει η παραγωγική μηχανή του καπιταλιστικού κράτους εν καιρώ πολέμου.

Προλεταριακές απαντήσεις και αρνήσεις σε καιρούς πολεμικής προετοιμασίας

Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ξεχνάμε πως ακόμα κι αν δε βρισκόμαστε στο μέτωπο, ο πραγματικός πόλεμος -ο ταξικός πόλεμος- δε σταματάει.

Η χρήση του ειδικού όρου «θητεία ευκαιρία» από τα υπουργικά επιτελεία στην προσπάθειά τους να συνδέσουν στρατιωτική θητεία και επαγγελματική κατάρτιση δεν είναι καθόλου τυχαία.

Και είναι μιας πρώτης τάξεως ευκαιρία για μας -το κάνουν άλλωστε και οι αντίπαλοι μας- να αξιοποιήσουμε τη γνώση που αντλούμε από τα τεκταινόμενα στα πολεμικά μέτωπα της τελευταίας πενταετίας. Γιατί αν ζητήσουμε οριζόντιες αυξήσεις στους μισθούς ανάλογες των αναγκών μας, δεν θα μπορούν να στείλουν κανένα γιωτά να δουλέψει για ψίχουλα.

Γιατί αν ζητήσουμε γενναία αύξηση των αναπαραγωγικών δαπανών, δεν θα τους μείνει φράγκο για όπλα και πολεμικά γκατζετάκια.

Γιατί αν ζητήσουμε μόνιμο υγειονομικό/νοσηλευτικό προσωπικό, δεν θα πάει καμιά προλεταρία να δουλέψει για τον στρατό υπό την πίεση του βιοπορισμού.

Γιατί αν αρνηθούμε την αξιολόγηση στα σχολεία και στα νοσοκομεία, δε θα δεχτούμε να μας αξιολογήσουν ως εργατικό δυναμικό με βάση το αν υπηρετήσαμε την πατρίδα.

Γιατί αν λουφάσουμε σε μια δουλειά που μας σκοτώνει λίγο λίγο κάθε μέρα, δεν θα δεχτούμε να υπηρετήσουμε την πατρίδα και να μπούμε μια και καλή στο χώμα.

Κι όλα αυτά στο τέλος της ημέρας δεν είναι ούτε ηθική αρετή, ούτε υπόθεση μιας χούφτας πολιτικοποιημένων ιδεολόγων με αντεθνική συνείδηση. Είναι ζητήματα της καθημερινής ταξικής πάλης και αφορούν την εργατική τάξη στο σύνολό της. Επειδή ίσως να μην υπάρχει διαφυγή από τη φρίκη του πολέμου, ας ψάξουμε διεξόδους διαφυγής από την καπιταλιστική ειρήνη.

Δεν πολεμάμε ούτε γεννάμε για την πατρίδα

Φέτος για τη γιορτή μας, ο αγαπημένος μας υπουργός άμυνας νίκος δένδιας αποφάσισε να χαρίσει στις γυναίκες –ή τέλος πάντων σε όσα άτομα το κράτος θεωρεί γυναίκες– ένα ανεκτίμητο δώρο: την επιλογή να πάμε στρατό! Εμείς απ’ την άλλη, επιστρέφοντας τη χάρη, ένα πράγμα έχουμε να απαντήσουμε:

νικολάκη, ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ ΟΥΤΕ ΓΕΝΝΑΜΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ
Στις 10 Μαρτίου 2025 ανακοινώθηκε η πιλοτική εφαρμογή της εθελοντικής στράτευσης γυναικών από το 2026, ξεκινώντας με 200 καλοθελήτριες και αφήνοντας ανοιχτό το ενδεχόμενο υποχρεωτικής επέκτασης του μέτρου σε όλο τον «γυναικείο» πληθυσμό. Το νομοσχέδιο κατατέθηκε για δημόσια διαβούλευση στις 20 Νοεμβρίου.

Ο νόμος επαναφέρεται –καθώς ισχύει θεσμικά από το 1977 (ν. 705/1977)– με όρους εκσυγχρονισμού και ισότητας. Στην πραγματικότητα όμως η στράτευση των γυναικών επιστρέφει συνδυαστικά με τις πιέσεις γύρω από το δημογραφικό και τις ευρύτερες γεωπολιτικές εξελίξεις, για να τονώσει το εθνικό φρόνημα, μην εκσυγχρονίζοντας τίποτα πέρα από το τρίπτυχο «πατρίς-θρησκεία-οικογένεια». Πάνω στο τρίπτυχο αυτό έχει δομηθεί χρόνια τώρα η ελληνική κοινωνία, και το κράτος έχει ντουρώσει γενιές και γενιές ενάντια σε οτιδήποτε ξένο – ξένο φυλετικά, έμφυλα, θρησκευτικά, σεξουαλικά, νευροτυπικά.

Στην κρατική ατζέντα, η υπογεννητικότητα εμφανίζεται ως μείζον ζήτημα εθνικής ασφάλειας, το μεταναστευτικό ως απειλή για την εθνική συνοχή, ενώ η οικογένεια προβάλλεται ως θεσμός που πρέπει να επανενταχθεί σε «παραδοσιακές» αξίες. Αν και ενσωματώνονται πλέον σε αυτήν και νέες, πιο πλουραλιστικές μορφές, η οικογένεια διατηρεί τον διαχρονικό της ρόλο ως οικονομικός και πειθαρχικός πυλώνας του ελληνικού κράτους.

Ισότητα my ass

Ας ξεκινήσουμε από το προφανές ανέκδοτο: Το κράτος μάς δίνει μαθήματα φεμινισμού και ισότητας. Οι γυναίκες είναι ένα «λαμπρό κομμάτι της ελληνικής σημερινής πραγματικότητας», όπως δήλωσε ο νικολάκης και, ενώ στελεχώνουν ήδη τα μετόπισθεν, «ήρθε η ώρα να προσφέρουν και στην πρώτη γραμμή». Αν κάτι έχουμε μάθει από πολύ μικρές, είναι ότι οι λύσεις στις καταπιέσεις και τις ανισότητες που αντιμετωπίζουμε δεν έρχονται ποτέ απ’ την πλευρά του κράτους και του καπιταλισμού.

Η ένταξη των γυναικών στον στρατό αποτελεί μια ακόμα πλασματική ευκαιρία για ισότητα, η οποία ορίζεται εξ ολοκλήρου με τους όρους του έθνους-κράτους και του κεφαλαίου. Όπως πολύ θα ήθελαν να μας κάνουν να ποθήσουμε την «ισότητα» της επαγγελματικής ανέλιξης μέχρι τη βαθμίδα του αφεντικού, έτσι προσπαθούν να μας κάνουν να ποθήσουμε μια «ισότητα» απέναντι στον πατριωτισμό.

Αντίθετα από τις εξισωτικές κρατικές ρητορικές, η εν λόγω μεταρρύθμιση μάς υποτάσσει σε έναν από τους πιο ιεραρχικούς, πειθαρχικούς και εξουσιαστικούς θεσμούς του κράτους, όπου δεν υπάρχουν ίσες, αλλά μόνο καταπιεστές και καταπιεσμένα. Ταυτόχρονα, επισφραγίζει την επέκταση μιας ακόμα μορφής κρατικής κυριαρχίας πάνω στα γυναικεία σώματα – και προφανώς, πάνω σε όσα σώματα αποκλίνουν από την επιβεβλημένη κανονικότητα.

Παλιές συνήθειες σε χακί περιτύλιγμα

Η στράτευση γυναικών δίνει μια νέα απάντηση στο παλιό αφήγημα που παρουσιάζει μια δήθεν επίλυση του δημογραφικού ως απάντηση στην εθνική απειλή: Θα συνεχίσετε να γεννάτε παράγοντας αξιόμαχο ανθρώπινο κεφάλαιο, αλλά, ακριβώς πριν από αυτό, θα είστε και οι ίδιες τέτοιο. Εξάλλου, οι γυναίκες θα βοηθήσουν τον στρατό «να καλύψει τον τεράστιο δείκτη ο οποίος μας χωρίζει πληθυσμιακά από τη χώρα η οποία μας απειλεί». Το ηλικιακό εύρος 20-26 των εθελοντριών δεν είναι τυχαίο. Όσο η ηλικία όποιων αποφασίσουμε να γίνουμε μάνες μετατοπίζεται προς τα πάνω, τόσο πιο πολύ πρέπει να αξιοποιήσουμε τον χρόνο πριν, πειθαρχώντας τα σώματά μας στις κρατικές επιταγές.

Δεν θα αντιμετωπίζομαστε μόνο ως εκείνες που φέρουν το βάρος της αναπαραγωγικής εργασίας και της φροντίδας ή ως εργατικό δυναμικό, αλλά πλέον και ως μάχιμο ανθρώπινο κεφάλαιο. Και φυσικά, τόσο τα παλιά όσο και τα νέα επιβεβλημένα καθήκοντά μας θα επανοηματοδοτούνται διαρκώς ανάλογα με τις εκάστοτε εθνικές προτεραιότητες.

Κι εφόσον ξέρουμε ότι οι πολιτικές γύρω από τον στρατό αφορούν τόσο την εξωτερική όσο και την εσωτερική πολιτική, εκεί πρέπει να αναζητήσουμε τις προτεραιότητες με τις οποίες καλούμαστε να ευθυγραμμιστούμε.

Χακί σημαίνει ψωμάκι για όλα σας

Η στράτευση των γυναικών εντάσσεται σε ένα ευρύτερο πλαίσιο μεταρρύθμισης του στρατού με το πρόγραμμα «Χάρτης μετάβασης των Ενόπλων Δυνάμεων στη Νέα Εποχή». Η μεταρρύθμιση κινείται σε δύο βασικούς άξονες:

Αφενός, επιδιώκει να φέρει τον γενικό πληθυσμό πιο κοντά στις ένοπλες δυνάμεις, τονώνοντας το εθνικό αίσθημα γύρω από το χρέος προς την πατρίδα. Καλεί τις γυναίκες να υπηρετήσουν και δημιουργεί ένα σώμα 150.000 εφέδρων, κάνοντας ξεκάθαρο ότι το κράτος έχει ανάγκη από περισσότερα ετοιμοπόλεμα σώματα. Ταυτόχρονα, βάζει στο στόχαστρο όσους θέλουν και προσπαθούν να αποφύγουν τον στρατό, δυσκολεύοντας τη διαδικασία απόκτησης Ι5 και αυξάνοντας το κόστος εξαγοράς της θητείας.

Αφετέρου, δημιουργεί μια κουλτούρα που στοχεύει στην επάνδρωση και την αναδιάρθρωση του τακτικού στρατού. Παρέχοντας όλο και περισσότερα κίνητρα να γίνεις μονιμάς, η μεταρρύθμιση προσπαθεί να αναβιώσει το παλιό, καλό πελατειακό κράτος. Υψηλότεροι μισθοί, μονιμοποίηση στο δημόσιο, επιδόματα οικογένειας, ακαδημαϊκή εκπαίδευση και καλύτερη ιατρική περίθαλψη είναι μόνο μερικά από τα κίνητρα, και όχι τυχαία.

Τα μέτρα στοχεύουν ξεκάθαρα σε ένα φτωχοποιημένο μεν, ντόπιο δε κομμάτι της κοινωνίας που πλήττεται όλο και περισσότερο από την άνοδο του κόστους ζωής, την ανεργία και τον ολοένα εντεινόμενο αποκλεισμό από την πρόσβαση στην εκπαίδευση και τις υπηρεσίες υγείας. Δυσκολεύεται να στείλεις το παιδί σου πανεπιστήμιο; Στείλ’ το στρατό. Είσαι 687η στη λίστα αναμονής για την εγχείρηση; Γίνε εθελόντρια για την πατρίδα. Με το τυράκι των παροχών το κράτος επιχειρεί να προσδέσει ένα αρκετά μεγάλο κομμάτι του ντόπιου πληθυσμού στην υπηρεσία των κρατικών συμφερόντων, και κατ’ επέκταση των συμφερόντων των μεγάλων αφεντικών.

Αντίστοιχη περίπτωση είναι εκείνη της διόγκωσης της ΕΛΑΣ, με χιλιάδες νέες θέσεις αργόμισθων μπάτσων που κατακλύζουν τις μητροπόλεις. Η ΕΛΑΣ είναι το σώμα ενόπλων δυνάμεων που συστηματικά χτίζει την επαφή της κοινωνίας με τον милитарισμό. Εισχωρεί βαθιά μέσα στις κοινωνικές σχέσεις για να τις επιτηρήσει, να τις καταστείλει και να ελέγξει την καθημερινότητά μας.

Αρκεί να είστε έτοιμα όταν μας κρούσουν τα τύμπανα του πολέμου

Φυσικά δεν μπορούμε παρά να συσχετίσουμε την κίνηση αυτή του ελληνικού κράτους με την ευρύτερη πολεμική προετοιμασία της Ευρώπης και των συμμάχων της. Αρκεί να αναφέρουμε ενδεικτικά ότι μέσα στο 2025 ανακοινώθηκε το ευρωπαϊκό πρόγραμμα «ReArm Europe», επενδύοντας δυσανάλογα ποσά στην πολεμική βιομηχανία, και ο προϋπολογισμός κάθε χώρας του ΝΑΤΟ για «αμυντικές» δαπάνες θεσπίστηκε αυστηρά στο 2% του ΑΕΠ, με τάση για ακόμη μεγαλύτερη αύξηση μελλοντικά.

Η πολεμική πρεμούρα δεν εμφανίστηκε τώρα, υπάρχει εδώ και χρόνια. Μέσω του στρατού, το ελληνικό κράτος ενισχύει τη θέση του στην παγκόσμια σκακιέρα των διακρατικών ανταγωνισμών. Διαχειρίζεται τις μεταναστευτικές ροές εδραιώνοντας τη θέση της Ελλάδας ως συνοριοφύλακα της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Στηρίζει άμεσα ή έμμεσα τις μεγάλες στρατιωτικές επιχειρήσεις στους «περιφερειακούς πολέμους» των συμμάχων του στην Παλαιστίνη, την Ουκρανία, το Σουδάν και αλλού. Και τελικά, τα στρατευμένα σώματά μας –αναγκαστικά ή εθελοντικά, πολεμώντας ή παρέχοντας τεχνογνωσία– έρχονται να πραγματώσουν αυτές τις επιδιώξεις και να μοιραστούν ένα επίπεδο συνενοχής.

Σε όλα αυτά εμείς, ξεκάθαρα απαντάμε: Εθελοντικά ή υποχρεωτικά, δεν θα περάσουμε ούτε μια ώρα στο στρατό. Απέναντι σε αυτό το ενδεχόμενο οργανώνουμε τις αντιστάσεις μας, γιατί ο δικός μας πόλεμος ενάντια στο εθνικό συμφέρον είναι καθημερινός. Συστρατευόμαστε με τις αδερφές μας, τα συντρόφια μας και την τάξη μας. Κάθε μέρα. Στον δρόμο. Στη δουλειά. Ζούμε και συνωμοτούμε ενάντια στις κρατικές επιταγές.

Καμία συστράτευση με το εθνικό συμφέρον

Γερμανία

Μαθητική απεργία ενάντια στην υποχρεωτική στρατιωτική θητεία

Την Παρασκευή, 5 Δεκεμβρίου 2025, πραγματοποιήθηκε γενική μαθητική απεργία με διαδηλώσεις κατά της στρατιωτικής θητείας σε περίπου 100 πόλεις σε όλη τη Γερμανία. Ο συνολικός αριθμός των μαθητών που απείχαν από το σχολείο εκτιμάται σε 40.000 έως 50.000. Στο Βερολίνο, αρκετές χιλιάδες άνθρωποι συμμετείχαν σε δύο διαδηλώσεις εκείνη την ημέρα. Στις 12:00 πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση και πορεία προς την Oranienplatz στο Kreuzberg, όπου στις 16:00 έλαβε χώρα άλλη μια συγκέντρωση και διαδήλωση προς το Neukoelln.

Τι συνέβη κατά τη διάρκεια της απεργίας στο Βερολίνο

Περίπου 3.000 άτομα, τα περισσότερα από τα οποία ήταν ηλικίας μεταξύ 10 και 20 ετών, ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα για τη συγκέντρωση στις 12:00. Παρά τις απειλές καταστολής από τις αρχές, που δήλωσαν ότι θα επιβληθούν κυρώσεις, οι νέοι εγκατέλειψαν τα μαθήματά τους για να βγουν στους δρόμους. Συμμετείχαν και άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, τα οποία έδειξαν την αλληλεγγύη τους με συνθήματα σε πλακάτ, όπως για παράδειγμα «Δεν θα πάρετε τα παιδιά μας!». Από μια σκηνή πάνω σε φορτηγό έγιναν ομιλίες και ακούστηκε ζωντανή μουσική. Το αίτημα να ανακληθούν οι κοινωνικές περικοπές και να σταματήσουν οι δαπάνες για εξοπλισμούς και πολέμους εκφράστηκε επανειλημμένα και δυνατά. Ο πόλεμος και η στρατιωτική θητεία αναδείχθηκαν ως αποτελέσματα του καπιταλισμού και του κυνηγιού κέρδους και εξουσίας από την ελίτ. Ακόμα, τα τρέχοντα σχέδια για την ίδρυση εργοστασίου όπλων στο κέντρο του Βερολίνου δέχθηκαν πολυεπίπεδη κριτική. Η διαδήλωση προχώρησε με δυνατά συνθήματα μέσω του Kreuzberg για να φτάσει στο σημείο εκκίνησης της δεύτερης διαδήλωσης.

Εκεί, περισσότεροι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν για να ακούσουν ξανά ομιλίες και ζωντανή μουσική. Ο μέσος όρος ηλικίας ήταν εμφανώς υψηλότερος από αυτόν της προηγούμενης διαδήλωσης. Γύρω από αυτή τη συγκέντρωση, η αστυνομία είχε αναπτύξει πολύ περισσότερες δυνάμεις και σύντομα άρχισε να παρενοχλεί τον κόσμο. Ο κύριος στόχος τους εκείνη τη στιγμή ήταν να προστατεύσουν αρκετούς γνωστούς φασίστες που «εργάζονταν» μέσα στη συγκέντρωση ως δημοσιογράφοι. Η περικύκλωσή τους από διαδηλωτές οδήγησε σε παρεμβάσεις και συλλήψεις από την αστυνομία με το πρόσχημα της προστασίας της ελευθερίας του Τύπου. Το φαινόμενο αυτό αποτελεί εδώ και αρκετό καιρό σοβαρό θέμα στις διαδηλώσεις, και μέχρι στιγμής δεν έχει βρεθεί κατάλληλος τρόπος για να αντιμετωπιστεί. Το μεγαλύτερο μέρος της διαδήλωσης επέλεξε να αγνοήσει την παρουσία των φασιστών, και έτσι απέφυγε μια σημαντική κλιμάκωση, για την οποία το τελευταίο διάστημα η αστυνομία είναι προετοιμασμένη και διατεθειμένη να ξεκινήσει. Με περίπου 7.000 άτομα, η διαδήλωση τελικά προχώρησε από το Kreuzberg στο Neukoelln. Αν και το πλήθος ήταν πολύ ετερόκλητο, και υπήρχε επίσης παρουσία αριστερών κομμάτων, η διαδήλωση δεν έφερε κάποιο πολιτικό πρόσημο και υπήρχαν πολλά ριζοσπαστικά συνθήματα όχι μόνο κατά του милитарισμού, αλλά και κατά της αστυνομικής καταπίεσης και σε αλληλεγγύη με την Παλαιστίνη. Εκτός από μια ομάδα που μοίραζε φυλλάδια μέσα στις συγκεντρώσεις, δεν υπήρχε σχετική οργανωμένη παρουσία αναρχικών.

Πληροφορίες για το ιστορικό

Το 2025, η γερμανική κυβέρνηση αποφάσισε να επαναφέρει την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία, η οποία είχε ανασταλεί το 2011. Στο πλαίσιο των παγκόσμιων εντάσεων, των επιθετικών δηλώσεων του πρώην διευθυντή της

«Και τα πράσινα κάνουν καλό στην καριέρα σου»

Blackrock και νυν καγκελαρίου Merz («Η Γερμανία είναι και πάλι σε τροχιά») και των ισχυρισμών για ηγετική θέση της Γερμανίας στη διεθνή πολιτική, η βούληση του γερμανικού κράτους για ισχυρότερες στρατιωτικές δυνάμεις έχει γίνει πολύ σαφής. Μετά το σοκ ενός πακέτου 100 δις € για τον στρατό σε μια περίοδο έντονου πληθωρισμού το 2022, ήρθε η ανακοίνωση ενός επιπλέον πακέτου 800 δις €, συνοδευόμενη φυσικά από επιθετικές περικοπές στις κοινωνικές δαπάνες. Εκτός από μερικές μικρές και σχετικά ρεφορμιστικές διαμαρτυρίες, η κοινωνία δεν μπόρεσε να επιδείξει αξιόλογη αντίσταση. Παρ' όλα αυτά, το κράτος αποφάσισε να προχωρήσει με προσοχή στο θέμα της στρατολόγησης και παρουσίασε ένα σχέδιο επαναφοράς της σε διάφορα στάδια, όπου το επόμενο βήμα θα γίνει μόνο αν η κοινωνία αποτύχει στην υποτιθέμενη ευθύνη της να προσφέρει αρκετούς νέους «εθελοντικά» για τη θανατηφόρα υπηρεσία.

Το πρώτο επίσημο βήμα τίθεται σε ισχύ στις αρχές του 2026. Πρόκειται για την υποχρέωση των ανδρών που συμπληρώνουν το 18ο έτος της ηλικίας τους να απαντήσουν σε ένα ερωτηματολόγιο του γερμανικού στρατού και να υποβληθούν σε ιατρική εξέταση. Οι επιστολές που απεστάλησαν τον Ιανουάριο σηματοδοτούν την έναρξη της προσπάθειας του κράτους να δημιουργήσει εκ νέου μια ολοκληρωμένη εικόνα για το στρατιωτικό δυναμικό της κοινωνίας. Οι γυναίκες της ίδιας ηλικίας λαμβάνουν το ίδιο γράμμα, αλλά δεν είναι υποχρεωμένες να απαντήσουν. Από το 2027 θα ξεκινήσουν οι ιατρικές εξετάσεις. Επιβάλλοντας ένα κανάλι επικοινωνίας με τους νέους άνδρες, και μέσω μιας συνεχιζόμενης επιθετικής διαφημιστικής και προπαγανδιστικής εκστρατείας, το κράτος προσπαθεί να γεμίσει τις τάξεις του στρατού. Σε περίπτωση που ο προτεινόμενος αριθμός «εθελοντών» στρατιωτών δεν καλυφθεί τα επόμενα χρόνια, η κυβέρνηση έχει αποφασίσει να διεξαγάγει κλήρωση για να επιλέξει ποιοι θα υποχρεωθούν να υπηρετήσουν. Ωστόσο, παραμένει ανοιχτό και το ενδεχόμενο της γενικής στρατολόγησης – κάτι τέτοιο μάλιστα θα μπορούσε να ψηφιστεί ανά πάσα στιγμή, με βάση την τρέχουσα πολιτική.

Εν τω μεταξύ, οι ένοπλες δυνάμεις έχουν αναδιαμορφώσει ριζικά την επικοινωνιακή τους στρατηγική με το κοινό, επιδιώκοντας να παρουσιάσουν τη στρατιωτική θητεία ως ελκυστική και σύγχρονη για τις νεότερες γενιές. Αυτή η αλλαγή αποτυπώνεται στον αυξανόμενες διαφημιστικές πινακίδες σε όλες τις πόλεις, καθώς και στις συντονισμένες εκστρατείες στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης και στους δημόσιους χώρους. Ο στρατός έχει επίσης επεκτείνει την παρουσία του σε σχολεία και πανεπιστήμια, όπου ενημερωτικές εκδηλώσεις και εκδηλώσεις στρατολόγησης γίνονται όλο και πιο συχνές. Οι μεγάλης κλίμακας δημόσιες εκδηλώσεις, όπως οι πρόσφατα καθιερωμένες εορταστικές εκδηλώσεις για την Ημέρα των Βετεράνων, κατέχουν κεντρική θέση σε αυτή τη στρατηγική, καθώς κανονικοποιούν την ορατότητα του στρατού και των ενόπλων δυνάμεων. Συνολικά, αυτά τα μέτρα σηματοδοτούν μια ευρύτερη προσπάθεια αναδιαμόρφωσης της Bundeswehr (ο γερμανικός στρατός) ως ενός σύγχρονου θεσμού, ενσωματωμένου στην κοινωνία. σε μια εποχή έντονου διαλόγου για την εθνική άμυνα και το καθήκον του πολίτη.

Αναλύοντας την αντίσταση

Η εμφάνιση διαμαρτυριών κατά την επανεισαγωγή της στρατιωτικής θητείας ως είναι μια πολύ ελπιδοφόρα εξέλιξη. Μετά από πολύ καιρό, είναι το πρώ-

Εταιρείες όπως η Rheinmetall και η Elbit Systems υπέστησαν καταστροφές σε κάποια από τα ακίνητά τους, τα γραφεία της ασφαλιστικής εταιρείας Allianz καταστράφηκαν σε διάφορες πόλεις λόγω της υποστήριξής τους στη βιομηχανία του πολέμου, ενώ οι διαφημιστικές καμπάνιες της Bundeswehr βρέθηκαν άλλοτε κατεστραμμένες και άλλοτε με τις διαφημίσεις παραμορφωμένες. Μια εξαιρετική ενέργεια έλαβε χώρα στην ανατολική περιοχή του Βερολίνου, το Adlershof, όπου μια εμπρηστική επίθεση σε ένα κρίσιμο σημείο της γραμμής υψηλής τάσης προκάλεσε μαζική διακοπή ρεύματος.

το σημάδι μιας συλλογικής και ανοιχτά εκφρασμένης διαφωνίας σχετικά με το θέμα αυτό. Η διαμαρτυρία οργανώθηκε από μια συμμαχία των εκλεγμένων Schuelervertretungen, που είναι ένας δημοκρατικός θεσμός στα σχολεία, και εκπροσωπεί τους μαθητές, καθώς και από τοπικές πρωτοβουλίες. Κατόπιν, η κινητοποίηση πλαισιώθηκε από πολύ περισσότερο κόσμο, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που συνθέτουν το σύγχρονο κίνημα από τα κάτω, όπως ο κόσμος που κατεβαίνει στον δρόμο τα τελευταία χρόνια σε αλληλεγγύη προς την Παλαιστίνη. Ιδιαίτερα οι κομμουνιστικές ομάδες, τόσο οι κομματικές όσο και οι αυτοοργανωμένες, αποτελούν σημαντικό παράγοντα στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, αλλά και σε επίπεδο αριθμών στον δρόμο. Η ριζοσπαστική στάση και μορφή της μαθητικής απεργίας, ειδικά τα περιεχόμενα της ταξικής πάλης και του διεθνισμού, προήλθαν σε μεγάλο βαθμό από αυτές τις ομάδες, καθώς πολλοί νέοι πλέον είναι οργανωμένοι σε αυτές.

Όσον αφορά τους αναρχικών, οι δομές τους δεν ήταν έτοιμες να έχουν μεγαλύτερο αντίκτυπο στα γεγονότα της απεργίας, αν και πέρυσι έγιναν προσπάθειες να τεθεί στο επίκεντρο το θέμα της στρατιωτικοποίησης. Τον Αύγουστο, αναρχικοί συμμετείχαν σε ένα camp ενάντια στην πολεμική βιομηχανία, που οργανώθηκε στην Κολωνία από μια αριστερή συμμαχία με την ονομασία Rheinmetall Entwaffnen (Αποστρατιωτικοποίηση της Rheinmetall). Εκεί δημιουργήθηκε ένας χώρος με την ονομασία «Anarchist and Autonomous Barrio» (Αναρχική και Αυτόνομη Γειτονιά), ο οποίος φιλοξένησε εκδηλώσεις και συνελεύσεις με αντιεξουσιαστικά και ανοιχτά χαρακτηριστικά (ένας απολογισμός στα αγγλικά μπορεί να βρεθεί στο <https://anarchistbarrio.noblogs.org/texts/>). Οι προσπάθειες για τη δημιουργία μιας ευρύτερης αναρχικής δικτύωσης συνεχίστηκαν μετά τη συνάντηση στην Κολωνία. Μέχρι στιγμής έχουν οδηγήσει σε μια άλλη τριήμερη εκδήλωση τον Δεκέμβριο στο Βερολίνο, την οποία αναμένε-

ται να ακολουθήσουν κι άλλες παρόμοιες συναντήσεις σε άλλες πόλεις. Στο Βερολίνο υπάρχει επίσης μια νέα ανοιχτή αναρχική συνέλευση, που συστάθηκε ως απάντηση στην κατασκευή ενός εργοστασίου πυρομαχικών στο Wedding, μια κεντρική περιοχή της πόλης, από τον γερμανική εταιρίας κατασκευής όπλων Rheinmetall. Εκτός από τη κυκλοφορία έντυπου υλικού (φυλλάδια, αφίσες), πραγματοποιήθηκε μια πρώτη παρέμβαση στην εργατική γειτονιά με σκοπό να γίνει συζήτηση με τους κατοίκους και να ενημερώσουν ο ένας τον άλλον για τα σχέδια. Η γενική ιδέα είναι να αναπτυχθεί μια θέση που θα αποδομεί την επιταχυνόμενη επιθετικότητα του κράτους, αντιτιθέμενη στην εγκατάσταση του εργοστασίου.

Τελευταία, στο Βερολίνο και σε άλλες πόλεις, έχουν επίσης σημειωθεί διάφορες μαχητικές ενέργειες που στοχεύουν τον στρατιωτικό-βιομηχανικό σύμπλεγμα. Εταιρείες όπως η Rheinmetall και η Elbit Systems υπέστησαν καταστροφές σε κάποια από τα ακίνητά τους, τα γραφεία της ασφαλιστικής εταιρείας Allianz καταστράφηκαν σε διάφορες πόλεις λόγω της υποστήριξής τους στη βιομηχανία του πολέμου, ενώ οι διαφημιστικές καμπάνιες της Bundeswehr βρέθηκαν άλλοτε κατεστραμμένες και άλλοτε με τις διαφημίσεις παραμορφωμένες. Μια εξαιρετική ενέργεια έλαβε χώρα στην ανατολική περιοχή του Βερολίνου, το Adlershof, όπου μια εμπρηστική επίθεση σε ένα κρίσιμο σημείο της γραμμής υψηλής τάσης προκάλεσε μαζική διακοπή ρεύματος. Την ευθύνη για την ενέργεια ανέλαβαν αναρχικοί. Η ενέργεια έπληξε με επιτυχία περισσότερες από χίλιες εταιρείες στο λεγόμενο Τεχνολογικό Πάρκο Adlershof, οι περισσότερες από τις οποίες υποτίθεται ότι συμμετέχουν σε διαφορετικό βαθμό στον στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα. Μεταξύ αυτών βρίσκονται μερικές από τις μεγάλες εταιρείες, όπως η Eurovia/Vinci ή η Siemens. Η διακοπή ρεύματος διήρκεσε αρκετές ημέρες και είχε μεγάλο οικονομικό αντίκτυπο. Το γεγονός ότι πολλοί κάτοικοι της περιοχής επηρεάστηκαν επίσης από τη διακοπή ρεύματος περιγράφηκε στην ανάλυση ευθύνης ως «δικαιολογήσιμη» παράπλευρη απώλεια.

Τι ακολουθεί

Εκτός από τον αγώνα στο Βερολίνο ενάντια στην πολεμική βιομηχανία, η επόμενη γερμανική μαθητική απεργία έχει ήδη προγραμματιστεί για τις 5 Μαρτίου, και οι ίδιοι διοργανωτές καλούν ξανά για την ίδια δράση. Στις προαναφερθείσες αναρχικές συνελεύσεις, η επερχόμενη απεργία θεωρήθηκε σημαντική ημέρα δράσης και υπάρχει η πρόθεση πιο ενεργούς συμμετοχής.

Εν τω μεταξύ, οι πρώτοι 18χρονοι άνδρες θα κληθούν να επιλέξουν ανάμεσα στην υποχρέωσή τους να ανταποκριθούν στον στρατό ή στην απόφαση της ολικής άρνησης. Το τελευταίο θα εξαρτηθεί από την αποφασιστικότητα ενός κινήματος ενάντια στη στρατιωτικοποίηση, ώστε να μπορεί υποστηρίξει ο ένας τον άλλον και να αναπτυχθεί ένα μεγάλο μέτωπο από τα κάτω ενάντια στα σχέδια της εξουσίας, μέτωπο το οποίο θα είναι σε θέση να υπερασπιστεί όσους επιλέγουν για την υποχρεωτική θητεία. Αντίστροφα, σε αυτό το σημείο, οι ριζοσπαστικές επιλογές των λίγων θα μπορούσαν να πυροδοτήσουν μια μεγαλύτερη αντίσταση.

✎/ αναρχικοί/ές από το Βερολίνο

Το αίμα είναι για να κυλάει στις φλέβες και όχι να χύνεται στο χώμα.

Τι χρώμα έχει η Ειρήνη; Πόσο αποτιμάται μία ανθρώπινη ζωή; Πόσο αλήθεια αξίζει η ζωή μας και πόσο ο θάνατος μας;

Ο Πόλεμος στην Ουκρανία έχει δείξει πως οι νεκροί αξίζουν περισσότερο από ό,τι οι ζωντανοί. Παράγουν μεγαλύτερο κέρδος και κοστίζουν λιγότερο στον ήδη παγκοσμιοποιημένο με την πολύ κακή έννοια του όρου πλανήτη μας.

Πλέον ο ανθρώπινος παράγοντας δεν είναι κερδοφόρος για την Νεοφιλελεύθερη ελίτ του πλανήτη που έχει μεταλλάξει τον καπιταλισμό σε ένα αυτοματοποιημένο σύστημα τεχνητού υπερκέρδους

χωρίς πραγματικό αντίκρισμα.

Ο τρόπος αυτή την στιγμή να «αξιοποιηθεί» το ανθρώπινο δυναμικό του πλανήτη, είναι να παράγει αίμα, είτε ως θύμα, είτε ως θύτης μιας διαρκούς πολεμικής σύγκρουσης η οποία αιμορραγεί την ανθρωπότητα αργά αλλά σταθερά, με το σύστημα του βατράχου που σιγοβράζει σε ένα τσουκάλι με νερό.

Ο Ντόναλντ Τράμπ, ζήτησε να λάβει ως υπερφίλο ον, το Νόμπελ ειρήνης για την κατάπαυση του πυρός στην Γάζα και αυτό φαντάζει σαν μια επιτυχία και μια νίκη του Παλαιστινιακού λαού, όμως

δυστυχώς δεν είναι έτσι γιατί πίσω από αυτή την κατάπαυση κρύβονται οι Real estate συμφωνίες που ήδη έχουν γίνει μεταξύ των δύο ισχυρών πόλων αυτής της σφαγής, δηλαδή του Ισραήλ και των Η.Π.Α.

Αν δεν γινόταν ο ξεριζωμός των παλαιστίνιων από τα εδάφη τους, αν δεν υπήρχαν οι χιλιάδες των νεκρών Παλαιστινίων, ανάμεσα τους και πολλά, αν είναι δυνατόν παιδιά, δεν θα μπορούσε να «παραχθεί» αυτή η συμφωνία.

Το επόμενο βήμα για την «ειρήνη» στην περιοχή θα είναι να καταστεί αδύνατη η διαβίωση του λαού

λές του, τότε το καθεστώς μετατρέπεται σε χάρτινο πύργο και οι δυνάμεις καταστολής του πέφτουν σαν τραπουλόχαρτα, όπως ακριβώς συνέβη στο παραμύθι του Λουίς Κάρολ «Η Αλίκη στην Χώρα Των Θαυμάτων».

Είναι λάθος να πιστεύουμε πως όλα θα αλλάξουν απλά αν πέσει η τωρινή κυβέρνηση και έρθει απλά μια επόμενη, γιατί η επόμενη κυβέρνηση που θα προκύψει, θα ανήκει στο ίδιο καθεστώς.

Ό,τι πολιτικό πρόσημο και αν έχει θα διαδεχθεί μια υπάρχουσα κατάσταση και θα την συντηρήσει.

Βλέπουμε ότι σήμερα το καθεστώς που επικρατεί σε όλη την Δύση πολεμάει τον πρωτογενή τομέα, στην Γαλλία όπως και στην Ελλάδα χρησιμοποιούν τις δυνάμεις καταστολής για να επιβάλλουν χωρίς κανέναν λόγο την θανάτωση εκτρεφόμενων ζώων, την ίδια στιγμή που από την Ε.Ε. επιβάλλεται η υποχρεωτική αγρανάπαυση σε χωράφια, για να μην αυξηθεί η παραγωγή.

Όλα αυτά αλλά ακόμα και η συνεχής διάθεση για καταστολή, η ατιμωρησία των καταφανώς υπευθύνων, η προστασία εγκληματιών από την δικαιοσύνη, ο αυξανόμενος πληθωρισμός ο οποίος μειώνει καθημερινά τα εισοδηματικά αποθέματα των πολιτών, η έλλειψη παιδείας, η υποβάθμιση της υγειονομικής περίθαλψης, η κατάργηση αυτονόητων μέχρι τώρα δικαιωμάτων, η καταστρατήγηση του συντάγματος, η εκλογή σε κορυφαίες θεσμικές θέσεις στην Ε.Ε. ανθρώπων που δεν έχουν ψηφιστεί από τους λαούς της Ευρώπης και η λήψη ανηλεών και πολλές φορές απάνθρωπων και ανεξέλεγκτων αποφάσεων από αυτούς τους ανθρώπους, δημιουργεί ένα συνεχόμενο αίσθημα ανασφάλειας και φόβου, αποδυναμώνοντας τις αντιστάσεις και την κρίση των πολιτών.

Αν δεν επαναστατήσουμε αυτή την δύσκολη ώρα, αν δεν δηλώσουμε τώρα την ανυπακοή μας και δεν ανατρέψουμε αυτό το καθεστώς, η επόμενη μέρα θα είναι μια μέρα θρήνου για όλους μας.

Είναι τώρα η ώρα να ανατρέψουμε το υπάρχον καθεστώς. Να δηλώσουμε συντεταγμένα την ανυπακοή μας σε αυτά τα σχέδια. Κανένα παιδί και καμία ζωή δεν γεννήθηκε για να μπει σε φέρετρο πολεμώντας για ξένα συμφέροντα σε ένα ξεκάθαρα στημένο παιχνίδι και κανείς εγκληματίας πολιτικός δεν έχει την νομιμοποίηση να θυσιάσει τον λαό του.

Η κοινωνική ακομμάτιστη αυτοοργάνωση, η αλληλεγγύη χωρίς πρόσημο και η σαφής διαφοροποίηση της βούλησής μας σε σχέση με την βούληση των προφασιζόμενων την δημοκρατία, δικτατόρων που επιβουλεύονται τις τύχες μας, είναι μια επιτακτική ανάγκη που θα σώσει ζωές.

Κανένα παιδί δεν πρέπει να μπει σε φέρετρο. Κανένα καινούργιο αίμα δεν πρέπει να τρέξει έξω από τις φλέβες στις οποίες ανήκει.

Για όλα αυτά χρειάζεται αγώνας με κάθε τρόπο και με κάθε μέσο και αυτό πρέπει να γίνει τώρα, για να μπορέσει να υπάρξει το αύριο.

Η αντίσταση στο καθεστώς, δεν ήταν ποτέ τόσο επίκαιρη, όσο είναι σήμερα.

«Το παρόν άρθρο δεν είναι μόνο ενημερωτικό αλλά είναι ένα κάλεσμα σε μια κοινή πορεία προς την αντίσταση σε αυτά τα σχέδια».

✎ Τζο

Επικαιροποιώντας το πρόταγμα του Επαναστατικού Ντεφαιτισμού

Η θεωρία του επαναστατικού ντεφαιτισμού εμφανίζεται κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ως μια ιδιαίτερη αντιπολεμική πρόταση, που υποστηρίζει πως σε περίπτωση που «ένας πόλεμος που διεξάγεται είναι ιμπεριαλιστικός και από τα δύο μέρη, οι επαναστάτες και των δύο μερών θα πρέπει να προσπαθήσουν να μετατρέψουν τον εθνικό πόλεμο σε εμφύλιο, συναδελφωμένοι με τους στρατιώτες του «εχθρού» και ανατρέποντας τις αστικές κυβερνήσεις τους». Τη θεωρία αυτή στήριξε και ο Λένιν.

Στον Β' ΠΠ, το πρόταγμα αυτό παρέμεινε ζωντανό. Σε ένα περιβάλλον, βέβαια, που η συμμετοχή των κινημάτων στον πόλεμο είχε λάβει επικίνδυνα «απελευθερωτική αντιφασιστική» διάσταση, ήταν ελάχιστοι εκείνοι οι αγωνιστές που σήκωσαν την ευθύνη ενός τέτοιου προτάγματος: Στην Ελλάδα μια ομάδα διεθνιστών σοσιαλιστών που έμεινε στην ιστορία ως «ομάδα Στίνα» (προερχόμενη από το ρεύμα του αρχαιομαρξισμού), στην Ιταλία οι μπορντιγκιστές (από τον Μπορντίγκα), καθώς και ελάχιστες ακόμα ομάδες και άτομα.

*

Η εποχή που ζούμε χαρακτηρίζεται από ραγδαίους γεωπολιτικούς μετασχηματισμούς. Τα μπλοκ συμφερόντων αλλάζουν και διαμορφώνουν νέα παγκόσμια στρατόπεδα. Το ελληνικό κράτος ακολουθεί πιστά το πάλοι ποτέ δυτικό μπλοκ, πλήρως εναρμονισμένο με τις επιταγές των ΗΠΑ, και νέων συμμάχων όπως το Ισραήλ, που μετά τη τελευταία φάση της γενοκτονίας της Παλαιστίνης, παρουσιάζεται ως αναβαθμισμένος τοποτηρητής στη Μέση Ανατολή.

Η εμπλοκή του ελληνικού κράτους σε όλους τους «ανεπίσημους» πολέμους των συμμάχων του είναι ξεδιάντροπη. Στον πόλεμο που έρχεται είναι αδιαμφισβήτητη.

Μπροστά σε αυτή τη διαπίστωση, όλο και περισσότερος κόσμος συνειδητοποιεί με έκπληξη και αγωνία πως πράγματι το σύννεφο του πολέμου

πλανάται από πάνω μας. Το ξέσπασμα ενός πολέμου, θα αποτελέσει ακόμα ένα στιγμιότυπο –ανάμεσα στα τόσα– που η κοινωνία θα παρακολουθεί αποσβολωμένη, και πνιγμένη στην αδυναμία της να κατανοήσει τι συμβαίνει και πώς να το διαχειριστεί.

Το πρόταγμα του επαναστατικού ντεφαιτισμού είναι ακόμα ισχυρό. Είναι ισχυρό επειδή θα συρθούμε σε έναν πόλεμο, να πολεμήσουμε εξίσου αποσβολωμένους «εχθρούς», εξίσου πλανημένους, εξίσου φτωχούς, εξίσου αδύναμους. Εμείς με αυτούς δεν έχουμε τίποτα να χωρίσουμε. Ούτε τώρα, ούτε ποτέ!

Την ίδια στιγμή, βέβαια, οι στρατηγοί και οι πολιτικοί ηγέτες θα σκαρώνουν κινήσεις επί χάρτου – εκ του ασφαλούς. Και θα βγουν παγανιά όταν η σκόνη κάτσει. Για νέους κύκλους ανοικοδόμησης – στα λόγια του καπιταλισμού, νέους κύκλους κερδοφορίας.

Οι προτάσεις του ντεφαιτισμού είναι ισχυρές, και παράλληλα απαιτούν επικαιροποίηση. Γιατί δεν είναι αρκετό το πρόταγμα «δεν πολεμάμε για κανένα», ειδικά σε αυτό το περιβάλλον έντονης πόλωσης. Μαζί με την αυτονομία στα μέσα της παραγωγής, πρέπει να εξασφαλίσουμε τα μέσα της επιβίωσης, αλλά και της αυτοάμυνάς μας. Να ενεργοποιήσουμε τις επαφές με τον πρωτογενή τομέα, να δυναμώσουμε τα δίκτυα αλληλοβοήθειας, να ριχτούμε με όλη μας τη ζωτικότητα στις κοινότητες του αγώνα. Και να κηρύξουμε τον πόλεμο στον πόλεμο, με τον ίδιο τρόπο που τόσα χρόνια πολεμάμε την «ειρήνη».

Σε συνθήκες πολεμικής προετοιμασίας, η παράνομη δουλειά του κινήματος είναι πιο επιτακτική από ποτέ. Σε όλα τα επίπεδα: Από την πρόσβαση σε εξοπλισμό, ως τα ασφαλή σπίτια, και τις μυστικές διαδρομές και περάσματα.

ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ Ή ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ

✎ Σπύρος Τσίφτης

Της Γης οι Κολασμένοι

Στιγμιότυπα ορατότητας από την καθημερινότητα των αοράτων

Μίλα όσο θέλεις για ελευθερία – ζούμε σε έναν κόσμο γεμάτο τείχη

Το σύνορο δεν είναι απλώς ένας τοίχος ή μια γραμμή στον χάρτη. Είναι μια δομή εξουσίας, ένα σύστημα ελέγχου. Το σύνορο υπάρχει παντού όπου οι άνθρωποι ζουν με τον φόβο της απέλασης, παντού όπου στους μετανάστες αρνούνται τα δικαιώματα που απολαμβάνουν οι πολίτες, παντού όπου οι άνθρωποι διαχωρίζονται σε «εντός» και «εκτός».

Το σύνορο χωρίζει ολόκληρο τον κόσμο σε περιφραγμένες κοινότητες και φυλακές, τη μία μέσα στην άλλη, σε ομόκεντρους κύκλους προνομίων και ελέγχου. Στο ένα άκρο του συνεχούς βρίσκονται δισεκατομμυριούχοι που μπορούν να πετούν οπουδήποτε με ιδιωτικά τζετ· στο άλλο, κρατούμενοι σε απομόνωση. Όσο υπάρχει ένα σύνορο ανάμεσα σε εσένα και σε όσους είναι λιγότερο τυχεροί από εσένα, μπορείς να είσαι βέβαιος ότι θα υπάρχει και ένα σύνορο πάνω από εσένα, που θα σε κρατά μακριά από όσα χρειάζεσαι. Και ποιος θα γκρεμίσει αυτό το δεύτερο σύνορο μαζί σου, αν όχι οι άνθρωποι που χωρίζονται από εσένα λόγω του πρώτου;

Τα σύνορα δεν χωρίζουν μόνο χώρες: υπάρχουν παντού όπου οι άνθρωποι ζουν με τον φόβο των μεταναστευτικών εφόδων, παντού όπου οι άνθρωποι αναγκάζονται να δέχονται χαμηλότερους μισθούς επειδή δεν έχουν έγγραφα. Ο κόσμος δεν είναι απλώς χωρισμένος οριζόντια σε διαφορετικές δικαιοδοσίες – είναι χωρισμένος κοινωνικά σε διαφορετικές ζώνες προνομίων και πρόσβασης. Ο σκοπός των συνόρων δεν είναι να ρυθμίζει τη μετανάστευση. Είναι να ελέγχει τις κοινότητες και στις δύο πλευρές του τείχους. Το καθεστώς των συνόρων επιτρέπει στους έχοντες να πιέζουν τους μισθούς προς τα κάτω, να κατευθύνουν την αγανάκτηση προς όσους δεν έχουν τίποτα σε αυτόν τον κόσμο, αντί προς αυτούς που έχουν τα πάντα.

Μαζί μπορούμε να καταστήσουμε το σύνορο ανεφάρμοστο — ένα βήμα προς τη δημιουργία ενός κόσμου στον οποίο όλοι θα είναι ελεύθεροι να ταξιδεύουν όπου επιθυμούν, να χρησιμοποιούν τη δημιουργική τους ενέργεια όπως οι ίδιοι κρίνουν και να εκπληρώνουν τις δυνατότητές τους με τους δικούς τους όρους.

**μετάφραση από το CrimethInc
Borders: The Global Caste System**

διαθέσιμο στο <https://crimethinc.com/posters/borders-the-global-caste-system>

17/12/2025, Χανιά

Η αίθουσα του δικαστηρίου είναι γεμάτη. Η μία εισαγγελέας και η πρόεδρος στις θέσεις τους, έτοιμες να καταδικάσουν 22 ανθρώπινες ζωές με μόλις τρεις ερωτήσεις:

1. «Έχεις οικογένεια;»
2. «Πού είχες σκοπό να πας;»
3. «Πόσα πλήρωσες για να μπεις στη βάρκα;»

Αυτές οι πληροφορίες είναι αρκετές για να χαρτογραφήσουν και να καθορίσουν τη ζωή ενός ανθρώπου. Εμείς, από κάτω, ακούμε αυτόν τον παραλογισμό.

σμός. Σκέψεις, πολλές σκέψεις και θυμός. Άνθρωποι που επιβίβαστηκαν σε μια βάρκα αναζητώντας μια καλύτερη ζωή.

Αν ήξεραν οι δικαστές τις συνθήκες στο Σουδάν, θα έπαιρναν τόσο εύκολα και γρήγορα αποφάσεις; Αν μπορούσαν να νιώσουν στο πετσί τους τι σημαίνει να βομβαρδίζεται το σπίτι σου, να σκοτώνονται οι φίλοι σου, και σε μια στιγμή να μην υπάρχει τίποτα γύρω σου παρά μόνο ο θάνατος...

Η απόφαση δεν άργησε να έρθει. Έρχονται στιγμές που νομίζεις ότι άκουσες λάθος. Δεν μπορείς, λες, δεν άκουσα καλά. Τα βλέμματα του αλληλέγγυου κόσμου συναντιούνται:

- Άκουσες κι εσύ το ίδιο;
- Ναι, τόσα είπε.
- 80 χρόνια;
- Ναι... γάμησέ τα.

Η ευκολία και το θράσος με τα οποία οι δικαστές και οι εισαγγελείς δίνουν τέτοιες ποινές είναι η μεγαλύτερη ύβρις προς κάθε αίσθημα δικαίου. Πόσες ζωές έχουν καταδικάσει αυτοί οι άνθρωποι; Το σύστημα αυτό έχει επιλέξει ολομέτωπη επίθεση: έναν συνεχιζόμενο πόλεμο μικρής κλίμακας ενάντια σε όσους βρίσκονται «από τα κάτω». Άνθρωποι που αντιμετωπίζονται εξαρχής ως ένοχοι. Ένας φαύλος κύκλος καταδίκης που αγκαλιάζει κάθε πτυχή της ζωής τους.

■/ Iofe

Όχι στην ποινικοποίηση της αναζήτησης ασφάλειας: Απεργία Πείνας ενάντια στην παράνομη κράτηση

Εμείς, ομάδα Σουδανών προσφύγων σε Ελληνικά στρατόπεδα προσφύγων, ανακοινώνουμε επίσημα: Με βαριές καρδιές από την αδικία και πνεύματα που αρνιούνται να σπαστούν, ξεκινάμε μια ανοιχτή απεργία πείνας και κίνησης στις 16 και 17 Δεκεμβρίου του 2025, σε διαμαρτυρία ενάντια στη συστηματική πολιτική που μας μετατρέπει από αιτούντες ασφάλειας σε εγκληματίες στην φυλακή.

Άμεσοι λόγοι της απεργίας:

- Σε αλληλεγγύη με τους πάνω από 300 Σουδανούς πρόσφυγες κρατούμενους/ες σε Ελληνικές φυλακές, μόνο και μόνο επειδή διέσχισαν σύνορα δραπετεύοντας από τον πόλεμο και τον διωγμό.
- Σε άρνηση της άδικης μαζικής δίκης 22 Σουδανών προσφύγων, από των οποίων είναι και ανήλικοι, στο δικαστήριο Χανίων στη Κρήτη στις 17 Δεκεμβρίου.
- Να σπάσουμε τη σιωπή γύρω από τις καταφανεί παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου από την Ελλάδα.

■/ **Απεργοί Σουδανοί Πρόσφυγες
σε Ελληνικά Καμπ**

Ο υγρός τάφος της Μεσογείου

Τα τελευταία χρόνια, η θανατοπολιτική που έχει επιλέξει το ελληνικό κράτος έχει μετατρέψει τη Μεσόγειο σε ένα απέραντο υγρό νεκροταφείο. Πατώντας πάνω στην ευρωπαϊκή προτροπή για κλειστά σύνορα, το κράτος συμβάλλει στη δημιουργία μιας Ευρώπης-φρούριο που δολοφονεί, βασανίζει

και κρατά σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης όποια/ον προσπαθεί να τη διασχίσει.

Στις 03/02, στη Χίο, σκάφος του Λιμενικού εμβολίζει για ακόμη μία φορά σκάφος που μεταφέρει μετανάστ(ρι)ες. Δεκαπέντε νεκροί έρχονται να προστεθούν στον μακρύ κατάλογο των κρατικών δολοφονιών, μαζί με το Αγαθονήσι, το Φαρμακονήσι, τη Λαμπεντούζα, την Πύλο, όπως και τόσα άλλα που ποτέ δεν μάθαμε.

Η πάγια τακτική των push-backs και της συγκαλύψης είναι πάντα η ίδια: καταδίωξη με υψηλή ταχύτητα, επικίνδυνοι ελιγμοί και, σε κάποιες περιπτώσεις, χρήση πυροβόλων όπλων και ρυμούλκηση σκαφών με σκοπό τη βύθισή τους. Έπειτα, ακολουθεί η συγκαλύψη και η ποινικοποίηση των αγώνων του αλληλέγγυου κόσμου. Κυβερνητικοί εκπρόσωποι και καθεστωτικά ΜΜΕ προσπαθούν, για άλλη μία φορά, να μας πείσουν ότι το φουσκωτό σκάφος στο οποίο ήταν στοιβαγμένοι/ες οι μετανάστ(ρι)ες επιχείρησε να εμβολίσει το Λιμενικό, ενώ, όπως ισχυρίζονται, δεν υπάκουσε στα σήματα για να σταματήσει.

Υγειονομικές πηγές της Χίου αναφέρουν ότι «Ήρθα σε επαφή με έναν μετανάστη και τον ρώτησα για τις συνθήκες του ναυαγίου. Μας είπε ότι το Λιμενικό δεν έκανε κανένα σήμα. Μας είπε αν έκαναν σήμα θα σταματούσαμε. Είχαν τις γυναίκες και τα παιδιά τους μαζί τους και όπως μας είπαν έτσι κι αλλιώς είχαν φτάσει στην Ελλάδα. Ξαφνικά είδαν το σκάφος του Λιμενικού να έρχεται κατά πάνω τους. Μας είπαν ότι τους χτύπησε και πέρασε από πάνω τους. Βεβαίως, έτσι δικαιολογείται και η βαρύτητα των καταγμάτων. Δεν είναι τραύματα τα οποία προέρχονται από σύγκρουση. Είναι τραύματα σχεδόν πολεμικά!»

Οι πρακτικές του λιμενικού ξαναφέρνουν στη μνήμη δηλώσεις του Υπουργού Μεταναστευτικής Πολιτικής και Ασύλου, Θάνου Πλεύρη, όταν ήταν ακόμη στέλεχος του ΛΑΟΣ: «Φύλαξη των συνόρων δεν μπορεί να υφίσταται εάν δεν υπάρχουν νεκροί».

Τα κράτη έχουν επιλέξει ποιανού η ζωή θα χαθεί στο βυθό της Μεσογείου και ποιανής εργάτριας το αίμα θα γίνει λάδι στα γρανάζια του κέρδους. Από τη μεριά μας, ο ταξικός διαχωρισμός είναι ξεκάθαρος. Οι αγώνες μας είναι κοινοί και έχουν τον ίδιο καταπιεστή. Απέναντι στο αδηφάγο σύστημα που μας εξοντώνει, η αλληλεγγύη και οι αντι-ιεραρχικοί αγώνες είναι η μόνη μας ελπίδα.

■/ **Ωρίωνας**

Περιβαλλοντικά Νέα

[Θάσος] Όχι στο προσχεδιασμένο έγκλημα της αποθήκευσης του CO₂ στον Πρίνο!

Θέλουμε το θαλάσσιο οικόπεδο που μετατράπηκε σε οικόπεδο εξόρυξης να γίνει ξανά η θάλασσά μας και όχι χωματερή αερίων αποβλήτων! Θέλουμε θάλασσες ζωντανές, ελεύθερες, χωρίς πλατφόρμες, τρυπάνια, δεξαμενόπλοια και υποθαλάσσιους αγωγούς!

Πουθενά στον κόσμο δεν έχει υπάρξει αντίστοιχο έργο σε σεισμογενή περιοχή τόσο κοντά σε παραλίες, σε ακτές, σε κατοικημένες και σε περιβαλλοντικά προστατευόμενες περιοχές (NATURA, Ramsar), Εθνικά Πάρκα, καταφύγια άγριας ζωής, καθεστώς ειδικής προστασίας για τα κητώδη της Μεσογείου.

Αλήθεια, τι έχει κερδίσει η τοπική κοινωνία από την εξορυκτική δραστηριότητα των πετρελαϊκών και ειδικότερα της Energean τα τελευταία χρόνια; Απολύσεις, ανεργία, φτώχεια, μεροκάματα πείνας, διαφθορά (χορηγίες, δωροδοκίες, εξαγορά συνειδήσεων) επιβολή διχασμού στους εργαζόμενους, παρακμή και ατυχήματα

Ο κίνδυνος κι η απειλή ενός μεγάλου βιομηχανικού ατυχήματος υπάρχει πάντα. Πόσο μάλιστα τώρα με τη δημιουργία αποθήκης του CO₂ στα βάθη της θάλασσας. Γιατί κανείς ποτέ και πουθενά δεν μπορεί να εγγυηθεί ότι δεν θα συμβεί ατύχημα. Το ιστορικό ατυχημάτων μας δείχνει ότι κάθε χρόνο συμβαίνουν ατυχήματα σε όλο τον κόσμο. Αρκεί μια αναζήτηση στο διαδίκτυο. [...]

Γ.Φ.

athens.indymedia.org/post/1638946/

[Εύβοια] «Λιποθυμία» ανεμολογικού ιστού στην Τούρλα

Για δεύτερη συνεχόμενη φορά μέσα σε λίγους μήνες έπεσε και καταστράφηκε ο ανεμολογικός ιστός του Βαρδινογιάννη (Motor Oil) στην Τούρλα στο Καδίτικο, που στόχο είχε μέσω της εγκατάστασης δεκάδων ανεμογεννητριών να καταστρέψει τα πυκνά δάση των Κοτυλαίων.

Τις μέρες των Χριστουγέννων, εκμεταλλευόμενοι και τη χιονόπτωση, καλικάντζαροι του αγώνα βγήκαν ταυτόχρονα από όλες τις σπηλιές, τις δολίνες και τις καταβόθρες των Κοτυλαίων και με ένα απλό μαγικό τους ξόρκι (με αγίασμα που πήραν από το Ρέμα Καριάς), έκαναν να πέσει και να καταστραφεί το μαύρο στοιχείο, που είχε στοιχειώσει την Τούρλα και την ψυχή μας, προσφέροντας για ακόμα μια φορά πάνδημη χαρά σε όλη την τοπική –και όχι μόνο– κοινωνία...

Οι μόνοι που φαίνεται να στενοχωρήθηκαν είναι τα τοπικά τσιράκια του Βαρδινογιάννη, που κάνουν τους σεκιούριτι και τους τσάμπα μάγκες, αντί να πάνε να κάνουν ένα κανονικό μεροκάματο όπως όλοι μας... Όπως και η γνωστή κλίκα: δασάρχισσα, πολεοδόμος, αντιδήμαρχος περιβάλλοντος [κλαίμε!] και η δημαρχάρα μας, που σε ένα τελευταίο δημοτικό συμβούλιο –αφού με τις ενέργειές του κατάφερε να εγκαταστήσει άλλη μια ανεμογεννήτρια στο Αργυρό– είπε επί λέξει: «ούτε εγώ ούτε ο δήμος πρόκειται να πάμε κόντρα στην κεντρική πολιτική που έχει η κυβέρνηση για την ενέργεια και τις ανεμογεννήτριες»...

Σε έναν κόσμο γεμάτο τσιράκια και επαγγελματίες γλείφτες, οι καλικάντζαροι του αγώνα δεν αποτελούν μόνο πρότυπο για το πώς να αγωνιζόμαστε, αλλά αποτελούν πρότυπο για το πώς να ζήσουμε μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Ανοιχτή Συνέλευση για τα Κοτύλαια – Εύβοια
kimi-aliveri.gr

[Αρκαδία] Ενημέρωση από Κοσμά 7-8 Φλεβάρη

Από τα μέσα Δεκεμβρίου 2025 υπάρχει σε εξέλιξη μια διελκυστίνδα στον Κοσμά Αρκαδίας. Από τη μια μεριά: κάτοικοι του Κοσμά, των γύρω χωριών, του Λεωνιδίου, ορειβάτες/αναρριχητές, αλληλέγγυοι από μακριά στέκονται με τα σώματά τους στον δασικό δρόμο που οδηγεί μέσα από τα έλατα στις κορφές θύματα των αιολικών. Από την άλλη μεριά, η εταιρεία CNI που σκοπεύει να εγκαταστήσει δεκάδες ανεμογεννήτριες στις κορφές του Πάρωνα καταστρέφοντας ελατοδάσος (το νοτιότερο στον ελλαδικό χώρο), οι αστυνομικές δυνάμεις που συνοδεύουν τα μηχανήματα της καταστροφής, οι τοπικές αρχές όπως ο δασάρχης που έχουν βάλει την υπογραφή τους στο έγκλημα, καθώς και διάφοροι ντόπιοι καλοθελητές χωρίς ταξική ή περιβαλλοντική συνείδηση.

Οδοφράγματα με κορμούς και κλαδιά δέντρων στον δασικό δρόμο.

Καθώς η CNI εκμεταλλεύεται τον δημόσιο χώρο, λεηλατεί τον φυσικό πλούτο και εξάγει ιδιωτικά κέρδη, προσπαθεί με κάθε μέσο να προχωρήσει τη διάνοξη των δρόμων προς τις κορυφές. Από τον Δεκέμβρη μέχρι σήμερα τα έργα εξελίσσονται μόνο παρουσία αστυνομικής δύναμης, ενώ σε δύο περιπτώσεις επιστρατεύθηκαν διμοιρίες MAT για να κυνηγήσουν τους αντιστεκόμενους κατοίκους μέσα στο δάσος. Στα μέσα Ιανουαρίου υπήρξε επίσης μια προσαγωγή ηλικιωμένου κατοίκου, ο οποίος στο ΑΤ «ανακρίθηκε» σχετικά με φωτογραφίες και επαφές στο κινητό του τηλέφωνο.

Παρ' όλες τις απόπειρες εκφοβισμού η αντίσταση παραμένει μαχητική με επίκεντρο το «μπλόκο» του Κοσμά, ένα ανάχωμα ελπίδας στην οικοκτόνα manία κεφαλαίου και κράτους.

Το Σαββατοκύριακο 7 και 8 Φλεβάρη, μετά από κάλεσμα της Πρωτοβουλίας Κατοίκων Κοσμά, κάτοικοι και αλληλέγγυοι επανήλθαν στον δασικό δρόμο, δίπλα στο μνημείο Φεστούτσι (νικηφόρα μάχη του ΕΛΑΣ εναντίον κατοχικών δυνάμεων). Λίγο πριν το ξημέρωμα του Σαββάτου βρεθήκαμε στο σημείο, αποκλείσαμε τον δασικό δρόμο με ένα πανό που έγραφε «Ο Κοσμάς έχει ιστορία, δεν θα τον ρημάξει μια εταιρεία» και σταθήκαμε να υπερασπιστούμε τη θέση μας. Και τις δύο μέρες η αστυνομία εμφανίστηκε με 3-4 περιπολικά και επιτηρούσε τη συγκέντρωση χωρίς να πλησιάσει.

Κατά τη διάρκεια του Σαββατοκύριακου οι αλληλέγγυοι στήσαμε ξανά τα λίγες δεκάδες οδοφράγματα στον δασικό δρόμο με στόχο να επιβραδύνουμε την είσοδο μηχανημάτων/εργατών/σεκιουριτάδων στο βουνό και να ανακόψουμε τη λεηλασία. Σέρνο-

ντας βαριά ξύλα και κορμούς ξεριζωμένων δέντρων, σπρώχνοντας ογκόλιθους, ανάμεσα στα ελάτια και τα κέδρα που στέκουν ακόμα αγέρωχα, η μία δίπλα στον άλλο με όρους αλληλεγγύης, δε μπορούμε παρά να νιώθουμε ότι «τα οδοφράγματα ανοίγουν περάσματα».

Δυστυχώς οι μπάτσοι και οι εργολάβοι επανέρχονται τις καθημερινές, για να διαλύσουν τα οδοφράγματα και να συνεχίσουν την καταστροφή. Βιάζονται να προλάβουν την παύση των εργασιών που τυπικά τοποθετείται στα τέλη του Φλεβάρη μιας και αρχίζει η αναπαραγωγή των πτηνών. Λες και τα κομμένα δέντρα δεν θα πλήξουν τα πτηνά και τα ζώα έτσι κι αλλιώς. Γνωρίζουμε ότι από το βράδυ της Κυριακής 8 Φλεβάρη ντόπιος εργολάβος προσπάθησε να διαλύσει τα οδοφράγματα προκειμένου οι εργάτες να συνεχίσουν την καταστροφή πρωί. Γνωρίζουμε επίσης ότι από το πρωί της Δευτέρας 9 Φλεβάρη δυνάμεις καταστολής της αστυνομίας (μπλε υμετ) έχουν παραταχθεί στον δασικό δρόμο.

Ο αγώνας συνεχίζεται, είναι σε κρίσιμο σημείο και χρειάζεται στήριξη, παρουσία και έμπρακτη αλληλεγγύη. Είτε επιτόπου στον Κοσμά (που πάντα χρειάζεται κόσμος) είτε απομακρυσμένα από όποιο σημείο ζούμε και δραστηριοποιούμαστε.

Στηρίζουμε έμπρακτα τον αγώνα ενάντια στη λεηλασία της φύσης όπου και όπως μπορούμε, σήμερα και αύριο και πάντα.

athens.indymedia.org/post/1639631/

Ανεξέλεγκτες επενδύσεις, εξαντλημένοι πόροι: Η Κέα σε κρίσιμο σταυροδρόμι

Η Κέα βρίσκεται μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Η σχεδιαζόμενη επέκταση της γιγαντιαίας μονάδας One & Only στον Βρόσκοπο δεν είναι ένα απλό τεχνικό ζήτημα, αλλά μια εξέλιξη που θα επηρεάσει άμεσα τη φέρουσα ικανότητα, το διαθέσιμο νερό, την άγρια ζωή και τον ίδιο τον χαρακτήρα του νησιού.

Στη σχεδιαζόμενη επέκταση του One & Only έρχεται να προστεθεί και το νέο τουριστικό χωριό Hills and Sea: μια επένδυση 172 στρεμμάτων, με ξενοδοχείο 174 κλινών και 61 βίλες, καθεμία με ιδιωτική πισίνα, κέντρο αναζωογόνησης, αθλητικές εγκαταστάσεις και κολυμβητικές δεξαμενές συνολικής επιφάνειας άνω των 3.500τ.μ. Όλα αυτά σε άμεση γειτνίαση, δημιουργώντας έναν ενιαίο, εκτεταμένο τουριστικό θύλακα.

Η πίεση στους υδατικούς πόρους είναι ίσως το πιο ανησυχητικό στοιχείο. Το Hills and Sea προβλέπει τρεις νέες γεωτρήσεις με άντληση έως 40.000m³ νερού ετησίως, σε ένα νησί που ήδη υδροδοτείται οριακά μέσω ιδιωτικών γεωτρήσεων και μεταφοράς νερού. Μαζί με τις ανάγκες του One & Only και των νέων επεκτάσεών του, τίθεται σοβαρό ερώτημα για το αν η Κέα μπορεί να αντέξει τέτοια κατανάλωση χωρίς να εξαντληθούν τα αποθέματα ή να υποβαθμιστεί σοβαρά η ποιότητα του νερού για κατοίκους και μικρότερες επιχειρήσεις.

Ιδιαίτερη ανησυχία προκαλεί επίσης η εγγύτητα των δύο επενδύσεων σε περιοχές Natura και καταφύγια άγριας ζωής. Οι θαλάσσιες παρεμβάσεις και η αυξημένη κίνηση σκαφών ενδέχεται να απειλήσουν προστατευόμενα είδη, ενώ οι πτήσεις των ελικοπτέρων δημιουργούν ερωτήματα για τις επιπτώσεις στην ορνιθοπανίδα. Την ίδια στιγμή, μαρτυρίες κατοίκων κάνουν λόγο για κατασκευή και χρήση υποδομών πριν από την νόμιμη αδειοδότησή τους.

Κίνηση για την Προστασία των Νησίδων

ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Ε ημερώματα 26ης Ιανουαρίου, πέντε γυναίκες δολοφονούνται και πολλοί ακόμη τραυματίζονται έπειτα από έκρηξη στο εργοστάσιο «ΒΙΟΛΑΝΤΑ» στα Τρίκαλα. Άλλη μία εργοδοτική δολοφονία. Η έκρηξη προκλήθηκε από διαρροή προπανίου στις δεξαμενές και τη συσσώρευσή του στο υπόγειο του εργοστασίου. Οι εργαζόμενοι και εργαζόμενες προειδοποιούσαν ότι μύριζε αέριο εδώ και καιρό σε κάποιες από τις εγκαταστάσεις του εργοστασίου, αλλά για ακόμα μια φορά δεν άκουσε κανείς. Υπήρχαν αποδείξεις ότι για τουλάχιστον πέντε χρόνια λειτουργούσε με παρατυπίες (ήδη από το 2020): σε έγγραφα της Περιφέρειας Θεσσαλίας επισημαινόταν πως οι δεξαμενές του εργοστασίου δεν είχαν τοποθετηθεί στο προβλεπόμενο σημείο. Η διαρροή αυτή εξελισσόταν για μεγάλο χρονικό διάστημα, ενώ το υπόγειο αυτό ήταν ανύπαρκτο στις επίσημες εγκρίσεις αλλά και στον σχεδιασμό του κτιρίου.

«Για 28 χρόνια δουλεύω εκεί μέσα και η κόρη μου 14. Ο χρόνος έχει 365 μέρες, τις 325 τις δούλευα εκεί. Δούλευα συνέχεια και έλεγα: εγώ να αφήσω τα κόκαλά μου εδώ μέσα, όχι να θάψω το παιδί μου. Το κτίριο δεν το συντηρούσαν ποτέ εδώ και είκοσι χρόνια. Τόσο καιρό μύριζε υγραέριο και δεν έκαναν τίποτε».

~Η μητέρα της δολοφονημένης Έλενας Κατσαρού,
η οποία εργαζόταν στο εργοστάσιο

Δεν ήταν τραγικό περιστατικό. Ήταν ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ, ήταν η πιο ωμή μορφή βίας απέναντι σε γυναίκες που δούλευαν για να ζήσουν...

Οι κοινωνικές ομάδες που βιώνουν πολλαπλές καταπιέσεις, όπως οι γυναίκες εργάτριες ή μετανάστες εργάτες, αποδέχονται πιο εύκολα μια δουλειά με δύσκολες συνθήκες, όπως η νυχτερινή βάρδια, και τις περισσότερες φορές δεν είναι από επιλογή αλλά από ανάγκη. Δεν υπάρχει ουσιαστικά η δυνατότητα άρνησης, καθώς κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε σοβαρά προβλήματα επιβίωσης. Η κατάληξη είναι ένας φαύλος κύκλος καταπίεσεων, ανισοτήτων και εργοδοτικής εκμετάλλευσης.

Μετά από τόσες καταγγελίες για την ασφάλεια των εργαζομένων, τα αφεντικά επέλεξαν τα κέρδη, αντί για τις ζωές. Την επόμενη ημέρα από το έγκλημα, η επιχείρηση αποφάσισε να ανακοινώσει ότι θα στηρίξει οικονομικά και ψυχολογικά τις οικογέ-

νιες των δολοφονημένων εργατριών και των υπόλοιπων εργαζομένων. Η υποκρισία όμως δεν ξεπλένει το αίμα.

Το ξέπλυμα των αφεντικών, τόσο από τα media, όσο και από τους κυβερνητικούς εκπρόσωπους, με το γνωστό τροπάριο της «αμερόληπτης» δικαιοσύνης δεν έλειψε. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, Παύλος Μαρινάκης, δηλώνει ότι ο θάνατος των πέντε εργατριών δεν οφείλεται σε παραμελήσεις της επιθεώρησης εργασίας και των κρατικών ελέγχων και ότι πρόκειται για «εταιρεία πρότυπο του ελληνικού επιχειρείν», ενώ ο υπουργός υγείας, Άδωνης Γεωργιάδης, συγκαλύπτει τον επιχειρηματία λέγοντας ότι «επί των ημερών του το εργοστάσιο ήταν μια χαρά». Επιπλέον, παρότι ο επιχειρηματίας συνελήφθη, αφέθηκε ελεύθερος πριν καν ολοκληρωθεί το πόρισμα και πριν καν αποδοθούν οι ευθύνες για αυτή την δολοφονία. Είναι αυτονόητο ότι τίποτα αντίστοιχο δεν θα συνέβαινε αν στην θέση αυτή βρισκόμουν εγώ ή εσύ, σε καμία περίπτωση και σε καμία συνθήκη. Στις 14/02/2026, το Κλιμάκιο της Διεύθυνσης Αντιμετώπισης Εγκλημάτων Εμπρησμού εμφανίστηκε τελικά στις εγκαταστάσεις του εργοστασίου και προχώρησε σε δεύτερη σύλληψη του επιχειρηματία. Η αρχική κατηγορία περί εμπρησμού και έκρηξης από αμέλεια φαίνεται πως δεν άντεξε για πολύ και μετατράπηκε σε κακουργηματική πράξη...Αν τα στοιχεία υπήρχαν εξαρχής, γιατί χρειάστηκε δεύτερη σκέψη για να ειπωθούν τα πράγματα με όνομα τους; Μια διαχείριση που αποδεικνύει ξεκάθαρα ποιοι προστατεύονται και ποιοι όχι από το κράτος.

Στις 19/02/2026, ο ιδιοκτήτης του εργοστασίου, Κωνσταντίνος Τζωρτζιώτης, υποστήριξε στην απολογία του ότι δεν γνώριζε εγκαίρως για το πρόβλημα, και επέρριψε ευθύνες σε μηχανικούς, αρχιτέκτονες, ηλεκτρολόγους και υδραυλικούς, κατονομάζοντας μεταξύ άλλων και τον Δημήτρη Παπαστεργίου, υπουργό Ψηφιακής Διακυβέρνησης, για εμπλοκή σε μελέτες των εγκαταστάσεων του εργοστασίου.

Δεν περιμένουμε καμία απόφαση για να καταλάβουμε τι συμβαίνει, οι εργάτριες μιλούν, όλοι ήξεραν. Για μια ακόμα φορά τα αφεντικά βγάζουν λεφτά πάνω στο αίμα μας.

Για τις εργάτριες, τις μάνες, τις αδερφές, τις γυναίκες του μόχθου και της βιοπάλης, για τις γυναίκες του αγώνα και της αντίστασης.

Για τις Αγάπη Μπούνοβα, Αναστασία Νάσιου, Έλενα Κατσαρού, Βούλα Μπουκουβάλα, Βασιλική Σκαμπαρδώνη.

■ εφήμερη

Εργατικά Νέα

Άλλη μια στατιστική

Μετά τις εργατικές δολοφονίες στη Βιολάντα, ΜΜΕ και κυβέρνηση επικαλούνταν στατιστικά υποστηρίζοντας πως η Ελλάδα έχει από τα λιγότερα εργατικά ατυχήματα και δυστυχήματα. Πέραν της κυνικής αντιμετώπισης των ανθρωπίνων ζωών ως δείκτες αποδοτικότητας και επιτυχίας εταιριών και της ελληνικής ανάπτυξης, για όποιον έχει μάτια, αποτελεί ένα προφανές ψέμα. Στις 22/11 στο Ελληνικό -μόλις 15 μέρες μετά από άλλο εργατικό ατύχημα- εργαζόμενος του κατασκευαστικού ομίλου ΜΕΤΚΑ άφησε την τελευταία του πνοή πριν φτάσει σπίτι του, απότοκο των υπερωριών και των εξαντλητικών βαρδιών. Στις 24/11, οδηγός φορτηγού στην Κουτσοχέρα Πύργου, καταπλακώθηκε από σίδερα με αποτέλεσμα να τραυματιστεί σοβαρά. Στις 26/11, εργάτης τραυματίζεται θανάσιμα στο αμαξοστάσιο του ΗΣΑΠ όταν καταπλακώθηκε από βαρύ εξοπλισμό. Στις 8/12, στις 5/1 και στις 27/1 εργατικά ατυχήματα στα ναυπηγεία στο Πέραμα. Ανήμερα χριστουγέννων, διανομέας της Wolt νεκρός έπειτα από σύγκρουση με ΙΧ. Στις 15 Γενάρη, εναερίτης χάνει τη ζωή του στη ΒΙΠΕ Δράμας όταν χτυπήθηκε από 20.000 βολτ. 4 τραυματίες στη Θεσσαλονίκη κατά τη διάρκεια εργασιών της ΕΥΑΘ όταν έσκασε αγωγός. Τη Δευτέρα 26 Γενάρη, εργαζόμενοι/ες στη φαρμακοβιομηχανία DEMO αναγκάστηκαν να εκτεθούν σε σποροκτό-

νο οξειδωτική ουσία χωρίς μέσα προστασίας, ενημέρωση για την τοξικότητα και χωρίς εκπαίδευση για τη σωστή χρήση της! Ως αποτέλεσμα χρειάστηκαν πρώτες βοήθειες, με μια εργάτρια να διακομίζεται στο νοσοκομείο. Όσο οι συνθήκες γίνονται όλο και πιο εξαντλητικές με 13ωρη εργασία, η ασφάλεια των εργαζομένων θυσιάζεται για τα κέρδη τους. Στα εργοτάξια, στον δρόμο, στα εργοστάσια, στις συγκοινωνίες, η ανάπτυξη είναι βαμμένη με αίμα.

Όσο μετράμε θανάτους και ατυχήματα

Στις 17 Γενάρη, ξεσπά φωτιά σε αγωγό καυσίμων της Coral gas μέσα στον αστικό ιστό του Περάματος και λίγα μόλις μέτρα από τις προβλήτες του λιμανιού. Οι εργαζόμενοι συνέχισαν να εργάζονται παρά τους προφανείς κινδύνους για τη ζωή τους, ενώ το 112 έστειλε (3 ώρες αργότερα) μηνύματα στους περίοικους να κλείσουν τα παράθυρα. Τελικά, μετά από παρέμβαση του σωματείου, οι εργαζόμενοι σταμάτησαν τη δουλειά και εξήλθαν από το λιμάνι. Η εγκληματική πολιτική της εργοδοσίας δεν τέλειωσε ακόμα, καθώς επιχείρησε να κρατήσει εγκλωβισμένους τους εργαζόμενους σε πάρκινγκ ακόμη πιο κοντά στον αγωγό, με την ψευδή αιτιολογία ότι οι δρόμοι είναι κλειστοί!

Και μετά απολύσεις

Nokia

Την Τετάρτη 19/11/25, ανακοινώθηκε από τον CEO της NOKIA η νέα «στρατηγική» της εταιρείας και η στροφή στο ΑΙ και την πολεμική βιομηχανία. Σε αυτή τη στρατηγική δεν χωράνε 200 συνάδελφοι μας στην Ελλάδα (το 20% των εργαζομένων),

οι οποίοι βρίσκονται στον αέρα, χωρίς καμία ενημέρωση-δέσμευση του πλάνου για τους εργαζόμενους στα προϊόντα XHAUL και FWA. Αυτό έρχεται σε συνέχεια των ανακοινώσεων για 14.000 απολύσεις πριν δύο χρόνια (10/2023). [...]

εκδόσεις ΚΨΜ

Λίγες μέρες πριν από τις γιορτές, η εργοδοσία των εκδόσεων ΚΨΜ και της εταιρείας γραφικών τεχνών ΣΥΝΘΕΣΗ απέλυσε την πλειονότητα των εργαζομένων, επικαλούμενη οικονομικά προβλήματα. [...] Δυστυχώς επίσης, για άλλη μια φορά βλέπουμε το έργο ορισμένοι «προοδευτικοί» εκδότες με «αριστερό» προφίλ να αντιμετωπίζουν με τον χειρότερο τρόπο τους εργαζομένους στις εταιρείες τους, με απαράδεκτες συμπεριφορές, εντατικοποίηση, χαμηλούς μισθούς και τελικά απολύσεις. Μπροστά στα δικά τους οικονομικά προβλήματα -αποτέλεσμα, φυσικά, των δικών τους επιχειρηματικών επιλογών και της διαχείρισής τους- μεταφέρουν άμεσα και έμμεσα το βάρος στους εργαζομένους, ακόμα και με τη μη απόδοση των εργατικών εισφορών στο ΙΚΑ ή την καθήλωση των μισθών επί χρόνια. Απολύουν συνδικαλιστές του κλάδου, εφαρμόζουν το αντεργατικό οπλοστάσιο των νόμων Χατζηδάκη-Γεωργιάδη. [...]

Πανελλαδική απεργία εργαζομένων στην efood

Πανελλαδική απεργία διανομέων στην efood ανήμερα σικνοπέμπτης, διεκδικώντας μεταξύ άλλων συλλογικές συμβάσεις, εκδιωγμό των υπεργολάβων με απευθείας προσλήψεις στην efood, ελάχιστη εγγυημένη αμοιβή ανά ώρα και δωρεάν παροχή μέσων αυτοπροστασίας.

Το ρεμπελιό των ποπολάρων

Για τον συνδικαλιστικό αγώνα στην «υπόθεση Popolaros»

«Το Ρεμπελιό των Ποπολάρων (1628) αποτέλεσε μια λαϊκή εξέγερση των ποπολάρων της Ζακύνθου εναντίον των αρχόντων επί Ενετοκρατίας. Στην αρχή, ο λαός αντέδρασε με απλή διαμαρτυρία, γρήγορα, όμως, η διαμαρτυρία άρχισε να παίρνει τη μορφή επανάστασης με σημαντικές διεκδικήσεις. Το πρώτο ζήτημα που έθεσαν οι ποπολάροι ήταν η συμμετοχή στην τοπική διοίκηση: διεκδικούσαν να έχουν τους δικούς τους αντιπροσώπους στο Συμβούλιο. Οι ποπολάροι άρχισαν να καταγγέλλουν όλα τα αδικήματα εναντίον του λαού, τις ατιμώσεις των γυναικών, τις αρπαγές των περιουσιών και όλες τις αυθαιρεσίες. Οι ειρηνοδίκες είχαν παραμεριστεί και εφαρμοζόταν ένα είδος λαϊκής δικαιοσύνης. Ακόμη, πέτυχαν να καταργηθούν τα περιοριστικά μέτρα στις τιμές των εμπορευμάτων. Ο καθένας πουλούσε τα εμπορεύματά του σύμφωνα με τη δική του κρίση, χωρίς να του ορίζει την τιμή ο αγορανομικός υπάλληλος. Το καθεστώς της τοπικής διοίκησης που καθιερώθηκε με το ρεμπελιό, είχε ως αποτέλεσμα να υπάρξει για πρώτη φορά τάξη και ησυχία στο νησί. Ο αγώνας αυτός ήταν σπουδαίος σημασίας καθώς δημιούργησε το πρώτο σοβαρό ρήγμα στη φεουδαρχική οργάνωση όλης της επτανησιακής κοινωνίας».

*

Από το τέλος του 2022, ο Ν. και το Σωματείο βάσης Σερβιτόρων, Μαγειρών και λοιπών εργαζομένων στον κλάδο της εστίασης (ΣΣΜ)¹ τρέχουν έναν συνδικαλιστικό αγώνα εναντίον του πρώην αφεντικού του, Πάνου Δεληγιάννη, και τότε ιδιοκτήτη του καταστήματος εστίασης Popolaros, στο Μετς (Αναπαύσεως 18, Αθήνα).

Ο Ν. εργαζόταν ως μπάρμαν στο Popolaros, από τον Απρίλιο έως τον Δεκέμβριο του 2022. Οι συνθήκες εργασίας ήταν οι γνώριμες στον κλάδο της εστίασης: ανύπαρκτα δώρα και επιδόματα, ξεχειλωμένες βάρδιες που πολλές φορές έφταναν ακόμα και τις 12 ώρες ημερησίως, καμία προσαύξηση για κυριακάτικη και νυκτερινή απασχόληση, μη σταθερό πρόγραμμα εργασίας καθώς και μη καταβολή γεύματος στους εργαζόμενους, όπως όφειλαν. Τον Σεπτέμβριο του 2022, ο Ν. διεκδίκησε τα αυτονόητα: νόμιμα δώρα και επιδόματα, σταθερό πρόγραμμα εργασίας και «φρένο» στις ανεξέλεγκτες υπερωρίες, μιας που το μαγαζί δεν είχε συγκεκριμένη ώρα κλεισίματος, και έκλεινε μόνο όταν έφευγε ο τελευταίος πελάτης. Στις 9 Νοέμβριου, ο Ν. απεργεί με το σωματείο στην πανελλαδική απεργία, κάτι που στον Δεληγιάννη δεν άρεσε και ξεκίνησε να έχει εχθρική στάση απέναντί του. Τελικά, και ως εκδικητική απάντηση στη συνδικαλιστική στάση του Ν., τον απολύουν χωρίς καμία προειδοποίηση στις 10 Δεκεμβρίου 2022.

Λίγες μέρες αργότερα, ο Δεληγιάννης ζητάει να συναντηθεί με τον Ν., ο οποίος πηγαίνει «παρέα» με δύο μέλη του ΣΣΜ και απαιτεί τα δεδουλευμένα του, δηλαδή απλήρωτα μεροκάματα από τον Δεκέμβριο, δώρα, επίδομα αδείας, καθώς και νυχτερινές και κυριακάτικες προσαυξήσεις. Η απάντηση του αφεντικού ήταν εξώδικο για εκβιασμό (!) και εντολή να σταματήσουν οι διεκδικήσεις. Ο εκφοβισμός δεν πιάνει και ο Ν. καταφεύγει στην επιθεώρηση εργασίας, η οποία αναγνωρίζει τα χρωστούμενα του εργαζομένου (02/2023). Στο μεταξύ, τον Γενάρη του 2023, το ΣΣΜ καλεί συγκέντρωση-πα-

ρέμβαση έξω από το Popolaros -την πρώτη από αυτές που θα ακολουθήσουν.

Και τότε, «το αφεντικό τρελάθηκε»: στέλνει αγωγή, τόσο στο σωματείο όσο και στον ίδιο τον Ν., με τις ανυπόστατες κατηγορίες της εξύβρισης, της συκοφαντικής δυσφήμισης, της απειλής, της εκβίασης, της άσκησης παράνομης βίας και της διατάραξης οικιακής και κοινωνικής ειρήνης. Ζητάει 25.000€ αποζημίωση από τον εργαζόμενο και 20.000€ από το σωματείο· καταβάλλει μήνυση με παρόμοιες κατηγορίες στα μέλη του σωματείου που ήταν παρόντα στις διαπραγματεύσεις, τον Ν., το σωματείο και μια ακόμα εργαζόμενη του καταστήματος· αιτείται ασφαλιστικά μέτρα (10 μέτρα από το μαγαζί και καμία αναφορά στην υπόθεση)· και, τέλος, στέλνει εξώδικα σε όλους τους μάρτυρες υπεράσπισης της υπόθεσης του Ν. Τα ασφαλιστικά μέτρα εκδικάζονται τον Μάιο του 2023 και είναι εν μέρη θετικά προς την εργοδοσία: απαγορεύουν στον Ν. και το ΣΣΜ να αναφέρονται δημόσια στην υπόθεση -συνεπώς τους (εξ)αναγκάζουν να αποσύρουν τις δημοσιοποιημένες καταγγελίες- και, επίσης, απαγορεύουν σε όλα τα μέλη του σωματείου να περνάνε έξω από το κατάστημα.

Ο Ν., το ΣΣΜ και ο αλληλέγγυος κόσμος που έχει συσπειρωθεί γύρω από την υπόθεση δεν τα παρατάνε. Συγκεντρώνονται σε κάθε νέα εκφοβιστική αγωγή του Δεληγιάννη, διοργανώνουν εκδηλώσεις οικονομικής ενίσχυσης, μοιράζουν ενημερωτικά κείμενα. Βρίσκονται δηλαδή στον δρόμο και συνεχίζουν να κρατούν την υπόθεση στη δημόσια σφαίρα της γειτονιάς -και όχι μόνο. Παρά τα ασφαλιστικά μέτρα, κάνουν ακόμα δύο παρεμβάσεις έξω από το μαγαζί. Αυτό έχει τη σημασία του αν σκεφτούμε πως, παρόλο που το μαγαζί βρίσκεται σε μία μεσοαστική περιοχή, υπάρχουν πολλά εργαζόμενα άτομα, τα οποία, μαθαίνοντας για την υπόθεση, όχι μόνο τη στήριξαν, αλλά πήραν δύναμη ώστε να μιλήσουν και για τις συνθήκες στους δικούς τους χώρους εργασίας. Η παρουσία του αλληλέγγυου κόσμου στη γειτονιά, λοιπόν, με έναν τρόπο «μάζεψε» την εργοδοτική αυθαιρεσία της πιάτσας.

Ο Δεληγιάννης αρχίζει να μυρίζεται πως όσο επιμένουν τα αλληλέγγυα άτομα και η υπόθεση συνεχίζει να εκδικάζεται σε ανώτερο βαθμό, θα αποκαλυφθεί το φιάσκο της «προσωπικής αντιδικίας με τον Ν.» για την οποία προσπαθεί να πείσει. Και κάνει -όπως άλλωστε του επιτρέπει ο νόμος- το αναμενόμενο: πουλάει την επιχείρηση (09/2024). Όταν, λοιπόν, το εργατικό δικαστήριο δικαιώνει τον Ν. και εκδικάζει να του καταβληθεί αποζημίωση από την εργοδοσία του Popolaros, αυτό το νομικό πρόσωπο δεν υπάρχει πια.

Ας πούμε, όμως, δυο λόγια παραπάνω για το «προφίλ» του Δεληγιάννη που, εκμεταλλευόμενος τη «λαϊκότητα» στην οποία παραπέμπει η λέξη «Popolaros», επιδιώκει να κερδίσει κάποιου είδους συμπάθεια στον φερόμενο ως «προοδευτικό» κόσμο, τη στιγμή που προσπαθεί συστηματικά να πλουτίσει σε βάρος των εργαζομένων. Πρόκειται για ένα ακόμα αριστερό αφεντικό, φιλοσυριζαίο² και ντεμέκ συνδικαλιστή. Διατηρούσε, μάλιστα, ραδιοφωνική εκπομπή στον σταθμό «105.5 Στο Κόκκινο». Το όνομα της εκπομπής; Φυσικά, «Ποπολάρος»! Στην εκπομπή καταπιάνονταν με κοινωνικά ζητήματα και βέβαια για διεκδι-

κήσεις εργαζομένων. Μέχρι που μία μέρα η Συνέλευση εργαζομένων, ανέργων, φοιτητών στα ΜΜΕ (Κατάληψη ΕΣΗΕΑ), σε μία από τις κινήσεις αλληλεγγύης, παρενέβη στον αέρα και μίλησε για την «υπόθεση Popolaros»³. Ο Δεληγιάννης τους έκοψε και υποστήριξε στον αέρα πως όλο αυτό αφορά μια «προσωπική» διαφορά μεταξύ του Ν. και εκείνου. Εδώ μάλλον ταιριάζει γάντι η λαϊκή ρήση «ίδια είναι τα αφεντικά, δεξιά και αριστερά»!

Οι εκδικητικές κινήσεις του Δεληγιάννη απέναντι στον Ν. και οι αλληπάλληλες μηνύσεις στη δράση του σωματείου έχουν πολύ συγκεκριμένο στόχο: την οικονομική και ψυχολογική εξουθένωση. Αντίστοιχες -αν όχι τις ίδιες- εκφοβιστικές πρακτικές εφαρμόζει το ίδιο το κράτος με σκοπό να κάμψει τους συνδικαλιστικούς, και γενικότερα τους κοινωνικούς, αγώνες. Κι αν δεν καταφέρει να τους κάμψει, να τους βγάλει -έστω- «παράνομους». Είναι λοιπόν, και με έναν τρόπο, κοινωνική ανάγκη να απαντηθεί αυτή η πρωτοφανής επίθεση στο σωματείο. Είναι ένας αγώνας της τάξης μας και ως τέτοιοιον πρέπει να τον σηκώσουμε.

*

Πώς θα εξελίσσονταν άραγε αυτές οι διεκδικήσεις εάν ο Ν. δεν σήκωνε αυτόν τον αγώνα μαζί με το σωματείο και τον αλληλέγγυο κόσμο; Η στήριξη του ΣΣΜ στάθηκε καθοριστική. Δεν είναι μονάχα η στήριξη σε υλικό επίπεδο που κατάφερε να δώσει αυτόν τον αγώνα παρά τους -δικαστικούς και μη- τραμπουκισμούς του αφεντικού. Σαφώς και θα ήταν απαγορευτικό για ένα εργαζόμενο άτομο να σηκώσει τόσο το οικονομικό βάρος όλων αυτών νομικών διαδικασιών, όσο και τον όγκο ή τη διαχείριση της πληροφορίας για τις διαθέσιμες νομικές επιλογές. Η στήριξη, όμως, έρχεται και σε προσωπικό, ή αν θέλετε «ανθρώπινο», επίπεδο. Η διαδικασία του να διεκδικείς για χρόνια αυτά που έχεις δουλέψει είναι από μόνη της ψυχοφθόρα. Το αίτημα της αδικίας, τη στιγμή που, όχι μόνο το αφεντικό, αλλά και η αστική δικαιοσύνη σου ζητάνε συνεχώς να αποδείξεις τα προφανή και αυτονόητα, είναι μία διαδικασία διαβρωτική. Είναι τουλάχιστον ανακουφιστικό, αν όχι λυτρωτικό, να σηκώνουμε τους αγώνες «παρέα», να «είμαστε εδώ, για όσο χρειαστεί και να διεκδικούμε δυναμικά, συλλογικά και αλληλέγγυα».

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Σημειώσεις

1. «Σωματείο βάσης σημαίνει ότι έχουμε αντι-ιεραρχικές και οριζόντιες διαδικασίες. Κανενός η άποψη δε μετράει περισσότερο, αποφασίζουμε και δρούμε συλλογικά και αυτόνομα, αποκλείοντας μεσολαβήσεις και συμφέροντα κομματικών παρατάξεων» <https://ssm.espivblogs.net/poia-eimaste/>
2. «Ο ΣΥΡΙΖΑ κάνει πλάτες στον Popolaro και “παρτάρει” στο μαγαζί των απολύσεων και της εκδικητικότητας» <https://athens.indymedia.org/post/1630689/>
3. «Παρέμβαση στο “Κόκκινο 105.5” ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία στο Popolaros - Τα χυδαία ψέματα της διοίκησης του σταθμού» <https://athens.indymedia.org/post/1630426/> και η υποστηρικτική στάση/απάντηση της συνέλευσης εργαζομένων στο Κόκκινο για την παρέμβαση: <https://www.kamini.gr/apofasi-ergazomenon-sto-kokkino/>

«Έχουμε αφήσει το αίμα μας στον δρόμο»

Συζήτηση με την Ήβη Καϊσερλή – Μέρος 2ο

Εχουμε κάνει διάφορες κουβέντες ανά διαστήματα με την Ήβη Καϊσερλή, μιας που συναντιόμαστε στον Δρόμο. Σκεφτήκαμε να καταγράψουμε μία και έτσι, συναντηθήκαμε αυτή τη φορά για αυτή τη «συνέντευξη». Το χειμαρρώδες ύφος και η καθαρή ματιά της Ήβης είναι από τα χαρακτηριστικά που βάλαμε σε προτεραιότητα ώστε να αποδοθούν στον γραπτό λόγο. Αντί για μια «πετσοκομμένη», λοιπόν, περίληψη της συζήτησης, που «θα χώραγε μεν στα όρια του φύλλ(λ)ου αλλά θα έχανε τα ποιοτικά της χαρακτηριστικά», επιλέξαμε να τη δημοσιεύσουμε σε αυτοτελείς συνέχειες. Εδώ το Μέρος 2ο. Καλή απόλαυση!

*

Οι νομικές διεκδικήσεις με τι διαδρομή έγιναν;

Ο τρόπος με τον οποίο είχαμε προβλέψει κάποτε, πριν τεθεί προς ψήφιση, όλο αυτό το πράγμα και ο τρόπος με τον οποίο είχαμε δουλέψει τον νόμο κάποια τρανς άτομα που είχαμε ανακατευθεί τότε -που ήμασταν από τις βασικές, τέλος πάντων, που το κάναμε. Αυτό ήταν απόλυτα μελετημένο. Να μην υπάρχει καμία νομική, ιατρική, ψυχιατρική προϋπόθεση. Ωστόσο, όπως καταλαβαίνετε, πολιτική δεν γίνεται με αυτόν τον τρόπο, ναι, ωραία τον κάνετε τον νόμο, θα τον πάρουμε και θα τον εφαρμόσουμε. Είχαμε αριστερή κυβέρνηση τότε. Ο ΣΥΡΙΖΑ το πήρε αυτό το πράγμα, έναν νόμο που ήταν τέλεια, άρτια παρουσιασμένος και θεσμοθετημένος, δεν υπήρχε περίπτωση να βρεις ούτε ένα λάθος, ούτε τίποτα που να μην προβλέπεται και να πηγαίνει λάθος.

Εντάξει, ο ΣΥΡΙΖΑ το πήρε αυτό το πράγμα, το κούρεψε όσο χρειαζόταν για να εξυπηρετήσει διάφορες μερίδες ψηφοφόρων, όπως είναι η δικαστικοί, οι δικηγόροι, οι ιατροί, οι ψυχίατροι, οι οι οι, οπότε καταλαβαίνεις ότι όλες αυτές οι προϋποθέσεις από εκεί που δεν τις θέλαμε, γίνανε και απαραίτητες. Από την πρώτη μέρα που πέρασε, εμείς δεν πανηγυρίζαμε και τέτοια. Αρχίζαμε να καταδεικνύουμε αμέσως τις προβληματικές στο νομοσχέδιο και τον τρόπο που πέρασε και να πιέζουμε για την αλλαγή του, τέλος πάντων, η οποία θα ήταν, ας πούμε, στην καλύτερη δυνατή μορφή, μια εξωδικαστική συμβολαιογραφική διαδικασία, απλά με δήλωση.

Τι σημαίνει αυτό πρακτικά;

Σημαίνει πάω, δηλώνω ότι είμαι γυναίκα και είμαι, τέλος. Μου αλλάζετε τα έγγραφα και φεύγω. Έχει ένα κόστος τώρα για να γίνει όλο αυτό το πράγμα. Υπάρχουν παράβολα, γιατί είναι δικαστική διαδικασία. Υπάρχουν παράβολα, υπάρχει αμοιβή της παράστασης του δικηγόρου, ας πούμε. Μπορεί, βέβαια, και κάποιος να το κάνει μόνος του. Εγώ, ας πούμε, την έγκληση την έκανα μόνη μου. Από τα άτομα, δηλαδή, που δούλεψαν γι' αυτό τον νόμο, είμαι το τελευταίο που θα αλλάξω ταυτότητα. Είμαι το τελευταίο άτομο. Όχι. Προτιμούσα όλα τα χρήματα που έχω, ας πούμε αν ήταν ένα χιλιάρικο και πρέπει να το δώσω για να γίνει αυτό, προτιμούσα να το κάνω fillers κούκλα μου!

Εγώ μπορώ να σταθώ και μόνη μου σε ένα δικαστήριο, ας πούμε, γιατί; Αφού εμείς τον κάναμε, τον γράψαμε τον νόμο. Τώρα το δρομολόγησα. Δεν έτυχε μέχρι τώρα να το κάνω. Το έβρισκα και λίγο διασκεδαστικό, δηλαδή έκανα και τον ακτιβισμό μου, του τύπου «ναι, οκ, εκπλήσσεστε, αλλά θα έπρεπε να είστε ενήμεροι»!

Και αν δεν υπάρχει το νομικό πλαίσιο;

Στη Γαλλία, ας πούμε, εφαρμόζεται ένα τιμωρητικό μοντέλο για τη σεξουαλική εργασία που ποινικοποιεί τον πελάτη και εξαναγκάζει τους σεξεργάτες να κάνουν τη δουλειά τους σε μέρη με μεγάλη επικινδυνότητα. Σε σκοτεινά δάση, το δάσος της Βουλώνης, ας πούμε, ή σε στενά δρομάκια, σε παράδρομους, σε τέτοια. Που και δεν ελέγχεται, και δεν προστατεύεται, και μπορεί να τύχει θύμα επίθεσης, ληστείας, τρανσφοβικής συμπεριφοράς. Αλλά και θύμα stealthing να εξαναγκαστεί να παρέχει την υπηρεσία χωρίς προφύλαξη. Επειδή ο νόμος δεν σε ευνοεί να καλύπτεις ή να βγάζεις όσα πρέπει για να ζήσεις απ' αυτό, να πρέπει να καταφεύγεις, ας πούμε, σε αυτόν τον τρόπο, να ρισκάρεις για την υγεία σου. Για να επιβιώσεις ή να πας μια μέρα παρακάτω. Όπως συνέβη και με τις οροθετικές ιερόδουλες, τότε με τη διάταξη Λοβέρδου. Κατηγορήθηκαν οι γυναίκες αυτές για κάτι το οποίο τους το δημιουργούσε η αποστέρηση των δικαιωμάτων τους από τον νόμο, από το πώς είναι η φάση. Και βρέθηκαν υπόλογες γι' αυτό. Μαλάκα! Απλά είναι σημάδια των καιρών όλα αυτά.

Τη διαθεματικότητα, που είπες νωρίτερα, πώς την αντιλαμβάνεσαι;

Αυτό με τη διαθεματικότητα το κατάλαβα όταν, στην πρώτη κίνηση που έκανα για να ανακατευτώ με τις κοινότητες και τα κινήματα στα Χανιά, ήταν να μαγειρέψω στην κοινωνική κουζίνα. Δεν το κατάλαβα, υπήρχαν άτομα που δεν θέλανε να πάρουν από το χέρι μου φαγητό, να τους το δώσω εγώ το φαγητό. Και οκ, κατέβηκα ένα σκαλάκι σαν άνθρωπος, και αποφάσισα ότι ίσως είναι καλύτερα να αλλάξω πόστο. Δηλαδή, να μαγειρεύω καλύτε-

ρα ή να καθαρίζω στο τέλος ή να πλένω τα πιάτα, παρά να είμαι στο μοίρασμα ή να εξυπηρετώ. Γιατί υπήρχαν Άραβες ή άνθρωποι που δεν θέλανε. Και τι να κάνουμε; Να μην φάνε οι άνθρωποι; Δύσκολη εμπειρία αλλά κομμάτι όλου αυτού που σου είπα και πριν, της πιο σκληρής αλήθειας με την οποία θα πρέπει να κάνει κανείς ειρήνη. Είναι κομμάτι κι αυτό, τι να κάνουμε τώρα;

Να σου πω ένα άλλο, πιο χωνευτό παράδειγμα. Συνάντησα Αφρικανές κοπέλες στην Πατησίων να κάνουν πιάτσα. Εγώ ήδη φτασμένη τρανς και να έχω χείλια και τέτοια, και να φαίνεται ότι είμαι τρανς. Και είδα ότι υπήρχε σκούπα από εκεί, ότι είχε ξεκινήσει σκούπα από την αρχή της Πατησίων. Επιχείρηση σκούπα, μάζεμα από πάνω. Και πήγα να τις ειδοποιήσω. Τώρα, κάτι τύπισσες από χωριά της Αφρικής που τις εκβιάζουν με βουντού, με δεμένες φωτογραφίες για να κάνουν αυτή τη δουλειά. «Θα γαμιέσαι και θα μου δίνεις τα λεφτά, γιατί θα σου πατήσω μια βελόνα και θα πεθάνεις». Το πιστεύουν αυτό, κατάλαβες; Λοιπόν, πήγα εγώ να τις προειδοποιήσω ότι έχει σκούπα. Τις προειδοποιώ και συνεχίζω, ξέρω εγώ, να πηγαίνω. Και γυρνάω πίσω να κοιτάξω αν κρύβονται, αν έχουν βγει. Και παρατηρώ δύο από αυτές να έρχονται από πίσω μου και να με κοροϊδεύουν, να μιμούνται το περπάτημά μου, να κάνουν κινήσεις του τύπου «δεν είναι γυναίκα αυτή, είναι τρανς». Τι να λέμε τώρα μωρή; Δεν ξέρω τι να σας πω.

Αυτό δεν φαίνεται τόσο πληγωτικό όσο το προηγούμενο που περιέγραψες.

Για μένα αυτό ήταν πιο πληγωτικό. Ναι, γιατί θεωρούσα ότι είμαι στην ίδια μοίρα με αυτές τις γυναίκες, ότι τραβάω το ίδιο πράγμα κι ας μην έχω εγώ νταβατζή.

Τι σημαίνει αορατότητα;

Αορατότητα σημαίνει πολλά πράγματα. Αλλά συνήθως, όπως το χρησιμοποιούμε τώρα εμείς, διεκδικώντας δικαιώματα, ας πούμε, ή δρώντας ακτιβιστικά ή στον δημόσιο διάλογο, τι σημαίνει αορατότητα; Αορατότητα είναι συνήθως το να μην φαίνεσαι πουθενά, να μην είσαι εμφανής πουθενά, να μην συμπεριλαμβάνεσαι. Στην ουσία, αυτό είναι η αορατότητα. Όχι ότι δεν υπάρχουν τρανς άτομα ή δεν τα βλέπουμε. Υπάρχουν και παρά υπάρχουν, και τα βλέπουμε και τα παραβλέπουμε! Αλλά το θέμα είναι πώς αυτά μπορούν να είναι υπαρκτά με νομικούς, με θεσμικούς, με κοινωνικούς όρους. Με όρους συμπερίληψης. Δεν είναι πολύ ορατά με αυτόν τον τρόπο, ξέρω εγώ. Είναι;

Ότι υπάρχουν και δεν μπορείς να υπάρχουν ως «Ήβη».

Υπάρχω! Το ότι υπάρχω, υπάρχω σίγουρα! Με βλέπετε, έχουμε διάδραση και τέτοια. Απλά από πολύ κόσμο λείπει η νομική κατοχύρωση της ταυτότητας του. Όλες οι θετικές επιπτώσεις που έχει μια τέτοια κατάσταση, ξέρω εγώ, ή επιμέρους κατάστα-

ση που, στην πράξη, παρόλο που προβλέπονται, ας πούμε, δεν είναι πολύ εφαρμόσιμες. Ας πούμε, έχει κάνει το Σωματείο Υποστήριξης Διεμφυλικών μια πολύ μεγάλη προσπάθεια, και έχει βγει μια διάταξη από τον ΟΑΕΔ που έδινε ένα μπόνους, μια χρηματοδότηση σε οποιονδήποτε ήθελε να προσλάβει ένα τρανς άτομο, με μηδενικά έξοδα για την επιχείρηση. Δεν του κόστιζε καθόλου. Όμως δεν υπήρξε, παρόλα αυτά, θέληση για πρόσκληση τρανς ατόμων. Είναι ένας δείκτης, κάτι που σου δείχνει κάτι για την κοινωνία αυτό, για το κατά πόσο είναι έτοιμοι, κατά πόσο το θέλει. Από τη στιγμή που μου λες στον Έλληνα ότι δεν σου κοστίζει τίποτα να κάνεις ένα καλό και το καλό δεν το κάνει, καταλαβαίνεις που βρίσκεσαι. Ξέρω εγώ, πώς να το πω με απλά λόγια;

Όπως έχεις πει πολύ καθαρά και παλιότερα, «βγαίνεις έξω στον δρόμο, πας σε ένα ΚΕΠ, βλέπεις ποτέ τρανς άτομο να σε εξυπηρετεί; Πας σε μια τράπεζα, βλέπεις ποτέ τρανς άτομο να σε εξυπηρετεί; Όχι».

Να σε σερβίρει καφέ, ρε παιδί μου. Εντάξει, υπάρχουν πλέον άτομα που δουλεύουν γύρω-γύρω από

εδώ και από εκεί.

Στην εστίαση;

Στην εστίαση, ναι. Παράσχουν υπηρεσίες κι αυτά. Δεν είναι πολύ συχνό φαινόμενο. Εντάξει, ok.

Κυρίως όμως τα «επιφανή» τρανς άτομα.

Κάπως, ναι.

Αλλά ένα πολύ μεγάλο κομμάτι χάνεται.

Και πολλά άτομα που κατορθώνουν να αλλάξουν νόμιμα τα έγγραφά τους, να αποκτήσουν το στάτους το κοινωνικό της γυναίκας, δεν επιθυμούν μετά αναδρομή στο παρελθόν ή να αναμοχλεύεται αυτό το πράγμα. Ιδιαίτερα όσα έχουν κατακτήσει κάποιο passing, θέλουν την ησυχία τους, που από μία πλευρά το κατανοώ, το καταλαβαίνω, το νιώθω. Από την άλλη, βέβαια, θαυμάζω πάρα πολύ και τα πολύ radical ατομάκια, που είναι τρανς, πολύ εγκεφαλικά, πολύ πολιτικά, που δεν τα ενδιαφέρει καθόλου το passing, που διεκδικούν το δικαίωμα της ύπαρξης στο δημόσιο χώρο με τη μορφή που έχουν, χωρίς να πρέπει να υπόκεινται σε κανέναν

περιορισμό, σε καμία προϋπόθεση, σε τίποτα, ξέρω εγώ. Το θεωρώ πολύ ριζοσπαστικό και το θαυμάζω. Και για τα τρανς και για τα non-binary άτομα, το θαυμάζω.

Και είναι και όλη η ουσία, ας πούμε, της αναρχικής ταυτότητας αυτή.

Είναι. Αυτό είναι η ουσία, δηλαδή να μην πρέπει να εξηγείς και να δικαιολογείς την ύπαρξή σου σε κανέναν και να μην χρειάζεται να υπάρξεις υπό καμία προϋπόθεση πέρα από αυτό με το οποίο αυτό προσδιορίζεται, ας πούμε. Δεν χρειάζεται κάτι άλλο. Ότι τι; Να αποδείξω τι; Σε ποιον; Τι έχω μέσα στο βρακί μου, αν μπορώ να γεννήσω, αν είμαι αρκετά όμορφη, αν με περνάνε στον δρόμο για γυναίκα, αν πρέπει να κάνω check σε όλα αυτά για να μπορέσω να βιοποριστώ;

Η συνέχεια στο επόμενο φύλλο!

▲/ όλες οι τσούλες της γης

Μέρος 1^ο: apatris.org/exoume-afisei-to-aima-mas-ston-dromo/

Νέα Πατριαρχικής Πραγματικότητας

Ελεύθερος υπό όρους ο αστυνομικός της Άμεσης Δράσης που είπε στην Κυριακή Γρίβα πως «το περιπολικό δεν είναι ταξί».

Ταυτόχρονα ελεύθεροι, με υποχρέωση εμφάνισης δύο φορές τον μήνα σε ΑΤ όλοι οι αστυνομικοί του ΑΤ Αγίων Αναργύρων, που ήταν σε υπηρεσία την ημέρα που η Κυριακή Γρίβα ζητούσε βοήθεια.

Αναβολή στο Εφετείο για την υπόθεση trafficking και παιδοβιασμού της δωδεκάχρονης από τον Κολωνό για τις 16/11.

Σε αυτή την υπόθεση είδαμε παιδοβιαστές να προστατεύονται, στοιχεία να εξαφανίζονται, συνδέσεις με άλλα κυκλώματα να αποσιωπούνται και την ευθύνη να επιχειρείται να φορτωθεί ξανά στα πιο ευάλωτα. Είδαμε την κρατική και θεσμική συλλογική να δουλεύει ρολόι. Είδαμε πως οι γειτονιές αφήνονται έρμαιο, ενώ οι παιδοβιαστές κυκλοφορούν με ασυλία.

**Ούτε στον Κολωνό, ούτε και πουθενά
Τσακίζουμε το trafficking σε κάθε γειτονιά**

▲/ Το Σπίτι για την Ενδυνάμωση
και τη Χειραφέτηση
Φεμινιστική Συλλογικότητα από τα Κάτω

Τρία νέα για την εξουσία στην αναπαραγωγή

Στις 17/12 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πέρασε ψήφισμα από την πρωτοβουλία πολιτών “My Voice, My choice” για πρόσβαση σε ασφαλείς αμβλώσεις, χωρίς ωστόσο αλλαγή νομοθετικού πλαισίου που να επιβάλει μεταρρυθμίσεις στα κράτη-μέλη. Δύο μέρες αργότερα, ακούμε τις δηλώσεις της Μαρίας Καρυστιανού, η οποία ως παιδίατρος διχάζεται στο ποια δικαιώματα να ιεραρχήσει, της μάνας ή του αγέννητου εμβρύου, και γι’ αυτόν τον λόγο αφήνει το «ιδιαιτέρο» αυτό ζήτημα στη δημόσια διαβούλευση. Η

θέση της Καρυστιανού ως παιδίατρος, που αισθάνεται ότι της δίνει τη δύναμη να θέσει την αυτοδιάθεση των σωμάτων μας σε δημόσια διαβούλευση, δεν θα ήταν η μόνη φορά αυτό το διάστημα που θα μας προβληματίσει η ιατρική εξουσία στην αναπαραγωγική μας δυνατότητα.

Υπό έγκριση βρίσκεται η αλλαγή των καθηκόντων των μαιών, συγκεκριμένα η δυνατότητά τους να φέρουν εις πέρας αυτόνομα (δηλαδή χωρίς την επίβλεψη γιατρού) φυσιολογικούς τοκετούς. Στην Ελλάδα επικρατεί το ιατροκεντρικό μοντέλο περιγεννητικής περίθαλψης, για το οποίο υποστηρίζεται ερευνητικά πως σχετίζεται με επιπλοκές και ιατρική βία.

Εκτός αυτού, στην επαρχία, που δεν υπάρχουν πάντα διαθέσιμοι γιατροί, μία τέτοια ρύθμιση αφήνει εκτεθειμένες πολλές γυναίκες. Έχουν γραφτεί πολλά για τον ρόλο της μαιευτικής ανά τους αιώνες, για τη δύναμη, μέσω της γνώσης, που έδινε στις γυναίκες στον μεσαίωνα, για την πιο φροντιστική της ματιά και διαπροσωπική επαφή με την εγκυμονούσα (χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν έχει προβληματικά στοιχεία ή πρακτικές). Άλλα τόσα έχουν γραφτεί για τη βαθιά ρατσιστική και σεξιστική ιστορία της γυναικολογίας, και τα στοιχεία αυτής της ιστορίας που επιβιώνουν στο σήμερα.

Σε κάθε τέτοια είδηση που αναδύει τη δυσωδία του φασισμού απαντάμε: Τα σώματά μας δεν θα γίνουν πεδίο μάχης.

49χρονος στη Μεγάλη Βρετανία κατηγορήθηκε και ομολόγησε δεκάδες σεξουαλικά εγκλήματα που διέπραττε επί 13 έτη.

Από το 2024 βρίσκεται ανοιχτή η υπόθεση που αφορά τον 49χρονο Φίλιπ Γιάνγκ, ο οποίος κατηγορήθηκε και τελικά ομολόγησε δεκάδες σεξουαλικά εγκλήματα εις βάρος της πρώην συντρόφου του, τα οποία διέπραττε συστηματικά επί περίπου 13 χρόνια.

Στις 22 Δεκεμβρίου 2025, ο Φίλιπ Γιανγκ συνελήφθη και του απαγγέλθηκαν 56 κατηγορίες, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται κατ’ εξακολούθηση βιασμοί, σεξουαλικές επιθέσεις, χορήγηση ουσιών για αναισθητοποίηση, καθώς και συμμετοχή τρίτων στους βιασμούς.

Στις 23 Ιανουαρίου 2026, κατά την πρώτη ακροαματική διαδικασία στο Crown Court, ο Φίλιπ Γιανγκ δήλωσε ένοχος για 48 βαριά αδικήματα, προχωρώντας σε επίσημη παραδοχή των εγκλημάτων του. Η ανακοίνωση της ποινής αναμένεται την άνοιξη του 2026, με τις εκτιμήσεις να συγκλίνουν στο ότι θα του επιβληθεί πολυετής κάθειρξη, λόγω της ιδιαίτερης βαρύτητας και της έκτασης των κατηγοριών.

Τρέξε, άνθρωπε, τρέξε

Στιγμιότυπα ορατότητας από την καθημερινότητα των αοράτων

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΥΣ
ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΤΣΩΛΗ
ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗ ΤΟΥΤΖΙΑΡΑΚΗ

Στις 18/01/23 ξεκινά στην Πάτρα ένα αστυνομικό - μιντιακό υπερθέαμα μετά την έφοδο της ΕΛ.ΑΣ στα σπίτια 7 ατόμων με πρόσχημα έρευνα για άλυτες ληστείες που είχαν πραγματοποιηθεί στην πόλη. Οι συλληφθέντες βρίσκονται αντιμέτωποι με σκευωρία και κατηγορούνται για εγκληματική οργάνωση. Ύστερα από μια δίκη παρωδία, με αίοια κατηγορητήρια, στημένους μάρτυρες και πολλές αντιφάσεις, η κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης πέφτει σε συμμορία και οι υπόλοιπες κατηγορίες διαχωρίζονται. Η μια κατηγορούμενη αθώνεται, τα άλλα 4 άτομα αποφυλακίζονται και οι σύντροφοι Γ. Καρατσώλης και Σ. Τουτζιάρακης καταδικάζονται σε 21 χρόνια και 3 μήνες και 25 χρόνια και 6 μήνες αντίστοιχα για 7 ληστείες, με κίνδυνο να εκτίσουν τα 4/5 της ποινής που τους επιβλήθηκε. Αυτή τη στιγμή ο Γιάννης είναι έγκλειστος στις φυλακές του Μαλανδρινού, ενώ ο Σοφοκλής στις φυλακές Αγίου Στεφάνου.

Ακολουθεί ο κοινωνικός διασυρμός τους παρυσιάζοντάς τους ως γνωστούς στις αρχές αντιεξουσιαστές, με πλούσιο παραβατικό παρελθόν. Στην περίπτωση του συντρόφου Γιάννη Καρατσώλη, κομβικό ρόλο στην δίωξή του έπαιξε το επίθετό του, αφού του αποδίδεται ο τίτλος «ο γιος του Στέλιου της 17N». Η καταδίκη του ήταν προαποφασισμένη παρά την καθολική απουσία στοιχείων, η οποία και θεωρήθηκε ενοχοποιητική χαρακτηρίζοντας τον ως ιθύνοντα νου. Δρομολογείται η μεθοδευμένη αναγνώρισή του, για να εξασφαλιστεί η προφυλάκισή του και τελικά η καταδίκη του. Αντίστοιχα και για τον σύντροφό Σοφοκλή Τουτζιάρακη δεν υπάρχει καμία αναγνώριση, ενώ το μένος με το οποίο αντιμετωπίστηκε, φάνηκε και από την προσπάθεια σύνδεσής του ακόμα και με υπόθεση ληστείας που είχε τελεσιδικήσει και είχαν ομολογήσει και κατηγορηθεί άλλα άτομα γι' αυτήν.

Η στοχοποίηση των 2 συντρόφων δεν ήταν τυχαία, καθώς πρόκειται για άτομα που από νεαρή ηλικία είχαν ενεργή συμμετοχή στους αγώνες για κοινωνική και ταξική χειραφέτηση. Η δραστηριοποίηση τους στην κατάληψη του Παραρτήματος στην Πάτρα, υπήρξε καθοριστικός παράγοντας, αφού τόσο η κατάληψη όσο και κάθε υποκείμενο

που δρα εκεί βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής.

Ενάντια στα κατασκευασμένα δίπολα αθών-ενόχων απαντάμε με αλληλεγγύη. Απέναντι στη βία του κράτους στηρίζουμε τους συντρόφους μας. Μέχρι το γκρέμισμα κάθε φυλακής.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΕ ΟΣΑ ΕΙΝΑΙ ΣΤΑ ΚΕΛΙΑ

✎/ Ανοιχτή Συνέλευση Αλληλεγγύης στους
έγκλειστους συντρόφους Γ.Καρατσώλη και
Σ.Τουτζιάρακη
syneleusi.gkaratsolis@protonmail.com

Το Σάββατο 7 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε παρέμβαση με μοίρασμα κειμένων από την συνέλευση Αλληλεγγύης στους φυλακισμένους, φυγόδικους και διωκόμενους αγωνιστές και αγωνίστριες στην περιοχή των Αμπελοκήπων και στην οδό Αρκαδίας.

Ακολουθεί το κείμενο της συντρόφισσας Μαριάννας Μανουρά.

ΚΕΙΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΑ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Στις 31/10/24 εγώ και ο σύντροφός μου Κυριάκος Ξυμητήρης βρεθήκαμε στο διαμέρισμα της οδού Αρκαδίας 4-8. Κατά τη διάρκεια επεξεργασίας εκρηκτικών υλικών έλαβε χώρα έκρηξη που στέρησε τη ζωή του 36χρονου συντρόφου μου, προκάλεσε το δικό μου βαρύτατο τραυματισμό και επέφερε φθορές στην πολυκατοικία. Έκτοτε βρίσκομαι κρατούμενη στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού σε άθλιες συνθήκες έχοντας να αντιμετωπίσω την απώλεια του πιο κοντινού μου ανθρώπου, τον δικό μου τραυματισμό και ένα βαρύτατο κατηγορητήριο.

Η έκρηξη αυτή προφανώς και δεν αποτελούσε μέρος κάποιου σχεδίου, ούτε συνέβη λόγω επιπολαιότητας. Η τραγική αυτή εξέλιξη ήταν συνέπεια ελαττωματικού υλικού κάτι που δυστυχώς δεν μπορούσε να προβλεφθεί.

Ο αναρχικός πολιτικός χώρος στον οποίο ανήκουμε και οι δύο παλεύει για έναν κόσμο ισότητας, αλληλεγγύης και αυτοοργάνωσης. Για έναν κόσμο όπου η μηνιαία επιβίωση δεν προκαλεί άγχος, οι ανθρώπινες σχέσεις δεν βασίζονται στον αντα-

γωνισμό και η αξιοπρεπής ζωή δεν είναι θέμα τύχης. Και όταν επιλέγει να επιτεθεί σε αυτούς που επιβάλλουν τη φτώχεια, τον αποκλεισμό, την ανασφάλεια με τέτοιου είδους μέσα λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα (θέτοντας πολλές φορές σε κίνδυνο τα ίδια τα δρώντα υποκείμενα) έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η ασφάλεια άσχετων ανθρώπων.

Πέραν όμως της διασφάλισης της σωματικής ακεραιότητας των ανθρώπων, ο πολιτικός μας χώρος στοχοποιεί όσους μας καταπιέζουν και μας εκμεταλλεύονται. Βάζει στο στόχαστρο τους ισχυρούς αυτού του κόσμου. Αυτούς που τρώνε με χρυσά κουτάλια όταν εμείς αρκούμαστε στα απολύτως απαραίτητα, αυτούς που ζουν από τα ενοίκια όταν εμείς παρακαλάμε να μην γίνει και άλλη αύξηση, αυτούς που καρπώνονται κέρδος ενώ εμείς δουλεύουμε 12ωρα. Αυτούς που σκορπάνε τον θάνατο μέσω των πολέμων, την εξαθλίωση μέσω της ακρίβειας, τον φόβο μέσω του ρατσισμού, την εξόντωση μέσω της πολύωρης και ανασφάλιστης εργασίας. Αυτούς που επιβάλλουν την αβεβαιότητα, την ανασφάλεια, τον κίνδυνο ακόμα και όταν απλά παίρνεις το νυχτερινό τρένο για Θεσσαλονίκη ή προσπαθείς να περάσεις τα σύνορα για μια ζωή με αξιοπρέπεια.

Αγωνιζόμαστε για να μην μένουν όλα αυτά αναπάντητα. Για να κερδίσουμε πίσω το δικαίωμα στη ζωή. Για να μπει ένα φρένο στην αδικία, την εκμετάλλευση, την καταπίεση, τη συγκάλυψη. Μέσα σε αυτόν τον αγώνα ρισκάρουμε πολλά, στοχοποιούμε, εισπράττουμε βία και καταστολή, διακινδυνεύουμε την ασφάλεια, την ελευθερία μας και μερικές φορές ακόμη και τη ζωή μας. Όχι επειδή αδιαφορούμε για αυτή, αλλά διότι ενδιαφερόμαστε για τη ζωή του αγώνα μας και τότε νοιώθουμε υπεύθυνοι για πολύ κόσμο. Έτσι, θέτουμε συνειδητά την κοινωνική αλληλεγγύη ως προτεραιότητα.

Αυτή τη στάση ζωής είχε υιοθετήσει και ο σύντροφός μου, γι αυτό και αποφάσισε να αγωνιστεί με όλα τα μέσα. Και αν ήταν ακόμη εδώ, πρώτος θα προσπαθούσε να βοηθήσει τους κατοίκους της πολυκατοικίας, όχι γιατί θα μετάνιωνε για τα μέσα με τα οποία επέλεξε να αγωνιστεί, αλλά γιατί γι αυτόν, όπως και για όλες εμάς, η αλληλεγγύη και η αλληλοβοήθεια είναι ένα βαθιά ανθρώπινο συναίσθημα, μια κινητήριος δύναμη που μας παρακινεί σε δράση.

«Δεν είμαστε τρομοκράτες, ούτε κακοποιοί. Είμαστε ακριβώς λόγω της αγάπης μας για τη ζωή, επειδή χαιρόμαστε στο ανθρώπινο πνεύμα, που γίναμε μαχητές της ελευθερίας ενάντια σε αυτό το ρατσιστικό και θανάσιμο ιμπεριαλιστικό σύστημα».

✎/ Μαριάννα Μανουρά,
Γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού

Τον Αύγουστο του 2025, μια λαϊκή εξέγερση ξέσπασε στην Ινδονησία με αφορμή την αύξηση των φόρων και τον ταυτόχρονο δεκαπλασιασμό του μισθού των βουλευτών. Τουλάχιστον δέκα άτομα σκοτώθηκαν, εκατοντάδες συνελήφθησαν, αρκετά σπίτια αξιωματούχων λεηλατήθηκαν και πολλά γραφεία βουλευτών πυρπολήθηκαν και κάηκαν εν μέρει ή ολοσχερώς. Μετά το τέλος της εξέγερσης, το ινδονησιακό κράτος ξεκίνησε την εκδίκηση του. Η υπόθεση «Chaos Star» είναι μια σκευωρία απέναντι στο αναρχικό κίνημα της Ινδονησίας που συμμετείχε στην πρώτη γραμμή της εξέγερσης.

Ινδονησία, Μπαντούνγκ: Επείγουσα ενημέρωση και ταχυδρομική διεύθυνση για τους φυλακισμένους συντρόφους του «Chaos Star»

Οι σύντροφοι αντιμετωπίζουν εξοντωτικές ποινές που φτάνουν έως και τα 20 χρόνια φυλάκισης. Από τη στιγμή της σύλληψής τους, έχουν απομονωθεί πλήρως. Μόνο ορισμένοι συγγενείς κατάφεραν να τους επισκεφτούν για ελάχιστο χρόνο, ενώ τα κρατικά μέσα ενημέρωσης έχουν εξαπολύσει μια εκστρατεία προπαγάνδας, παρουσιάζοντάς τους ως τρομοκράτες και εγκληματίες.

Οι περισσότεροι από τους κρατούμενους είναι νέοι άνθρωποι, πολλοί μόλις ενηλικιώθηκαν. Το κράτος τους κατηγορεί για συμμετοχή στο υποτιθέμενο «αναρχικό-μηνδενιστικό δίκτυο Chaos Star», μια κατασκευασμένη από τις αρχές ιστορία, χωρίς καμία πραγματική βάση. Η αστυνομία υποστηρίζει ότι οι νέοι «ριζοσπαστικοποιήθηκαν» από υποτιθέμενους ηγέτες και χρηματοδοτήθηκαν από ξένες αναρχικές οργανώσεις. Ως αποδείξεις, παρουσιάζονται βιβλία, πανό, σημαίες, φυλλάδια και μουσική που βρέθηκαν στα σπίτια τους.

Ορισμένοι σύντροφοι κατηγορούνται για συμμετοχή σε εμπρησμούς, συγκρούσεις και καταστροφές, ενώ άλλοι για «υποκίνηση» μέσω του διαδικτύου, των blogs ή των κοινωνικών τους λογαριασμών. Οι περισσότεροι βρίσκονται απομονωμένοι στο συγκρότημα της παραστρατιωτικής αστυνομίας στη Μπαντούνγκ. Το Νομικό Ινστιτούτο Βοήθειας (LBH) εμποδίζεται να τους υπερασπιστεί, και η μόνη εναλλακτική λύση είναι η πρόσληψη ιδιωτών δικηγόρων, με τεράστιο οικονομικό κόστος.

Η κατάσταση θεωρείται εξαιρετικά επικίνδυνη. Σύμφωνα με τις οικογένειες, οι κρατούμενοι έχουν υποστεί βασανιστήρια και ξυλοδαρμούς για να ομολογήσουν ψευδώς συμμετοχή σε διαδηλώσεις ή αναρχικές οργανώσεις. Οι αστυνομικές δυνάμεις της Ινδονησίας είναι διαβόητες για τη βαρβαρότητα και την ατιμωρησία τους.

Μετά την εξέγερση ενάντια στον δεξιό πρώην στρατηγό και νυν πρόεδρο Prabowo Subianto, το αναρχικό και ριζοσπαστικό κίνημα στη χώρα βρίσκεται στο στόχαστρο του καθεστώτος. Νέοι άνθρωποι διώκονται μαζικά, φυλακίζονται, ξυλοκοπούνται και εξευτελίζονται δημόσια. Είτε θεωρούνται «ένοχοι» είτε όχι, η αλληλεγγύη μας προς αυτούς είναι αυτονόητη — προς όλους όσους αγωνίζονται ενάντια στην καταπίεση, την αστυνομία, τις φυλακές και το κράτος.

Οι οικογένειες και οι σύντροφοι δημο-

σιοποιούν τα ονόματα των κρατουμένων, καθώς και τη διεύθυνση του στρατοπέδου όπου βρίσκονται, καλώντας σε διεθνή αλληλεγγύη. Προτρέπουν να σταλούν γράμματα, κάρτες και μηνύματα συμπαράστασης. Ακόμα κι αν η αλληλογραφία δεν τους φτάσει ποτέ, το μήνυμα θα σταλεί: δεν είναι μόνοι.

Διεύθυνση επικοινωνίας με τους κρατούμενους: (Όνομα κρατούμενου) Jl. Soekarno Hatta No. 748Cimenerang, Kec. GedebageKota Bandung, Jawa Barat 40292 Ινδονησία

Κρατούμενοι σύντροφοι (Λίστα 1): Aditya Dwi Laksana, Mochamad Naufal, Gregorius Hugo, Rizki Mahardika, Herdi Supriyadi, Rizalussolihin (Jalus), Rhexcy Fauzi Kunaidi, Tubagus Andika Pradita, Muhamad Jihar Fawak, Angga Wijaya, Muhamad Subhan, Eli Yana, Muhamad Vansa Alfarisi, Muhamad Sulaeman, Muhamad Rifa Aditya, Veri Kurniawan Kusuma, Joy Erlando Pandiangan, Muhamad Jalaludin Mukhlis, Jatnika Alang Ramdani Septiawan, Ariel Octa Dwiyan, Angga Friansyah, Putra Riswan Anas, Zanief Albani Yusuf, Wanda Abdurrahman, Wawan Hermawan, Reyhan Fauzan Akbar.

Κατηγορούμενοι για κυβερνοεγκλήματα (Λίστα 2):Arfa Febrianto, Rifal Zhafran, Muhibuddin, Muhammad Zaki, Arya Yudha, Azriel Agung Maulana, Rifa Rahnabila, Marshall Andy Kaswara, Yusuf Miraj, Moch Sidik, Deni Ruhiat, Cheiza Hernayadi, Rizky Fauzi, Muhammad Ainun Komarullah, Andi Muh. Ashabulfirdaus, Dana Ditya Pratama. Οι τελευταίοι κατηγορούνται ότι διαχειρίζονταν τον λογαριασμό Instagram @Blackbloczone και το site blackbloczone.noblogs.org.

Κατηγορούμενοι για ηγετικό ρόλο (Λίστα 3):

- Reyhard Rumbayan: Συνελήφθη στο Makassar στις 23 Σεπτεμβρίου 2025. Είχε φυλακιστεί και στο παρελθόν για επίθεση FAI-IRF σε τράπεζα, σε αλληλεγγύη με τον αναρχικό Luciano Tortuga στη Χιλή το 2011. Τώρα κρατείται σε πλήρη απομόνωση.

- Bima Satria Putra: Αναρχικός κρατούμενος από το 2021 (υπόθεση κάνναβης). Μεταφέρθηκε στη Μπαντούνγκ και κατηγορείται ως «υποκινήτης» λόγω των γραπτών του.

Οι κρατούμενοι διώκονται με βάση τον επείγοντα νόμο Νο. 12 του 1951 και τα άρθρα 187, 170 και 406 του Ποινικού Κώδικα, που προβλέπουν ποινές έως 20 χρόνια. Επιπλέον τους αποδίδονται κατηγορίες για «διασπορά πληροφοριών» και «υποκίνηση» στο διαδίκτυο, με ποινές φυλάκισης έως 6 χρόνια και πρόστιμα μέχρι 1 δισεκατομμύριο ρουπίες.

Ας μην αφήσουμε τους συντρόφους μας μόνους στα μπουντρούμια του καθεστώτος.

Η αλληλεγγύη είναι το όπλο μας.

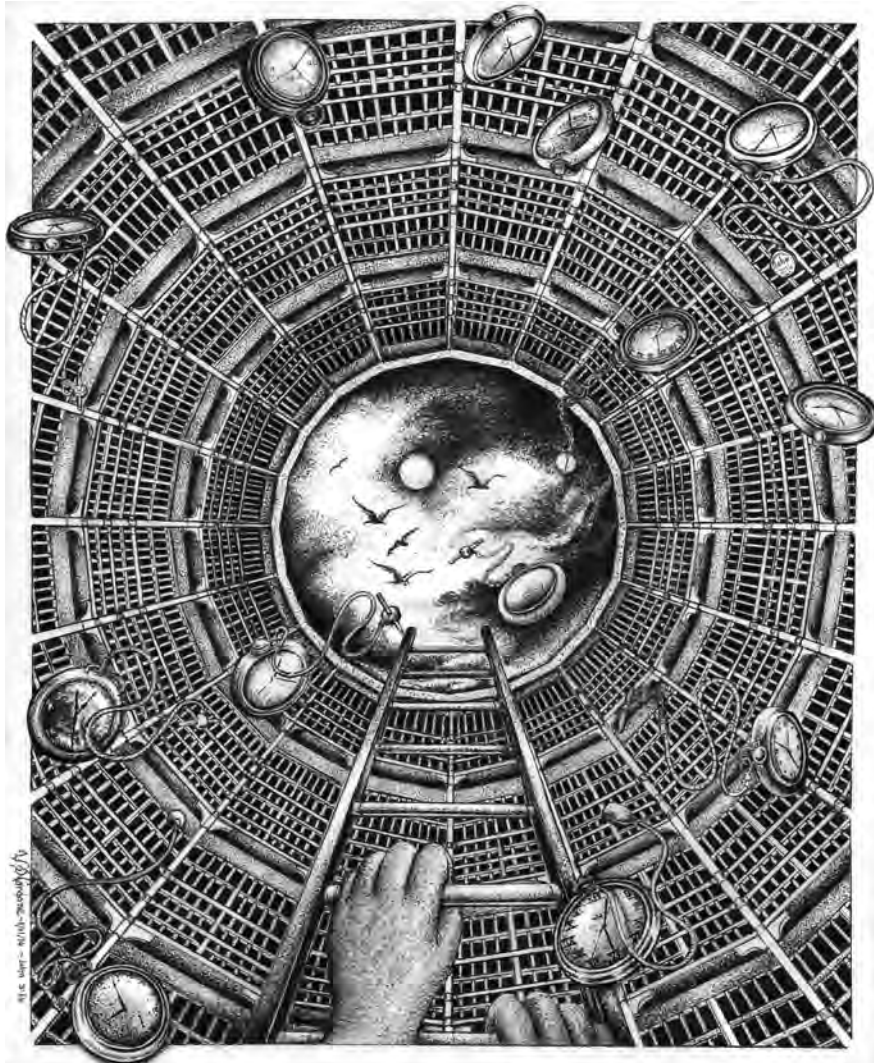
Πηγή: darknights.noblogs.org

Τελευταίες εξελίξεις:

Επιστολή από τον έγκλειστο σύντροφο Dena που γράφτηκε στις 13/06. Βρίσκεται μεταφρασμένη και δημοσιευμένη στο athens.indymedia.org

Έκτακτη ενημέρωση για την κατάσταση υγείας των έγκλειστων συντρόφων μας Eat των Dena, στις 14/01, αναφέρει ότι η υγεία τους είναι σε κακή κατάσταση. Και οι δύο σύντροφοι είναι οροθετικοί και δυσκολεύονται να λάβουν φαγητό και την κατάλληλη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη καθώς βρίσκονται ακόμα στο κτιριακό συγκρότημα της παραστρατιωτικής αστυνομίας στη Δυτική Java και όχι σε «κανονική» φυλακή. Ολόκληρη η ενημέρωση βρίσκεται μεταφρασμένη και δημοσιευμένη στο athens.indymedia.org

Ελεύθερος σε κατ' όικον περιορισμό ο Reyhard Rumbayan (Eat) λόγω παρέλευσης του ανώτατου ορίου κράτησης χωρίς δίκη. Σε άρθρο του darknights.noblogs.org το οποίο παρακολουθεί την υπόθεση γίνεται η εκτίμηση ότι οι η αποφυλάκιση έγινε επειδή οι εισαγγελείς διστάζουν να προωθήσουν την υπόθεση στο δικαστήριο λόγω έλλειψης στοιχείων.

□ Η ΑΡΑΣ βλάπτει σοβαρά το κοινωνικό κίνημα ηγεμονία, νομιμοφροσύνη, και στο βάθος αντιεξέγερση

I

Η ΑΡΑΣ αποτελεί εδώ και χρόνια ένα ακόμα «γραφικό» ακρωνύμιο ανάμεσα στις δεκάδες διασπάσεις των θεσμικών πολιτικών οργανώσεων του «κοινωνικού κινήματος», ως συνιστώσα των ΕΑΑΚ (μετωπική συνεργασία φοιτητικών παρατάξεων), με το δημόσιο πανεπιστήμιο να αποτελεί το προνομιακό πεδίο για την πολιτική ύπαρξη και δράση της. Τα τελευταία χρόνια, επικράτησε μέσα στη «συνεργασία» μετά από ανοιχτή σύγκρουση (σε επίπεδο πολιτικό αλλά και φυσικό) με τις άλλες οργανωμένες δυνάμεις που συνεργάζονται. Η αποχώρηση της νΚΑ (νεολαία του ΝΑΡ), και της ΑΡΙΣ (που προσχώρησε στο ΚΚΕ), άφησαν την ΑΡΑΣ να ελέγχει ουσιαστικά το σχήμα, εξακολουθώντας μέχρι και σήμερα να παρεμβαίνει στο πανεπιστήμιο μέσω αυτού.

II

Στην κινηματική δημόσια σφαίρα, η ΑΡΑΣ αναδύθηκε κατά τις φοιτητικές κινητοποιήσεις το 2020-2021 ενάντια στο νομοσχέδιο Κεραμέως-Χρυσόχοϊδη. Ήταν τότε που η οργανωμένη παρουσία των ελευθεριακών και αναρχικών φοιτητικών σχημάτων, συλλογικοτήτων και στεκιών στο δημόσιο πανεπιστήμιο είχε αρχίσει να αποδίδει καρπούς. Με επίκεντρο τη Θεσσαλονίκη, ο αναρχικός λόγος και πρακτική κέρδιζε χώρο ακόμα και μέσα στις γενικές συνελεύσεις, και κυρίως ανάμεσα σε ανένταχτο κόσμο που αντιλαμβάνονταν την κρισιμότητα της περιόδου και τις βλέψεις του ελληνικού κράτους – ειδικά τη βαρύτητα της διακήρυξης του «τέλους της μεταπολίτευσης». Ήταν η πρώτη φορά μετά από χρόνια, που το «φοιτητικό κίνημα» αγκάλιασε πρακτικές αφενός ριζοσπαστικές και αφετέρου αδιαμεσολάβητες: Πρακτικές που μπορούσαν να θέσουν με αξιώσεις αναχώματα στην επελαύνουσα κατασταλτική-«αναπτυξιακή» πολιτική για το δημόσιο πανεπιστήμιο, χωρίς να μπορούν να εξαγοραστούν από θεσμικές «παραχωρήσεις» ή κομματικά ανταλλάγματα.

III

Το κερδισμένο έδαφος για τον ακηδεμόνευτο αγώνα στα πανεπιστήμια, για τους κομματικούς «αγωνιστές» κάθε απόχρωσης μεταφράστηκε σε χαμένες ψήφους και μειωμένη πολιτική ισχύ. Σε αυτό το πλαίσιο, λοιπόν, η ΑΡΑΣ έθεσε ως ξεκάθαρη προτεραιότητα τη διατήρηση του δικού της «ζωτικού χώρου», μέσα από πρακτικές υπονόμευσης των ολοζώντανων κινηματικών διεργασιών, τραμπουκισμούς και πρακτορολογία (που ανά περιπτώσεις έλαβαν και τις αρμόζουσες απαντήσεις). Το ότι έκτοτε στο πανεπιστήμιο λαμβάνουν χώρα τεκτονικοί μετασχηματισμοί δυστυχώς ήρθε δεύτερο – και συνεχίζει.¹

IV

Η αντιπαλότητα μεταξύ ΑΡΑΣ και αναρχίας δεν τέθηκε ποτέ με πολιτικούς όρους. Ειδικά τα επόμενα χρόνια, τόσο η αδυναμία των εμπλεκόμενων αναρχικών να πολιτικοποιήσουν αυτή τη σύγκρουση, και να την αναδείξουν στο ιστορικό της πλαίσιο, όσο και η «τάση» και των δύο πλευρών να εστιάζουν σε πρόσωπα και πράξεις, οδήγησαν μια κατεξοχήν πολιτική σύγκρουση να μοιάζει με «βεντέτα».

V

Στις 15 Νοέμβρη 2025, την ημέρα έναρξης του τριήμερου εορτασμού του Πολυτεχνείου, οργανωμένες δυνάμεις της ΑΡΑΣ εξαπέλυσαν «πογκρόμ εναντίον μελών

οργανώσεων, συλλογικοτήτων και ατόμων του αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χώρου μέσα στον χώρο του Ε.Μ.Π. Από την επίθεση μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο σύντροφοι και συντρόφισσες με πολλαπλούς και σοβαρούς τραυματισμούς. Τη σειρά της ΑΡ.Α.Σ. πήρε η ΕΛ.ΑΣ. συλλαμβάνοντας και διώκοντας ποινικά τραυματίες που αποχωρούσαν από το νοσοκομείο, έχοντας στη διάθεση της τα στοιχεία τους που της παρέδωσε το ΕΚΑΒ».²

VI

4 μέρες μετά, στις 19 Νοέμβρη, η ΑΡΑΣ δημοσιοποιεί ανακοίνωση στην οποία επιχειρεί να νομιμοποιήσει την ενέργειά της, χρησιμοποιώντας ως πρόφαση τη «δημόσια ανακοινωμένη απόφαση και σχέδιο από ομάδες που ενδύονται τον μανδύα του “αναρχικού”, να καταλάβουν κεντρικά κτίρια στο ΕΜΠ, στο ιστορικό συγκρότημα της Πατησίων, κατά τη διάρκεια του τριήμερου εορτασμού». Συνεχίζουν ανακαλύπτοντας πως ο «διακηρυγμένος στόχος [των ομάδων αυτών] ήταν να αποτελέσει ο χώρος του κάτω Πολυτεχνείου ορμητήριο για πραξικοπηματικές πρακτικές, που λειτουργούν αντικειμενικά προβοκατόρικα, συγκρούσεις με όρους θεάματος εντός και εκτός του χώρου του ΕΜΠ, που οδηγούν στη δυσφήμιση του πανεπιστημιακού ασύλου και του κοινωνικού κινήματος».³

VII

Τόσο η πρωτοφανής βιαιότητα, όσο και η επιλογή του χώρου και του χρόνου, στο πλαίσιο του τριήμερου εορτασμού του Πολυτεχνείου, οδήγησαν εξαρχής μεγάλο κομμάτι του προοδευτικού κινήματος να καταδικάσει τα γεγονότα, αλλά και την ίδια την οργάνωση, ενόσω καταγγελίες (ξανα)έβγαιναν στην επιφάνεια από κομματικές οργανώσεις που είχαν αντιμετωπίσει αντίστοιχες καταστάσεις στο παρελθόν. Για να νομιμοποιήσει τις ενέργειές της, και με την εντεινόμενη έκθεση απέναντι στη βάση και το κοινό της, η ΑΡΑΣ έσπευσε να εντοπίσει «διακηρυγμένους στόχους» εκεί που δεν υπήρχαν. Θεώρησε πως η παραπομπή σε κείμενα του Athens Indymedia είναι από μόνη της επαρκής για να επικυρώσει τα λεγόμενά της, χωρίς καν να προσδιορίζονται τα «προβληματικά» σημεία των κειμένων αυτών – ακριβώς επειδή δεν υπήρχαν «διακηρυγμένοι» στόχοι, αλλά μόνο πολιτικές αναλύσεις. Μα καλά, σε βλάκες απευθύνονται;

VIII

Η πρόφαση που εφηύρε η ΑΡΑΣ αντανακλά την αντίληψη της οργάνωσης για τον ρόλο της συνολικά μέσα στους αγώνες: Αυτόν του αστυνόμου που καταστέλλει τα φαινόμενα που «αμαυρώνουν το ευρύτερο κοινωνικό κίνημα». Γεννιέται ένα εξόχως απλό ερώτημα: Ποια πολιτική δύναμη είναι εξουσιοδοτημένη να κρίνει τι είναι καλό και τι κακό για το κοινωνικό κίνημα, πέρα από το ίδιο το κοινωνικό κίνημα; Μα φυσικά καμία, όσο αυτό που λέμε κοινωνικό κίνημα αποτελεί ένα σώμα που παρουσιάζει τεράστια ανομοιογένεια, τόσο με υλικούς, όσο και με πολιτικούς όρους. Η απόπειρα επιβολής σε έναν πολιτικό χώρο στο όνομα του κοινωνικού κινήματος, πρέπει –πριν από οτιδήποτε άλλο– να γίνει αντιληπτή ως απόπειρα επιβολής επί του ίδιου του κοινωνικού κινήματος, μέσα από την κατάδειξη και κήρυξη πολέμου κατά των «εσωτερικών εχθρών» του. Αυτό που συνέβη στο φετινό Πολυτεχνείο είναι πρωτίστως μια δήλωση ηγεμονίας συνολικά πάνω στους αγώνες της κοινωνίας.

Ο Γιώργος Μελισσαρόπουλος (δεξιά), αναπλ. διευθύνων σύμβουλος της ICAP Advisory, σε ημερίδα μαζί με τον καθηγητή Α. Τσακανίκα (αριστερά), στενό συνεργάτη του Πρύτανη Ι. Χατζηγεωργίου του ΕΜΠ. Ο Μελισσαρόπουλος είναι στέλεχος της ΑΡΑΣ, που κατά το πογκρόμ στο Πολυτεχνείο λειτουργούσε ως πολιτικός συντονιστής-επόπτης. Πώς να ωφελεί άραγε την οργάνωση αυτός ο διάυλος επικοινωνίας;

πηγή: Μαυροκόκκινοι αντι-ρεπόρτερ,
<https://athens.indymedia.org/post/1638572/>

IX

Οι «πραξικοπηματικές και προβοκατόρικες δράσεις» τις οποίες υποτίθεται ότι αντιμάχεται η οργάνωση, παρουσιάζονται ως η βασική αιτία που ενισχύεται η καταστολή και ο θεσμικός αυταρχισμός. Αποφεύγοντας οποιαδήποτε βαθύτερη ανάλυση της συγκυρίας, η ανακοίνωση αυτή, με τη βαρύτητα που κουβαλάει, υποκλίνεται στην παντοδυναμία του κράτους, μετατοπίζοντας την ευθύνη των κατασταλτικών κινήσεων στον «εσωτερικό εχθρό» του κοινωνικού κινήματος. Παραβλέπει εσκεμμένα πως η καταστολή και ο θεσμικός αυταρχισμός είναι διακηρυγμένοι στόχοι του ελληνικού κράτους, στενά ευθυγραμμισμένοι με τη διεθνή συγκυρία – στόχοι που υπαγορεύονται για την πρόληψη και την αντιμετώπιση των κοινωνικών αντιστάσεων σε ένα περιβάλλον διαρκώς βαθυνόμενης καπιταλιστικής κρίσης. Εξίσου εσκεμμένα παραβλέπει πως η νομιμοφροσύνη ως «θέση» στερείται περιεχομένου ακριβώς επειδή τα όριά της ορίζονται από το κράτος και όχι από τους φορείς αυτής της «θέσης».⁴

X

Ενδιαφέρον παρουσιάζει και ο διαχωρισμός εκείνων «που ενδύονται τον μανδύα του “αναρχικού”» και των πραγματικών αναρχικών. Η ΑΡΑΣ, μέσα από το φίλτρο μιας ιεραρχικής κομματικής οργάνωσης, διεκδικεί το δικαίωμα να ορίσει ποιες πρακτικές χαρακτηρίζουν τον αναρχικό χώρο – έναν χώρο χωρίς κομματική συγκολλητική ουσία, χωρίς ενιαία θέση και πρακτική, που ίσως το μόνο που τον χαρακτηρίζει (και πάλι όχι συνολικά) είναι η αγωνιστικότητα και η άρνηση συνθηκολόγησης με την κυριαρχία. Και πάλι, ποιος είναι αρμόδιος να μιλήσει για τον αναρχικό χώρο, αν όχι ο ίδιος ο αναρχικός χώρος;

XI

Στην ουσία, μέσα από αυτόν τον διαχωρισμό τίθενται στο στόχαστρο οι εξεγερτικές πρακτικές, εύστοχες και μη, που αφού χαρακτηριστούν μη αναρχικές, στιγματίζονται ως πολιτικά ανεύθυνες. Ο διαχωρισμός αυτός ενδύει την ΑΡΑΣ με τον μανδύα της υπευθυνότητας, που τον μοστράρει ως άξια συνομιλήτρια προς όλες τις κατευθύνσεις, εξίσου προς τον κρατικό μηχανισμό και το κοινωνικό κίνημα. Την ίδια στιγμή ποντάει στις πρόσφατες εσωτερικές συγκρούσεις του αναρχικού χώρου, αναζητώντας νομιμοποίηση της ηγεμονίας της και στο εσωτερικό του.

XII

Η ανακοίνωση της ΑΡΑΣ αποτελεί ανάληψη ευθύνης για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, και επίσημη κήρυξη πολέμου στον αναρχικό χώρο. Αυτό που είναι εκπληκτικά αναπάντεχο στην ανακοίνωση, είναι μια καταγραφή «προβοκατόρικων» ενεργειών στις οποίες

► έχουν προβεί οι ομάδες «που ενδύονται τον μανδύα του “αναρχικού”» – καταγραφή που εκκινεί από τα γεγονότα του Πολυτεχνείου του 1995, 30 χρόνια πριν! Αφού η ΑΡΑΣ «τα έχει μαζεμένα» στον αναρχικό χώρο εδώ και δεκαετίες, γιατί επέλεξε τη δεδομένη στιγμή για να κηρύξει τον πόλεμό της; Και γιατί δεν το έκανε το 2021, όταν απειλήθηκε η «αγωνιστική πρωτοκαθεδρία» της στο πανεπιστήμιο, αλλά εντέχνως διατήρησε αυτόν τον πόλεμο σε μορφή βεντέτας;

XIII

Η ΑΡΑΣ αντιλαμβάνεται πως ο αναρχικός χώρος βρίσκεται αφενός κατακερματισμένος (ανάμεσα σε άλλα μεταξύ «υπεύθυνων/ανεύθυνων» αναρχικών), και αφετέρου τσακισμένος από την αναβάθμιση του κατασταλτικού μηχανισμού – τού ίδιου μηχανισμού στον οποίο υποκλίνεται, στο όνομα της νομιμοφροσύνης και της υπευθυνότητας. Η ανακοίνωσή της, πριν διαβαστεί ως ανάληψη ευθύνης για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου, και κήρυξη πολέμου στον αναρχικό χώρο, είναι κήρυξη πολέμου στις ακηδεμόνευτες πρακτικές του κοινωνικού κινήματος – τις μόνες πραγματικά επικίνδυνες πρακτικές για το κράτος και τον καπιταλισμό.

ΟΙ ΠΑΡΑΚΡΑΤΙΚΟΙ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ
ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΘΕΣΗ
ΣΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ

✍/ Νίκα-Ασημάκης,
αιωνόβιος φοιτητής

1. Μια δική μας ανάλυση αυτών των μετασχηματισμών στο κείμενο «Οι πρωταγικές αρχές στην προμετωπίδα της καταστολής», φύλλο #55, Φλεβάρης 2025. <https://apatris.org/oi-prytanikes-arches-stin-prometopida/>
2. Η αφήγηση είναι δανεισμένη από την πολιτική τοποθέτηση της Πλατφόρμας Συνομοσπονδιακής Ένωσης σχετικά με τα γεγονότα. <https://athens.indymedia.org/post/1638857/>
3. Ολόκληρη η ανακοίνωση εδώ <https://aras.gr/?p=1124>
4. Ο νέος ποινικός κώδικας είναι απολύτως ενδεικτικός τόσο των ορίων και του ορισμού του διπλού νόμιμο/παράνομο, όσο και των διακηρυγμένων στόχων του ελληνικού κράτους.

Τα γεγονότα

Τον Φλεβάρη του 2026 συμπληρώνονται τρία χρόνια από τη δολοφονία τουλάχιστον 57 ανθρώπων από τη σύγκρουση των δύο τραίνων στα Τέμπη. Η ιστορία είναι λίγο-πολύ γνωστή στον καθένα/καθεμία. Δύο τραίνα κινούνται στην ίδια γραμμή με αντίθετες κατευθύνσεις, συγκρούονται χωρίς καμία προειδοποίηση, δημιουργείται μια μεγάλη πυρόσφαιρα που σκοτώνει επιπλέον επιβάτες/επιβάτιδες και έπειτα ξεκινά η κρατική διαχείριση του εγκλήματος. Συγκάλυψη, ύβρεις, μπαζώματα, εξαφανίσεις στοιχείων, παραποίηση της πραγματικότητας, μαφιόζικες προσεγγίσεις και αποδιοπομπαίοι τράγοι αποτελούν τη συνταγή των εκάστοτε εξουσιαστών για να κρατήσουν την εξουσία τους ανέπαφη και το χρήμα να συνεχίσει να ρέει.

Στον αντίποδα, η δυναμική που ξεδιπλώθηκε με αφορμή την κρατική δολοφονία στα Τέμπη έθεσε άλλα όρια στην προβλεπόμενη από το κράτος διαχείριση. Το κάλεσμα για «πραγματική Δικαιοσύνη» ή «Οξυγόνο» απέδωσε, έστω και σε ένα επετειακό μομέντουμ, κάποιες από τις μαζικότερες συγκεντρώσεις και πορείες μετά τη μεταπολίτευση, και μάλιστα σε πανελλαδικό επίπεδο.

Η συγκυρία τώρα

Στο σήμερα, τρία χρόνια μετά, η υπόθεση είναι σε επίπεδο αναμονής στο δικαστικό της σκέλος. Ο δρόμος, η πίεση των χιλιάδων που κατέβηκαν στον δρόμο, είναι αυτό που -κυρίως- κρατά την υπόθεση ανοιχτή. Στο εδώλιο, φαίνεται ότι κάθονται κάποιοι γενικοί γραμματείς υπουργείων, και σίγουρα κανένα στέλεχος της κυβέρνησης, καθώς έχει ήδη φροντιστεί να μην την «πληρώσει» κανένας από τα υψηλόβαθμα στελέχη του κράτους. Ακόμη, οι συμβάσεις με τους ιδιώτες είναι στο απυρόβλητο, τα τραίνα σε μεγάλο βαθμό ακόμη πάνε στον αυτόματο και τον ανθρώπινο παράγοντα, ατυχήματα συνεχίζουν και συμβαίνουν (και μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως στην Ισπανία).

Ταυτόχρονα, η συγκυρία φέρει επιπλέον γεγονότα που παίζουν ρόλο και στη συγκεκριμένη υπόθεση. Η δολοφονία 500 και πλέον μεταναστών/μεταναστριών στην Πύλο, η live μετάδοση της γτενοκτονίας των Παλαιστινίων, οι εργοδοτικές δολοφονίες που ξεπερνάν το ένα αρνητικό ρεκόρ μετά το άλλο, τα συνεχή ατυχήματα ή blackout σε άλλες υποδομές, όπως ο εναέριος έλεγχος κυκλοφορίας, οι δολοφονίες στα σύνορα και τα pushbacks (όπως στη Χίο στις 3/2) και τα αδιέξοδα σε κοινωνικό, πολιτικό, οικονομικό επίπεδο δημιουργούν μία συνθήκη που το «οξυγόνο» μοιάζει πραγματικά απαραίτητο. Και όλα τα παραπάνω, είναι κάτω από την ομπρέλα της προετοιμασίας και εμπλοκής του ελληνικού κράτους στα πολεμικά μέτωπα, εναρμονισμένο με την παγκόσμια κίνηση της σκακιάρας. Η αξία της ανθρώπινης ζωής, όταν αντιμετωπίζεται έτσι από τα αφεντικά, το κράτος και τα ΜΜΕ, η μάχη των ανθρώπων ενάντια στο κράτος, ενάντια στη λήθη και τη βαρβαρότητα είναι ακόμη πιο επιτακτική, ακόμη πιο αναγκαία και πιο δίκαιη.

Δύο κατευθύνσεις ή μία ρεαλιστική;

Ο αγώνας για τη συντήρηση του ζητήματος της δολοφονίας των Τεμπών φαίνεται να παίρνει έναν πιθανό δρόμο που τον έχουμε ξανά δει, τηρουμένων πάντα κάποιων ιστορικών και συγκυριακών αναλογιών. Η εξαργύρωση των αγώνων ενάντια στα μνημόνια από τον ΣΥΡΙΖΑ και τους ΑΝΕΛ κλείσανε έναν κύκλο βίαιων, εξεγερτικών και διεκδικητικών αγώνων με την κάλπικη ανατροπή των «μνημονιακών» κυβερνήσεων. Μετέπειτα, η ιστορία μίλησε από μόνη της: νέα μνημόνια, ιδιωτικοποιήσεις, ξεζούμισμα και επάνοδος της δεξιάς.

Στα Τέμπη τώρα, υπήρξε αδιαμφισβήτητη μία κοινωνική δυναμική στον δρόμο. Το υποκείμενο ήταν και παραμένει διαταξικό και δύσκολο στην ανάλυσή του. Όμως, σε κάθε τέτοιο κοινωνικό ραντεβού, το ζήτημα είναι τα κοινά, και όχι οι διαφορές. Το στοίχημα λοιπόν, είναι εάν η κοινωνική δυναμική αυτή θα μπο-

ρέσει να πάρει ατραπούς επικίνδυνους για το κράτος και τα αφεντικά. Εναλλακτικά, κάποιοι πολιτικός φορέας θα την εξάγει σε εκλογικό ποσοστό, βουλευτικές έδρες και κυβερνητικό εταίρο.

Η γενικευμένη επίθεση στο κόμμα Καρυστιανού δείχνει σε έναν βαθμό τη φοβία του πολιτικού συστήματος (από την κυβερνώσα δεξιά έως και την άκρα αριστερά) απέναντι στην κοινωνική δυναμική, όχι το κόμμα. Το κόμμα άλλωστε, θα κάνει τη δουλειά που κάνουν τα αστικά κόμματα: θα μπει στο κοινοβούλιο, θα χρηματοδοτείται, θα νομοθετεί και θα αντιπαρατεθεί με την όποια κοινωνική δυναμική το ανέδειξε. Το ζήτημα εδώ είναι ευρύτερο. Εμείς, δεν πιστεύουμε στο κοινοβουλευτικό έργο, ούτε αναμένουμε δικαίωση στις δικαστικές έδρες. Άλλωστε αυτές, έχουν ήδη αποφασίσει ποιος δεν θα δικαστεί, ποιοι θα ακούσουν βαριές καμπάνες και ποιοι θα ξεχαστούν. Η δικαιοσύνη είναι ταξική και θα παραμείνει ταξική με όποιο κόμμα και να κυβερνά. Η «πίεση» στη δικαιοσύνη μπορεί να εκφραστεί, και εν μέρει να πετύχει, μόνο με την παρουσία χιλιάδων στον δρόμο που θα δείχνουν ότι δεν είναι πρόθυμοι/πρόθυμες να εμπιστευτούνε κανένα νέο ή παλιό κόμμα σαν κάθαρση για τη ζωή τους.

Κρατικό έγκλημα, άρα και αντικρατικός αγώνας;

Το έγκλημα των Τεμπών είναι ένα κρατικό έγκλημα. Από τη συντήρηση του δικτύου, τα βύσματα σε καίριες θέσεις, τις ιδιωτικοποιήσεις και τα μνημόνια, τα εξαντλητικά ωράρια των εργαζομένων, τα παράνομα φορτία στις αμαξοστοιχίες, τα υλικά που είναι ακατάλληλα, τις συμβάσεις που δεν έγιναν ποτέ πράξη, τη συγκάλυψη και τον βούρκο των κρατικών εκβιαστών, τις δολοφονίες χαρακτήρα, την καταστολή στις συγκεντρώσεις, την «ατιμωρησία» των υπουργών και τη θυσία της κομματικής πλέμπας, την ακόμη και σήμερα ανασφαλή λειτουργία των τραίνων, την αδιαφορία για τις ζωές των από τα κάτω, την εκμηδένιση της ανθρώπινης ζωής (ξεκινώντας από τους/τις μετανάστες/τριες και φτάνοντας σε επιβάτες/επιβάτιδες τραίνου) είναι η ουσία του κράτους. Η απάντηση στο έγκλημα είναι αντικρατικός αγώνας, είναι αγώνας για ανατροπή του μηχανισμού που συντηρεί την αδικία, τη σαπίλα, την εκμετάλλευση, που διαχέει τον ατομισμό και τον παρτακισμό, που καταστέλλει και ποινικοποιεί την αντίσταση*, που είναι νομοτελειακό ότι θα ξανά δολοφονήσει δεκάδες, εκατοντάδες, χιλιάδες για τα συμφέροντα του και για τα συμφέροντα των αφεντικών. Γι' αυτό, δεν μπορούμε να τρέφουμε αυταπάτες για τίποτα πέρα από τις δικές μας δυνάμεις, από τους δικούς μας αγώνες, από τα κάτω, οριζόντια και με αντι-ιεραρχία. Να βρεθούμε με τη διπλή μας και τον γείτονά μας, με τον μετανάστη και την άνεργη, με τους εργάτες/εργάτριες που έχουμε τόσα κοινά και να παλέψουμε για την ανατροπή του κόσμου που μας οδηγεί στον όλεθρο.

*σημείωση για τη «δικαιοσύνη»

Μεγάλη κουβέντα γίνεται για τη δικαιοσύνη, την ατιμωρησία κτλ. Ο ποινικός λαϊκισμός, οι «κρεμάλες για τους προδότες» διά μέσου κρατικών στομάτων και μηχανισμών επιβαρύνουν πάντα τους από τα κάτω. Οι φτωχοδιάβολοι τσακίζονται κάθε μέρα στα αυτόφωρα από τη δίψα για αυστηρότερη δικαιοσύνη. Η δικαιοσύνη δεν μπορεί να δώσει λύσεις στα προβλήματα της κοινωνικής βάσης. Είναι ταξική και θα υποστηρίξει τους εργοδότες της, το κράτος και τα αφεντικά. Μία όμως λαϊκίστικη προσέγγιση (είναι άραγε;) από τα κάτω θα ήταν ότι οι διαδηλωτές και οι διαδηλώτριες που έχουν συλληφθεί ή θα συλληφθούν στις κινητοποιήσεις για τα Τέμπη έχουν βαρύτερες κατηγορίες, κινδυνεύουν με φυλάκιση ή προσωρινή κράτηση, περισσότερο από ένα κάρο στέλεχος του κράτους (δεξιά και αριστερά) που ευθύνονται για το ίδιο το έγκλημα... Αυτό, έτσι, σαν παρατήρηση από 'μας για την τυφλή δικαιοσύνη.

✍/ καρόσι

Το «δημογραφικό πρόβλημα» στην υπηρεσία του ολοκληρωτικού νεοφιλελευθερισμού πρόχειρες σημειώσεις για την κρατική βιοπολιτική με αφορμή ένα συνέδριο του ΟΟΣΑ

«Σήμερα έχουμε 6,5 εκ. πολίτες σε παραγωγική ηλικία, το 2025, θα έχουμε 2 εκ. λιγότερους, μία μείωση 30% που θα οδηγήσει σε μείωση 15% του ΑΕΠ. Αν δεν κάνουμε κάτι τώρα, το 2050 θα έχουμε μια δραματική μείωση στο βιοτικό επίπεδο της χώρας. [...] Δεν έχουμε νέους, πρέπει να δουλέψουμε με τους μεσήλικες, να είναι υγιείς, να δουλεύουν, να κάνουν πολλές καριέρες, να ξεχάσουμε τη σύνταξη στα 67 και να ξέρουμε ότι αν δεν κάνουμε κάτι, θα πεινάσουμε».

~**Άρης Αλεξόπουλος**, επικεφαλής του Διεθνούς Κέντρου του ΟΟΣΑ στην Κρήτη, κατά το 2ο Ετήσιο Συνέδριο του οργανισμού για τη Δυναμική των Πληθυσμών με τίτλο «Η πρόκληση του δημογραφικού: Διαμορφώνοντας τις αγορές εργασίας του μέλλοντος», Χανιά, Νοέμβρης 2025.

I

Ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης ιδρύθηκε το 1948, ως Οργανισμός Ευρωπαϊκής Οικονομικής Συνεργασίας «με σκοπό να διαχειριστεί το σχέδιο Μάρσαλ για την ανοικοδόμηση της Ευρώπης μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο». Αν και ξεκίνησε ως συνεργασία ευρωπαϊκών κρατών, πλέον έχει επεκταθεί στα περισσότερα κράτη του «δυτικού» άξονα, από την βόρεια Αμερική μέχρι την Ιαπωνία και την Αυστραλία. Λειτουργεί ως φόρουμ «όπου οι κυβερνήσεις μπορούν να συγκρίνουν εφαρμογές πολιτικής, να βρίσκουν απαντήσεις στα κοινά προβλήματα, να προσδιορίζουν τις καλές πρακτικές και να συντονίζουν τις εσωτερικές και διεθνείς πολιτικές».¹

II

Το «δημογραφικό πρόβλημα» απασχολεί όλο και περισσότερο τους κυρίαρχους του κόσμου. «Έχουμε περισσότερους θανάτους από γεννήσεις. Οι κοινωνίες γερνάνε». Αυτός ο ισχυρισμός γίνεται αδιαμφισβήτητο «πρόβλημα» που «αφορά» οριζόντια την κοινωνία, και που επιστρατεύεται για να υπηρετήσει τις σχεδιαζόμενες βιο-πολιτικές των κρατών και του κεφαλαίου.

III

Το δημογραφικό είναι ένα κατεξοχήν στατιστικό «πρόβλημα». Η στατιστική, ως επιστήμη του κράτους (προερχόμενη από τη λατινική λέξη status, που αναφέρεται στην πολιτεία και το κράτος) είναι παράλληλα η «επιστήμη του ψέματος, μέσα από τη χρήση του μέσου όρου». Αν και κατάγεται από την αρχαιότητα, πλέον αποτελεί «βιοπολιτικό εργαλείο ενταγμένο στην επιστήμη της κυβερνητικής»: Ομογενοποιεί διαφορετικές νοοτροπίες και συμπεριφορές, και συμπιέζοντάς τες ανάμεσα σε ποσοτικά μεγέθη, παράγει συγκεκριμένες τεχνικές ερμηνείες για τα φαινόμενα που παρατηρούνται, εις βάρος της ποιοτικής ουσίας.

IV

Διανύουμε μια εποχή ταχείας ψηφιοποίησης της καθημερινότητας, ηλεκτρονικής επιτήρησης και εντεινόμενου κρατικού ελέγχου πάνω στις ζωές μας. Υπάρχει πολύ περισσότερη πληροφορία διαθέσιμη, και, επομένως, οι στατιστικές μελέτες φέρνουν δεδομένα στα οποία δεν μπορούσε να υπάρξει πρόσβαση και ακρίβεια μερικές δεκαετίες πριν. Κατά πόσον, λοιπόν, οποιοδήποτε δημογραφικό «πρόβλημα» εντοπίζεται ή εντείνεται αποκλειστικά και μόνο στο «σήμερα»; Μήπως τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της περιόδου εξυπηρετούν μια συγκεκριμένη παρατήρησή του;

V

Ένα μεγάλο μέρος της κοινωνίας αναγνωρίζει πως δεν υπάρχει κανένας λόγος να φέρει παιδιά σε έναν κόσμο φτώχειας και βαρβαρότητας. Την ίδια στιγμή, η στατιστική λέει απλά πως η κοινωνία γερνά, εντοπίζοντας το «πρόβλημα» –που αλλού– στην ίδια την κοινωνία.

VI

Η προβληματοποίηση του δημογραφικού επικεντρώνεται στο γυναικείο σώμα, αντιμετωπίζοντάς το πρωτίστως, αν όχι αποκλειστικά, ως μηχανή παραγωγής ανθρώπων. Μέσα από μια «αθώα» βιολογική προσέγγιση, που αποδίδει στο γυναικείο σώμα την «αρμοδιότητα» για την επίλυση του «προβλήματος», η κυριαρχία μιλάει τη γλώσσα της πατριαρχίας, που θέλει τη «γυναίκα συνώνυμο της μητέρας». Στο ίδιο πλαίσιο, όσες επιθυμίες, επιλογές και παρορμήσεις, εν τέλει όσα σώματα δεν μπορούν να ικανοποιήσουν τον σκοπό της αναπαραγωγής αντιμετωπίζονται ως εχθρικά.²

VII

Στα προστάγματα του ΟΟΣΑ, δια στόματος Αλεξόπουλου το δημογραφικό επιστρατεύεται ως πρόφαση για τη διεύρυνση του νεοφιλελεύθερου δόγματος της ατομικής ευθύνης.³ Έρχεται σε μια περίοδο διαρκώς βαθυνόμενης καπιταλιστικής κρίσης, κατά την οποία τα κράτη αποσύρονται ατάκτως από τις προνοιακές παροχές που διέθεταν μέχρι πρότινος (δημόσια υγεία και παιδεία, συγκοινωνίες, ασφαλιστικό κ.ο.κ.).

Οι κοινωνικές ανάγκες που αντιστοιχούν σε αυτές τις παροχές, βέβαια, συνεχίζουν να υπάρχουν. Απλά το κόστος τους μεταφέρεται πολλαπλάσιο στην κοινωνία, που έχει να επιλέξει ανάμεσα σε ιδιωτικές επιχειρήσεις για την κάλυψη των αναγκών της. Αυτό ακριβώς εννοούν όταν μιλάνε για «διαχείριση της κρίσης». Για τη μετατόπιση αυτού του βάρους, η ατομική ευθύνη αποτελεί εξαιρετικό ιδεολογικό/επικοινωνιακό όχημα: Τοποθετεί το άτομο στο κέντρο της κοινωνικής κίνησης, καλώντας το σε ενεργητική και υπεύθυνη εμπλοκή. Μία ύποπτη θετικότητα δηλαδή, την ίδια στιγμή που αποκρύπτεται πλήρως μια «άβολη» αρνητικότητα: Η άρνηση του κράτους να συνεχίσει να σηκώνει την ίδια αυτή ευθύνη που μεταφέρει στο άτομο.

VIII

Ο ΟΟΣΑ εναρμονίζεται απόλυτα με την παραπάνω συλλογιστική. Από τα αυθαίρετα μονοπάτια της βιοπολιτικής στατιστικής, αρχικά εντοπίζει ένα «πρόβλημα» («δεν έχουμε νέους, πρέπει να δουλέψουμε με τους μεσήλικες»), αποκρύπτοντας το κοινωνικό και πολιτικό πλαίσιο εντός του οποίου αυτό εμφανίζεται. Στη συνέχεια παρουσιάζει ως φυσικό επακόλουθο πως το «πρόβλημα» αυτό αφορά την κοινωνία, που αφενός καλείται να μείνει υγιής και να ξεχάσει τη σύνταξη στα 67, και αφετέρου απειλείται πως αν δεν κάνει κάτι θα πεινάσει. Κάπως έτσι ο ΟΟΣΑ εξυπηρετεί την κρατική πολιτική χωρίς καν να μιλάει για αυτήν. Νομιμοποιεί τη διάλυση των δημόσιων δομών περίθαλψης, και το γκρέμισμα των δημόσιων ασφαλιστικών προγραμμάτων, κλείνοντας το μάτι στους αντίστοιχους κλάδους του «ιδιωτικού τομέα» – πάντα στη βάση ενός κοινού (δημόσιου) «προβλήματος».

IX

Στην ουσία ο ΟΟΣΑ αποτελεί ένα διακρατικό think tank, που επενδύει το όνομά του με τον θετικό χρωματισμό που απορρέει από έννοιες όπως η συνεργασία και η ανάπτυξη. Αξιοποιώντας αυτή τη θετικότητα, παρουσιάζεται ως ένας εξω-κρατικός «ουδέτερος» οργανισμός, νομιμοποιεί και προωθεί τις σχεδιαζόμενες πολιτικές των κρατών-μελών του: Πρόκειται για πολιτικές που χαρακτηρίζονται από τη βαρβαρότητα της «ανάπτυξης», όπως ακριβώς τη βιώνουμε τα τελευταία χρόνια και στην ελληνική κοινωνία. Βαρβαρότητα που οξύνει τον κοινωνικό πόλεμο, παράγοντας διαρκώς –μεταξύ άλλων– νέα εμπειρία διακυβέρνησης, η οποία με τη σειρά της, στο πλαίσιο της «συνεργασίας», οφείλει να εξάγεται σε επικράτειες όπου η «αναπτυξιακή» επίθεση στην κοινωνία βρίσκει ακόμα αντιστάσεις και «εμπόδια».

X

Τα κράτη, ως «προστάτες της κοινωνίας», διεκδικούν το δικαίωμα να ρυθμίζουν τη συνέχεια της κοινωνικής ζωής. Αυτό το ιδιότυπο «μονοπώλιο της ζωής», δεν πορεύεται στη βάση κάποιας αφηρημένης «αγάπης για τον άνθρωπο», αλλά εξασκείται ώστε να διαιωνίζει τις υφιστάμενες σχέσεις εκμετάλλευσης. Κάπου εδώ, ο δημογραφικός λόγος ξεγυμνώνεται ως ένα αποκλειστικά βιοπολιτικό εργαλείο, που συναρθώνει «τις εθνοκρατικές πολιτικές (υγειονομικές, εργασιακές, συνταξιοδοτικές) με την πατριαρχική οργάνωσης της κοινωνίας». Και δεν πάει χιλιοστό παραπέρα.⁴

XI

Το δημογραφικό δεν είναι πρόβλημα. Και σίγουρα δεν είναι δικό μας. Το πρόβλημά μας είναι η καταλήστευση της ζωής μας, υλικά, συναισθηματικά και πνευματικά. Προβλήματα της κοινωνίας είναι η διάλυση των συλλογικών δομών, ο κατακερματισμός και η εξατομίκευση. Και είναι βέβαιο πως κανένας δεν μπορεί να λύσει τα δικά μας προβλήματα, μακριά και έξω από εμάς. Οφείλουμε να επανεφεύρουμε τις κοινότητες, να αγωνιστούμε για την αυτονομία και την αυτοθέμισή τους, και να διαχειριστούμε τα προβλήματα ενός διαφορετικού –καλύτερου– κόσμου.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ – ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

✍ Σιμόν Ραντοβίτσκι

1. Οι πληροφορίες αντλήθηκαν από το λήμμα για τον ΟΟΣΑ στο Wikipedia.
2. Με την υπεράσπισή τους να χαρακτηρίζεται ακόμα και ως (εθνο)μηδενιστική, από ακροδεξιούς κύκλους ως επί το πλείστον.
3. Δόγμα που επανήλθε εμφαντικά στο προσκήνιο κατά την πανδημία του covid. Ήταν φανερό από τότε πως η «ατομική ευθύνη» δεν αφορούσε απλώς σε ένα σύνολο μέτρων και συμπεριφορικών προσταγμάτων για την αναχαίτιση της πανδημίας. Αντιθέτως, βρισκόταν στην καρδιά της παγκόσμιας αλλαγής παραδείγματος που συντελέστηκε με τη διαχείριση του covid, και εισήγαγε τον παγκόσμιο πληθυσμό σε μια πολεμική διαχείριση της κρίσης.
4. Οι φράσεις σε εισαγωγικά στις ενότητες III και X είναι δανεισμένες από σημειώσεις του συντρόφου Κ. Ζοφερού.

Τα γέλια δεν λένε ψέματα

Η τέχνη πολλές φορές υπήρξε χρήσιμο εργαλείο στα χέρια της εξουσίας. Από τη μουσική και τη φωτογραφία, μέχρι και τη σημερινή μας περίπτωση· αυτή του κινηματογράφου. Σήμερα λοιπόν θα μιλήσουμε για το «σινεμά». Σήμερα θα πιάσουμε την ιδιαίτερη ιστορία του στρατοπέδου συγκέντρωσης του Τερεζί. Το λίγο-πολύ άγνωστο σε εμάς Τερεζί, είναι μια μικρή πόλη στα βόρεια της τσέχικης πρωτεύουσας της Πράγας. Δεν πρόκειται για κάποιον ιδιαίτερο ταξιδιωτικό προορισμό. Το μόνο ενδιαφέρον είναι ότι εκεί φυλακίστηκε και πέθανε ο Γκαβρίλο Πρίντσιπ, ο άνθρωπος που, το 1914 δολοφόνησε τον Αρχιδούκα Φερδινάνδο και την γυναίκα του, Σοφία, στο Σαράγεβο, όπως επίσης και ένα στρατιωτικό φρούριο που έχτισε ο αυστριακός αυτοκράτορας Φόλφ ο δεύτερος, στο πλαίσιο της άμυνας της χώρας του απέναντι στην Πρωσία.

Το πραγματικό ενδιαφέρον, όμως, με το εν λόγω φρούριο ξεκινάει στον 20° αιώνα, μετά την κατάκτηση της τότε Τσεχοσλοβακίας από τους Ναζί. Το 1941, οι Ναζί αποφασίζουν να μετατρέψουν το φρούριο της Τερεζί σε εβραϊκό γκέτο και συγκεκριμένα να αποτελέσει σημείο συγκέντρωσης και μεταφοράς Εβραίων προς τα ανατολικά. Αρχικά, επανδρώθηκε από Εβραίους της Βοημίας και της Μοράβιας, κυρίως από ανθρώπους μικτής καταγωγής, μουσικούς και ανθρώπους της διανοήσης, όπως, επίσης, και βετεράνους της πρώτης παγκόσμιας ανθρωποσφαγής. Όμως, αυτό άλλαξε με τον καιρό και έτσι προστέθηκαν χιλιάδες Εβραίοι από την Ολλανδία και τη Δανία. Το στρατόπεδο του Τερεζί, ωστόσο, υπήρξε και ένα γκέτο για να παρουσιάσουν τις ιδανικές συνθήκες που ζούσαν οι Εβραίοι στα χέρια των SS. Ήταν η προσπάθειά τους να καθαρίσουν από τη μία το πρόσωπό τους απέναντι στον υπόλοιπο κόσμο, όπως είχε πει χαρακτηριστικά ο Άιχμαν, και από την άλλη να πείσουν τους Εβραίους της άριστης μεταχείρισης που θα τύχαιναν όπου και αν βρίσκονταν· είτε στο Τερεζί, είτε στην Τρεμπλίνκα και στο Άουσβιτς όπου θα κατέληγαν.

Μπορεί να φαίνεται τρελό όταν μιλάμε για την Εβραϊκή κοινότητα και τους Ναζί, αλλά το γκέτο του Τερεζί υπήρξε (στα χαρτιά φυσικά) ένα αυτοδιοικούμενο γκέτο και επιτρεπόταν -σε έναν

βαθμό- πολιτισμικά γεγονότα, όπως οι συναυλίες, εντός του. Ένας παράδεισος για τους Εβραίους, δώρο από τον Αδόλφο Χίτλερ. Ήταν τέτοιο το έργο που γύριζαν οι Ναζί που από το γκέτο επέτρεψαν την απέλαση 1600 ανθρώπων σε ουδέτερες χώρες όπως η Σουηδία και η Ελβετίαⁱ.

Προφανώς, όμως, και τα πράγματα δεν ήταν και τόσο ρόδινα στο Τερεζί. Καθ' όλη τη διάρκεια που υπήρξε το «δώρο του Αδόλφου» σκοτώθηκαν από ασθένειες και την πείνα 33.456 κρατούμενοι, ενώ μεταφέρθηκαν σε στρατόπεδα θανάτου 88.196 ακόμη, ελάχιστοι εκ των οποίων επιβίωσαν. Και μέσα σε αυτούς δεν εντάσσουμε αυτούς που «απελάθηκαν» στα κολαστήρια της Γκεστάπο, όπως επίσης και τους Εβραίους που δραπετεύσαν έστω και για λίγο από αυτόν τον επίγειο παράδεισο.

Το πικ, όμως, της συγκεκριμένης κοροϊδίας της διεθνούς κοινής γνώμης υπήρξε το 1944. Οι ναζί επιτρέπουν στον Ερυθρό Σταυρό να έρθει να κάνει επιθεώρηση και να δουν οι απεσταλμένοι με τα ίδια τους τα μάτια τις άριστες συνθήκες που επικρατούν. Και όχι μόνο αυτό. Τραβάνε και βίντεο τη ζωάρα που κάνουν οι Εβραίοι εκεί. Ταχυδρομείο, ποδοσφαιρικοί αγώνες, καφενείο, νοσοκόμες Εβραίες που προσέχουν τους ηλικιωμένους, ζεστό φαγητό, χαρά και παιχνίδι. Και όλα αυτά με την παντελή έλλειψη οποιουδήποτε στρατιώτη. Προφανώς οι ναζί υπήρξαν από τους λίγους στο είδος τους. Δεν είναι τυχαίο ότι η σιχαμένη διάνοια που ακούει στο όνομα Γκέμπελς υπήρξε ο καλύτερος στον τομέα της προπαγάνδας. Έτσι, το εν λόγω φιλμ προβλήθηκε στις αρχές του 1945 σε ξένους ανταποκριτές σε διάφορες διασκευές, με κομμένες σκηνές και ντυμπλάρισμα με εβραϊκή μουσική.

Μέχρι και στα στερνά του πολέμου το στρατόπεδο συνέχιζε να επιτελεί το έργο του. Συγκεκριμένα ο εκπρόσωπος του οργανισμού ανθρωπιστικής βοήθειας, Ότο Λένερ, επισκέφτηκε το Τερεζί συνοδευόμενος από τον Άιχμαν και εκεί του ανέπτυξε την ιδέα του για το εβραϊκό ζήτημα. Ότι δηλαδή όλοι οι Εβραίοι έπρεπε να συγκεντρωθούν μακριά και να ζήσουν αυτόνομα μετά το τέλος του πολέμου. Στο τώρα όμως το Τερεζί αποτελούσε την μοναδική λύσηⁱⁱ.

Όλο αυτό το θέατρο σκιών έφτασε στο τέλος του στις 5 Μαΐου του 1945, όταν τα SS έβαλαν τα

πόδια στην πλάτη και αποχώρησαν από το Τερεζί και στις 8 Μαΐου οι Σοβιετικοί έφτασαν στο στρατόπεδο. «Ανεβήκαμε στα ρώσικα τανκ και βγήκαμε στο μεγάλο δρόμο, στον οποίο η ηττημένη γερμανική Βέρμαχτ βάδιζε με δυσκολία προς τα στρατόπεδα αιχμαλωσίας»ⁱⁱⁱ. 155 χιλιάδες Εβραίοι πέρασαν από το Τερεζί μέχρι και εκείνη την ημέρα. Στο σημείο σήμερα στέκει ένα μνημείο για τους νεκρούς του γκέτο.

Παρόλα αυτά, μνημείο αποτελεί και το φιλμ που άφησαν οι Ναζί πίσω. Χιλιάδες ήταν οι άνθρωποι που βρήκαν τα τελευταία πλάνα των ανθρώπων τους να παριστάνουν τους χαρούμενους και κεφάλους κατοίκους του γκέτο για χάρη του φακού. Ο Οντέντ Μπρέντα αναγνώρισε τον θείο του, Πάβελ Μπρέντα, 20 χρονών τότε, ο οποίος αργότερα απελάθηκε και πέθανε στο Άουσβιτς. Ο Ότεντ αργότερα θα γυρίσει το ντοκυμαντέρ «Liga Terezin» και θα πραγματοποιήσει μια τεράστια έρευνα μιλώντας για το πώς οι ποδοσφαιρικοί αγώνες που διαδραματίστηκαν στο Τερεζί υπήρξαν μία διαφυγή για τους κρατούμενους.

Προφανώς το σχέδιο των Ναζί να παρουσιάσουν ως αγγελούδια απέτυχε παταγωδώς, κυρίως επειδή ήταν τέτοια η γενοκτονία που επιτελέστηκε που κανένας δεν θα μπόρεσε να την αμφισβητήσει μετά την ήττα των δυνάμεων του Άξονα. Ταυτόχρονα, οι συμμαχικές δυνάμεις γνώριζαν χρόνια πριν τελειώσει ο πόλεμος τι διαδραματιζόταν στο Άουσβιτς ή και δεν περίμεναν την απελευθέρωση των στρατοπέδων για να ανοίξουν τα μάτια τους. Κανείς δεν μπορούσε να επικαλεστεί την άγνοια για τη γενοκτονία που διαδραματιζόταν. Όταν, λοιπόν, έχασαν οι Γερμανοί, οι νικητές δεν είχαν κανένα λόγο να μην παρουσιάσουν όλη την αλήθεια.

Κλείνοντας, αφορμή για το συγκεκριμένο άρθρο δεν θα μπορούσε να ήταν άλλη από τα διαφημιστικά σποτάκια που σπαμάρουν εδώ και μήνες χρήστες στο διαδίκτυο από το υπουργείο εξωτερικών του Ισραήλ, δείχνοντας το πόσο καλοί είναι οι στρατιώτες του IDF με τους Παλαιστίνιους. Δείχνοντας τα χαμόγελα που δεν λένε ψέματα. Αλλά είπαμε την ιστορία την γράφουν οι νικητές. Καμιά φορά όμως οι χαμένοι μπορεί να κατακτήσουν τη συνείδηση πως η μακροχρόνια ήττα τους είναι απλά προσωρινή. Ή τουλάχιστον να μην πιστεύουν ό,τι μαλακία τους πλασάρουν.

✍/ Τραμπάκουλας

Σημειώσεις

- i. Προφανώς μιλάμε κυρίως για Δανούς Εβραίους οι οποίοι απελάθηκαν μετά από πιέσεις της Δανικής κυβέρνησης, η οποία μέχρι ενός βαθμού υπήρξε αυτοδιοικούμενη μέχρι και το 1943.
- ii. Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού: Έγγραφο σχετικά με τις δραστηριότητες της Επιτροπής Διεθνής Επιτροπή του Ερυθρού Σταυρού για την υποστήριξη των αμάχων που κρατούνταν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης στη Γερμανία (1939–1945).
- iii. Από το μυθιστόρημα Ehe auf Raten και περιγράφει τις συνθήκες του στρατοπέδου μέχρι και το τέλος του πολέμου.
- iv. Με την κατάκτηση της Πολωνίας και την δημιουργία του Άουσβιτς, ο Πολωνός αξιωματικός Βίτολντ Πιλέκι, απεσταλμένος της εξόριστης πολωνικής κυβέρνησης, παραδίδεται εθελοντικά ως αιχμάλωτος στο Άουσβιτς και αργότερα δραπετεύει γράφοντας την πιο εκτενή αναφορά προς τους συμμάχους για το τι επικρατούσε μέσα στο στρατόπεδο. Προφανώς και οι συμμαχικές δυνάμεις έθαψαν την αναφορά.

«Αειφανή αστέρια – Φωτίζοντας το μονοπάτι της Αντίστασης», εκδ. Συνέλευση Αλληλεγγύης στους φυλακισμένους, φυγόδικους και διωκόμενους αγωνιστές και αγωνίστριες.

Το βιβλίο που κρατάτε στα χέρια σας δεν είναι μια τυπική εξιστόρηση γεγονότων και καταστάσεων. Είναι η δραματική αποτύπωση μιας οριακής σύγκρουσης ανάμεσα σε δύο πανίσχυρες δυνάμεις του κόσμου μας. Από τη μία η ακατάβλητη δύναμη της αντίστασης και της εξέγερσης σε κάθε λογής τυραννία και από την άλλη η δύναμη του τυχαίου. Μια διαρκής υπενθύμιση του πόσο τιτάνιος είναι ο αγώνας των από τα κάτω για την αποτίναξη των εξουσιαστικών δεσμών, για την απελευθέρωση, για την επανάσταση. Γιατί πέραν όλων των άλλων υπάρχει η πιο δύσκολη όλων των μαχών, η μάχη κόντρα στις πιθανότητες.

«Η τραγωδία της Καραγκάντα», Wayne Foster, εκδ. Όσα είπαμε παλιά ισχύουν.

Μια άγνωστη ιστορία της ισπανικής επανάστασης, για αυτούς και αυτές που υπέφεραν από τα σταλινικά γκουλάγκ.

«Δυτικά του Φράχτη, Οικοδομώντας την Ευρώπη-Φρούριο: Συνοριακή κρίση στον Έβρο τον Φλεβάρη-Μάρτη 2020», εκδ. Λερναία Ύδρα.

Στις 27 Φλεβάρη του 2020, με αφορμή τη δολοφονία 33 τούρκων στρατιωτών στο μέτωπο της Συρίας, η Τουρκία ανακοινώνει ότι δεν θα εμποδίζει το πέρασμα των μεταναστ(ρι)ών από τα σύνορα του Έβρου. Χιλιάδες μετανάστ(ρι)ες, εκούσια ή ακούσια, στοιβάζονται στην τουρκική πλευρά με σκοπό να περάσουν στην Ευρώπη. Από την άλλη πλευρά των συνόρων, κάτοικοι, επαγγελματίες, πολιτικοί, μπάτσοι, εθνοφύλακες, φασίστες, Έλληνες και Ευρωπαίοι, ανασυντάσσονται για να αντιμετωπίσουν αυτό που περιγράφηκε ως «ασύμμετρη απειλή» και «υβριδικός πόλεμος». Από το θέαμα που παράχθηκε ωφελήθηκαν οι κυβερνήσεις των δύο κρατών, το δόγμα της ασφάλειας και οι υπηρέτες του. Το βιβλίο παρακολουθεί, από αντιεξουσιαστική σκοπιά, τη συγκρότηση της πόλης μας, της Ορεστιάδας, από προσφυγούπολη σε συνοριακή πόλη. «Σαράγεβο, οδηγός για αρχάριους», Όζρεν Κέμπο, εκδ. Στάσει Εκπύπτοντες.

Ο συγγραφέας καταγράφει τις εμπειρίες των πολιορκημένων στο Σαράγεβο, σε έναν ιδιότυπο αλλά αληθινό οδηγό σε περίπτωση πολιορκίας, με μαύρο χιούμορ, θέλοντας έτσι να εκφράσει την οργή, την απόγνωση και τη θλίψη του αλλά και να συμβάλει στη διατήρηση της μνήμης.

«Επιστροφή στα βασικά», Ραούλ Βανεγκέμ, εκδ. Πανοπτικών.

Πέρα από τις χειραγωγήσεις που παίζουν με την αντιπαράθεση Δεξιάς και Αριστεράς, ρετρομπολσεβίκων και ρετροφασιστών, υπέρμαχων και πολέμιων του οτιδήποτε, η «Επιστροφή στα βασικά» είναι μια υπενθύμιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν καθημερινά, στο σπίτι, στο χωριό, στη γειτονιά αυτές και αυτοί που ονομάζουμε λαό, δηλαδή όσες και όσοι δεν ανήκουν στα κυρίαρχα στρώματα.

«Ο Γκράμσι και οι αναρχικοί», Carl Levy, εκδ. Δυσήνιος Τύπος.

Ο συγγραφέας πραγματοποιεί μια εξονυχιστική μελέτη του ιταλικού σοσιαλιστικού και αναρχικού κινήματος, εστιάζοντας στην ανάπτυξη του στην πόλη του Τορίνο, από τα χρόνια της Διεθνούς μέχρι την επαναστατική εμπειρία των εργατικών συμβουλίων. Στη μεγάλη αυτή χρονική διαδρομή (σχεδόν πέντε δεκαετιών) που πραγματοποιεί, εξετάζει την ανάπτυξη των διάφορων πτυχών του εργατικού κινήματος στη συγκεκριμένη πόλη, από τις μικρές αναρχικές ομάδες που δραστηριοποιούνταν εκεί μέχρι τις μορφές καθημερινής ζωής των πολιτικοποιημένων εργατών, τα αναγνώσματα που τους άρεσαν, τις αυτομορφωτικές διεργασίες που τους διαμόρφωναν σε πολιτικό αλλά και σε προσωπικό επίπεδο.

«Επανάσταση και εξουσία», Nico Berti, εκδ. Ελευθεριακή Κουλτούρα.

Μια αποτύπωση της εμπειρίας του αναρχισμού στην ισπανική επανάσταση, υπογραμμίζοντας την ανυπαρξία μιας πολιτικής επιστήμης ελευθεριακού στίγματος.

«Ο Ανυπάκουος, Στην αυγή του αναρχοατομικισμού (1908-1912)», Βικτόρ Σερζ, εκδ. Διατάραξη Κοινής Ειρήνης. Συλλογή πέντε κειμένων της αναρχοατομικιστικής περιόδου του Βικτόρ Σερζ.

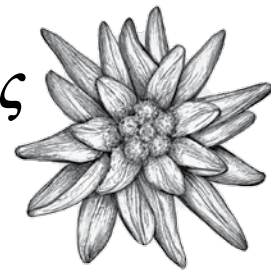
«Και κάποια μέρα σύντομα, όταν ο αέρας διαδώσει τη φωτιά και στήσει οδοφράγματα, οι μπουρζουάδες που θαρρούσαν πως κατατρόπωσαν τη νέα ιδέα με σφαίρες και με γκιλοτίνες, θα δούνε τους μοιραίους καρπούς να ξεπετάγονται...»

Εποχικές συγκρούσεις

«Γιατί τόσο πολύ παθιάζεστε και φθείρεστε σ' εποχικές συγκρούσεις;»
μάς είπε κάποιος ποιητής σύντροφος παλιός τής εξορίας.
«Έχω δει τόσα βασίλεια να γκρεμίζονται
κι άλλα να υψώνονται στη θέση τους,
τόσους άρχοντες να πέφτουν
και τούς επίγονους να ερίζουν για το θρόνο.
Μονάχα ή ποίηση είναι αιώνια.
Λοιπόν, μη σπαταλιέστε σε πράγματα παροδικά.»

Ίσως και να 'χε δίκιο απ' τη σκοπιά του,
μα αυτή η σκοπιά ακριβώς μάς ήταν απαράδεκτη
κι οι αμιγείς ποιητές μάς φαίνονταν
ακίνδυνα, παροπλισμένα θωρηκτά.

εντελβáis

Κατάσταση πολιορκίας

III

Χρόνος παραμορφώθηκε,
Τα χρόνια που έρχονται παραμορφώθηκαν.
Ξέρεις πού θα με βρεις,
Εγώ ο Φόβος.
Εγώ ο θάνατος.
Εγώ η μνήμη, ανήμερη.
Εγώ η θύμηση της τρυφεράδας του χεριού σου,
εγώ ο καημός της χαλασμένης μας ζωής.
Θα πολιορκώ το «κοίταξε τη δουλειά σου» με τη αγωνία μου.
Θα θρυμματίζω τον ύπνο τους μ' άσεμνα, φρικιαστικά βεγγελικά.
Σφαίρες αμέτρητες θα πέφτουν στους αδιάφορους διαβάτες,
ώσπου ν' αρχίσουν να σφαδάζουν
ώσπου ν' αρχίσουν ν' αναρωτιούνται.
Εμένα δε θα μπορούν να με σκοτώσουν.
Όμως θαρρώ, οι μόνοι που -ίσως- καταλάβουν θα ναι τα παιδιά,
πλούσια απ' την κληρονομιά μας
πρώτη φορά, τα παιδιά
σκληρά στη μνήμη, σκληρά σε μας,
θα διαβάσουν ίσως έγκαιρα
τ' αδέξια μηνύματα των προτελευταίων ναυαγών
διορθώνοντας τα λάθη,
σβήνοντας τα ψέματα,
ονοματίζοντας σωστά, χωρίς ρομαντισμούς τα παιδιά,
χωρίς αναγραμματισμούς ηλικίας
σημαδεμένα από την αστραπή
τη γνώση της μοναξιάς της δύναμης
που σε μας άργησε τόσο πολύ να 'ρθει.

Κι αν τώρα σε γυρεύω απελπισμένα
στα πελώρια κύματα της αγρύπνιας μου
κι αν τώρα κάθε που αναδίνω
βγαίνει τ' όνομά σου
όταν θ' αρχίσω να γυρίζω στους σκοτεινούς δρόμους του κόσμου,
με μόνο μια χούφτα φεγγαρόπετρες να μ' οδηγούν
τυφλώνοντας τον κόσμο με τις λάμπεις του τρελού γέλιου σου,
της καλόγριας που κρατούσε τα κλειδιά,
κουφαίνοντας τον κόσμο με τους ήχους της ταρατσας,
με τις κραυγές αυτών που βασανίστηκαν κι αυτών που βασανίζουν
τραντάζοντας τον κόσμο με τη γλώσσα τούτη του θανάτου
ίσως τότε θα 'χεις βρει το δρόμο στο δικό σου το λαβύρινθο
ίσως εσύ τότε θα στέκεσαι περήφανο δεντρί,
στο σταυροδρόμι του κόσμου,
μ' όλους τους ποταμούς να φτάνουν μυστικά στις ρίζες σου,
ίσως τότε τα παιδιά σου,
μαζί μ' όλα τα παιδιά,
να προλάαουν τον καιρό και τη ζωή
μια στιγμή πριν απ' το χάος.
Και πια δε θα 'χει μείνει τίποτ' από μένα
ούτε η τύψη που έμελλε να γίνω
ούτε το άγγιγμά μου στο χέρι σου
ούτε το πιο δικό μου, η γλώσσα μου,
μα θα 'χω διαλυθεί σ' όλους τους ποταμούς του κόσμου
θα 'χω γράψει τ' όνομά σου, που φοβόμουνα,
ως την άλλη όχθη
και το κορμί μου -ίσως- νεκρό
μα πάλι ακέραιο θ' αναπαύεται
με γύρω του τη θύμησή σου
και τη λιόλουστη ζωή.

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ#2

ΚΑΛΗΣΠΕΡΑ ΣΑΣ ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΙ, ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΚΠΟΜΗΣ ΜΑΣ ΣΗΜΕΡΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ, Η ΛΑΔΙΚΙΑ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΑΕΙ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ Η ΖΗΜΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΠΕΚΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ.

ΣΗΜΕΡΑ ΘΑ ΣΥΝΟΜΙΑΣΟΥΜΕ ΜΕ ΕΝΑΝ ΑΓΡΟΤΗ ΠΟΥ ΑΝΗΚΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΣ ΠΟΥΜΕ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΝΤΑΙ.

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΕΙΣ ΡΕ; ΤΙ ΕΙΣΑΙ ΕΣΥ ΜΑΓΚΑΣ;

ΠΡΙΝ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΠΟΙΑ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΩΘΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΟΛΥ ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΣ ΕΡΩΤΗΜΑ, ΘΑ ΔΩΣΟΥΜΕ ΛΙΓΟ ΧΡΟΝΟ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΡΕΛΑΘΕΙ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΔΕΣ ΠΟΥ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ.

@neofileftherosmagasgamias
Το δικαίωμα στη μετακίνηση είναι βασικό ανθρώπινο δικαίωμα.
1:10 PM · Jan 10, 2026

ΓΑΜΑΤΟ Ε;

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΑΚΕΣ ΤΟΥΣ ΑΡΙΣΤΕΡΟΥΣ ΤΟ ΕΚΛΕΨΑ, ΑΥΤΟΙ ΤΑ ΛΕΝΕ ΑΥΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΑΘΡΟΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ.

ΠΑΜΕ ΝΑ ΑΚΟΥΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΕΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΠΕΙ Ο 'ΑΓΡΟΤΗΣ' ΚΑΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΠΑΝΕΛ ΤΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΗΣ

ΕΜΕΝΑ ΣΑΝ ΔΙΚΗΓΟΡΟ Η ΑΠΟΨΗ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΡΟΤΕΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΝ ΤΟΝ ΠΟΥΛΟ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΕΙΔΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΣ ΕΠΙ ΝΟΜΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

ΑΓΡΟΤΗΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗΣ ΜΠΑΤΣΟΣ

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

**ΕΞΕΓΕΡΣΗ
ΓΙΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΩΝ
ΤΕΜΠΩΝ**

**ΝΑ ΓΙΝΕΙ Η ΟΡΓΗ
ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΖΩΗ**

**28 ΦΛΕΒΑΡΗ
ΚΑΙ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ**

**ΟΛΟΙ
ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ**

**ΟΛΕΣ
ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ**

info1ibre

**Συνεργατικό εγχείρημα
για την ανεξάρτητη
ενημερώση και επικοινωνία**